

Програма ім. Фулбрайта в Україні
Fulbright Program in Ukraine

FULBRIGHT
UKRAINE

2006-07

Зміст

Вступ

Привітання від Посла США в Україні
Вільям Тейлор

Слово директора
Мирон О. Стахів

2006-07 академічний рік: огляд, учасники, події

Фулбрайтівська програма для науковців

Програма Фулбрайт-Кеннан

Українські науковці у США

Американські науковці в Україні

Програма фулбрайтівських фахівців

Американські фахівці в Україні

З мого записника

Олександр Ірванець, Михайло Найдан, Еммет Тузі

Фулбрайтівська програма для студентів, викладачів
й молодих дослідників

Українські студенти у США

Американські аспіранти в Україні

Наша діяльність

Українське Фулбрайтівське товариство

Українське Фулбрайтівське товариство
в розбудові громадянського суспільства
Мирослава Антонович

Співпраця Фулбрайтівського офісу та товариства

Випускники обговорюють проблему корупції
в освіті та науці України
Мирослава Антонович, Олександр Мережко

Чи можлива корупція в науці?
Олександр Габович, Володимир Кузнєцов

До проблеми корупції
у вищих навчальних закладах України
Михайло Загірняк

Стипендіати Програми Малих Ґрантів

Публікації фулбрайтівців

Contents

Introduction

4 Greetings from the U.S. Ambassador in Ukraine
William B. Taylor

6 A Word from the Director
Myron O Stachiw

2006-07 Academic Year in Review

12 Fulbright Scholar Program

13 Fulbright-Kennan Grant

14 Ukrainian Scholars in the U.S.

22 U.S. Scholars in Ukraine

41 Fulbright Senior Specialists Program

42 U.S. Specialists in Ukraine

54 From My Notebook

Oleksandr Irvanets, Michael M. Naydan, Emmet Touhy

62 Fulbright Graduate Student and Junior Faculty Program

63 Ukrainian Students in the U.S.

64 U.S. Students in Ukraine

74 Our Activities

Ukrainian Fulbright Alumni Association

78 Ukrainian Fulbright Alumni Association in the
Development of Civic Society in Ukraine
Myroslava Antonovych

80 Our Cooperation

84 Alumni Discuss Corruption as a Problem
in Ukraine's Education and Scholarship
Myroslava Antonovych, Oleksandr Merezko

88 Is Corruption in Scholarship Possible?
Alexander Gabovich, Volodymyr Kuznetsov

91 Corruption at Ukrainian Universities
Mykhaylo Zahirniak

94 Small Grant Program Awardees

95 Alumni Publications

Програма ім. Фулбрайта в Україні
Fulbright Program in Ukraine

вул. Грушевського, 4, кімн.305, Київ, 01001

The Fulbright Program in Ukraine

is sponsored by
The United States Department of State

and administered by
The Institute of International Education
www.iie.org | www.iie.org/fulbright | www.cies.org

Fulbright Scholar Program
Council for International Education
3007 Tilden St. NW Suite 5L
Washington DC 20008-3009

Fulbright Student Program
Institute of International Education
809 United Nations Plaza
New York NY 10017-3580

4 Hrushevskoho St., Suite 305, Kyiv 01001

phone: (380-44) 279 1850, 279 2324
fax: (380-44) 230 2060
office@fulbright.com.ua

www.fulbright.org.ua

Views expressed by the authors are their own
and do not reflect those of the Fulbright Program in Ukraine

Reprinting materials from the Fulbright Yearbook
is encouraged if the source is cited

Привітання від Посла США в Україні

Вільям Тейлор
Посол Сполучених Штатів в Україні

William B. Taylor
U.S. Ambassador to Ukraine

Greetings from the U.S. Ambassador in Ukraine

Я з великим задоволенням вітаю Фулбрайтівську громаду в Україні. Програми ім. Фулбрайта є флагманом міжнародних обмінів, і я підтримую академічні програми протягом багатьох років. Мене завжди вражають різноманітні інтереси та професіоналізм учасників програм ім. Фулбрайта та їхній ентузіазм у розповсюдженні знань та досвіду.

Діяльність Офісу Програм ім. Фулбрайта у 2006-2007 році почалася прощанням із колишнім директором Мартою Богачевською-Хом'як, видатною жінкою та науковцем, здатною розуміти українські та американські цінності, культуру та суспільство з однаковою глибиною. Вона стала видатним учасником діяльності Програм ім. Фулбрайта, глибоко шанованою академічними спільнотами США та України.

Марта залишила Програми ім. Фулбрайта у дбайливих руках Мирона Стахів. Мирон прекрасно обізнаний із Програмою ім. Фулбрайта, оскільки він був фулбрайтівським науковцем протягом останніх двох років, викладаючи курс про збереження культурної спадщини у Києво-Могилянській академії та Національному університеті ім. Т. Шевченка. Він також довів свою здатність бути чудовим провідником Програм ім. Фулбрайта. Протягом перебування Мирона на посаді протягом першого року, Офіс програм ім. Фулбрайта мав розклад, наповнений подіями, які були спрямовані на обмін інформацією з різної тематики, включаючи національні інтереси України, американську літературу та мистецтво, НАТО, охорону навколишнього середовища, бібліотечарську справу. Ми також стали свідками розширення Програм ім. Фулбрайта цього року. Українці зараз можуть брати участь у конкурсі для отримання Міжнародних стипендій у галузі науки та технології і стипендій для вивчення діяльності конгресу США (Стипендії Американської асоціації політичних студій).

Протягом років українці, які брали участь у Програмах ім. Фулбрайта, продемонстрували невичерпну наснагу у покращенні української вищої освіти. Цього року українські випускники Програм продовжили свої зусилля для підтримки реформ, провівши конференцію „Етичні стандарти в освіті та науці“. Освіта відіграє ключову роль у розвитку людського капіталу, якого Україна особливо потребує через трансформацію економіки та розвиток відкритого суспільства. Однак для того, щоб це здійснити, освіта сама повинна бути прозорою та керуватися високими етичними стандартами. Етика в освіті взаємодіє з багатьма іншими важливими питаннями, зокрема, університетською автономією, академічною свободою, правами інтелектуальної власності та вільного ринку, іншими питаннями, до яких зверталися під час конференції. Корупція в освіті є суттєвою перешкодою для розвитку України, і саме тому боротьба з нею стала предметом базової Угоди між Корпорацією „Виклик тисячоліття“ та Україною, підписаної у грудні 2006 р. Я висловлюю захоплення енергійністю українських випускників Програм ім. Фулбрайта за винесення на обговорення цього питання. Зважаючи на те, як ви піднімаєтеся в ієрархії академічної громади, ви здобуваєте ще сильніші позиції для здійснення позитивних змін у цій галузі.

Офіс Програм ім. Фулбрайта також відіграє важливу роль у розвитку кросс-культурних зв'язків для збагачення нашого життя, що є одним із критеріїв успішності академічних обмінів. Цього року Офіс Програм ім. Фулбрайта профінансував конференцію, спрямовану на тренування фахівців у питаннях захисту культурної спадщини та менеджменту об'єктів культурної спадщини.

It's a great pleasure for me to greet the Fulbright community in Ukraine. The Fulbright Program is the U.S. Government's flagship international exchange program, and I've been a supporter of academic exchanges for many years. I'm always impressed by the diversity of interests and expertise of Fulbrighters as well as their enthusiasm for sharing their knowledge and experience.

Fulbright in Ukraine began the 2006-2007 academic year with a farewell to former Director Marta Bochachevsky-Chomiak, a remarkable woman and scholar, able to navigate U.S. and Ukrainian values, culture, and society with equal skill. She was an extraordinary presence for Fulbright, highly respected in the U.S. and Ukrainian academic communities.

Fortunately for us, Marta left the Fulbright program in Ukraine in the capable hands of Myron Stachiw. Myron is well familiar with the Fulbright program since he spent the two previous years as a U.S. Fulbright scholar teaching historic preservation at Kyiv Mohyla Academy and Taras Shevchenko National University. It is no surprise that he has also proven to be an excellent steward of the program. In Myron's first year, Fulbright in Ukraine has had an active calendar, promoting the exchange of information on diverse topics, including Ukraine's national interests, American literature and the visual arts, NATO, environmental studies, and library science. We have also seen expansion of the Fulbright program this year. Ukrainians are now eligible for the International Fulbright Science and Technology Award, and the American Political Science (APSA) Congressional Fellowship program.

Over the years, Ukrainian Fulbrighters have demonstrated an ongoing commitment to improving Ukrainian higher education. This year alumni in Ukraine continued their efforts to support educational reform through a conference on Ethical Standards in Education and Scholarship. Education will play a key role in developing the human capital that Ukraine needs as it transforms its economy and develops into a transparent society. But to accomplish this, education itself must be transparent and maintain high ethical standards. Ethics in education intersects with many other important issues, including university autonomy, academic freedom, intellectual property rights, and the free market, other topics addressed during the conference. Corruption in education is a significant obstacle to Ukraine's development that is a target of the Millennium Challenge Corporation Threshold agreement signed by Ukraine and the United States in December 2006. I applaud the Ukrainian Fulbright alumni for tackling this difficult issue. As you rise through the ranks of academia, you are in an ever greater position to promote and implement positive change in this area.

Fulbright also plays an important role in cultivating culture-to-culture contacts that enrich all our lives, one of the many reasons that international academic exchanges are so very valuable. This year Fulbright sponsored a conference on training specialists in the preservation and management of cultural heritage resources. The U.S. Embassy was pleased to invite Professor Vincent Michael, a leading U.S. cultural preservationist from the Art Institute of Chicago to share his expertise during the conference. The United States Government recognizes the important value of preserving the world's patrimony, which is why the Department of State established the Ambassador's Fund for Cultural Preservation in 2001. It was a great pleasure for me to sign grants for two projects here in Ukraine last September, one to restore the roof of the historic St. Nikolas wooden church in the Transcarpathian village of Kolodne, and another to support the excavation of the Cossack

ни. Посольство США мало нагоду запросити професора Вінсента Майкла, провідного американського фахівця з питань захисту культурної спадщини з Інституту мистецтв у Чикаго для того, щоб він поділився досвідом із учасниками конференції. Уряд США визнає важливість збереження світової культурної спадщини, і саме тому у 2001 р. Державним департаментом було засновано Посольський фонд збереження культурної спадщини. Я мав за честь затвердити надання двох грантів для здійснення проектів в Україні у вересні минулого року, один з яких – для реставрації даху історичної дерев'яної церкви святого Миколая у закарпатському селі Колодне, а інший – для підтримки розкопок козацького укріплення Микитинська Січ, яке поховане під містом Нікополь у Дніпропетровській області. У вересні я мав нагоду відвідати церкву у Колодному, архітектурний витвір, який відображає внесок лемків у розвиток Закарпатського регіону. Я з нетерпінням очікую проекту розкопок, який дасть нам більше знань про життя та культуру козаків у 17 ст., а також створить ще одне місце для туристичного маршруту і, таким чином, стане корисним для мешканців Нікополя. Козаки є більш ніж історичними персонажами для України – їхня сила та незалежність є основним елементом спадщини української культури.

Фулбрайтівський досвід виходить далеко за межі професійного обміну інформацією. Українські та американські учасники Програм ім. Фулбрайта повертаються додому з розумінням один одного, яке виходить за межі того, чому навчилися в аудиторії, лабораторії або бібліотеці. Вони прибувають додому з баченням нових перспектив, якими вони готові поділитися з колегами, студентами, своїми закладами та громадами.

Немає сумніву, що Програми ім. Фулбрайта змінюють американців, які прибувають до України для проведення досліджень або викладання. Багато хто з них продовжує підтримувати контакти з Україною після свого від'їзду. Перебуваючи в Україні, американські учасники Програм ім. Фулбрайта не тільки проводять свої щоденні дослідження та лекції, а також активно беруть участь у заходах у центрах „Вікно в Америку“, проводячи дискусії, організовуючи літературні клуби та допомагаючи вивчати англійську мову громаді, яка їх запросила. Я надзвичайно гордий чути про таку діяльність, яка репрезентує Америку, зокрема, і про подорожі Україною для проведення лекцій у навчальних закладах України на різні теми, пов'язані з їхнім досвідом та інтересами.

Мої вітання Офісу програм ім. Фулбрайта із успішним закінченням академічного року. Сподіваюся на майбутні успіхи.

fortification Mykytynska Sich buried beneath the town of Nikopol in Dnipropetrovsk Oblast. In September, I also had an opportunity to visit the church in Kolodne, an architectural gem that reflects the contributions of the Lemko people to the Transcarpathian region. I still look forward to seeing the excavation project which will teach us more about the life and cultures of the Cossacks in the 17th century and will also create a tourist site to benefit the people of Nikopol. The Cossacks are more than historical figures in Ukraine – their strength and independence are part of the central heritage of Ukrainian culture.

The Fulbright experience goes well beyond professional exchange of expert information. Ukrainians and American Fulbright fellows in Ukraine return home with an understanding of each other that goes well beyond what they learned in the classroom, laboratory, or library. They arrive home with new perspectives that they are eager to share with their colleagues, students, institutions, and communities.

There is no doubt that Fulbright transforms the Americans who come to Ukraine to conduct research and study. Many of them maintain contacts with Ukraine after their departure. While in Ukraine, American Fulbright fellows not only conduct their day-to-day research and lectures, but they are active at the Windows on America leading discussion groups, hosting book clubs, and serving as English language resources in their communities. I'm always so proud to hear about their activities, representing America, and traveling and lecturing at institutions throughout Ukraine on all kinds of topics relating to their expertise and interests.

My congratulations to the Fulbright program in Ukraine on the completion of a successful year. I look forward to what the next year will bring.

Слово директора

Мирон Стахів,
директор Програми ім. Фулбрайта в Україні

Myron O. Stachiw,
Director, Fulbright Program in Ukraine

A Word from the Director

2007 р. позначає п'ятнадцяту річницю Програми ім. Фулбрайта в Україні. Її започатковано як незалежну програму в 1992 р., через рік по тому, як Україна здобула незалежність після розпаду Радянського Союзу. Відтоді понад триста українських студентів та науковців мали нагоду поїхати до Сполучених Штатів на навчання або для проведення наукових досліджень.

Американські студенти та науковці, які перебували в Україні протягом останніх років, мали можливість на власні очі побачити зрушення в цій новій державі на її нелегкому й нерівномірному шляху до демократичного управління та суспільства. У березні 2006 р. ми стали свідками найчесніших та найвідкритіших парламентських виборів за всю історію існування незалежної України. Проте нездатність помаранчевої коаліції сформувати уряд дозволила колишньому Прем'єрові та кандидатові на посаду президента в 2004 р. Віктору Януковичу повернутися до влади в якості Прем'єра на чолі відновленої та зміцненої Партії регіонів та Антикризової коаліції, до якої ввійшли також соціалісти та комуністи. Недосконалість конституційної реформи в Україні привела до постійних конфліктів та суперечок між президентом Ющенком та його прибічниками і Верховною Радою, яку контролює Партія регіонів. 2 квітня 2007 р. відбулася чергова подія в політичній драмі, що розгортається в Україні, – президентським указом розпущено Парламент і визначено дату нових виборів унаслідок зростаючої корупції та порушень Конституції новою законодавчою та виконавчою владою. Підписання указу викликало масові акції громадян з обох сторін у Києві та інших містах. 27 травня 2007 р. Президент, Прем'єр-міністр та Голова Верховної Ради 5-го скликання досягли домовленості щодо проведення досчасних парламентських виборів, щодо припинення масових акцій, а також щодо змін до виборчого законодавства.

Тим часом Програма ім. Фулбрайта в Україні продовжує свою діяльність, незважаючи на політичні бурі, які точаться навколо, – і це слід розуміти дослівно, оскільки сили опозиції, які підтримують рішення Президента, влаштували свій майданчик безпосередньо на Європейській площі, прямо перед будинком, в якому міститься офіс Фулбрайтівської програми. Київський офіс продовжує вітати у себе всіх відвідувачів, студентів та науковців (із України та США), теперішніх фулбрайтівців та їхні родини. Наші працівники завжди залюбки допоможуть вам, даючи відповіді на питання про наші програми.

6

У 2006-2007 навчальному році в нашій програмі відбулися деякі зміни та постали нові можливості: Мирон Стахів змінив д-ра Марту Богачевську-Хомяк (2000-2006) і став третім директором Програми ім. Фулбрайта в Україні; Вава Бачинська почала працювати на новоствореній посаді Координатора із зв'язків з громадськістю; унаслідок реорганізації Вероніку Алексанич, яка має шестирічний досвід роботи у Фулбрайтівській програмі, призначено Координатором спеціальних проектів та діяльності Фулбрайтівського товариства; збільшено фінансування на програми для студентів та молодих викладачів, завдяки чому у 2007-2008 навчальному році більш ніж на 50% зросте кількість українських студентів та молодих викладачів, які матимуть змогу відвідати США; традиційна гуманітарна спрямованість Програми ім. Фулбрайта змінилася: до неї включено точні науки та технічні дисципліни; цього року студенти та молоді викладачі матимуть право подавати заявки на участь у нових програмах та тих, що існували раніше.

2007 marks the fifteenth year that the Fulbright Program in Ukraine has been in existence. It was founded as an independent program in 1992, one year after Ukraine achieved independence following the collapse of the USSR. Since that time more than three hundred Ukrainian students and scholars have had the opportunity to travel to the U.S. for academic study and research.

U.S. students and scholars in Ukraine during the past few years have had a remarkable opportunity to experience first-hand the evolution of this new nation as it moves often painfully and unevenly towards a more mature form of democratic government. March 2006 saw the most fair and open parliamentary elections in the history of independent Ukraine. However, the subsequent failure of the Orange Coalition parties to form a government allowed the former Prime Minister and presidential candidate, Viktor Yanukovych, to return to power as Prime Minister at the head of a revived and much stronger Party of Regions and Anti-Crisis Coalition that included the Socialist Party and the Communist Party of Ukraine. The inadequate constitutional reform led to continued conflicts and heated debates between President Yushchenko and his supporters and the Party of Regions-controlled Verkhovna Rada (Parliament). The next event in the political drama happened on April 2, 2007, when a Presidential Decree dissolved the Verkhovna Rada. Early elections were planned for summer as a result of widespread corruption and alleged constitutional violations through new legislation and coalition formation. The issuing of the decree resulted in widespread street demonstrations and public meetings organized by both sides in Kyiv and other cities. On May 27, 2007, the Prime Minister, President, and Speaker of Verkhovna Rada reached an agreement about designating a date for pre-term elections, ending the demonstrations, as well as legislating Constitutional amendments.

Meanwhile, the Fulbright Program in Ukraine continues its work largely unaffected by the political storm that raged outside its building – literally, as the opposition forces supporting the President's decree had established their public meeting place on Evropeiska Ploshcha (European Square) directly in front of the building housing the Fulbright Offices. The Fulbright Office in Kyiv continues to welcome all visitors, student- and scholar-alumni (both from the U.S. and Ukraine), current U.S. Fulbrighters and their families, and potential applicants to our programs. Our staff is always ready and willing to assist you with all of your questions about our programs.

The 2006-7 academic year brought a number of changes and new opportunities to the program: Myron O. Stachiw succeeded Dr. Marta Bohachevsky-Chomiak (2000-2006) as the third Director of the Fulbright Representative Office in Ukraine; a new staff member, Wawa Baczynska assumed the newly created position of Public Information Coordinator; in a staff reorganization, six-year staff member, Veronica Aleksanych, was appointed Coordinator of Special Programs and Alumni Relations; funding was increased for the Graduate Student and Faculty Development Programs to allow more than a 50% increase in the number of Ukrainian students and young faculty who will be able to study in the U.S. during the 2007-8 academic year; the traditional humanities-based focus of the Fulbright Program was expanded for graduate students and young faculty to include science and technology disciplines; and Ukrainian students and scholars have become eligible this year to participate in competitions for several new and existing programs.

Ці нові можливості представлено, зокрема, новою програмою, запропонованою Бюро освіти та культури Держдепартаменту США. Ця програма передбачає 3-річне навчання у американському університеті на здобуття ступеня доктора для видатних іноземних студентів, які вивчають природознавство та технічні дисципліни. На всі країни світу виділяється лише 25 стипендій. У 2006 р. ми рекомендували до участі у програмі двох українських студентів, проте жоден з них не дійшов до фіналу конкурсу. У 2007 р. науковців, журналістів, юристів та політиків з України вперше запрошено, разом із 16 іншими країнами, взяти участь у конкурсі на здобуття однієї з трьох-чотирьох стипендій за програмою Fulbright/American Political Science Association Congressional Fellowship Program. Згідно з умовами цієї програми обрані кандидати проведуть 12 місяців у Сполучених Штатах, відвідуючи семінари в Johns Hopkins School of Advanced International Studies і проводячи дослідження. Проте головне у цій програмі – стажування в офісі американського конгресмена або сенатора. У цьому році було 12 конкурсанти, з яких двоє рекомендували до фіналу. З приємністю відзначаю, що конкурсант з України успішно пройшов фінал і став учасником програми.

Наш Офіс співпрацює з Фулбрайтівською Комісією в Польщі, допомагаючи розповсюджувати інформацію про Програму ім. Лейна Кіркланда в Україні. Програма передбачає відвідування стипендіатами навчальних курсів в провідних університетах Польщі протягом двох семестрів з метою вивчення польського досвіду економічних та суспільних перетворень, що відбулися після розпаду Радянського Союзу.

Цього року відбулися зміни у керівництві Українського Фулбрайтівського товариства. Колишнє Правління, Ольга Гомілко (президент товариства 2001-2006), Олександр Виноградов та Мирослава Антонович (члени Правління) передали повноваження новообраному Правлінню у складі Мирослави Антонович (президента товариства), Олександра Мережка та Всеволода Речицького (члени Правління). Фулбрайтівське Товариство, яке сьогодні налічує понад 300 фулбрайтівців, цього року зосередило увагу на обговоренні етичних проблем в освіті та науці. На виконання рішень IX щорічної конференції Правління розробило проект „Етичного кодексу науковця”, який за допомогою гранту Посольства США в Україні буде опубліковано, розповсюджено та обговорено на круглих столах, що мають відбутися в найбільших університетах по всій країні. Ще один проект, запропонований фулбрайтівцями й також підтриманий грантом Посольства США в Україні, передбачає вивчення випадків корупції в декількох київських університетах.

Американські студенти та науковці також дуже плідно працювали в Україні упродовж минулого року. Американських студенти взяли участь у семінарі, який відбувся в середині травня в Національному університеті „Острозька академія” в Острозі Рівненської області. Вони виступили з доповідями за тематикою своїх дослідницьких проектів для студентів, викладачів та адміністрації Острозької академії. Доповіді торкалися таких тем, як приватизація та земельна реформа, структура та перспективи розвитку сільського господарства, етнічні відносини між Україною та Молдовою та розв’язання регіональних конфліктів, врегулювання питань функціонування та обслуговування державного боргу, доля дітей-інвалідів та стан сиротинців в Україні, а також соціологічна оцінка нещодавніх акцій протесту в Києві. Американські науковці виконали низку цікавих та важливих проектів. Професор Роберт Зіммерман, який викладав курс із міжнародних відносин у Таврійському університеті (Сімферополь, Крим), почав лекцію з питання: „Що таке Україна?” Упродовж навчального року він провів студентів шляхом навчання та зростання, результатом якого стала матриця національних інтересів України, розроблена самими студентами, і представлена на конференції „Національні інтереси України” (березень 2007, Сімферополь). Також матриця була представлена на телеконференції в Києві, організованій Національною академією державного управління та Секретаріатом Президента, у якій взяли участь студенти та науковці з Одеси, Дніпропетровська, Львова та Харкова. Заплановано була і презентація матриці перед Верховною Радою в рамках обговорення прав

These initiatives are represented by a new competition offered through the Fulbright Program by the U.S. Department of State, Bureau of Educational and Cultural Affairs, for outstanding international students in the natural sciences and technology fields to study towards a Ph.D. degree for three years in a U.S. university. Only twenty-five awards are available worldwide. In 2006 we nominated two Ukrainian students, but neither made it to the finalist stage of this very competitive program. In 2007 Ukrainian scholars, journalists, lawyers, and public policy specialists were invited for the first time to join scholars from sixteen other countries in applying for one of three or four foreign scholar spots in the Fulbright/American Political Science Association Congressional Fellowship Program. Under this program chosen scholars spend twelve months in the United States attending seminars at Johns Hopkins University and conducting research, but the primary focus of the fellowship is working full-time as a Congressional staffer in the office of a U.S. Representative or Senator. In this first year of Ukraine’s participation nearly a dozen applications were submitted and two applicants were entered into the competition from Ukraine. I am pleased to say that one of them became a finalist and was awarded the Congressional Grant.

Our office in Kyiv collaborates with the Polish Fulbright Commission to promote the Lane Kirkland Fellowship in Ukrainian universities, institutes, and NGOs. The scholarship offers Ukrainian scholars and professionals two semesters of academic study in selected Polish universities on the processes of economic, social, and political change that Poland has undergone since the collapse of the Soviet Union.

The year also saw a change in the leadership of the Ukrainian Fulbright Alumni Association. Olha Homilko (2001-2006) was succeeded as the president of the 300+ member society by Myroslava Antonovych, and new Executive Committee members, Oleksandr Merezko and Vsevolod Rechyskyj, were chosen to replace outgoing Oleksandr Vynohradov and Myroslava Antonovych. The Association of more than 300 alumni has stepped up its activities this year, with a particular focus on the topic of the IXth Annual Conference of the Ukrainian Fulbright Association – Ethical Standards in Education and Scholarship. A committee has drafted a Code of Ethics for Scholars and, with the support of a grant from the U.S. Embassy in Ukraine, the new code will be published, widely distributed, and discussed at a series of roundtables to be held at major university centers throughout the country. Another alumni-led project, also supported by a grant from the U. S. Embassy, will investigate students’ experience with corruption on several Kyiv-based university campuses.

U.S. students and scholars in Ukraine have also been very productively engaged in Ukraine this past academic year. A number of U.S. graduate students in Ukraine took part in a retreat and seminar held in mid May at the National University “Ostroh Academy” in Ostroh, Rivne oblast. The students made formal presentations on their very varied research projects before students, faculty, and administrators of Ostroh Academy. Reports were presented on such topics as privatization and land reform; the structure and prospects of the agricultural economy; ethnic relations between Ukraine and Moldova and resolution of regional conflicts; the development and regulation of short-term debt markets in Ukraine; the fate of handicapped children and orphanages in Ukraine; and the sociology of recent protests in Kyiv.

Among scholars participating in the Scholar Program and in the shorter term Senior Specialist Program, a number of interesting and significant projects have been undertaken. Robert Zimmerman, a scholar teaching International Relations at the Tavrida National University in Simferopol, Crimea, started his class by posing a single question to his students: What is Ukraine? Over the ensuing academic year he and his students have embarked on an incredible journey of learning and growth, with the result including a student-generated matrix of the national interests of Ukraine; a Fulbright- and U.S. Embassy-supported conference at which the students presented their ideas for discussion and comment before a large collection of scholars, professors, public policy professionals, and government officials; and a trip to Kyiv and presentation of their matrix at

громадян, визначених Конституцією України. Проте політична ситуація, яка склалася після розпуску Парламенту указом Президента, виявилася несприятливою для здійснення цього плану. Професор Зіммерман так підсумував непересічну роботу, проведenu студентами: „Головне в цьому проекті було втілення положень Конституції в життя. Принаймні для симферопольських студентів це здійснилося бодай на один день!”

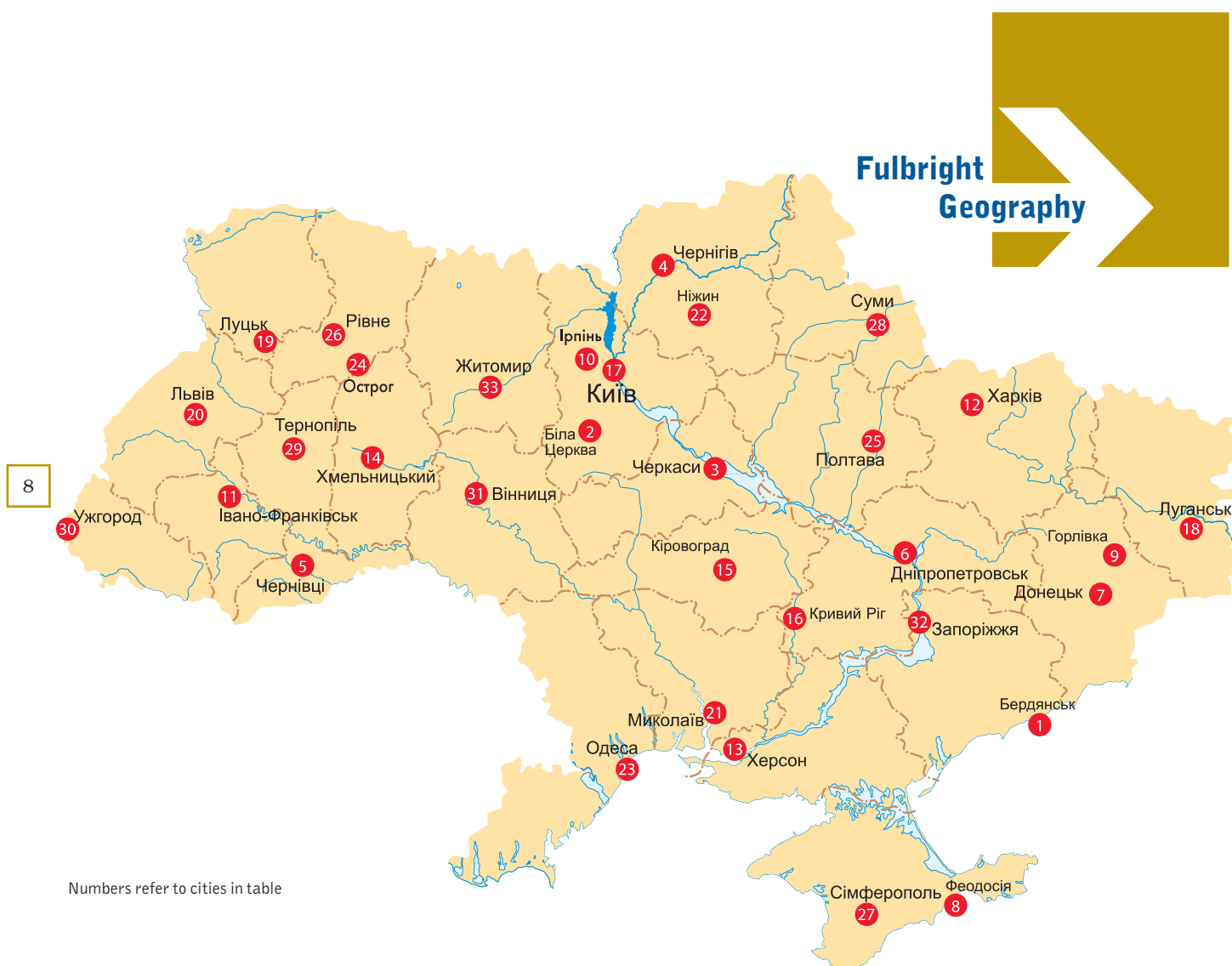
В Національному гуманітарному університеті ім. Петра Могили в Миколаєві українські та американські вчені об'єдналися для виконання спільного проекту, результатом якого стала розробка лабораторного обладнання та макетів сучасних пристроїв для фізичної реабілітації та діагностики. Професор Вільям Гайден Сміт із кафедри космічних наук (Washington University) разом із проректором університету професором Олександром Труновим та студентами розробили це обладнання в університетських лабораторіях.

Українські та американські викладачі та студенти завдяки цьому обміну збагатили себе цікавим та різноманітним досвідом, яким радо поділились на сторінках цього видання. Я запрошую всіх ознайомитися із спогадами про їх незабутню мандрівку до нових знань, нових людей, нових друзів, а інколи до пізнання власної спадщини та родини, якої вони досі не знали. Я сподіваюся, що це надихне багатьох інших українських та американських студентів та науковців взяти участь у чудовому експерименті, започаткованому Сенатором Фулбрайтом з метою покращення порозуміння між американським народом та іншими народами світу шляхом академічних обмінів.

a National Tele-Conference sponsored by the National Academy of Public Administration (NAPA) and the Secretariat of the President linking students and scholars in Odesa, Dnipropetrovsk, Lviv, and Kharkiv. The original plan had the students presenting their matrix of national interests of Ukraine to the Verkhovna Rada under the rights of all citizens as outlined in the Ukrainian Constitution. However, the current political situation of the presidentially-ordered dissolution of parliament precluded presentation in that body. Prof. Zimmerman summed up the remarkable experience of his students best when he stated “In this entire exercise we set out to make the Constitution live. And for these students from Simferopol, for at least this day, it has!”

In Mykolayiv at the Petro Mohyla National Humanities University, Ukrainian and American scientists combined to launch a joint innovative project that resulted in the design of lab equipment and mock-ups of modern devices for physical rehabilitation and diagnosis. Prof. William Hayden Smith of the Department of Earth and Planetary Sciences (Washington University) combined with Vice-Rector, Prof. Olexandr Trunov and students at the university to design the equipment in the university's laboratories.

The experiences of Ukrainian and U.S. scholars and students during their academic exchanges to the U.S. and Ukraine have all been extremely rich and varied. I invite you to explore this volume and read, in the words of these intellectual adventurers, of their remarkable journeys of discovery of new knowledge, new people, new friends, and even the discovery of a heritage and family members they never knew before. I hope that it will inspire many more students and scholars in Ukraine and the U.S. to participate in Senator J. William Fulbright's great experiment – to increase mutual understanding between the people of the United States and other countries through the exchange of persons, knowledge and skills.

**Geographical Table Denoting Home City
of Ukrainian Grantees Who Went to U.S.
and Host City in Ukraine of U.S. Grantees 1992-2006**

Home/Host City	Ukrainian Fulbright and JFDP Grantees			U.S. Fulbright Grantees		
	JFDP Fellows	Junior Faculty and Students	Scholars	Students	Scholars	Senior Specialists
Total	160	40	254	44	184	45
1. Berdiansk					1	1
2. Bila Tserkva	3				3	
3. Cherkasy	6	1	3		1	
4. Chernihiv	3	1	1			
5. Chernivtsi	7		1	1	1	
6. Dnipropetrovsk	5		8		2	
7. Donetsk	8		6		6	
8. Feodosia, Crimea					1	
9. Horlivka	1	2	4		1	
10. Irpin			1			1
11. Ivano-Frankivsk	5	1	5		2	
12. Kharkiv	11	2	16	1	11	3
13. Kherson	3	1	1		3	
14. Khmelnytskyi	3	1				1
15. Kirovohrad	9	2	2		5	
16. Kryvyi Rih			4			1
17. Kyiv	33	16	136	24	84	14
18. Luhansk	3		3		2	2
19. Lutsk	4	2	2		1	3
20. Lviv	12	4	29	12	26	3
21. Mykolaiv	5	3	5		3	5
22. Nizhyn	1	1				
23. Odesa	12	1	9	2	13	1
24. Ostroh					1	3
25. Poltava	1				3	
26. Rivne	3		1			1
27. Simferopol	2	1	2	1	2	
28. Sumy	2		1			1
29. Ternopil	7	1	4		5	1
30. Uzhhorod	4	1	5	2	1	
31. Vinnytsia	5		2	1	1	
32. Zaporizhzhia	1		2		4	2
33. Zhytomyr	1		2			

2006-07 академічний рік: огляд, учасники, події Academic Year in Review

Програма ім. Фулбрайта в Україні
Fulbright Program in Ukraine

FULBRIGHT
UKRAINE

2006-07

Фулбрайтівська програма для науковців

Fulbright Scholar Program

Уже 15 років поспіль Програма ім. Фулбрайта оголошує відкриті конкурси на здобуття стипендій для проведення наукових досліджень або читання лекцій у США за Програмою обміну науковцями та дослідниками (Visiting Fulbright Scholar Program).

Координатори Програми провели ряд презентацій у вищих навчальних закладах, освітніх центрах та наукових бібліотеках України. Їх мета – проінформувати потенційних кандидатів про фулбрайтівську програму та ознайомити з конкретними вимогами.

77 науковців та дослідників подали свої аплікаційні матеріали для участі у Програмі 2006-07 року. 45 аплікантів вийшли до півфіналу та пройшли співбесіду. З їх числа обрали 19 фіналістів, учасників Програми. У минулому році загальна кількість учасників конкурсу була більшою – 130; серед учасників також були молоді викладачі.

Якщо порівняти учасників цьогоорічного конкурсу з минулорічним за галузями їх спеціалізації, то ми побачимо, що з'явилися троє фахівців з українознавчих студій та немає фахівців із таких галузей, як мистецтво, кінематографія, бібліотекарство, філософія, громадське управління та соціологія. За кількістю учасників домінуючими галузями у 2006 році є економіка (12), освіта (10), американські студії (8), охорона здоров'я (7) та політичні науки (6). У 2005 році найбільший інтерес до Програми проявили спеціалісти з наступних дисциплін: економіка (15), лінгвістика (13), освіта (13), американська література (9) та право (9).

Думаю, що на 2008-09 академічний рік кількість аплікантів суттєво збільшиться за рахунок спеціалістів із точних, технічних та природничих дисциплін, які з цього року стали пріоритетними галузями фулбрайтівських програм. А також завдяки збільшенню кількості презентацій в університетах, науково-освітніх центрах „Освіта” та „Вікна в Америку”, наукових бібліотеках. Окрім того, у цьому році ми вперше звернулися з запитом про узяти участь у Програмі до науково-дослідних інститутів, музеїв та мистецьких центрів.

Програма запрошення американських науковців (U.S. Fulbright Scholar Program) є дуже популярною в Україні. Щороку ми отримуємо велику кількість заявок для запрошення американських науковців. У рамках цієї програми будь-який вищий навчальний заклад або науковий інститут чи наукова бібліотека має можливість запросити американського фахівця на період від одного до двох семестрів для викладання бажаних курсів або для спільної роботи над науковим проектом.

За останніх два роки в Україну приїхало 44 американських спеціалісти. У 2007-2008 році 24 американські фахівці провели фулбрайтівський рік в Україні. У 2006 році вперше американці викладали у Чернівцях та Житомирі.

Фулбрайтівські науковці займаються не лише науковою та лекторською практикою в університетах, але й організовують наукові конференції, семінари та круглі столи, проводять мовні курси, тренінги та „клуби” спілкування англійською мовою, разом зі своїми українськими колегами працюють над спільними проектами. Майже всі науковці активно подорожують та читають гостьові лекції в різних містах України. Як стверджують самі випускники Програми, семестр або один академічний рік, проведений за кордоном, сприяє розвитку міжнародних відносин завдяки створенню та реалізації міжуніверситетських програм обміну викладачів та студентів.

Наталя Залуцька
Координатор Програми

Natalia Zalutska
Program Coordinator

Для американських фахівців Програма є чудовою нагодою пожити в іншому суспільстві, познайомитися з багатою історією та культурою України, а можливість втілити свої ідеї в іншій країні є унікальною і слугує прекрасним стимулом для учасників програми ім. Фулбрайта.

Already for fifteen years the Visiting Fulbright Scholar Program has announced a competition offering Ukrainian scholars an opportunity to do research or lecturing in the United States. Staff does outreach at universities, libraries, and educational centers throughout Ukraine to inform and orient potential candidates of the program, emphasizing the transparency of its competition.

There were 77 applications submitted for the 2006-07 academic year. Out of these, 45 were semi-finalists and made it to the interview stage, while 19 scholars and researchers succeeded in winning a grant. A year later, the number of applicants rose to 130, which also included the new category of Junior Faculty.

In comparing fields represented in these competitions, the latter one had 3 experts in Ukrainian Studies, but had no representatives from the following areas: art, cinematography, library science, philosophy, public administration and sociology.

The fields most represented in the last competition were: economics (12), education (10), American studies (8), health protection (7), and political science (6). There is some cross over with the previous year, when most represented fields were: economics (15), linguistics (13), education (13), American literature (9), and law (9).

I believe that there will be a substantive increase in this year's applicants (for academic year 2008-09) since for the first time science and technology are eligible fields. Also outreach has extended to community educational centers such as "Osvita" and "Window on America," scientific libraries, as well as research institutes, museums, and art centers.

Requests for American scholars through the U.S. Fulbright Scholar Program run high. We receive many requests for placements of American scholars. Any Ukrainian higher educational institution, research institute or library can request an American scholar for one or two semesters to teach specific courses or to work jointly on a specified topic.

In the past two academic years 22 American scholars came to Ukraine. In 2006, American Fulbrighters taught for the first time in Chernivtsi and Zhytomyr and 2007 saw the first American Fulbrighters placed in Rivne, Sevastopol, and Drohobych.

Fulbrighters do not only give lectures and do research at universities but they also play an active role in the academic community. They organize scholarly conferences, seminars and roundtables, teach English, lead English language clubs, present workshops and trainings. Often they work on a joint project with their Ukrainian colleagues. Many scholars travel and give guest lectures in various cities. As the alumni themselves admit, one semester or an academic year, greatly enhances the international relations capacity of an institution in laying the foundations of further joint Ukrainian-American academic exchanges or projects.

For the American scholar the Fulbright Program serves as a wonderful opportunity to live in a different society and to familiarize oneself with Ukraine's rich history and culture. Being able to incorporate one's ideas in another country is a unique challenge and serves as a great stimulus for Fulbright Program activity.

Програма Фулбрайт-Кеннан

Протягом останніх п'яти років Інститут Кеннана має честь приймати у себе українських вчених, представників гуманітарних дисциплін з різних регіонів України, удостоєних дослідницького гранта програми імені Фулбрайта. Як відомо, Інститут Кеннана було засновано у грудні 1974 року як підрозділ у складі Міжнародного центру підтримки науковців імені Вудро Вільсона за ініціативи посла Джорджа Ф. Кеннана, тодішнього директора Центру Джеймса Білінгтона та історика С.Фредеріка Стара. Інститут, названий на честь Джорджа Кеннана „Старшого” (1845 – 1924) – відомого американського дослідника Росії та Сибіру у 19 сторіччі, було засновано з метою підвищити рівень розуміння американцями процесів, що відбувалися тоді в СРСР. Нині Інститут – одна з найважливіших регіональних програм Центру, діяльність якої спрямована на Росію, Україну та деякі інші пострадянські держави. Центр як міжнародна багатогалузева наукова установа, яка надає гранти вченим гуманітаріям, вбачає свою головну мету в налагодженні постійного діалогу між науковцями та практиками.

Інститут пропонує науковцям і спеціалістам з урядового і приватного сектора та засобів масової інформації стипендії для наукових досліджень у галузі гуманітарних і суспільних наук на його базі у м. Вашингтоні (округ Колумбія), де вони можуть скористатися найкращими у Сполучених Штатах бібліотеками, архівами та поспілкуватися з визначними фахівцями.

Центр є міжнародним міждисциплінарним науковим інститутом, який підтримує наукові дослідження в галузі гуманітарних і суспільних наук і сприяє розвитку діалогу між наукою і практикою. Він надає підтримку, гранти та стипендії науковцям, викладачам, громадським діячам та журналістам, забезпечує їм необхідні умови для наукової роботи та підготовки публікацій.

Створена в Інституті атмосфера для неупередженого діалогу та вільного обміну думками між представниками різних наукових дисциплін, допомагає науковцям краще інформувати наукову громадськість Вашингтона про Україну, її минуле і сучасне. Українська політика, економіка, культура та література постійно перебувають у колі зацікавлення науковців Інституту.

Інститут Кеннана і його представництва в Києві та Москві активно і регулярно проводять наукові конференції, семінари та публічні лекції за участю науковців і громадських діячів з Америки, Росії, України та інших держав колишнього Радянського Союзу. Висвітлення результатів досліджень і публічних заходів Інституту здійснюється за допомогою різноманітних публікацій на веб-сторінці (www.kennan.kiev.ua) та у журналі *Agora*.

Інститут Кеннана як частина Центру імені Вудро Вільсона є незаpartійною установою незалежною від світу політики. На відміну від багатьох інших дослідницьких установ, Інститут сприяє розвитку діалогу та взаємодії між науковцями та практиками. З цієї метою, в Інституті постійно відбуваються зібрання на яких вчені, урядовці та експерти обговорюють політичні, соціальні та економічні проблеми пов'язані з Україною, Росією та іншими країнами – наступниками Радянського Союзу, у загальносвітовому історичному контексті.

Fulbright-Kennan Grant

Over the past five years the Kennan Institute has been pleased to receive Fulbright scholars from Ukraine. These scholars have represented various disciplines and have come from diverse regions and backgrounds. The Kennan Institute was founded as a division of the Woodrow Wilson International Center for Scholars in December 1974 through the joint initiative of Ambassador George F. Kennan, then Wilson Center Director James Billington, and historian S. Frederick Starr. Named in honor of Ambassador Kennan's relative, George Kennan "the Elder" (1845–1924), a nineteenth-century explorer of Russia and Siberia, the Kennan Institute is committed to improving American expertise and knowledge about Russia, Ukraine, and other states in the region. It is one of several area studies programs of the Wilson Center. The Center is an international, interdisciplinary scholarly institution that fosters scholarship in the humanities and social sciences and encourages dialogue between the disciplines and the professions.

The Kennan Institute offers residential research scholarships in the humanities and social sciences to academic scholars and specialists from government, the media, and the private sector. Fulbright scholars from Ukraine join this community of scholars-in-residence. Thanks to its location in Washington, DC, the Kennan Institute is able to provide its scholars with access to libraries, archives, research facilities, and human resources that are among the finest in the United States. Following in the tradition of the Wilson Center, the Institute also provides decision makers in the private and public sectors with access to the expertise of its scholars in residence through such activities as Policy Forums at the Department of State, its public lecture program, and interviews with the media. The Institute's interdisciplinary approach has created an atmosphere of open dialogue on Ukraine, and has served to better inform the Washington DC scholarly and policy communities on questions concerning Ukraine. Programming on Ukraine and Ukrainian topics at the Kennan Institute covers multiple disciplines in the humanities and social sciences, ranging from issues on literature and culture to politics and economics.

In addition to its office in Washington, the Kennan Institute operates centers in Kyiv and Moscow. The Kennan Kyiv Project (KKP) provides on-the-ground assistance to the Washington staff and maintain contacts with various Ukrainian organizations. The offices organize publications, seminars, and conferences on important current themes featuring Kennan Institute alumni. KKP serves as the core for Kennan's Ukrainian alumni networks, organizing seminars, conferences and publishing a scholarly journal *Ahora*.

The Kennan Institute, as part of the Woodrow Wilson Center, is a nonpartisan institution that values its independence from the world of politics. Unlike many academic research centers, however, it seeks to promote dialogue between academic specialists and policymakers. To this end, the Institute convenes scholars, governmental specialists, and other experts to discuss political, social, and economic issues affecting Ukraine, Russia and the other successor states to the Soviet Union, seeking always to place these issues within their historical context.

Українські науковці у США

Ukrainian Scholars in the U.S.

Volodymyr Dubovyk Political Science <i>U.S. European Policy and the Security of Ukraine</i> Odesa National University	Kennan Institute, Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington, DC	Володимир Дубовик Політичні науки <i>Європейська політика Сполучених Штатів та національна безпека України</i> Одеський національний університет ім. Мечникова
Oleksandr Fisun Political Science <i>Understanding Post-Soviet Politics: Neopatrimonial Interpretation</i> Kharkiv National University	Kennan Institute, Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington, DC	Олександр Фісун Політичні науки <i>Розуміння пострадянської політики: неопатримоніальна інтерпретація</i> Харківський національний університет ім. Каразіна
Oleksiy Gorovyy Education <i>Development of the Culture of Quality in Ukrainian Higher Educational Institutions</i> National Transport University, Kyiv	George Washington University, Washington, DC	Олексій Горовий Освіта <i>Розвиток культури якості в вищих навчальних закладах країни</i> Національний транспортний університет, м. Київ
Nazar Kholod Economics <i>Rebuilding Social Security Programs: Lessons for Ukraine</i> Lviv Ivan Franko National University	Kennan Institute, Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington, DC	Назар Холод Економіка <i>Перебудова системи соціального захисту: уроки для України</i> Львівський національний університет ім. Івана Франка
Oleh Kucher Environmental Economics <i>Land Resource Conservation in USA: Experience for Ukraine</i> Council for Studying Productive Forces of Ukraine, Kyiv	Ohio State University Columbus, OH	Олег Кучер Економіка довкілля <i>Охорона земель у США: досвід для України</i> Рада по вивченню продуктивних сил України, НАНУ, м. Київ
Natalia Kutova Gender Studies <i>Gender Approach in Contemporary Pedagogic Theory and Practice: Foundations, State, Challenges</i> State Employment Service Training Institute of Ukraine, Kyiv	San Diego State University San Diego, CA	Наталія Кутова Гендерні студії <i>Гендерний підхід в сучасній педагогічній теорії і практиці: засади, стан, проблеми</i> Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, м. Київ
Sergiy Kvit Journalism and Mass Communication <i>The Influence of the Media Market on the Development of Journalism Education</i> National University of Kyiv-Mohyla Academy	Ohio University, College of Communication, Athens, OH	Сергій Квіт Журналістика та засоби масової комунікації <i>Вплив медіа ринку на розвиток журналістської освіти</i> Національний університет „Києво-Могилянська академія”
Tetyana Lepeyko Economics <i>Regional Mechanism Transformations of Large Industrial Complex in Transitive Economy</i> Kharkiv National University of Economics	Indiana University Bloomington, IN	Тетяна Лепейко Економіка <i>Регіональні механізми трансформації великих промислових комплексів у транзитивній економіці</i> Харківський національний економічний університет

Volodymyr Maltsev Environmental Sciences <i>Estimation of the Ecological Status of Shallows of Water Storages Using the Remote Sensing</i> National Agricultural University, Kyiv	University of Mississippi Oxford, MS	Володимир Мальцев Охорона довкілля <i>Оцінка екологічного статусу мілководь водосховищ з використанням результатів космічної зйомки</i> Національний аграрний університет, м. Київ
Dmytro Poznyak Psychology <i>Psycho-Semantic Comparative Analysis of Transitional and Democratic Public Political Consciousnesses (Examples: Ukraine and USA)</i> Institute of Social and Political Psychology, Kyiv	University of Cincinnati Cincinnati, OH	Дмитро Позняк Психологія <i>Порівняльний психосемантичний аналіз перехідної та демократичної масової політичної свідомості (на прикладі України та Сполучених Штатів Америки)</i> Інститут соціальної та політичної психології АПН України, м. Київ
Kostyantyn Romaschenko Environmental Sciences <i>Joining of the Ukrainian and American Traditions in the Vegetation Ecology and Plant Evolution; Developing Ecological Scales and Applying an Ecniche Concept</i> Kholodny M.G. Institute of Botany, NASU, Kyiv	Smithsonian Institution Washington, DC	Костянтин Ромащенко Охорона довкілля <i>Об'єднання українських та американських традицій в екології та еволюції рослинності; розробка екологічних шкал та впровадження концепції екологічної ніші</i> Інститут ботаніки ім. Холодного, НАНУ, м. Київ
Iryna Rudyk Linguistics <i>Silence - a Step to Conflict or Reconciliation?</i> Zhytomyr Franko State University	University of California Berkeley, CA	Ірина Рудик Лінгвістика <i>Мовчання – крок до конфлікту чи примирення?</i> Житомирський державний університет ім. Івана Франка
Olena Rusina History <i>Premodern Pseudo History in the Post-Soviet Ukraine: Trends and Contexts</i> Institute of Ukrainian History, NASU, Kyiv	Harvard University, Cambridge, MA	Олена Русіна Історія <i>Домодерна псевдо-історія у пострадянській Україні: тенденції та контексти</i> Інститут історії України, НАНУ, м. Київ
Tetyana Shestopalova Ukrainian Literature <i>Ukrainian Literary Process in the Scholarly Critical Inheritance of Yuriy Lavrinenko</i> Luhansk Taras Shevchenko National Pedagogical University	Columbia University New York, NY	Тетяна Шестопалова Українська література <i>Український літературний процес у науково-критичному доробку Юрія Лавріненка</i> Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка
Dmytro Sklyarenko Political Science <i>U.S. Grand Strategy after the Cold War: Structural Bases of Transformation</i> Institute of International Relations, Kyiv Taras Shevchenko National University	Kennan Institute, Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington, DC	Дмитро Скляренко Політичні науки <i>Велика стратегія США після холодної війни: структурні основи трансформації</i> Інститут міжнародних відносин, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
Nataliya Sureva History <i>Interpreting Oral History Sources: Approaches, Current Discussions, Perspectives</i> Zaporizhzhia National University	SUNY University Albany, NY	Наталія Сурева Історія <i>Аналіз джерел усної історії: підходи, сучасні дискусії, перспективи</i> Запорізький національний університет
Mariya Ustymenko Linguistics <i>American Women Poets: The Quest for Self Identity</i> Kyiv National Taras Shevchenko University	Amherst College Amherst, MA	Марія Устименко Лінгвістика <i>Американські жінки-поети у пошуці власної індивідуальності</i> Київський національний університет ім. Тараса Шевченка

Igor Ustyuzhyn Ukrainian Studies <i>M. Voloshyn and the 'Damned Questions' of the Fin-de-Siecle</i> Kharkiv National University	University of California Berkeley, CA	Ігор Устюжин Українські студії <i>М. Волошин та „прокляті питання” fin-de-siecle</i> Харківський національний університет ім. Каразіна
Natalia Venger History <i>The Social History of German Entrepreneurship in the Russian Empire Southern Region of Ukraine)</i> Dnipropetrovsk National University	Fresno Pacific University Fresno, CA	Наталія Венгер Історія <i>Соціальна історія німецького підприємництва в Російській Імперії (південноукраїнський регіон)</i> Дніпропетровський національний університет
Volodymyr Zhyvytsya Education <i>Training for Master of Science Degree in the United States: Study of Methodology, Curricula, Techniques</i> Odesa State Academy of Refrigeration	University of Illinois Urbana - Champaign, IL Purdue University, West Lafayette, IN	Володимир Живиця Освіта <i>Підготовка магістрів у Сполучених Штатах Америки: вивчення методології, навчальних планів та практичних заходів</i> Одеська державна академія холоду

Олексій Горовий

На мою думку, бути науковцем-фулбрайтівцем – означає взяти на себе відповідальність за розвиток своєї професійної галузі у своїй країні.

Під час перебування у США я займався розробкою нової системи управління вищими навчальними закладами в Україні. Вона базується на філософії тотального управління якістю і може бути застосована у навчальних закладах будь-якого типу. Мій консультант професор Стюарт Амплбі запросив мене виступити співавтором у доповіді про два методи, корисні для започаткування програми вдосконалення якості на факультетах, у школах та університетах. Це „Колективне стратегічне планування” та „Матриця пріоритетів підвищення якості”. Обидва методи враховують підвищення ролі викладачів у керівництві навчальними закладами.

Я глибоко переконаний у потребі розвивати та впроваджувати культуру якості у вищих навчальних закладах України. Моя дослідницька діяльність в університеті Джорджа Вашингтона лише посилює

ла намір продовжувати роботу в цьому напрямі. Проте, вважаю, що мені доведеться переглянути ключові моменти використання результатів мого дослідження у відповідності до рекомендацій моїх американських колег та до специфіки українського освітнього середовища.

Це була моя перша подорож за кордон. Гадаю, що ані читання багатьох книжок про США, ані перегляд величезної кількості телепередач про цю велику державу та її народ не можуть зрівнятися з можливістю пожити в американському суспільстві й майже кожного дня дізнаватися щось нове. Отже, я намагався знайомитися і спілкуватися не лише з фахівцями, а й з пересічними людьми. На мою думку, однією з провідних рис американського суспільства є його національне та етнічне розмаїття. На вулицях та майданах, в автобусах і метро – будь-де можна зустріти людей різного походження та менталітету.

Oleksiy Gorovyy

For me, being a Fulbright Scholar means taking responsibility for developing your

professional area in your country. I believe that my main accomplishment during the award period was establishing professional contacts with highly qualified specialists in the field of education. It definitely opens up new opportunities for launching joint projects between the National Transport University and George Washington University (GWU), aimed at improving higher education in Ukraine.

My goal is developing a new system of managing universities in Ukraine, based on Total Quality Management philosophy, compatible with any type of educational institution. With my mentor, Professor Stuart Umpleby, I presented on two methods (“Participatory Strategic Planning” and “Quality Improvement Priority Matrix”) used in initiating a quality improvement program in departments, schools, and universities. Both methods address the enhanced role of faculty members in the governance of educational institutions. My research work at GWU has convinced me even more firmly of the need to develop and facilitate a culture of quality in Ukrainian higher educational institutions. Upon my return to Ukraine, I plan to follow my American colleagues’ advice and adapt the key points of implementing the research results to distinctive features of the Ukrainian educational context.

This was my first trip abroad. I believe that neither reading numerous books about the USA, nor watching countless TV programs about this Great Power and its people can compare with living there. Every day held an opportunity for a new personal contact and a new perception. I tried to meet not only professionals, but also ordinary people. For me the national and ethnic diversity stood out as a distinguishing feature of American society. In the streets and squares, on buses and in the metro, everywhere you run into people of different origins and mentalities.

Назар Холод

Основним результатом мого перебування в США можна вважати те, що я вивчив досвід країн із перехідною економікою у здійсненні соціальних реформ, спрямованих на підвищення рівня життя населення, зниження нерівності у розподілі доходів та подолання бідності. Зроблений аналіз дає змогу запропонувати низку заходів для підвищення ефективності програм соціального захисту в Україні. Досвід розвинених країн у сфері соціальної політики також було вивчено.

Проблеми подолання бідності й зниження нерівності в розподілі доходів є важливими не тільки для пострадянських, але й для розвинених країн. Так, наприклад, у США 12,6% населення є бідними. Проблеми боротьби з бідністю та підвищення ефективності соціального захисту є глобальними.

Результати моїх досліджень планую опублікувати у кількох статтях та у монографії „Розподіл і перерозподіл доходів населення у перехідних економічних системах”, яку буде видано у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

Nazar Kholod

I studied the experience of countries with transitional economy in conducting social reforms, focused on increasing the standard of living, reducing income inequality and eliminating poverty. This analysis suggests a number of steps for improving social security programs in Ukraine. Problems of poverty elimination and reduction of income inequality are important not only for post-Soviet but also for developed countries. Thus, for example, in the United States 12.6% of the population live below the poverty line and the number of homeless reaches a million.

My principal accomplishments consisted in collecting research materials and completing a draft of my book “Income Distribution and Redistribution in Transitional Economic System,” which will be published by Lviv University Press. Several articles are also planned.

Oleh Kucher

Мій науковий проект стосується агроохоронних програм у США, які спрямовані на розв'язання проблем навколишнього середовища, зокрема деградації землі, ерозії, забруднення тощо. Мое навчання фокусується на застосуванні аналітичних підходів і економетричних методів у галузі економіки природокористування.

За час перебування в університеті я виступив із презентацією „Аспекти земельної реформи в Україні” на факультетському семінарі для аспірантів і підготував статтю „Зміни в землекористуванні в Україні в трансформаційний період” із використанням регресивної моделі. Під керівництвом американського феллоу-професора Стена Томпсона я поглибив знання щодо підходів і методів аналізу економічних даних. Також підготовлено до друку статтю в журналі Держкомзему України щодо оцінювання програм охорони земель в Україні.

Мене приємно вразила гостинність і турбота професорів університету у ставленні до іноземних студентів і науковців. Незвичною для мене видалась важливість спортивних заходів в університеті. Визначальною подією тут є суботня гра в межах міжуніверситетського чемпіонату з американського футболу (!). До початку гри університетська територія, паркінг і майданчики наповнюються фанатами, одягненими в червоний і сірий (офіційні університетські кольори). Святкування триває цілий день і ніч, навіть якщо гра відбувається в іншому місті.

Oleh Kucher

My study focuses on analytical techniques and quantitative methods in environmental economics. I have discussed aspects of land reform in Ukraine and prepared an article, “Land Use Change in Ukraine during the Transition Period,” based on specifically developed linear regression models. With the assistance of Professor Stan Thompson, also a Fulbrighter from Ohio State University, I have improved my knowledge of techniques applied to the analysis of economic data. My article discussing evaluation of land conservation programs in Ukraine has been submitted to the journal of Ukraine’s State Committee on Land Resources.

I was surprised by the warm welcome and care expressed by professors towards international students and scholars. My other surprise was the importance of sports at the university. Here, the really big news, are the Saturday football games (!). Before a football game the university area is crowded with fans wearing scarlet and gray, the university colors. For a whole day and night, they cheer their team — even if the game itself takes place in another city.

Natalia Kutova

Я виступила з доповіддю „Проблеми й перспективи розвитку жіночих і гендерних студій: американський і український досвід” на конференції „Майстерність гендеру в повсякденному житті IV”, що відбувалась у Державному університеті Айдахо. Також у квітні прочитала лекції студентам і викладачам Гемптонського університету, штат Вірджинія.

Під час гранту я зробила презентації про Україну, її культуру і традиції для викладачів кафедр жіночих досліджень, а також на семінарах для феллоу-студентів у Лос-Анджелесі і Сан-Дієго. Також провела семінар з питань розвитку жіночих і гендерних досліджень в Україні для студентів і викладачів Університету Каліфорнія Сан-Дієго.

Під час перебування в США я опрацювала значну кількість наукових матеріалів, книг і професійних журналів із теми дослідження, а також встанови-

ла особисті контакти з американськими колегами та відвідала їхні лекції і семінари, що збагатило мої знання і дало можливість завершити написання монографії стосовно гендерного підходу в освіті. Монографію планую опублікувати після повернення в Україну.

Natalia Kutova

I presented a paper on “Problems and Perspectives of Women and Gender Studies Development: American and Ukrainian Experience” at the conference “The Art of Gender in Everyday Life IV” at Idaho State University and gave lectures to students and faculty at Hampton University, VA. I made presentations about Ukraine, its culture and traditions to the faculty of the Women’s Studies Department and at the sessions of Fulbright Visiting Scholar Enrichment Program in Los Angeles and San Diego. In late spring I gave a seminar on “Women and Gender Studies Development in Ukraine” for students and faculty at University of California, San Diego.

I was able to accomplish a considerable amount of research, attend relevant lectures, and maintain personal contacts with American colleagues. These all have increased my knowledge and made it possible to complete the Ukrainian book manuscript about gender approach in education to be published in Ukraine.

Володимир Мальцев

Я виконував дослідження в Національному центрі комп’ютеризації гідрологічних досліджень Університету Міссісіппі, штат Міссісіппі. Крім цього, співпрацював з біологічним та геологічним факультетами.

У жовтні 2006 р. я побував на станції польових досліджень університету Мемфіса, Теннессі, де ознайомився з дослідженнями в галузі екології р. Міссісіппі та її заплави. У листопаді в складі групи учасників семінару з екології великих річок був учасником навчального виїзду на

Міссісіппі (на каное), під час якого ознайомився з екологічним станом берегів і заплавної водойми.

На цей момент розроблено метод підготовки космічних знімків для їх дешифрування з метою визначення домінантних видів водної рослинності в межах великих прісноводних водойм, а також завершується дешифрування ландшафтних комплексів мілководь дніпровських водосховищ за космічними знімками Ландсат-7 2000 р. Окрім того, протягом семестру я брав участь у роботі семінару для студентів-старшокурсників і аспірантів (graduate students) з екології великих рі-

чок, а також зробив дві доповіді з екологічних досліджень прісноводних водойм в Україні. За результатами досліджень планується серія публікацій, у тому числі в США.

Найбільшою несподіванкою для мене стала цілковита відсутність громадського транспорту (навіть таксі!) як в межах університету, так і в найближчому до нього містечку Оксфорд (не плутати з Великою Британією). У цій ситуації автомобіль стає предметом першої необхідності, але придбати його було не просто: без номера Social Security (на його отримання потрібен місяць) не можна оформити авто у відповідності до закону, до того ж моє українське посвідчення водія тут не визнали, і після 15 років водійського стажу мені довелося отримувати „учнівські права“. Тому майже з першого дня мого перебування в США я сів на

велосипед і відтоді почував себе набагато здоровішим. Американське водійське посвідчення я все ж таки отримав.

Volodymyr Maltsev

I did research on the method of space image preparation for the recognition of dominating water plant species within large inland water bodies, which is under development. I am also finishing the remote recognition of landscape complexes of the Dnipro River shallows using Landsat-7 (2000) space images. During the semester I participated in the seminars of the Big River Discussion Group for graduate students, went on a canoe trip down the Mississippi River to study the ecological state of banks and floodplain water bodies, and studied approaches to ecological research of the Mississippi River and its floodplain at the University of Memphis Field Station

in Tennessee. I made two presentations at the Biology Department on ecological and environmental studies of fresh waters in Ukraine. Several publications based on findings made while in the U.S. are scheduled for publication both in Ukraine and in the United States.

My most startling discovery was the absence of any public transit (including taxis!) between the campus and the nearest town of Oxford (MS, not UK). Here, a car becomes a real necessity.

Since my Ukrainian driver's license was not recognized in the USA, I had to apply for a learner's permit (after 15 years of driving experience!). That is why since the very beginning of my stay in Ole Miss I have been bicycling and getting healthier. However, in spite of everything, I did obtain an American driver's license...

Дмитро Позняк

Досліджуючи спільні та відмінні риси між різними типами політичної свідомості, я зробив висновок, що рівень толерантності у її широкому розумінні є ключовою відмінністю між націями. На основі даних, отриманих у США, я дослідив відмінності в рівні толерантності між тридцятьма сімома націями і на основі цього планую розробити крос-культурну психологічну модель толерантності.

Мій основний результат полягатиме у з'ясуванні ключових відмінностей між демократичною та перехідною політичною свідомістю і розробкою та підтвердженням дослідницької моделі на основі даних опитування Світового дослідження цінностей (World Value Survey). Неабияку цінність для мене становила можливість відвідувати деякі курси в університеті, зокрема з мультіваріативної статистики, громадської думки та проведення досліджень.

Я переклав українською уривки з книги Дж. Бішоп „Ілюзія громадської думки“ для журналу „Політичний менеджмент“ (Київ), та подав статтю під назвою „Когнітивно-афективні моделі політичних лідерів у перехідній політичній свідомості: українські емпіричні дослідження“ на щорічний з'їзд Міжнародної спілки політичної психології (Портланд, Орегон, 4-7 липня 2007 р.).

Мабуть, найбільш вражаючим для мене стало ставлення до науковців у США та відсутність проблем у повсякденні при проведенні мого дослідження (книги, статті, програмне забезпечення, копіювання і т.п.). На відміну від мого українського досвіду, здійснюючи дослідження в США, я не замислювався над бюрократичними та повсякденними проблемами, що значно спростило життя та дозволяло сконцентруватися лише на науковій роботі.

Ставлення до України, що змінюється, та поінформованість (не тільки політологів)

про мою країну та націю приємно мене здивували. І, нарешті, те, чому я ніколи не втомлююся дивуватися в США – це доброзичливість американців.

Наразі мої колеги з Інституту соціальної та політичної психології АПН України досліджують рівень толерантності на загальноукраїнській вибірці (оскільки останні доступні дані датуються 1996 роком) та тим самим долучаються до спільного американсько-українського дослідження.

Dmytro Poznyak

In studying similarities and contrasts between various types of political consciousnesses, I discovered that the level of tolerance – in its broadest understanding – fundamentally differentiates nations. Analyzing data available in USA, I researched the variation in tolerance levels of thirty-seven nations. I plan to use this to develop a cross-cultural psychological model of tolerance including several explanatory variables. My major contribution will consist in identifying major differences between democratic and post-totalitarian consciousnesses and to develop and justify a research model based on the results of the World Value Survey.

I am fortunate in being able to audit classes on multivariate statistics, public opinion and survey design. Combining one's own research with deepening one's knowledge of the field embodies a successful Fulbright project. Though the topic of my research has not undergone basic changes, its scope has broadened to include more nations (currently thirty-seven instead of just two as originally proposed). I've also specified my research objectives and focused on tolerance as a key characteristic of consciousness in general, and political consciousness, in particular.

I've translated some excerpts from G.F. Bishop's book *Illusion of Public Opinion* for a journal in Ukraine, *Political Management*. I have submitted a paper for the International Society of Political Psychology meeting (July 4-7, 2007 in Portland, Oregon) entitled "Cognitive-affective models of political leaders' typologies in transitioning public consciousness: Ukrainian experimental studies."

Perhaps my most unusual experience was discovering the American attitude towards scholars. There is an absence of everyday problems in doing research. Scholars have easy access to necessary books, articles, software, duplication means, etc. Unlike in Ukraine, a person engaged in research in the United States does not have to attend to bureaucratic and routine problems. This saves time, eases one's life, and permits one to focus on scholarship.

A growing and changing public (not just among political scientists) awareness of Ukraine and its people, was another big surprise for me. Finally, the outgoing nature of the American people never ceases to impress me.

At the moment my colleagues at the Institute of Social and Political Psychology in Kyiv, are embarked on exploring the level of tolerance in a Ukrainian sample (the last one done in Ukraine was in 1996) and will contribute to the joint USA — Ukraine survey.

Костянтин Ромащенко

Я проводив дослідження у лабораторії Смітсонівського Інституту (Вашингтон, округ Колумбія), якою керує доктор Пол Петерсон. Це один з провідних світових центрів у галузі філогенетичного аналізу, екології та захисту великої кількості судинних видів рослин. Крім лабораторій, обладнаних найсучаснішим обладнанням, у Смітсонівському Інституті також зберігається один із найбільших та найкраще анованих гербаріїв у світі.

Олена Русіна

Я проводила дослідження у Гарвардському університеті, збираючи матеріал та вивчаючи методологічні підходи для книжки про сучасне бачення віддаленого минулого України. Короткий огляд книжки буде презентований англійською мовою у статті „Українська історична міфологія у порівняльній перспективі“, запропонованій для публікації у Harvard Ukrainian Studies. Наступне число HUS міститиме також мою рецензію, підготовану протягом перебування у США і присвячену спорідненій царині середньовічної міфології.

Разом із роботою у бібліотеках, я також провела своєрідне „польове дослідження“ – поїздку до „Американського Стоунхенджа“ (поблизу Салема). Це купа кам'яних споруд, стін, печер та гротів, яку потрактували, як астрономічний храмовий комплекс, споруджений фінікійцями або кельтами. Цей цікавий досвід зумовив новий напрям моїх досліджень:

Марія Устименко

Я провела шість місяців у США, працюючи над проектом у галузі літератури та гендерних студій у Амгерстському коледжі, провідному гуманітарному закладі країни, розташованому у місті Амгерст із населенням 35,000. Оскільки моє дослідження зосереджується на поетесах, починаючи з Емілі Дікінсон і аж до сучасної панк-поетки та мисткині Патті Сміт, для мене це було найкраще місце, бо музей Емілі Дікінсон, the Homestead, належить коледжу, так

Як ботаніка з освітою та досвідом роботи у царині класичних аналізів філогенії та таксономії рослин мене глибоко зацікавили інноваційні підходи до цих проблем, що ґрунтуються на сучасних досягненнях американської науки. Нині реалізується базований на молекулярній систематиці проект щодо філогенії роду *Stipa*, одного з найважливіших у формуванні степової рослинності України та США. Стандарти досліджень, установлені у Смітсонівському Інституті, подальші перспективи та напрямки досліджень, що обговорюються та формуються під час численних дискусій із американськими колегами, створюють абсолютно нове тло для розуміння біорозмаїття, вироблення підходів до його оцінювання та управління ним, а також шляхів підвищення суспільної поінформованості щодо проблем захисту довкілля. Результати моїх поточних досліджень планую надрукувати в міжнародних наукових виданнях.

Я був приємно вражений сердечністю, винахідливістю та гарними організаційними навичками людей, що мене оточували.

Kostyantyn Romaschenko

I am doing research in a laboratory run by Dr. Paul Peterson at the Smithsonian Institution, which is one of the world's

аналіз шляхів, якими історичні загадки зазнають комерційної експлуатації у сучасному суспільстві (виявляється, деякі сучасні події в Україні, пов'язані з трипільським „брендом“, відповідають ситуації, що існує на Заході).

Olena Rusina

I did my research at Harvard University acquiring data and developing a methodology for my book on contemporary visions of the Ukrainian distant past. Harvard Ukrainian Studies will publish my review of a book dealing with medieval mythology. A brief survey of my work will appear as an article, "Ukraine's Historical Mythology from a Comparative Perspective" in the same journal.

I also did a kind of "field study". It was a trip to the "American Stonehenge" (near Salem, NH) — a series of stone structures, walls, caves, and chambers arbitrarily interpreted as an astronomical temple complex built by Phoenicians or Celts.

само, як і значна частина її рукописного спадку, зокрема, оригінали віршів, листів та родинних документів, які знаходяться в архіві та спеціальних зібраннях бібліотеки Фроста. Розташування мого закладу в Новій Англії також полегшило мої подорожі, необхідні для роботи над сучасною частиною мого проекту, дозволяючи легко діставатися Бостону та Нью-Йорку.

Під час мого перебування у США я постійно брала участь в екскурсіях та заходах, що проводилися у музії Емілі

leading centers of phylogenetic analysis, ecology and protection of a broad range of vascular plant species. Apart from laboratories boasting state-of-the-art equipment, the Smithsonian also possesses one of the largest and best annotated world herbaria..

As a botanist with a strong background in classical analyses of phylogeny and ecology of plant taxa, I became deeply interested in edge-cutting approaches to addressing these aspects based on recent developments in American science. Currently there is a project based on the molecular system to study the phylogeny of the genus *stipa*, one of the taxa crucial for the formation of steppe communities in Ukraine and in the United States. Smithsonian set standards for research, future prospects and trends, debated and formulated during numerous discussions with American colleagues, create a whole new perspective for understanding biodiversity, elaborating approaches for its assessment and management, as well as setting trends for rising social awareness of environment-related issues. The results of my current research are meant for publication in international scientific journals.

I have been most impressed by the cordiality, resourcefulness and strong organizational skills exhibited by those around me.

This amusing experience added a new dimension to my studies — an analysis of how historical mysteries are commercially exploited in contemporary society. It seems that some current developments in Ukraine related to the Trypillia "brand" echo the practice existing in Western countries.

Дікінсон; відвідувала лекції науковців-візиторів; працювала в архіві та спеціальних зібраннях; прослухала чотири курси та один семінар. Двічі я їздила до Нью-Йорку подивитися фотовиставку Патті Сміт „Піфагорійський мандрівник“ й насолодитись її читанням у залі Бауері напередодні Нового року.

Моя установа, Амгерст коледж, надала мені чудові можливості для роботи – власний просторий офіс, комп'ютер, доступ до Інтернету, бібліотеки та можливість відві-

дувати заняття в усіх п'яти коледжах, що входять до мережі співпраці (Амгерст, Гемпшир, Маунт Голіок і Сміт коледжів та університет штату Массачусеттс в Амгерсті). Секретар кафедри американських студій Карен Грейвз регулярно повідомляла мене про всі найближчі події, дотичні до мого дослідження, а колеги надали координати дослідників творчості Дікінсон, з якими я змогла зв'язатися і проконсультуватися з багатьох питань.

Одним словом, фулбрайтівська стипендія дійсно змінила моє життя, зумовивши нові напрями для дослідження та розвитку. Вона стала для мене великою інтелектуальною подорожжю самовивчення, що не ставить жодних кордонів, а навпаки, відкриває двері до безмежних можливостей.

Mariya Ustymenko

I spent six months in the United States as a Fulbright Scholar working on my project in the field of literature and gender studies at Amherst College.

My research focuses on American women poets from Emily Dickinson to contemporary punk lyricist, artist and poet Patti Smith. There could not have been a better placement for me. The Emily Dickinson Museum belongs to the college. A large part of her writing collection, comprising original facsimiles of poems, letters and family documents, are at the Archives and Specials Collections of the Frost Library. Being in New England also enabled me to travel easily to Boston and New York to research the more contemporary angle of my project.

During my stay I regularly participated in tours and events sponsored by the Emily Dickinson Museum; attended lectures by visiting scholars; worked in the Archives and Special Collections; audited courses and a seminar. I went to New York City to Patti Smith's photo exhibit, "Pythagorean Traveler," and to experience her live performance at the Bowery Ballroom on New Year's Eve.

My host institution provided me with an excellent working environment — my own spacious office, computer, and Internet access. The college is a member of the Five Colleges, Incorporated, a consortium of Amherst, Hampshire, Mount Holyoke and Smith Colleges and the University of Massachusetts Amherst. This permits students from one institution to access the courses and resources of all other member colleges. The proximity of all these colleges

to one another, adds to Amherst's rich social and extracurricular life.

The grant enabled me to develop a network of scholars in my field from all over the world. I was surprised to discover that there are Dickinson scholars, whom I did not know, working in my home city of Kyiv. This year I experienced the world as a fascinating place in which to learn and to grow. As a Fulbrighter, I felt part of one close, friendly and open-minded community. My work environment was also exceptional in that it supported sharing experiences with people from diverse backgrounds and geographic locations.

I must say that the Fulbright grant has definitely changed my life, giving me new directions to explore and to follow. It was a great intellectual journey of self-exploration that set no boundaries and opened the limitless doors of opportunities.

Nataliya Venger

Тихоокеанський університет Фресно (Фресно, штат Каліфорнія) — це невеликий приватний християнський університет. Велика увага в ньому приділяється не лише спортивній, а й релігійній діяльності. Співробітники університету уважно ставляться до відвідувачів, особливо фулбрайтівців. У кампусі в мене було особисте робоче місце. Тут багато студентів із країн колишнього СРСР. Коли я зрозуміла, що у кожному університетському офісі є людина, що розмовляє російсь-

кою, моя англійська мова опинилася під загрозою.

Я в цілому завершила дослідження, тема якого принципово не змінилася, але відкрились нові напрями для роботи. Мені пощастило отримати доступ до трьох історичних архівів Північної Америки: Архів дослідження діяльності братів-менонітів в Каліфорнії, Канзасі та Вінніпезі (Канада) архіви, які раніше були майже недосяжною мрією. Було зібрано деякі наукові матеріали для моїх українських студентів та колег. Я завершила рукопис своєї майбутньої книжки.

Знайомство з людьми, різними за своїм національним походженням та рівнем освіти, підштовхнуло мене до розуміння того, наскільки наш світ водночас „великий” та „маленький”.

Важливою подією для мене стало те, що моя дочка отримала титул „Найкращої учениці грудня” у школі, де вона вчилася (Християнська школа Фресно).

Nataliya Venger

People at the university are very attentive to visitors and especially to Fulbrighters. If I needed help, I got it easily. I had an assigned place where I could work on my

research. There are many students from former Soviet Union countries. Once I realized that every university office has Russian-speaking employees, my English was in jeopardy!

Overall, I have completed my research. The topic of my research has not changed dramatically, but I discovered new directions for my work. I gained access to three historical archives in North America, namely the Archives for Mennonite Brethren Studies in California, Kansas, and Canada. It felt like a dream come true...

I have completed the manuscript of my future book. I look at it as a working draft to be discussed and edited. I have also learned something about the education system in America, about its positive and negative sides.

By meeting people of different national and educational backgrounds, I realized how our world is simultaneously "large" and "small." We should learn to listen to and respect each other, borrowing the best from each other.

On the personal front, an important event for me was my daughter's nomination as the "Best Student in December" at her school (Fresno Christian School).

Американські науковці в Україні

U.S. Scholars in Ukraine

Александр Лесков

Aleksandr Leskov

University of Pennsylvania, Philadelphia, Pennsylvania

*Проблема скіфського правління:
дослідження курганних поховань в Південній Україні*

*The Problem of Scythian Rule:
A Study of Kurgan Burials in South Ukraine*

Таврійський національний університет ім. В.І.Вернадського,
Сімферополь

V.I. Vernadskyi Tavrida National University,
Simferopol

Д-р Лесков – один з провідних світових авторитетів у галузі скіфознавства, який працював майже з усім наявним корпусом творів скіфського мистецтва, що зберігаються в найбільших музейних збірках Росії, Німеччини та Сполучених Штатів. В Україні д-р Лесков працював над монографією про поховальні кургани південної України, що поглибить розуміння ключового питання стародавньої історії, а саме: взаємодії між цариною класичної античності та варварським світом, що лежав на північ від неї.

Dr. Leskov, a leading world authority on Scythian, has worked with most of the existent corpus of Scythian art, housed in major museum collections in Russia, Germany, and the United States. While in Ukraine, Dr. Leskov worked on a monograph about burial mounds in southern Ukraine that will contribute to our understanding of a critical issue in ancient history, the interaction between the realm of classical antiquity and the barbaric world to its north.

Дейвід Еліет

David Eliet

Independent Scholar, Billerica, Massachusetts

Театр і режисура

Theater and Directing

Кіровоградська педагогічна академія, Кіровоград

Kirovohrad Pedagogical Academy, Kirovohrad

Пан Еліет, драматург і режисер, започаткував низку навчальних програм для акторів, у тому числі, програми у Trinity College (Hartford, CT), the Cleveland Play House (Cleveland, OH), and the Suitcase Theatre for Circle in the Square (New York, NY). Пан Еліет також працював у словацькому та чеському національних театрах і з державним театром у Волгограді. У Кіровоградській педагогічній академії пан Еліет викладав основи акторської гри та драматургії, а також поставив дві п'єси та допомагав у розробці театральної програми академії.

Mr. Eliet, a playwright and director, has established a number of training programs for actors, including programs at Trinity College (Hartford, CT), the Cleveland Play House (Cleveland, OH), and the Suitcase Theatre for Circle in the Square (New York, NY). He also worked at the Slovak and Czech national theatres and with the state theatre in Volgograd, Russia. At Kirovohrad Pedagogical Academy, Mr. Eliet taught acting and playwriting, staged two plays, and assisted in the development of the theatre program

Томас Гарлі

Thomas Gurley

Hospira Incorporated, Ashland, Ohio

Дослідження інтрамолекулярних водневих зв'язків у гетероциклических амідах з використанням HPLC та NMR

Study of Intramolecular Hydrogen Bonding in Heterocyclic Amides Using HPLC and NMR

Науково-технологічний комплекс „Інститут монокристалів”
НАН України, Харків

Institute of Single Crystals, NASU, Kharkiv

22

Д-р Гарлі має понад 25-річний досвід як хімік-аналітик і технічний директор у галузі промисловості. Має чудові практичні навички застосування сучасних методологій: високопродуктивна рідинна хроматографія (HPLC) та ядерно-магнітна резонансна спектроскопія (NMR).

Співпраця д-ра Гарлі з українськими колегами поглибила розуміння водневих зв'язків при гетероциклическому амідосинтезі.

Dr. Gurley has over 25 years of experience as an analytical chemist and technical director in industry as well as excellent hands-on experience with such technical methods as high performance liquid chromatography (HPLC) and nuclear magnetic resonance (NMR) spectroscopy. At the Single Crystals of the National Academy of Sciences in Kharkiv he collaborated with Ukrainian colleagues on an improved understanding of hydrogen bonding in heterocyclic amide synthesis.

Джозеф Гетмен

Joseph Gathman

Ecologist, Egan, Minnesota

Включення екологічної освіти до освіти у галузі бізнесу та суспільних дисциплін

Incorporating Environmental Studies into Business and Social Science Education

Запорізький гуманітарний університет, Запоріжжя

Zaporizhzhia University of the Humanities, Zaporizhzhia

Д-р Гетмен – професійний, різнобічний еколог, зацікавлений у практичному застосуванні екології до управління природними

Dr. Gathman is a professional, multi-faceted ecologist with a strong interest in the practical application of environmental

ресурсами. Його інтерес до зв'язків між наукою та суспільною й громадянською відповідальністю посилювався під час навчання в аспірантурі, коли для отримання фінансування на свої дослідження з Фонду збереження природи він працював із місцевою громадою над розв'язанням екологічних проблем. Шляхом упровадження екологічних тем до курсів із суспільних дисциплін він надав молодим українським фахівцям у галузі розробки економічної політики розуміння екологічних наслідків їхньої діяльності.

science to management of ecological resources. His interest in the link between science and public and civic responsibility was reinforced in graduate school, when in order to secure funding from the Nature Conservancy for his research, he was required to work with local citizen groups on environmental concerns. By introducing course-related environmental studies topics into social science courses, he provided young Ukrainian professionals who are engaged in economic development projects with an awareness of the environmental implications of their activity.

Деніел Белград Daniel Belgrad

University of South Florida, Tampa, Florida

*Американська модерність й модернізм
у кросс-культурній перспективі*

*American Modernity and Modernism
in Cross-Cultural Perspective*

Національний університет
„Києво-Могилянська академія“, Київ

National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv

Монографія д-ра Белграда „Культура спонтанності“ вважається чудовим зразком міждисциплінарних досліджень і однією з кращих книжок про американську культуру 1940-1950-х років. Упродовж останніх десяти років д-р Белград викладав низку курсів із американської культурної історії, що віддзеркалювали його міждисциплінарну освіту у галузі американських студій і зосереджувалися на літературі, музиці та мистецтві, а також курси з теорії та методології культурних студій. Оскільки д-р Белград цікавиться культурою США середини ХХ ст. в міжнародному контексті, він запропонував студентам НаУКМА курси, які поглибили розуміння американської модерності із кросс-культурної перспективи.

Dr. Belgrad's monograph, *The Culture of Spontaneity*, is considered an interdisciplinary triumph and one of the best books yet written on American culture in the 1940s and 1950s. For the past 10 years, Dr. Belgrad has taught a variety of courses in American cultural history that reflect his interdisciplinary training in American studies with emphasis on literature, music, and the arts, as well as courses on the theories and methods of cultural studies. Since Dr. Belgrad's interest lies in mid-20th-century American culture in an international context, he offered at Kyiv-Mohyla Academy courses that prompted Ukrainian students to understand American modernity from a cross-cultural perspective.

Річард Петрик Richard Patrick

Nebraska Wesleyan University, Lincoln, Nebraska

Управління персоналом

Human Resource Management

Київський національний університет
ім. Тараса Шевченка, Київ

Kyiv Taras Shevchenko National University, Kyiv

Д-р Петрик – фахівець у галузі управління персоналом зі значним досвідом викладання управлінських дисциплін, організаційних навичок та вміння ведення переговорів. Його курси базуються на досвіді власної практичної діяльності. У своєму університеті д-р Петрик очолював розробку нових навчальних програм для студентів, які спеціалізуються в галузі бізнесу. В Україні він викладав курси із управління персоналом, менеджменту та ведення переговорів, у яких розглядав як глобальні проблеми, так і практичний досвід їх вирішення у США, Європейському Союзі та в Україні.

Dr. Patrick is a specialist in human resource management with considerable teaching experience in management, organizational behavior and negotiation. His teaching also draws upon his practical business experience. Dr. Patrick led the effort to create a new curriculum for the business major at his university. In Ukraine he taught courses in human resources, management, and negotiation with a focus on global issues and practices in the United States, the European Union, and Ukraine.

Тит Геврик Titus Hewryk

University of Pennsylvania, Philadelphia, Pennsylvania

Приклад містопланування і розвитку у Києві:
державне підприємство „Мистецький арсенал“

Case Study of Urban Planning and Development in Kyiv:
The Arsenal

Корпорація „Укрреставрація“, Київ

Corporation „Ukrrestavratsiya“, Kyiv

Отримавши освіту в галузі архітектури та планування, пан Геврик протягом 25 років працював директором відділу планування розбудови університету (University of Pennsylvania). У 1982 р. він був куратором музейної виставки „Втрачена архітектура Києва“ і автором каталогу до неї. Цей каталог вважається одним з перших досліджень серйозних втрат, яких зазнала архітектура Києва під час радянської влади та Другої світової війни. Друга публікація пана Геврика „Дерев'яні шедеври: релігійні будівлі України“ документує багату історію дерев'яних церков та синагог в Україні. Упродовж фулбрайтвського гранту в Україні він досліджував плани створення „Мистецького арсеналу“ з технічної та архітектурної точок зору та з огляду на процес формування громадської політики.

Trained in architecture and planning, Mr. Hewryk served for 25 years as Director of Facilities Planning at the University of Pennsylvania. In 1982 he curated a museum exhibition entitled „The Lost Architecture of Kyiv“ and published an accompanying catalog, considered one of the first studies to document the serious losses Kyiv suffered under Soviet rule and during World War II. His *Masterpieces in Wood: Houses of Worship in Ukraine*, documents the rich history of wooden churches and synagogues in Ukraine. Now he studied the development plans for „Mystetskyi Arsenal“ both as a technical and architectural achievement and as a reflection of how public policies are developed.

Наталі Страус Natalie Strouse

Notre Dame College of Ohio, South Euclid, Ohio

Бухгалтерський облік у країнах, що розвиваються

Accounting for an Emerging Country

Тернопільська академія народного господарства, Тернопіль

Ternopil Academy of National Economy, Ternopil

Пані Страус має вчений ступінь магістра з управління бізнесом, диплом бухгалтера і майже 20-річний досвід роботи в бізнесі. Їй довелося працювати й у величезній державній компанії, і в невеликій приватній фірмі на всіх рівнях фінансового управління. У Тернополі вона викладала курси бухгалтерського обліку для менеджерів, аудиторів та для студентів із іншою спеціалізацією. Ці курси створені з метою надання українським студентам не тільки знань, необхідних для того, щоб започаткувати бізнес або підвищити рентабельність існуючого підприємства, але також і знань, необхідних для захисту компанії від корупції або неетичної поведінки її працівників.

Ms. Strouse is a certified public accountant, holds an M.B.A. and has almost 20 years of practical experience in business. She has worked for both a large public company and a smaller private firm and has had responsibility for all phases of financial management. In Ternopil she offered courses in managerial accounting, the audit process, and accounting for the non-accounting major. These courses are designed to provide Ukrainian students not only with the necessary tools to open a business or improve the profitability of an existing company but also to protect a firm from corrupt or unethical behavior.

Роберт Зіммерман Robert Zimmerman

Close up Foundation, Alexandria, Virginia

Національні інтереси та інструменти зовнішньої політики

National Interests and Foreign Policy Instruments

Таврійський національний університет
ім. В.І. Вернадського, Сімферополь

V.I. Vernadskyi Tavrida National University, Simferopol

Д-р Зіммерман – фахівець в галузі міжнародних відносин з 24-річним досвідом практичної діяльності. Він працював у Корпусі Миру, Агенції США з Міжнародного Розвитку та Держдепартаменті. Як вчений-дослідник Інституту дипломатії (Georgetown University) він видав монографію „Долари, дипломатія та залежність”, у якій вивчається корисність та ефективність американської економічної допомоги протягом „холодної війни”. Д-р Зіммерман має різнобічний досвід викладання. Студентам Таврійського університету він запропонував низку інноваційних курсів із теорії та практики міжнародної дипломатії, які завершилися студентською конференцією „Національні інтереси України”.

Dr. Zimmerman is a retired foreign service officer with 24 years of experience. He has worked for the Peace Corps, USAID, and the State Department. As a Diplomatic Research Analyst at the Institute for the Study of Diplomacy at Georgetown University he completed a monograph, *Dollars, Diplomacy, and Dependency*, which examines the use and effectiveness of U.S. economic assistance during the Cold War. Dr. Zimmerman has held a variety of teaching portfolios. In Crimea his experience stood him well as he offered interactive foreign policy seminars, which culminated in a major student conference on “National Interests of Ukraine.”

Дейвід Нордстром David Nordstrom

Medical School, University of Minnesota-Twin Cities, Minneapolis, Minnesota

Розширення місцевих можливостей профілактики захворювань та боротьби з ними засобами епідеміології та системи громадського здоров'я

Strengthening National Capacity to Prevent and Control Disease Through Epidemiology and Public Health

Національний університет
„Києво-Могилянська академія”, Київ

National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv

Д-р Нордстром – епідеміолог високого рівня, який має величезний досвід у галузі охорони громадського здоров'я. Він проводив широкі дослідження з епідеміології пошкоджень та хронічних захворювань, зокрема тих, що вражають м'язово-скелетну систему організму. Він також очолював роботу і керував проектами в декількох грантових дослідженнях. Різноманітний і цінний досвід д-ра Нордстрома включає діяльність у Ботсвані та Китаї, роботу в державних та громадських центрах охорони здоров'я в Сполучених Штатах та у складі місцевих управлінь з охорони здоров'я. Д-р Нордстром бере участь у програмі підготовки дослідників, яка надає різноманітні вміння викладачам та співробітникам: проведення оглядів літератури, написання проектів для грантів, підготовка заяв з гуманітарних дисциплін, проведення досліджень та аналіз їх результатів і підготовка до публікації. Інноваційний курс, запропонований д-ром Нордстромом студентам Києво-Могилянської академії, відзначався вмілим поєднанням аспектів дослідження з питаннями громадського здоров'я.

Dr. Nordstrom is a first-rate epidemiologist who also has a broad background in public health. He has conducted important research in the epidemiology of injuries and chronic diseases, particularly musculo-skeletal conditions. Dr. Nordstrom's diverse and valuable practical experience includes international work in Botswana and China, work for county and state public health centers in the United States, and service on local Boards of Health. Dr. Nordstrom participates in the research training program that provides services for faculty and fellows in conducting a literature review, writing a grant, preparing human subject applications, conducting and analyzing a study, and preparing results for publication. These aspects of research together with public health issues were covered in an innovative course which he presented to the Kyiv-Mohyla academic community.

Стефані Латковські Stephanie Latkovski

The College, University of Chicago, Chicago, Illinois

Сучасне письмо та лінгвістика в американській перспективі

Advanced Writing and Linguistics from an American Perspective

Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника,
Івано-Франківськ

Precarpathian V.Stefanyk National University, Ivano-Frankivsk

Д-р Латковські – фахівець із прикладної лінгвістики, зокрема, з тестування рівня професійної компетентності, підготовки вчителів, навчання англійської як іноземної мови та технологій. Вона обіймала кілька адміністративних посад, на яких вона використовувала свій професійний досвід у розробці стандартів навчання іноземних мов на університетському рівні. Як заступник декану з питань міжнародних відносин та вивчення другої іноземної мови д-р Латковські безпосередньо відповідала за впровадження стандартів перевірки знань іноземної мови для 30 іноземних мов і брала участь у переробці програм згідно з вимогами вивчення першої та другої мови. Її досвід у створенні та впровадженні програм навчання іноземних мов на університетському рівні із застосуванням фонетичних засад вивчення першої та другої мови дозволили зробити вагомий внесок у роботу Прикарпатського університету.

Dr. Latkovski is an applied linguist with expertise in the fields of proficiency testing, teacher training, EFL, and technology. She developed standards for university-level foreign language instruction. As Associate Dean for International and Second Language Acquisition Dr. Latkovski established at her university language-testing requirements for over 30 languages and revised the curriculum in accordance with first and second language acquisition studies. Her experience developing and managing foreign language programs at the university-level based on sound principles of first and second language acquisition was welcomed at the Precarpathian V.Stefanyk National University.

Михайло Найдан Michael Naydan

Pennsylvania State University, University Park, Pennsylvania

Переклади української літератури для англомовного світу

Translating Ukraine for the English-Speaking World

Український Католицький Університет, Львів

Ukrainian Catholic University, Lviv

Д-р Найдан – один з провідних фахівців із україністики, який має значні досягнення в цій галузі. Він перекладач, редактор, спів-перекладач та співредактор 13 книжок, дев'ять з яких з'явилися протягом останніх п'яти років. Він працював головним редактором журналу *Slavic and East European Journal* і був президентом Американської Асоціації Україністики. У Львові д-р Найдан викладав перекладознавство та літературу та був гостьовим лектором у багатьох університетах України.

Dr. Naydan is one of the leading authorities in the field of Ukrainian studies with a distinguished research record. He has served as translator, editor or co-translator/co-editor of 13 books, nine of which appeared in the last five years. He has served as Editor-in-Chief of the *Slavic and East European Journal* and as President of the American Association of Ukrainian Studies. In Lviv, he taught courses on translation studies and literature and was a guest lecturer at many universities.

Ліса Грінде-Будзіш Liza Grinde Budzisz

Loras College, Dubuque, Iowa

Кросс-культурний розвиток людини

Human Development Across Cultures

Чернівецький національний університет, Чернівці

Chernivtsi National University, Chernivtsi

Д-р Грінде-Будзіш – фахівець із дитячого розвитку та кросс-культурної психології. Вона веде активну науково-дослідницьку діяльність і часто залучає студентів до своїх досліджень, які мають прикладний характер і відбуваються на рівні місцевої громади та у школах. Д-р Грінде-Будзіш запропонувала низку курсів на базі свого досвіду у галузі кросс-культурних студій, що включають міждисциплінарні підходи.

Dr. Grinde Budzisz is a specialist in child development and cross-cultural psychology. She has an active scholarly agenda and frequently involves students in her research, much of which is applied and takes place in the local community and schools. She offered a number of courses that build upon her expertise in cross-cultural studies and incorporate interdisciplinary approaches.

Ендрю Буш Andrew Busch

Claremont McKenna College, Claremont, California

Американська політика і державне управління

American Politics and Government

Національний університет
„Києво-Могилянська академія“, Київ

National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv

Д-р Буш – надзвичайно продуктивний науковець і чудовий викладач. Він автор багатьох праць про політичні рухи у США та вибори до Конгресу наприкінці XIX та у XX ст., а також про проблеми сучасної політики, зокрема, президентські вибори та президентські правління. До його найновіших робіт відносяться монографія про президентське правління Рейгана та статті про президентське правління Буша, проміжні вибори 2002 р. та національну безпеку. В Україні д-р Буш викладав низку курсів з американської політики та політичної історії.

Dr. Busch is an extraordinarily productive scholar and stellar teacher. He has written extensively about American political movements and congressional elections in the late 19th – and 20th – centuries, as well as contemporary politics, especially presidential elections and the Presidency. His most recent works include a monograph on the Reagan Presidency and articles on the Bush Presidency, the 2002 midterm elections and national security. In Ukraine Dr. Busch offered a range of courses in American politics and political history.

Марія Хейг   Maria Haigh*School of Information Studies, University of Wisconsin-Milwaukee, Milwaukee, Wisconsin**Видобування електронної інформації**Electronic Information Retrieval*Національний технічний університет України
„Київський політехнічний інститут”, Київ

Kyiv Politechnic University, Kyiv

Отримавши базову освіту в галузі прикладної математики зі спеціалізацією у комп'ютерних науках, д-р Хейг одержала два наукові ступені з комп'ютерної науки в Drexel University. Вона розробила курси з видобуття електронної інформації та технологій баз даних, аби ознайомити українських студентів, що мають теоретичну підготовку з комп'ютерної науки, з питаннями видобуття інформації з позицій користувача та з використанням і впливом сучасних інформаційних технологій у світі, що все більшою мірою залежить від інформації.

Originally trained in applied mathematics with a specialization in computer science Dr. Haigh completed two graduate degrees in information sciences at Drexel University. She designed courses in electronic information retrieval and database technologies to introduce Ukrainian students, trained in theoretical computer science, to the user aspects of information retrieval and the use and impact of current information technologies in an increasingly information dependent world.

Стеффорд Сміт   Stafford Smith*King County Council, Seattle, Washington**Застосування досвіду США в галузі права
до інституційного розвитку в Україні**Applying the American Legal Experience
to Ukrainian Institutional Development*

Львівський національний університет ім. Івана Франка, Львів

Lviv Ivan Franko National University

Галузі спеціалізації пана Сміта – регулювання землекористування та адміністративне право. Як слідчий пан Сміт заслуховує справи, що стосуються землекористування, і його посада в цілому аналогічна посаді судді з адміністративного права. Його часто запрошують для надання усних пояснень та презентацій групам громадян, які не дуже обізнані у наявних правових питаннях, а також консультування юристів штатів з питань землекористування та екологічного права. У прочитаних в Україні курсах пан Сміт дав аналіз правової системи США, історичного контексту, у якому розвинулися американські інститути, а також оцінку їхнім перевагам та недолікам.

Mr. Smith's particular areas of expertise are land use regulation and administrative law. As a Hearing Examiner, Mr. Smith hears cases regarding land use and his position is essentially similar to that of an Administrative Law Judge. He is often called upon to deliver oral arguments and presentations to citizen groups, which have very little background information about the legal issues involved, as well as to state attorneys in the field of land use and environmental law. In his legal courses Mr. Smith explored the U.S. legal system, analyzed the historical context in which American institutions developed, and evaluated their strengths and weaknesses.

Донна Руменік   Donna Rumenik*Myers College, Cleveland, Ohio**Курси соціології у XXI столітті**Sociology Courses for the 21st - Century*

Львівський національний університет ім. Івана Франка, Львів

Lviv Ivan Franko National University, Lviv

Д-р Руменік має докторські ступені як із соціології, так і з психології. Зокрема, її наукові інтереси зосереджені на родині та гендері. Вона працювала як консультант з подружжями та родинними, а також проводила семінари й презентації із зазначених галузей. Вона запропонувала українським студентам низку курсів з соціології, де з міждисциплінарних та кросс-культурних позицій розглядаються сучасні питання соціології: соціологія гендеру, раси та етнічності, а також дослідження родини.

Dr. Rumenik has doctorates in both sociology and psychology. Her particular areas of interest are family and gender. She has worked as a therapist for couples and families and has given workshops and presentations in these areas. She gave several courses, addressing contemporary sociological issues, such as gender, race, ethnicity, and family studies, from an interdisciplinary and cross-cultural perspective and portrayed for Ukrainian students the diversity of American society.

Крістофер Будзіш   Christopher Budzisz*Loras College, Dubuque, Iowa**Демократичні інститути та процеси у Сполучених Штатах;
динаміка зовнішньої політики США**Democratic Institutions and Processes in the United States;
Dynamics of U.S. Foreign Policy*

Чернівецький національний університет, Чернівці

Chernivtsi National University, Chernivtsi

Д-р Будзіш – молодий політолог із досвідом роботи в галузі американської системи правління, публічного права та політичної теорії. Нещодавно д-р Будзіш завершив монографію, де аналізує вплив юридичних поглядів Мілля на сучасний конституціоналізм у США. У праці підкреслюється напруга між інституціо-

Dr. Budzisz is a young political scientist with expertise in American government, public law, and political theory. Dr. Budzisz has recently completed a monograph that analyzes the influence of Mill's jurisprudential thought on modern American constitutionalism. It emphasizes the tension between religious

налізованою релігією і її проявами, із одного боку, і свободою висловлювання, преси та зібрань, із іншого. Д-р Будзіш запропонував низку курсів із американської системи правління та політики з метою проілюструвати розвиток демократії у США: яким чином країна пройшла складний шлях до демократії, а також проблеми самої демократії.

establishment and free exercise cases, on the one hand, and free speech, press and assembly cases, on the other hand. Dr. Budzisz offered a number of courses in American government and politics to illustrate the U.S. experience with democracy: how this country has navigated the complicated path to democracy and also how democracy can be difficult.

Майкл Гостетлер   Michael Hostetler

St. John's University, Jamaica, New York

Публічний дискурс у демократичній політичній культурі: американський досвід

Public Discourse in Democratic Political Culture: Learning from the American Experience

Львівський національний університет ім.Івана Франка, Львів

Lviv Ivan Franko National University

Д-р Гостетлер – фахівець із риторики, з особливим інтересом до ролі публічної комунікації у формуванні та підтримці життєздатної демократичної культури. Він опублікував чимало наукових статей із аналізом найвідоміших публічних виступів, зокрема, „Прощальної промови” Дж.Вашінгтона та промови сенатора Джо Лібермана у каплиці Братерства. В час, коли в Україні відбувається становлення демократичної політичної культури, прочитані д-ром Гостетлером курси з використанням американських публічних промов допомогли українським студентам зрозуміти теорію і практику дискурсу в демократичній культурі.

Dr. Hostetler is a specialist in rhetorical studies with emphasis on the role of public communication in developing and sustaining a vibrant democratic culture. He has published many scholarly articles on landmark public addresses, including Washington's "Farewell Address," and Senator Joe Lieberman's "Address at Fellowship Chapel." At this time of an emerging democratic political culture in Ukraine, his courses, using American public as a point of departure, assisted Ukrainian students to understand the theory and practice of discourse in democratic culture.

Лінда Грей   Linda Gray

Norwich University, Northfield, Vermont

Історія США та історія пограниччя

American History and History of the Borderlands

Дніпропетровський національний університет,
Дніпропетровськ

Dnipropetrovsk National University,
Dnipropetrovsk

Д-р Грей пропонує самобутній підхід до вивчення американської історії. Вона отримала освіту в галузі ранньої історії французької Канади і стала фахівцем із ранньої історії Північної Америки, особливо пограниччя між США та Канадою, а також з індіанської історії та культури. Освіта д-ра Грей в галузі антропології та методики історичних досліджень дозволяє їй розробляти курси з кросс-культурних студій та вивчення проблем ідентичності. Д-р Грей запропонувала оглядовий курс із історії США та курс з історії пограниччя.

Dr. Gray brings a unique perspective to the study of American history. Trained in the early history of French Canada, her expertise is in early Northern American history, especially the history of the borderlands of the United States and Canada and includes native American history and culture. Her undergraduate training in anthropology and graduate training in historical methods enhances her ability to develop courses in cross-cultural studies and identity. Dr. Gray offered a course on borderlands and survey courses in American history.

Ева Гаузер   Ewa Hauser

Skalny Center for Polish and Central European Studies, University of Rochester, Rochester, New York

Американське політичне кіно та етнічні стосунки

American Political Film and Ethnic Relations

Миколаївський державний гуманітарний університет ім.Петра Могили, Миколаїв

Mykolayiv State Petro Mohyla Humanities University,
Mykolayiv

Запропоновані д-ром Гаузер лекції з американських студій унікальні за змістом. Отримавши освіту з антропології, вона написала дисертацію з формування польської етнічної ідентичності у Сполучених Штатах, де досліджувала не лише історію польської імміграції, але й історію етнічних взаємин у США. Її новіші дослідження зосереджуються на політиці та культурі центральноєвропейських країн, у неї вийшли наукові статті, присвячені проблемам гендеру, демократизації та публічного дискурсу. Д-р Гаузер зіграла велику роль у розвитку польських та центральноєвропейських студій у Сполучених Штатах. Фулбрайтівським грантом 2001 р. у Польщі (Центр американських студій Варшавського університету) д-р Гаузер започаткувала обмін викладачами та студентами, проведення симпозіумів у Варшаві та Рочестері. Під час перебування в Україні д-р Гаузер намагалась залучити до співпраці й український університет.

Dr. Hauser brings a unique perspective to her proposed lectureship in American Studies. Trained in anthropology, her dissertation on the creation of Polish ethnic identity in the United States, explored also the history of ethnic relations in the United States. Her more recent work focuses on politics and culture in Central Europe and she has published scholarly articles on gender and democratization and public discourse. Dr. Hauser has been extremely active in the growth of Polish and Central European studies in the United States. Her Fulbright in 2001 at University of Warsaw's American Studies Center led to a collaboration between the universities of Warsaw and Rochester and plans to develop a collaborative teaching project. Her stay in Ukraine tried to build upon and enlarge these efforts with an addition of a Ukrainian university.

Ендрю Буш

Я був дуже втішений можливістю викладати в Україні протягом весняного семестру 2006-2007 навчального року. Мене супроводжувала моя дружина Мелінда та діти: Кеті (9 років), Деніел (7 років) та Елізабет (6 років). Отже, професійний досвід став для мене й досвідом родинним.

здатними створити краще майбутнє, якщо надати їм таку можливість.

Окрім викладання, мені з моєю родиною пощастило помандрувати різними кутками України. Ми відвідали Донецьку область на сході, а також Кам'янець-Подільський та Хотин на південному заході і отримали величезне задоволення від огляду історичних пам'яток та зустрічей із різними людьми.

Діти полюбили вареники з ягодами, млинці та червоний борщ.

Я читав курс на тему „Зовнішня політика США, і як вона формується” в Дипломатичній академії України. Оскільки студентів було мало, мені швидко вдалося запам'ятати їхні імена. Хоча рівень володіння англійською мовою у них був різний, всі поводитися дуже поштиво та приязно. Із часом їм стало легше брати участь у відкритих дискусіях та обговореннях. Деякі студенти працюють в Міністерстві закордонних справ України, інші – ні, що також урізноманітнює погляди на обговорювані проблеми.

Упродовж семестру я виступав із лекціями в таких закладах, як Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Київський міжнародний університет, Педагогічний університет ім. М. Драгоманова та Вісконсинський міжнародний університет в Україні. Ці лекції охоплювали цілу низку проблем, зокрема, внутрішні впливи на зовнішню політику США, конституційні суперечності в історії США, а також роль Рональда Рейгана в американській політиці кінця ХХ ст. П'ять разів я відвідав заняття в Національному авіаційному університеті, де не читав лекції, а просто відповідав на запитання про американську політику, освіту та життя загалом. Я був завжди задоволений від цих зустрічей. Найскладнішими виявилися питання не про Америку: тут я завжди міг висловити власну думку, не боючись когось образити. Найважче було відповісти на питання про Україну: „Що ви думаєте про нашу поточну політичну ситуацію?”, „Яка Ваша думка про наші керівні органи?”, „Чи повинна Україна вступати до НАТО?”. Щодо цих питань у мене також була своя думка, але вони потребували більш обережної відповіді: не лише тому, що мені не хотілося нікого образити, а й тому, що я повною мірою усвідомлював обмеженість своїх знань. Зрештою, у мене може бути своя думка, але значення повинна мати лише думка українців. Загалом, хоч би що трапилося в Україні найближчим часом, мене вразило те, що українські студенти видаються і принциповими, і прагматичними,

Мені хотілося потрапити в Україну за Фулбрайтівською програмою і з професійних, і з особистих міркувань. Із точки зору професійної мене дуже цікавлять та захоплюють країни, що намагаються побудувати вільні суспільства після десятиліть тоталітаризму. В Україні я сподівався спостерігати цей процес зблизька і, можливо, навіть дещо сприяти йому, зважаючи на мої можливості. Щодо особистого інтересу, то зауважу, що моя дочка Елізабет – українка за походженням. Оскільки ми вдовчили її у 2003 році, Україна стала і назавжди залишиться частиною нашого сімейного спадку, і хотілося, щоб уся наша родина краще познайомилася з цим спадком. В обох випадках перебування в Україні за Програмою ім.Фулбрайта виправдало наші сподівання.

Andrew Busch

I was delighted to have the opportunity to come to Ukraine to teach in Spring Semester 2007. I was accompanied by my wife Melinda and children Katie (9), Daniel (7), and Elizabeth (6), so I had both a professional experience and a family experience.

I taught a course at the Diplomatic Academy of Ukraine on “American Foreign Policy and How It Is Made.” With a small class I was quickly able to learn the names of the students. While they varied in their level of English proficiency and their academic skills, they were uniformly respectful and pleasant. As the semester wore on, they became more comfortable engaging in candid discussions and debates among themselves. Some of the students were from the Ukrainian Ministry of Foreign Affairs while others were not, adding further to the diversity of perspectives.

Throughout the semester, I also had numerous opportunities to deliver guest

lectures at places such as the Taras Shevchenko National University, Kyiv International University, M. Drahomanov National Pedagogical University, and Wisconsin International University of Ukraine. These lectures covered a range of topics including domestic influences on U.S. foreign policy, constitutional controversies in U.S. history, and the role of Ronald Reagan in late 20th century American politics.

On five occasions, I visited classes at the National Aviation University not to lecture but simply to answer questions about American politics, education, or life in general. These opportunities were always gratifying. The most difficult questions to answer were not about America—I could always offer my own opinion without fear of giving offense. The questions about Ukraine were most challenging: What do you think of our current political situation? What do you think of our governing institutions? Should Ukraine join NATO? These, too, were questions on which I had an opinion, but they called for a more delicate response—and not only because I did not wish to offend anyone, but because I was acutely aware of the limits of my own knowledge. In the end, I may have had an opinion, but it is only the opinion of Ukrainians that should matter. Altogether, whatever may happen in Ukraine in the short run, I was impressed that Ukraine's university students seemed both principled and pragmatic, likely to make a better future if given the opportunity.

Aside from teaching and lecturing, I had the opportunity to travel with my family to different parts of Ukraine. We visited the Donetsk region in the east as well as Kamianets-Podilsky and Khotyn in the southwest, and thoroughly enjoyed seeing the sights and meeting the people. The children have learned to love fruit verennyky, blini, and red borscht.

I sought a Fulbright assignment in Ukraine for both professional and personal reasons. Professionally, I have a deep interest in—and admiration for—nations working to build free societies after decades of totalitarianism. By coming to Ukraine, I hoped to see that process up close and perhaps even aid it in some small way. Personally, my daughter Elizabeth is Ukrainian by birth. Since we adopted her in 2003, Ukraine has become, and will always be, a part of our family heritage, and we wanted our whole family to become better acquainted with that heritage. Our Fulbright experience in Ukraine has been rewarding in both respects.

Дейвід Еліет

Починаючи писати цей текст, я усвідомлюю, що мені дуже важко узагальнити досвід свого чотирнадцятимісячного перебування в Кіровограді. Стільки спогадів, стільки подій, у яких я брав участь... Тут і викладання, і постановка п'єс, і створення художніх та документальних відеофільмів, і укладан-

ня часопису з дописами студентів, і конференції на тему „Творчість та вища освіта”, і виступи перед студентами інших вузів.

Саме місто... Кіровоград, яке колись називали „українським Парижем” через його багате культурне життя та гарну архітектуру. Значну частину споруд було зруйновано протягом Другої світової війни,

але залишилося достатньо, щоб дати уявлення про колишню велич міста. На щастя, культурне життя буває й тепер. Я відвідав більше театральних вистав, музичних та танцювальних концертів ніж будь-коли міг дозволити собі відвідати за такий самий проміжок часу в Америці. Саме Кіровоград став колискою професійного українського театру, і ці традиції продовжує

театр ім. Кропивницького. У місті також працює чудовий ляльковий театр. Я провів там чимало годин у вихідні, так само насолоджуючись магією мистецтва, як і діти навколо мене. В ошатному залі філармонії я відвідував не лише концерти, а й вистави московських та петербурзьких театрів. Мені також поталанило познайомитися та потоваришувати, випивши чимало горілки з режисерами та акторами й викладачами з цих театрів та труп.

А були ще й просто городяни... Жінки, що продавали мені на ринку курчат, яловичину, овочі, і вітали мене посмішками. Раз на тиждень із інституту присилали двох жінок прибирати моє помешкання. Вони розмовляли та сміялися протягом прибирання, а одного дня принесли нову скатертину, бо стара здалася їм непридатною. Були молоді жінки, про яких кажуть, що вони найчарівніші в Україні, та похмурі й „круті“ молодики у чорних шкірянках. Пенсіонери, що збиралися у мене на подвір'ї, чи то дощ, чи то сонце, чи то холодно, чи то тепло.

А ще були діти, чарівні діти усюди... Я закохався у кіровоградських дітей. Пам'ятаю, як одного дня побачив дівчинку років дев'яти або десяти, яка стояла на бортику непрацюючого фонтану. Вона беззвучно повторювала якусь пісеньку, що лунала у неї в голові, жестикулюючи перед уявною аудиторією, якій вона вклонилася та послала повітряні поцілунки після закінчення пісеньки. Але головне – це мої колеги з інституту та університету, плюс всі мої студенти та актори театру „Глобусик“ із різних закладів. Я повернувся додому лише місяць тому, а вже сумую за ними сильніш, ніж можу це виразити.

Знову перегортаючи подумки ці 14 місяців і все, що за цей час трапилося, я думаю, що найбільш пам'ятна мить – те, що сталося за кілька днів до мого від'їзду. Щойно відбулася прем'єра двох відеофільмів, які я зняв восени. Перше відео було документальне, про інститут, а у другому – „Кохання?“ – грали актори з театру „Глобусик“. Частина матеріалу для цього фільму була створена студентами мого курсу з літера-

турної творчості. Після демонстрації фільмів до мене підійшло троє студентів, що брали участь у створенні сценарію та зйомках, і один із них сказав: „Дякуємо за те, що показали нам наш творчий потенціал, про який ми не здогадувалися“. Якої кращої нагороди я міг очікувати?

David Eliet

As I sit down to write this, I realize I really have no idea how to summarize my 14 month stay in Kirovohrad. There are so many memories, so much I participated in... There was the teaching, the directing of shows, the making of dramatic and documentary videos, the putting together of a journal of original student writings, the conference on "Creativity and Higher Education" and the talks to students at other institutions.

Then there was the city itself... Kirovohrad, once called the "Paris of Ukraine," because of its cultural life and beautiful architecture, much of which was destroyed during World War II but of which enough remains to give you an idea of its former grandeur. Fortunately the cultural life is still thriving. I saw more theatre, attended more music and dance concerts than I have ever been able to do (or afford) over the same amount of time in U.S. Kirovohrad is where professional Ukrainian theatre began, and the tradition is carried on in the Kropyvnytskyi Theatre. There is also a wonderful State Puppet Theatre. I spent many a weekend afternoon there, as delighted by the magic and art as the children who surrounded me. In the lovely Philharmonic Hall, I saw theatre and opera from Moscow and Saint Petersburg, in addition to concerts of music and dance. And I was fortunate enough to meet and become friends with (meaning we shared many shots of vodka) the directors and artists and teachers of these theatres and programs.

And there were the people of the city... There were the ladies who sold me chicken

or beef or vegetables in the market, who smiled and greeted me whenever I came. And there were the two women sent by the Institute once a week to clean my apartment. They chattered and laughed as they swept and mopped. One day they showed up with a new tablecloth because they didn't like the state of my old one. There were the young women, said to be the most beautiful in Ukraine, and the tough and sullen looking young men in their faux black leather coats. The retirees who gathered in the courtyard of my building every day – rain, shine, hot or cold.

And there were the children, everywhere the beautiful children... I fell in love with the children of Kirovohrad. I remember one day seeing a young girl, 9 or 10, standing on a ledge beside a no longer functioning fountain. She was lip synching to some tune in her head, gesturing to her imaginary audience, to whom she bowed and blew kisses when the song was over. But most of all there were my colleagues at the Institute and University, plus all my students, and the actors in The Little Globe who came from several different schools. I have been home just a month, and already I miss them all more than I can possibly express.

As I think back over those 14 months, and think of all that happened, perhaps the moment I will remember most came a couple of days before I left. I had just premiered the two video movies I had made that fall. The first was a documentary about the Institute, and the second, Love?, was made with actors from The Little Globe Theatre. Some of the material included in this movie had been written by students in my Creative Writing Class. After the showing, three of the students who had done some of the writing and acting came up to me, and one of them said: "Thank you for showing us creativity we didn't know we possessed." What more could I have asked for?

Джозеф Гетмен

Сірі, непривітні, промислові, брудні. Саме ці слова часто вживаються для опису східних регіонів України. Більше того, якщо вірити більшості туристичних путівників, виданих на заході, до східної України краще взагалі не їздити. Проте насправді все виявилось не так. Моє місто привабливе, гарно сплановане, багате на весняні квіти та літню зелень. Тут дійсно чимало металургійних заводів, і дим від них не можна не помітити, але вони в основному зосереджені у великих промислових зонах, відділених від решти міста. Запоріжжя є також одним із найважливіших міст в українській історії, особливо його ма-

льовничий острів Хортиця (колись укріплений табір козаків), а також найбільша в країні гребля та ГЕС на Дніпрі.

Найважливіше, що мене тепло зустріли стільки українців, що головним моїм враженням залишається усміхнені обличчя студентів та колег, а не звичні похмурі вирази на обличчях продавців та залізничних касирів. Насправді, найкращий спосіб познайомитися з Україною – це отримати запрошення в гості до когось на традиційну українську учту, що влаштовується на свято або для дорогих гостей. Я побачив, що більшість людей сприймають мене добре: їм цікаво познайомитися з американцем й задати йому безліч запитань.

Учителів Запоріжжя мене вразило те, що вони визнають себе українцями, хоч розмовляють російською мовою і в дуже багатьох є родичі в Росії та давні сімейні зв'язки. Вони не ворожі до Росії, проте, на відміну від точки зору, яку інколи хочуть нам нав'язати на заході, вони не бажають повернутися в обійми велетенського російського ведмеда. Більше того, мені здалося, що чимало людей почувалися ізольованими в часи помаранчевої революції та після неї тому, що, хоч вони й підтримують політичні реформи, вони не відчули, що для них є місце у типовій реформістській програмі, оскільки вони зі сходу й розмовляють російською.

Я викладаю елементи екології студентам, які не спеціалізуються в цій галузі, щоб поглибити їхнє розуміння того, яким чином проблеми охорони довкілля пов'язані з діяльністю людей. На мою

думку, рівень знань студентів такий самий, як у США, зате вони дуже добре усвідомлюють екологічні проблеми свого міста. Моє найперше завдання при зустрічі з кожною групою студентів полягало у розширенні поняття „екологія“, щоб воно не тлумачилося лише як забруднення повітря та води. На щастя, я мав повну свободу щодо проведення своїх занять. Університет організований абсолютно по-іншому, ніж американські університети, але деякі відмінності мені подобаються, зокрема, невелика кількість студентів у групі. Це дозволило мені спілкуватися зі студентами на більш приватному рівні, ніж звичайно, завдяки чому мій фудбрайтський досвід запам'ятовується ще краще, адже він асоціюватиметься з конкретними студентами, а не просто з обличчями у натовпі.

Я також організував семінар з питань екологічної економіки в Запорізькому інституті економіки та інформаційних технологій та спільно з програмою IREX організував круглий стіл з питань екології для випускників американських програм обміну (м. Київ)

Joseph Gathman

Gray, dismal, industrial, dirty. These are the words often used to describe the eastern portion of Ukraine. Furthermore, if most Western-published tourist guidebooks are to be believed, most of eastern Ukraine is best

avoided. But I have discovered a different reality. My city is attractive, well-designed, full of spring flowers and summer greenery. The metallurgical plants are many and their plumes cannot be ignored, but they are mostly confined to a large industrial zone set apart from most of the city. Zaporizhzhia is also one of the most important historical sites in Ukrainian history, with its scenic Khortytsia Island (original fortified home of the Cossacks), and the country's largest dam and hydropower plant on the Dnipro.

More important, I have been welcomed warmly by so many Ukrainians that my lasting impression will be the smiling faces of students and colleagues, rather than the usual scowls of the sales-clerks and railway-ticket agents. Truly the best way to experience Ukraine is to be invited to somebody's home for the usual Ukrainian grand feast that is laid out on holidays and for special guests. And I have found most people receptive to me: interested to meet an American and full of questions.

One thing that strikes me about Zaporizhzhians is that they self-identify as Ukrainians (who happen to speak Russian) first and foremost, despite the fact that so many have family and ancestral ties to Russia. They are not hostile to Russia, but they are not, as some in the West would have us think, wishing to return to the arms of the great Russian bear. Furthermore, I find that many felt rather alienated by

the Orange Revolution and its aftermath because, despite supporting political reforms, they do not feel included in the typical reformist agenda because they are Easterners and Russian-speakers.

As for my work here, I am teaching environmental science topics to non-science majors in order to increase the understanding of how environmental problems are connected to human activity. I find the students neither more nor less science-literate than American students, but they are very aware of the environmental problems of their city. My first task with each class is to try to expand their notion of "ecology" beyond air and water pollution. Fortunately, I have been given much freedom to conduct classes as I wish. The university is organized quite differently from those I have known in the U.S. but some of the differences are quite nice, particularly the small class sizes. This has allowed me to interact with students at a more personal level than usual, which will make my Fulbright experience all the more memorable because it will always be associated with specific students, not just faces in a crowd.

I also organized a seminar and discussion on ecological economics at Zaporizhzhia Institute of Economics and Information Technology and co-organized with IREX an ecology roundtable which was held in Kyiv for alumni of American exchange programs.

Томас Гарлі

Ми з Джейн прибули до Харкова у січні 2007 р., тоді й розпочалося наше п'ятимісячне перебування за дослідницькою Програмою ім.Фулбрайта в Інституті монокристалів. Спочатку нас дуже турбувало, якими будуть перші дні, як виглядатиме орендоване (але не бачене) нами помешкання, як ми переживемо зимовий холод.

Оскільки з 2002 року ми декілька разів відвідували Харків, у нас уже були там друзі, і ми були певною мірою знайомі з містом та проблемами, які можуть у нас виникнути. Перші кілька тижнів стали для нас обох важким випробуванням. Для Джейн тому, що вона намагалася створити затишок у маленькій квартирі на четвертому поверсі, водночас займаючись організацією занять із літературної творчості англійською мовою для українських студентів. Для мене – через невпевність у праці в колишній, із часів СРСР, лабораторії з розробки зброї, у колег та загальній атмосфері.

Зрозуміло, свою роль зіграли й такі чинники, як зміна звичного харчування та втрата свободи пересування, оскільки в нас не було машини, і для того, щоб дістатися з пункту А до пункту Б, ми мусли користуватися послугами метро, автобусів

та таксі. Оскільки ми американці, то дуже цінуємо свою свободу, яка була, мабуть, найскладнішим випробуванням. Навіть ліжка у нас були затверді й облаштовані не простирадлами та ковдрами, до яких ми звикли, а вовняними пледками. Закупівля продуктів також потребувала певних пристосувань, бо довелося купувати продукти в незнайомих упаковках, плюс вручну приносити їх із крамниць додому.

Ми склали певний розпорядок дня, що передбачав спільний сніданок, протягом якого ми планували свій день. Ми найняли для Джейн помічницю. Оскільки я був першим американцем, що приїхав працювати в Інститут, у мене склалося враження, що співробітники не знали точно, що зі мною робити. Отже, після кількох початкових спроб і невдач я вирішив зробити певні кроки, що здавалися мені очевидними. Я попросив надати мені електронну адресу, робочий кабінет та можливість виступити з розповіддю про себе та про мої цілі в межах Програми ім.Фулбрайта. Це допомогло відчинити деякі двері, проте й тепер, коли минуло вже майже три місяці, я продовжував відчиняти нові двері, про які дізнавався у процесі спілкування з колегами. Вони чудові й дуже допомагали мені. На мою думку, науковці мають високий рівень ґрунтовно освічені. Вони також дуже творчі люди. Я гадаю, що через брак ресурсів креативність

навіть необхідніша тут, ніж у більш „розкішних“ західних лабораторіях. Колеги поставилися до мене вельми дружньо, а також виявили зацікавленість у вивченні англійської мови.

У нас було багато можливостей познайомитися з культурним життям міста. Особливо нам сподобалися концерти у харківській філармонії, де в основному виконувалася класична музика. Але ми також отримали задоволення від щотижневих концертів у Будинку органної музики. У філармонії виступав джазовий дует зі США, і нам було приємно почути щось американське. Ми були на балеті „Лебедине озеро“, а також на виставі у Драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Вона йшла українською мовою, відтак для нас це також було випробуванням, проте нам вдалося зрозуміти основний зміст п'єси.

Нам також сподобалися харківські церкви, які ми відвідали. У більшості з них працювали англомовні священослужителі, або їх відвідували африканські студенти, і тому відправа йшла англійською мовою.

Іноколи українці запрошують нас у гості, отже, ми поступово при звичаємося до їх життя. Саме так, в гостях, ми відсвяткували Великдень і поласували традиційною паскою, крашанками та блюдами з сиру.

Ми також запрошували до себе кількох африканських студентів, які розповідали про своє дитинство в Африці та навчання у Харкові.

У мене ще була можливість відвідати збори Світового банку в Економічному університеті та взяти участь у форумі про майбутнє України, що було для мене дуже цікаво.

Thomas Gurley

Jayne and I arrived in Kharkiv in January 2007 for my 5 month research stay at the Institute of Single Crystals. We initially were quite anxious about the early days, what the apartment we had rented sight unseen would be like, and how we would survive the winter weather.

Since we had visited Kharkiv a few times since 2002 we had developed some friendships and had some familiarity with the city and its challenges. The first few weeks were very difficult adjustments for us. Jayne tried to make a fourth floor 1 BR apartment "home" and organized lecturers to teach creative writing in English to Ukrainian students. For me it was the uncertainty of working at a post-Soviet former weapons laboratory and how I would find the people and the environment.

Of course, there was also the food adjustment and loss of freedom of movement since we had no car and were dependent on the metro, buses, and taxis to go from point A to B. As Americans we love our freedom and this

was probably the hardest adjustment of all the things coming at us. Even our bed was quite hard and of course was bedecked with comforters not the sheets and blankets that we were accustomed to. Food gathering was another adjustment since we had to begin buying food in containers that were not easily identifiable plus carry all our food from the stores to our apartment by hand. We settled into a routine, which involved breakfast and a time of sharing together in the morning and planning a strategy for the day. We hired a personal assistant for Jayne to help her get around.

At the Institute I got the impression that since I was the first American that they had ever had come and stay and work with their people, they weren't sure what to do with me. After some initial starts and stops, I decided to push for a couple seemingly obvious steps. So I requested an email address, an office, and an opportunity to make an introductory presentation about who I was and what the Fulbright program involves. That seemed to help open some doors but even after almost 3 months I was still opening new doors that I learn about as I talked and interacted with the staff. My colleagues were wonderful and very helpful to me. I found that the scientists are quite good and well educated. They are also very creative. I think that due to the lack of resources, creativity is even more

necessary than in a more "luxurious" lab setting in the West. They were very friendly and interested in learning English.

We enjoyed many cultural events. We especially liked the Kharkiv Philharmonic Concerts and enjoyed the Organ House which had weekly organ. The Philharmonic hosted an American Jazz Duo, which was a nice American experience for us. We attended the ballet, Swan Lake, and live theater at the Shevchenko Drama Theater. Although the play was in Ukrainian, we were able to follow most of it.

We have also enjoyed attending several churches in Kharkiv. Most are either associated with English speaking pastors or ones that are working with African students and therefore English based. We were invited by some Ukrainians into their homes and got a glimpse of real Ukrainian life as well as had the opportunity to celebrate Easter and enjoy the traditional Easter bread, eggs, and cheese specialties. We also invited several African students to our home for an evening of sharing and stories about growing up in Africa and studying in Kharkiv.

I also had the opportunity to attend a meeting of the World Bank at the Economic University and participated in an interesting forum on the future of Ukraine.

Тит Геврик

Західні вчені відносно мало писали про архітектуру Києва. Міські ЗМІ надають невпинний потік корисної, проте уривчастої і часто упередженої інформації про різні аспекти зростання та розвитку Києва. Більша частина цієї інформації відбиває все сильніше незадоволення сучасним станом містобудування та архітектурних рішень у Києві.

Мета мого дослідницького проекту – зрозуміти поточні процеси містопланування та містобудування у пострадянській Україні в контексті конкуруючих політичних та фінансових інтересів міських і державних чиновників, приватних підприємців, інтелектуальної еліти та громадських організацій, які починають виникати. Я зосереджую увагу на планах розбудови Арсеналу, підприємства з виробництва зброї, побудованого наприкінці XVIII ст. та розташованого на десяти гектарах найціннішої нерухомості – землі в центрі столиці. Дослідження має сприяти нашому розумінню динаміки містобудівного процесу в Україні у пострадянську добу – державні повноваження, повноваження органів місцевого самоврядування, вплив громади, ЗМІ та приватних підприємців на урядові рішення.

Ідею використати велику архітектурну споруду (висотою у два поверхи, площею понад 20,000 кв. м) для музею вперше висунув один із найбагатших олігархів в Україні, а потім її підхопив президент В. Ющенко. Боючись втратити особистий вплив, інституційну автономію та гнучкість, керівники

більшості київських музеїв не підтримали ідею переїзду до перебудованого Арсеналу, незважаючи на те, що їхні власні будинки не відповідають сучасним вимогам до музейних будівель. Їхні побоювання частково виправдовує той факт, що Міністерство культури і туризму ще не виробило свого бачення запропонованого „музейного комплексу“. Окрім того, інші групи закликають до перетворення Арсеналу у якийсь нечітко визначений музей, що демонструватиме унікальність української культури.

На цьому етапі громадська думка та загал не виявили значного інтересу до планів Президента щодо Арсеналу. Донедавна будівля Арсеналу використовувалася урядом для досліджень та виробництва військової ракетної техніки, і значна частина населення до цього часу вважає її просто „підприємством“. Недавно було висловлено два погляди на проблему. Проведене Укрреставрацією попереднє інженерно-технічне дослідження не було прозорим для громадськості, проте опис та фотографії їхньої пропозиції друкувалися у пресі. З іншого боку, Підприємство „Мистецький Арсенал“ Міністерства культури і туризму нещодавно розпочало програму інформування громадськості про план дій. На сьогоднішній день ані та, ані друга група не провела жодних громадських слухань чи обговорень планованих підходів.

Можна сподіватися, що майбутні обговорення проекту „Мистецький Арсенал“ привернуть увагу до того, що витрати на нову музейну установу можуть найближчим часом або згодом вплинути на фінансуван-

ня вже існуючих музеїв. Серед інших проблем, пов'язаних з плануванням, – брак у місті споруд для музичних концертів, екологічні проблеми, що випливають із довготермінового використання Арсеналу для військових цілей, вплив запропонованого будівництва на існуючий рух транспорту та мережу навколишніх вулиць, а також завжди наявний тиск комерційних структур, зацікавлених у нових торговельних та розважальних площах.

Проект „Мистецький Арсенал“ просувався дуже повільно після його виникнення у січні 2005 р. Із вересня 2006 р. я налагодив гарні стосунки з „Укрреставрацією“, установою, до якої мене прикріплено, а також із „Підприємством „Мистецький Арсенал“. Це останнє співпрацювало з консультантами з Відню у розробці плану для нового використання всієї ділянки у 10 гектарів і не виключає можливості проведення міжнародного архітектурного конкурсу на кращий проект всього комплексу „Мистецький Арсенал“. (Хоча багато людей у Києві, задіяних у цьому проекті, рішуче проти залучення до нього неукраїнського, тобто західного архітектора). Окрім того, я відвідав основні музеї Києва з метою оцінити їхні нинішні будівлі і визначити першочергові матеріальні потреби та мав бесіди з деякими ключовими постатями, залученими до планування за цим проектом.

Вирішальним елементом планування буде розв'язання проблеми землекористування, яким чином буде реалізовуватися право власності та/або аренди на десять гектарів землі, що перебуває у суспільній

Titus Hewryk

Western scholars have published relatively little about Kyiv's architecture. The city's media provides an incessant flow of useful but disconnected and often prejudged tidbits of information on various aspects of growth and development. Most of this information reflects a growing frustration with the current state of Kyiv's urban planning and architectural design.

The goal of my research project is to understand the current processes of urban planning and development in post-Soviet Ukraine within the context of competing political and financial interests of municipal and state bureaucracies, private entrepreneurs, intellectual elite and evolving civic organizations. I am focusing on Kyiv's development plans for "Arsenal," a late eighteenth-century armory building situated on ten hectares of prime real estate in the city center. The study should contribute to our understanding of the interplay of dynamics of state powers, local government authority, the influence of community groups, the media and private entrepreneurs on government decisions regarding Ukraine's urban growth in the post-Soviet era.

The idea of adaptive re-use of the large architectural landmark (two stories high, over 20,000 square meters floor area) as a museum facility was initially put forward by one of the Ukraine's richest oligarchs and was subsequently taken up by President Yushchenko. Fearing loss of personal authority, institutional autonomy and flexibility, most of Kyiv's museum leaders have not supported the idea of relocating to a converted Arsenal building, despite the fact that their facilities do not meet current museum building standards. These fears are partly justified by the fact that the Ministry of Culture and Tourism has yet to articulate a vision of the proposed museum complex. Simultaneously some groups have been calling for the transformation of the Arsenal into a poorly defined museum, which would highlight the uniqueness of Ukrainian culture.

To date community leadership and the general public have shown little interest in the President's plans for the Arsenal. Until recently, this building was used by the government for military rocket research and manufacturing; most of the public still considers it simply a "factory." Two visions have emerged. Ukrrestavratsiia's (Ukrainian Special Scholarly Reconstruction-Design-Construction-Production Corporation) feasibility study was implemented without community consultation; yet the description and photographs were published in the press. On the other hand, the state enterprise "Mystetskyi Arsenal Pidpriemstvo" (Art Arsenal Enterprise) recently started a public information campaign about its plans. No public hearings or discussions of the proposals have been held.

Future discussion of the Mystetskyi Arsenal project will hopefully bring up the fact that support for a new museum might impact expenditure of funds on existing museums. Relevant planning issues include: lack of music performance facilities in the city; environmental problems resulting from the property's long term military research use; impact of the proposed development on the area traffic and streets; constant commercial pressure for additional shopping and entertainment facilities.

Since its inception in January 2005, the Arsenal project has progressed very slowly. I have developed good relation with the "Ukrrestavratsiia" organization, the institution with which I am affiliated, and the "Mystetskyi Arsenal pidpriemstvo". The latter has been working with Vienna consultants to develop a master plan for the re-use of the entire ten hectare site. They are considering an international architectural competition for the designer of the entire complex, but many of those involved in Kyiv seem to be vehemently opposed to a non-Ukrainian architect for this project.

The crucial element of the forthcoming planning work will be the issue of land control – how will the ownership and/or leasing of the ten hectare publicly owned land be handled? Hopefully this subject will be discussed publicly.

My exposure to the Mystetskyi Arsenal's complex planning processes is professionally most fascinating – interesting and instructive. The project has proven to be an ideal research subject – due to its importance and the extent to which it highlights the overall lack of planning and management skills within the public arena in Ukraine. One of the primary complicating factors related to the planning phase has been recently resolved – the political infighting for control of the project between the two main parties ("Ukrrestavratsiia" and "Mystetskyi Arsenal Pidpriemstvo"). All expectations are that by this fall the programmatic and related political issues will be finalized and the first and most important, planning phase of the project will be completed.

Interfacing with Kyivates has been a rewarding experience. I toured Kyiv's major museums to assess their current facilities and identified major physical needs. I worked not only with Kyiv planners and architects but also did research in architectural and art archives, museums, and architectural research library. In all institutions I found support and cooperation, as also at "Ukrrestavratsiia." One has to admire and compliment the Ukrainian archivists and librarians for organizing and preserving the survived treasures.

In many ways living in Kyiv is not much different than living in any west European major city. Living conditions, cultural amenities, friendly and rewarding relationships with the local citizenry are greatly invigorating and rewarding.

власності. Сподіваюся, що ця проблема буде обговорюватися публічно.

Моє знайомство з планувальним процесом „Мистецького Арсеналу” вельми захопливе з професійної точки зору, цікаве й корисне. Проект виявився ідеальним об'єктом дослідження завдяки своїй значущості та ступеня, до якого він виявляє загальний брак навичок планування та управління у суспільному секторі в Україні. Один із головних чинників, що ускладнюють етап планування, було недавно усунено, а саме, внутрішні конфлікти між двома головними учасниками („Укрреставрацією”, установою, до якої я прикріплений, та Підприємством „Мистецький Арсенал” Міністерства культури і туризму), які змагалися за контроль над проектом. Є сподівання, що до осені програмні та пов'язані з ними політичні проблеми будуть остаточно розв'язані, політичні ігри скінчаться, і ми матимемо змогу спостерігати за завершенням першої й найважливішої – планувальної – фази проекту.

Спілкування з киянами принесло мені задоволення. Упродовж останніх місяців я мав нагоду працювати не лише з київськими планувальниками та архітекторами, але й проводити дослідження в архітектурних та мистецьких архівах, музеях та спеціалізованій бібліотеці. В усіх установах я отримав підтримку, допомогу та встановив вельми приємні стосунки. Висловлюю щире захоплення роботою українських архівістів та бібліотекарів із організації та збереження ними тих інформаційних скарбів, що ще залишилися. Те саме можна сказати про „Укрреставрацію”, де я мав можливість працювати з їхніми матеріалами.

За багатьма показниками життя у Києві не дуже відрізняється від життя у будь-якому великому західноєвропейському місті. Житлові умови, культурні заклади, дружні та приємні стосунки з місцевими мешканцями надають велике задоволення та наснагу.

Майкл Гостетлер

Під час орієнтації минулого літа мені порадили бути „гнучким“. Це найкраща порада, яку я отримав, і я намагався слідувати їй. Гнучкість видається головною якістю, потрібною для пристосування до умов викладання в українському університеті. Система вищої освіти тут більш відрізняється від американської, ніж я собі це уявляв. У США мій предмет „Риторика та публічні виступи“, певно, входив би до ширшої галузі „Комунікаційні технології“. В Україні ці дисципліни майже або зовсім не представлені на інституційному рівні. Отже, мене прикріпили до факультету журналістики, і я також брав участь у роботі факультету перекладознавства та контрастивної лінгвістики. Мій семінар „Риторика і демократія“ був гарно сприйнятий студентами обох факультетів, проте це не зовсім такий семінар, який я собі уявляв. Несподівано високий рівень зацікавленості студентів у навичках публічних виступів спонукав мене включити до курсу значну частину незапланованого матеріалу. На занятті поєднувалися історія риторики, критики та навчання навичкам публічних виступів. В Америці все це різні курси, але тут я не міг би викладати їх окремо таким чином, щоб задовольнити потреби студентів. Досвід інших фулбрайтерів підтвердив мої спостереження. Імовірність того, що курси, які ви викладаєте у США, можна просто перенести в Україну, дуже низька.

Гнучкість була мені потрібна також при зіткненні з деякими гострими кутами української культури. Повертаючись із подорожі до Кракова, ми, на жаль, мали нещастя потрапити до залізничного вагону, де орудувала група контрабандистів, що перевозили сигарети. Для наших українських друзів це не стало несподіванкою. Проте для нас це було досить неприємно. Важко уявити собі вагон Амтрак, де орудує злочинна група в той час, як він стоїть на вокзалі Пенн. Наступного дня я читав лекцію студентам-юристам і ви-

користав цей епізод, щоб залучити їх до обговорення „верховенства права“, що, наскільки я знаю, є тут пріоритетною проблемою, особливо з огляду на європейську інтеграцію. Відбулася жвава дискусія, наприкінці якої я краще зміг оцінити всю складність подолання звичного прийняття легких порушень закону.

Фулбрайтівський досвід виявився для мене цінним в різних аспектах, особливо з точки зору необхідності адаптації як до освітніх потреб, так і до культури Інших. У цілому, я провів час в Україні дуже гарно і не проміняв би цей досвід ні на що.

Michael Hostetler

I was told at orientation last summer to “be flexible.” This is the best advice I received and I have tried to take it to heart. Flexibility seems to be the key in adjusting to the requirements of teaching at a Ukrainian university. Higher education here is less like in the U.S. than I had imagined.

At home, my discipline of Rhetoric and Public Address would most likely be incorporated into the broader field of “Communication Studies.” These disciplines have little or no institutional presence here. So I was assigned to the Journalism Department and also found my way to the Translation and Contrastive Linguistics Department. My seminar in “Rhetoric and Democracy” was well received by students in both sections, but was not quite the seminar I envisioned.

The students’ unexpectedly strong interest in public speaking skills led me to incorporate a good deal of such instruction in the course—not my original plan. The seminar turned out to be a mix of rhetorical history, criticism, and skills instruction. These are all separate courses at home, but there is no way I could have taught any of them here to meet the needs of these students. Other Fulbrighters have confirmed this experience. It is very unlikely that the courses you teach in America can be replicated here.

Flexibility was also necessary to deal with some of the hard edges of Ukrainian culture. Returning from a weekend trip to Krakow, we had the unfortunate experience of being onboard a Ukrainian rail car, which was dismantled by a gang of cigarette smugglers. For our Ukrainian friends this was not an exceptional experience. For us, however, it was a bit disconcerting. It’s hard to imagine an Amtrak car being worked over by a gang while it sat in Penn Station. When I spoke to a class of law students, I used this episode to engage them in a discussion of “the rule of law,” which, as I understand it, is a major issue here, especially in regards to European integration. A lively discussion ensued and I left with a better appreciation of the difficulty of overcoming habituated acceptance of low level social disorder.

The Fulbright experience was valuable in many ways, especially in learning to be adaptable to both the educational needs and the culture of others. Overall, I have had a great time in Ukraine and wouldn’t trade this experience for anything.

Донна Руменик

Мене запросили попрацювати в Центр соціології та культурології для учасників магістерської програми. Центр є самостійним підрозділом Львівського національного університету ім. Івана Франка. Восени 2007 р. Центр стане частиною університету. Протягом час своєї роботи у центрі я розробила та прочитала два нові курси – „Насильство, віктимізація та одужання“ і „Прикладна соціальна психологія“. Хоча освітня система в Україні на магістерському рівні значно відрізняється від американської щодо готовності студентів до наукової роботи, мої студенти серйозно працювали і цінували мою допомогу. Вони також були задоволені можливістю мати доступ до ресурсів та баз даних, яку вони отримали завдяки моїй присутності. Для мого ж власного

дослідження було дуже важливо отримати доступ до Центрального архіву. Студенти також сприяли поглибленню моїх знань. Тепер я набагато краще розумію наслідки колишньої радянської системи для ідентичності, способу мислення та життя українців. Моїм студентам доводиться вирішувати багато проблем як в галузі освіти, так і в інших сферах.

Я заохочувала студентів брати участь у навчальному процесі, спонукаючи їх до критичного підходу до важливих та суперечливих тем, наприклад, домашнього насильства, Голодомору та Голокосту. Оскільки ми живемо у іншу добу, то маємо можливість досліджувати територію, наближатися до якої раніше було або надто болісно, або вона була забороненою. Наприклад, мої студенти відвідали виставку „Львів і голокост“, організова-

ну єврейською організацією „Хеседом-Арьє“ у Львові. Зовсім недавно в Україні й у світі стали визнавати факт голодомору. Гендерні дослідження – значущий аспект діяльності моєї кафедри, і мій досвід у галузі дослідження домашнього насильства органічно вписався в мою діяльність. Мені дуже пощастило потрапити до Центру, де мої різноманітні зацікавлення і стиль виявилися цілком доречними.

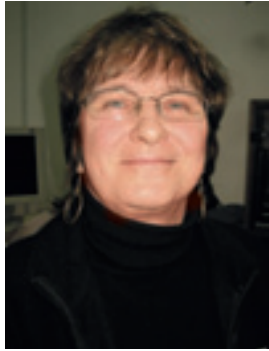
Окрім можливості пожити у чудовому місті з багатою історією, моє перебування за Програмою ім. Фулбрайта саме в Україні мало для мене особисте значення. Мої бабусі й дідусі з батьківської і з материнської сторони приїхали до США, відповідно 100 і 95 років тому. Вони походили з галицьких сіл, які сьогодні розташовані у Польщі та в Україні. У спис-

ках пасажирів на кораблях та реєстраційних формах не завжди точно передавалися англійською мовою назви сіл. Провівши свого роду розслідування, я змогла знайти ці села. Поїхавши до них (Нове Село і Сухівці, на схід від Львова, а також село Ляхава у Польщі), я сподівалася знайти могили своїх прадідів та інших родичів. Однак за допомогою сільчан в Україні та Польщі я знайшла живих родичів, про існування яких навіть не здогадувалася. Ці сімейні возз'єднання були надзвичайно зворушливі. Як сказала мені 82-річна родичка, „чому ти не приїхала раніше, чому так забарилася?“.

Мої особисті плани перед тим, як поїхати з України, – допомогти відновити старі цвинтарі у Новому Селі та Сухівцях і встановити меморіальну дошку на місці зруйнованого села Ляхава. Моє перебування в Україні виправдало всі мої сподівання.

Donna Rumenik

I was invited to teach at the M.A. Center for Sociology and Cultural Studies. Presently it is an independent wing of Ivan Franko National University in Lviv. However, in fall 2007, the Center will become incorporated into the university at large.

In my work at the Center I developed and taught two new courses: “Violence, Victimization, and Recovery” and “Applied Social Psychology”. Although the educational system in Ukraine at the graduate level is much different than that in the U.S. in terms of student preparation for graduate study and research, my students have been earnest and have welcomed my guidance. They also appreciated having access to resources and databases they would not have been able to have without my presence. And, having access to the Central Archives has been very valuable for my own research. My students have also added to my education. I am much more aware of the effects of the former Soviet system on Ukrainian identity, thinking, and experience. There are many struggles educationally and otherwise that my students are contending with.

I have encouraged my students to participate in their learning by challenging them to think critically about important and controversial topics, such as family violence, the Holodomor, and the Holocaust to name just a few. Because we are in a different era we can explore territory that has been either too painful or was simply under the radar screen. For example, my students attended the Holocaust Exhibit held at Hesed Aryeh,

a Jewish organization in Lviv. It is only recently that in Ukraine and the world, the Holodomor is being acknowledged. The study of gender has a prominent place in my department, and my expertise in family violence easily integrated into the curriculum. I have been very fortunate to be at this Center, where both my varied interests and personal style fit so well.

Besides being located in a beautiful city with a rich history, having my Fulbright experience in Ukraine has also had an especially personal meaning for me. Both my maternal and paternal grandparents came to the United States 100 and 95 years ago respectively. Their villages were in Galicia, which today are located in Poland and Ukraine. Ship passenger lists and alien registration forms did not always indicate accurately village names when they were written in English. With a bit of detective work, I was able to locate their villages. On trips to villages (Nove Selo and Sukhivtsi) east of Lviv and also to Poland (Lachawa), I had hoped to find gravesites of great-grandparents and other relatives. Instead, with the help of villagers in both Ukraine and Poland, I unexpectedly found living relatives. My reunions were deeply felt and very emotional. My 82 year old cousin asked, “Why didn’t you come earlier...what took so long?” My personal projects before leaving Ukraine will be to help restore the old cemeteries in Nove Selo and Sukhivtsi and to create a memorial plaque for the destroyed village of Lachawa. I have had a very rewarding experience in Ukraine.

Сміт Стеффорд

Львів – це привабливе й дружнє місто із старовинним центром, еклектичний архітектурний стиль котрого віддзеркалює його бурхливу історію. Протягом останніх 400 років Галичина перебувала здебільшого від владою Польщі та Габсбургів, і міське середовище відбиває цей факт. Радянські часи почалися тут лише з Другої світової війни, і, на щастя, більшість незграбних забудов у стилі соцреалізму зведені на околицях міста, їх видно лише при в’їзді до міського центру та виїзді з нього. Хаотична історія міста обумовила також певну невідповідність між його бароковою та грайливою старовинною архітектурою і теперішніми мешканцями: багато родин, що сьогодні займають ошатні австрійські та польські будівлі, не так давно переїхали туди з сільської місцевості.

Львівський національний університет ім. Івана Франка перебуває в авангарді боротьби Львова за інтеграцію у західноєвропейський культурний простір. Багато викладачів та студентів мають високу мотивацію щодо вивчення англійської мови, а також цікавляться американськими політичними та суспільними установами. На жаль, університетські програми не відповідають цьому прагненню до змін, і, як правило, американським фулбрайтівцям доводиться докладати зусиль, щоб знайти придатні ніші для своїх курсів. Найяскравіше це виявляється у галузі права. Хоча чи-

мало студентів хотіли б дізнатися про західні урядові установи, у типовій (і значною мірою обов’язковій) програмі юридичного факультету мало курсів, де таке знайомство могло б відбутися.

Мій досвід роботи в університеті є типовим із цієї точки зору. Мене спочатку прикріпили до факультету міжнародного права (іноземний науковець + право = міжнародне право), хоч я є насамперед фахівцем у галузі регулювання місцевого землекористування, і призначили мені контактну особу – асистента років двадцяти з чимось. Минулої осені ми спілкувалися електронною поштою і вирішили (за згоди завкафедри), що оскільки я знаю щось про екологічне право, то прочитаю курс про участь США у міжнародних угодах із охорони довкілля. Це дало мені певний час для створення бази даних основних ресурсів із міжнародного права.

До приїзду в Україну я також листувався з професором факультету права Орегонського університету, який кілька років тому здійснював у Львові досить солідний проект у царині правової освіти і допоміг у створенні НДО з екологічного права (Екоправ Львів, тепер „Довкілля. Люди. Право.” або ДЛП). Отже, через мого знайомого з Орегону я встановив контакт з ДЛП, а також із університетським Центром навчання наукового письма англійською мовою. Їхні співробітники

надали мені на початку мого перебування велику підтримку та допомогу, і я провів кілька занять у Центрі.

Мої стосунки з факультетом міжнародного права – це інша історія. На якомусь етапі я проводив по три-чотири заняття щотижня у Центрі навчання письма, сумніваючись, чи дадуть мені в університеті якесь офіційне навантаження. Раз на кілька днів я телефонував своїй контактній особі, щоб дізнатися про новини, і кожного разу він закликав мене виявити терпіння. Нарешті, на другому тижні занять, коли моє роздратування вже стало очевидним, йому вдалося назбирати десь п’ятьох студентів четвертого курсу на моє заняття і знайти для цього вільну аудиторію. Слід віддати належне, всі студенти були зацікавлені, із гарним рівнем володіння англійською мовою та серйозним ставленням до занять.

Україна – це захоплююча країна з величезним потенціалом і так само величезними внутрішніми проблемами. Відмінності між сходом та заходом утруднюють прийняття важливих суспільних рішень і слугують чудовим приводом для бездіяльності та сповзання у політичну мелодраму, власне, позбавлену сенсу. Побачимо, чи країна здатна досягти консенсусу, щоб відмовитися від старих моделей. Пострадянське молоде покоління (принаймні у Львові) виглядає набагато відкритішим й менш цинічним та опор-

туністичним, ніж їхні попередники; всі погоджуються, що воно втілює головну надію України на звільнення від наслідків її тоталітарного минулого.

Smith Stafford

Lviv is an attractive and friendly city, with an older downtown district whose eclectic architectural styles reflect its turbulent history. Halychyna for the past 400 years has mostly been under Polish and Hapsburg control, and the city's ambience reflects this. The Soviet era only extends back to World War II, and mercifully most of the clunky socialist realism construction lies on the city's outskirts – it is only really apparent when arriving and departing the urban core. This chaotic history has created an element of disconnectedness between the city's baroque and playful Italianate older architecture and its present residents: many of the families who now occupy the worldly Hapsburg and Polish buildings were not long ago farmers living in rural villages.

Ivan Franko National University is at the forefront of Lviv's efforts to integrate into Western European culture. Many of the faculty and students are eager to learn English and are interested in American political and social institutions. Unfortunately, the university's curriculum has not kept up with this impulse for change, and American Fulbright scholars typically struggle to find suitable niches for their academic wares. Nowhere is this more apparent than in the legal field.

While many students seem motivated to learn about western governmental institutions, there are few course slots in the standard (and largely mandated) law faculty curriculum where this can happen.

My experience with the university typified these problems. First, even though my experience was primarily in the area of local land use regulation, I was assigned to the international law faculty (foreign scholar + law = international law) and given a twenty-something junior lecturer as my faculty contact. Last fall we emailed back and forth and decided (with the department head's concurrence) that since I knew something about environmental law, I should do a course on US participation in international environmental agreements. This gave me a bit of lead time to assemble some basic international law resources.

Before arriving I also corresponded with a professor at the University of Oregon Law School who had conducted a fairly major legal education project in Lviv a few years earlier and had helped set up an environmental law NGO (Ecoprav Lviv, now Environment, People, Law or EPL). Through this contact I established a relationship with EPL and the Center for English Academic Writing at the university. These people were very supportive and helpful from the beginning,

and as a guest lecturer I taught a number of classes at the Writing Center.

My relationship with the international law department was a different story. At one point I was teaching 3 or 4 guest classes a week at the Writing Center while entertaining serious doubts whether I would have any course assignment at all officially at the university. I would call my designated contact every few days for an update, and he would counsel me to be patient. Finally, in the second week of classes with my frustration palpably rising he managed to recruit about five 4th-year students for my offering and found me an empty classroom. In fairness, the students were all outgoing, proficient in English and serious about their academic work.

Ukraine is a fascinating country with vast potential and equally huge internal problems. The divisions between east and west make it difficult to make essential public decisions and provide a perfect excuse for inaction and digression into fundamentally meaningless

political melodrama. It remains to be seen whether the country can assemble a consensus to break out of the old patterns. The post-Soviet younger generation appears to be (in Lviv at least) markedly more open and less cynical and opportunistic than its predecessor; everyone agrees that it embodies Ukraine's best hope for lifting itself out of the mire of the totalitarian past.

Роберт Зіммерман

Мої курси „Національні інтереси та інструменти зовнішньої політики” і „Зовнішня політика США щодо Євразії” були загалом добре сприйняті. Студентам подобався інтерактивний характер занять, який давав їм можливість вчитися один в одного у форматі відкритих дебатів та робочих груп.

Те, що починалося в аудиторії, продовжувалося за її межами. Студенти третього курсу, які слухали курс „Національні інтереси та інструменти зовнішньої політики”, розробили матрицю національних інтересів України і проєкти Плану дій у галузі зовнішньої політики з метою розглянути різні проблемні сфери, що стосуються зовнішньої політики України. Ця матриця зумовила предмет обговорення для конференції, яка пройшла в університеті у березні й збрала понад 150 українських посадовців, фахівців, науковців, журналістів та студентів із усіх частин країни, які висловили різні точки зору на національні інтереси України.

Спираючись на нову інформацію та коментарі, отримані протягом конференції, студенти переробили матрицю і у травні представили її у Києві іншим студентам, ученим, фахівцям та пред-

ставникам НДО. Головною подією поїздки став віртуальний круглий стіл із проблем національних інтересів України, проведений в Національній академії державного управління, у якому взяли участь і урядовці.

Восени я також читав лекції, як правило, саме з цього питання, в університетах Одеси, Львова, Миколаєва та Херсона. Ці виступи стали можливі завдяки зусиллям випускників програми FLEX у кожному з університетів. На лекціях та дискусіях ми намагалися розв'язати питання „Що таке Україна?” і зосереджувалися на перспективах розвитку демократичного, громадянського суспільства в Україні.

Завдяки моїм широким контактам із випускниками програми FLEX було організовано багато „міні-зборів” в Одесі, Львові, Миколаєві, Херсоні, Севастополі та Сімферополі. Ці зустрічі створили можливості для обговорення шляхів розширення та координації діяльності в царині громадянської освіти під проводом FLEX та зміцнення контактів і спільних проєктів FLEX з громадянської участі по всій Україні.

Доктор Олег Габріелян, декан факультету політології і випускник Програми ім.Фулбрайта, приймав мене й надавав

усіляку підтримку упродовж мого перебування у Таврійському національному університеті. Він став для мене другом та колегою, із яким я міг відверто обговорювати проблеми, які моя присутність та методика викладання створили для деяких викладачів та адміністрації. Святослав Катеруша, викладач університету, був моїм найближчим партнером протягом викладання курсу. Без нього мені ніколи не вдалося б установити контакт зі студентами та стати для них джерелом насаги. Наші студенти ніколи не змогли б розробити матрицю, що представляє їхні погляди на національні інтереси України в галузі політики, безпеки та економіки, якби не перекладацькі здібності Слави, не кажучи вже про його власне володіння предметом. З Ельмірою Муратовою, ще однією випускницею Програми ім.Фулбрайта, ми тісно співпрацювали в організації та успішному проведенні конференції з національних інтересів України. У цій ініціативі Ельміра була нашим лідером.

Проте мене розчарував той факт, що професійні стосунки з іншими викладачами обмежувалися засіданнями кафедри. Хоч Олег із самого початку заохочував викладачів скористатися з моєї присутності, лише наймолодші з них пристали на цю пропозицію. Без сумніву, однією з перешкод було їхнє вкрай обмежене

Мій внесок polegшив доступ до Інтернету, відкрив світ для студентів та викладачів політології. Олександра, одна з моїх студенток, вельми влучно назвала його „наша бібліотека“.

Robert Zimmerman

My courses, National Interests and Foreign Policy Tools and U.S. Foreign Policy Toward Eurasia, were generally well received. The students enjoyed the “participatory” nature of the classes wherein they had opportunities to educate each other through open debate and working groups.

What started in the classroom continued... Third-year students of the National Interests and Foreign Policy Tools course developed a Ukrainian National Interests Matrix and drafts of Foreign Policy Action Plans to address different problem areas affecting Ukraine’s foreign policy. This matrix became the basis for a conference at the university in March, which brought together over 150 of Ukraine’s think-tank experts, academicians, businessmen, journalists, and students from around the country to discuss and debate various perspectives on Ukraine’s national interests.

Based on information and commentary gathered at the conference, students revised the matrix and in May presented it in Kyiv to other students, scholars, think tank experts, and NGOs. The highlight of this trip was a teleconference round table focusing on national interests of Ukraine at the National Academy of Public Administration, which also included government officials and with scholars, government and advisers.

During autumn I also gave lectures, generally addressing the question at universities in Odessa, Lviv, Mykolayiv, and Kherson. These visits were possible through the efforts of FLEX alumni at each university. These lectures and discussions generally addressed the question, “What Is Ukraine?” and focused on the prospects for development of a democratic, civil society in Ukraine.

My broad contacts with FLEX alumni resulted in many “mini” reunions in Odessa, Lviv, Mukolayiv-Kherson, Sevastopol, and Simferopol. These meetings created opportunities to discuss ways to expand and coordinate FLEX-led civic education activities and improve prospects for self-sustaining contacts and cooperative FLEX Civic Participation projects throughout Ukraine.

Dr. Oleg Gabrielyan, Head of the Faculty of Political Sciences, himself a Fulbrighter, was my host and strong supporter throughout my time at Tavrida National University. He has been a friend and a professional colleague with whom I could speak honestly about the challenges that my presence and teaching approach created for some of the faculty and administration leaders. Svitoslav Katerousha, an Instructor at

Tavrida, was my closest partner in our class. I simply could not have succeeded in reaching and inspiring our students without him. Our students would never have produced the matrix that presents our students’ views of Ukraine’s National Political, Security, and Economic Interests without Slava’s translation abilities, as well as his own knowledge of the subject. Another Fulbrighter, Elmira Muratova, was an especially close collaborator in the organization and management of the successful conference on Ukraine’s National Interests. Elmira was our leader in this effort.

However, I was disappointed that my professional relationship with other professors was limited to staff meetings. Although Dr. Oleg early on encouraged the faculty to take advantage of my presence, only the younger staff accepted the offer. Undoubtedly, one obstacle was their very limited capacity in English. I also sense that my style of engaging students in a friendly and informal manner, may have caused some discomfort. Our classes were characterized by strong interactive learning. Our goal was to produce a product by the end of the course. The National Interests Matrix, along with the national conference in March that grew out of our class, easily contrasted with the more standard professor-led lecture environment in other classes, not to mention the informal camaraderie.

My relations with most of my students have been wonderful and inspiring. Those six to eight who could speak English clearly gained the most during all classes. Yet, without Slava as my translator and co-teacher, working with all the students would have been nearly impossible. The limited capacity in English was always a major inhibitor to greater discussions.

A major problem seemed the general lack of commitment to do any reading outside of the classroom – even in the native language. I produced a fair amount of handouts, using my own printer at home, but saw little evidence that many students spent much time reading. This problem is pervasive in all courses and a major frustration for most professors. Simply put, far too many students are just plain lazy.

I had no office of my own, but do not believe this was a major problem. I often just spent time in the cafeteria where I could meet and consult with students.

Finally I am very happy that the students are using the electronic equipment which I funded.

My goal was to enhance their learning process and to increase their research possibilities. Daily one sees students and faculty using the computer in the Fulbright Room. For some it has opened up the world. One of my students, Oleksandra, put it very well when she named the computer “our library.”

володіння англійською мовою. Я також відчуваю, що моя манера залучати студентів до дружнього та неформального обговорення могла спричинити певний дискомфорт. Наші заняття характеризувалися високим рівнем інтерактивності. Матриця національних інтересів разом зі всеукраїнською конференцією у березні, яка виросла з наших занять, очевидно, контрастувала з більш стандартним стилем читання лекцій іншими викладачами, не кажучи вже про неформальне спілкування.

Стосунки з більшістю студентів були для мене дуже приємними та надихаючими. Зрозуміло, ті 6-9 студентів, які володіли англійською, найбільше почерпнули з усіх занять. Проте без допомоги Слави як мого перекладача та колеги праця з усіма студентами була б майже неможлива. Обмежене знання мови завжди перешкоджало більш широким дискусіям.

Головна проблема, здається, полягала у загальному небажанні читати щось за межами аудиторії навіть рідною мовою. Я підготував значну кількість роздаткових матеріалів за допомогою власного принтера, проте майже не побачив свідчень того, що багато студентів витратили достатньо часу на їх прочитання. Ця проблема стосується всіх курсів і страшенно засмучує викладачів. Просто кажучи, надто багато студентів елементарно лінуються.

У мене не було власного кабінету, але це не становило великої проблеми. Я проводив багато часу у кафетерії, де міг зустрічатися зі студентами та обговорювати з ними наші питання.

Нарешті, мені дуже приємно відзначити, що студенти користуються обладнанням, яке я придбав із метою сприяти процесу навчання та підвищити дослідницький потенціал. Джерелом великої втіхи для мене стало те, що значна кількість студентів щоденно користується комп’ютером у фулбрайтівській кімнаті.

Мені дуже приємно поділитися своїми думками про перебування професора Деніела Белграда на кафедрі філології національного університету „Києво-Могилянська Академія”.

Протягом попереднього планування та листування з д-ром Белградом за рік до його приїзду в НаУКМА ми разом вирішили, що він прочитає 2 курси для студентів та один курс для аспірантів за своїм фахом „Американська література XX сторіччя та культурологічні дослідження” на двох наших кафедрах (філології та культурології). Студенти зустріли повідомлення про курси, запропоновані д-ром Белградом, із величезним ентузіазмом, і групи на всі три курси швидко сформувалися.

Перед початком занять д-р Белград і я присвятили чимало часу обговорюванню університетської освіти в Україні, роботи нашої кафедри, наших студентів тощо. Д-р Белград виявив величезну зацікавленість та бажання якнайкраще зрозуміти специфіку життя в Україні та викладання в НаУКМА. Його попередній досвід роботи за кордоном (між іншим, у Мексиці), дуже допоміг йому в цьому. Я, зокрема, у захваті від тактовності, яку виявив д-р Белград, намагаючись зрозуміти нове середовище, у якому він опинився.

Протягом першого триместру навчання студенти позитивно ставилися до лекцій професора Белграда. Його методика викладання та зміст курсів були новиною для студентів, і після короткого періоду адаптації вони почали висловлювати свою подяку на кафедрі. Нам було дуже приємно це почути. Мені хотілося б зазначити кілька галузей, у яких присутність професора Белграда відчувалася найзначніше. По-перше, його користування мультимедійними матеріалами на лекціях відкрило нові цікаві перспективи навчального процесу. По-друге, його багатодисциплінарний підхід до вивчення літератури дозволив нашим студентам по-новому поглянути на літературний процес. Я сам, наприклад, зараз розробляю новий курс (присвячений літературним та культурним процесам 60-х років). Джерелом натхнення для мене стали лекції д-ра Белграда.

Мабуть, найкращим прикладом реакції студентів на лекції професора Белграда є їх прохання прочитати їм додатковий курс у другому триместрі. Мені приємно повідомити, що ми змогли включити додатковий, незапланований курс професора Белграда в навчальний план кафедри філології. Д-р Белград залюбки взявся прочитати цей курс.

Хотілося б зазначити, що професор Белград, крім викладання, брав участь і в інших видах діяльності нашої кафедри. Прикладом його цінного внеску може бути робота над великомасштабним проектом, який ми подали до програми ReSET в Будапешті. Ця програма розрахована на молодих науковців та дослідників. Восени д-р Белград багато працював над проектом, зробивши потужний внесок до його укладання. Як і все, що робивши, це було зроблено з високою професіоналізмом та ентузіазмом. Інший важливий проект, який ми плануємо з д-ром Белградом, – це організація конференції на нашій кафедрі (запланованої на весну 2008 р.) із робочою назвою „Постколоніальна парадигма в українській культурі”.

Восени д-р Белград прочитав для університетського загалу лекцію, яка мала великий успіх. Він також читав щотижневі лекції в Ресурсному центрі для викладачів англійської мови. Зараз наш університет робить перші кроки у розробці програми докторату. Д-р Белград провів презентацію для викладачів та студентів НаУКМА про американську модель докторату.

Я дуже втішений, що професор Белград став повноправним учасником нашого кафедрального життя. Він постійно відвідує як університетські, так і кафедральні заходи, і став справжнім членом нашої команди. Це дуже цінують як мої колеги, так і студенти.

Д-р Белград зробив значний внесок у академічне життя нашої кафедри на всіх рівнях. Його наукова та викладацька діяльність слугують взірцем для наших студентів та джерелом нас-

It is a great pleasure for me to be able to share my thoughts regarding the presence of Professor Daniel Belgrad at the Department of Philology of the National University of Kyiv-Mohyla Academy (NaUKMA).

After much preliminary planning and correspondence with Dr. Belgrad during the year prior to his visit to NaUKMA we jointly decided that he would be teaching two undergraduate courses and one graduate course in his area of expertise, 20th century American literature and culture studies. Our students responded to the courses proposed by Dr. Belgrad with great enthusiasm, and places in all 3 courses were quickly filled.

Before classes began, Dr. Belgrad and I had many discussions concerning Ukrainian university education, our university, department, students, etc. Dr. Belgrad was most interested and made the maximum effort to become aware of Ukrainian and NaUKMA realities. His previous international teaching experience (in Mexico, among other places) was of great value in this respect. I especially admire Dr. Belgrad's efforts in doing the utmost to be sensitive to his new surroundings.

During the first trimester of classes student reaction to Professor Belgrad's classes was overwhelmingly positive. His teaching methodology and course content were new to our students, and after a short adaptation period, they began voicing their thanks to the department for the opportunity to have these classes. I would like to single out several areas in which Dr. Belgrad's presence has been especially noticeable. First, his substantive creative use of multi-media materials in his classes allowed for new and interesting perspectives in the learning process. Second, his multi-disciplinary approach to literature studies has given our students a welcome new view of the literary process. I, for one, am currently developing a new course on the 1960's literary and cultural processes, which is inspired by Dr. Belgrad's practices.

Probably the best proof of the students' positive response to his course is that a number of them asked him if he would be willing to provide them with an additional course in the second trimester. I am happy to say that we were able to incorporate an additional, unplanned course taught by Dr. Belgrad, who was not only willing but also happy and enthusiastic about it.

Professor Belgrad was involved in areas other than teaching and his presence at NaUKMA was had an impact on our department. One example of his valuable contribution is a major multi-year project proposal that I submitted along with him to the ReSET Program in Budapest, involving the training of young scholars and researchers. Dr. Belgrad spent countless hours working on the project proposal in the fall and his contribution to it was immense. Characteristically, it is something that he did with great expertise and enthusiasm. Another major project that we are planning with Dr. Belgrad is the organization of a conference at the department (planned for the spring of 2008), tentatively entitled "The Post-Colonial Paradigm in Ukrainian Culture."

Dr. Belgrad gave very well received lecture to the general university community. He also gave weekly lectures at our English Resource Teaching Center. Since our university is currently involved in the preliminary stages of the development of a Ph.D. program, I invited Professor Belgrad to give a presentation to the university community on the American Ph.D. model.

I am also happy to say that Professor Belgrad became part of our department community. He was a regular visitor to both university and department academic and social events, and very much became part of our team, something much appreciated by both my colleagues and our students.

Dr. Belgrad has made a significant contribution to the academic life of our department on every level. His teaching and research approaches provide invaluable models for our students and are

наги для викладачів. Я відчуваю, що д-р Белград зробив в НаУКМА саме те, чого Фулбрайтівська програма сподівається в ідеалі від своїх стипендіатів, а саме: щира, творча та високоякісна передача знань та досвіду, що надзвичайно сприяє підвищенню ефективності навчального процесу.

Від імені студентів та всієї кафедри мені хочеться подякувати д-ру Белграду та запевнити, що його перебування в нашому університеті збагатило всіх нас. Я також хочу висловити подяку Фулбрайтівській програмі в Україні, яка уможливила його викладання в НаУКМА. Ще довго після від'їзду д-ра Белграда ми відчуватимемо його вплив на роботу нашої кафедри.

*Роман Веретельник
Завідувач кафедри філології*

Як стверджується у статуті Програми ім. Фулбрайта, метою Програми є підвищення рівня взаємопорозуміння між людьми. Протягом осіннього триместру 2006 р. студенти та викладачі факультету громадського здоров'я Києво-Могилянської Академії мали чудову нагоду відчути, як саме здійснюються цілі Програми. До нас приїхав фулбрайтівський стипендіат Дейвід Нордстром із університету Міннесоти. Він брав участь у комбінованому курсі, до якого входили курси із засад громадського здоров'я, епідеміології, методів дослідження та біостатистики. На факультеті намагалися об'єднати ці різні дисципліни в окремий курс, отже, вміння та багатий досвід професора Нордстрома виявилися дуже доречними. Курс включав не лише традиційні лекції та семінари – студентів заохочували створювати власні дослідницькі проекти, а викладачі брали участь в обговореннях. Згадуючи це співвикладання, яке виявилось дуже успішним, хотілося б зупинитися на деяких ключових моментах.

Для учасника Програми вельми важливі риси його характеру та вміння спілкуватися з людьми. У міжкультурному контексті дуже важливо, щоб американський професор висловлювався зрозумілою англійською з гарною вимовою, уживав нескладну лексику, чітко будував фрази та говорив у темпі, прийнятному для слухачів. Також істотним для успіху проекту виявився досвід міжнародної діяльності викладача, вміння розуміти людей із різних культур, попереднє спілкування з представниками різних верств населення та відкритість до сприйняття різних способів мислення та самовираження.

Із другого боку, для успішної співпраці необхідна підготовка приймаючої сторони. Викладачам треба було виявити готовність пізнати щось нове разом із студентами. Може, незвична ситуація сприяла плідному спілкуванню – в експериментальних умовах ніхто з учасників не міг поводитися буденно.

Д-р Нордстром змінив уявлення студентів про поняття громадського здоров'я. Його доробок був надзвичайно важливим, зокрема враховуючи те, що наша школа громадського здоров'я робить лише перші кроки, і лише один викладач університету отримав освіту з цієї спеціалізації за кордоном. Уміння триматися головної ідеї, невпинно, за кожної нагоди, нагадувати студентам, що належить до галузі громадського здоров'я, а що знаходиться за її межами, – саме це відрізняло викладацький стиль Дейвіда Нордстрома.

Іншою важливою складовою його діяльності було ознайомлення студентів та викладачів із західними підходами до пошуку та використання інформації: як знайти необхідну статтю, звіт, анкету, як користуватися базою даних журналів, як визначити, яка довідкова інформація потрібна для кожної теми. Часто він надсилав студентам електронні повідомлення з посиланнями на джерела інформації щодо проблем, які обговорювалися раніше. Якщо студенти не знали видань, потрібних для їхніх досліджень, Дейвід Нордстром надсилав їм детальні рекомендації щодо правильного пошуку. Нарешті, коли деякі студенти виконували свої роботи англійською, Дейвід писав на кожен роботу докладний коментар.

Ми вдячні фулбрайтівському стипендіату за допомогу у розробці програми громадського здоров'я.

welcome stimuli for our staff members. I feel that Dr. Belgrad was able to achieve at NaUKMA exactly what the Fulbright experience should ideally be: an open, creative, high-level sharing of knowledge and experience, which greatly enhances the learning process.

Speaking on behalf of our students and department, I am very grateful and enriched by Dr. Belgrad's presence at our university, and would like to express my gratitude to the Fulbright Program in Ukraine for making possible his stay at NaUKMA. Dr. Belgrad's impact on our department will continue to be felt long after his tenure with us is over.

*Roman Veretelnyk
Chair, Department of Philology*

Fulbright Program's mission is to enhance a mutual understanding between people. Students and faculty of Kyiv-Mohyla Academy School of Public Health had a great opportunity to experience this during the 2006 fall trimester with the visit of scholar David L. Nordstrom from the University of Minnesota. He participated in teaching a combined course dealing introduction to public health, epidemiology, research methods and biostatistics. The school was putting efforts into integrating the process of teaching these interrelated disciplines, and Professor Nordstrom shared his multiple skills and expertise. The course included not only traditional lectures and seminars. Students developed their own research projects and faculty was involved in panel discussions. Reflecting on the success of this co-teaching, one can make some observations.

David Nordstrom used well his communication and personality traits. In an intercultural context it is very important when an American professor pronounces English clearly, chooses appropriate understandable vocabulary and well-structured phrases in a speed appropriate for the audience. Top that with international experience and an ability to understand people living in a different cultural context, which permits one to be open to their way of thinking and expressing themselves.

On the other hand, for successful collaboration, a certain readiness needs to exist on the receiver's side. There must be the willingness to learn something new together. Probably the situation itself was helpful. Since the course was experimental in its nature, it did not encourage either side to behave as usual. Nobody was in a familiar situation and much was new for all participants.

The message pronounced by our visiting professor was extremely important. He strongly influenced students' understanding of what public health is. Since our School of Public Health is still in its toddler age, and only one faculty member has formal public health education abroad, this impact was extremely valuable. The ability of "keeping on track" and tirelessly reminding students in various discussions what does or does not reflect a public health perspective became Professor Nordstrom's mission.

Another part of his mission was to introduce students and faculty into the western world of information, such as how to find needed articles, reports, questionnaires or how to search journal databases as well as how to select reference materials for specific topics. Many times students received e-mails from him directing them to sources of information about issues raised the day before. If some students seemed to be not well acquainted with publications crucial for their research, David Nordstrom sent them elaborate recommendations regarding their potential search. Finally, each research paper was returned with detailed commentary.

We greatly appreciate the readiness of this Fulbright scholar to participate in shaping our program in Public Health.

У вересні 2006 р. д-р Стефані Латковскі прибула до Івано-Франківська на кафедру англійської філології Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника. Вона швидко ознайомилася з програмою вивчення англійської мови. Д-р Латковскі викладала „Сучасне письмо на базі американської літератури” у двох групах четвертокурсників. Студенти читали та аналізували сучасну поезію та есеї, знаходячи приклади довершеного висловлювання, а потім застосовували ці знання на практиці, створюючи наративи, що відображали такі аспекти їхнього власного життя, як праця, відпочинок, гроші та цінності. „Д-р Латковскі намагалася дати нам якомога більше”, – сказав один із студентів. – „Вона хотіла, щоб ми писали краще, і докладала до цього всіляких зусиль”.

У цьому семестрі д-р Латковскі також пропонує студентам-п’ятикурсникам курси „Сучасна американська література” та „Вступ до лінгвістики”. „У них досить високий рівень знання англійської мови”, – ствердила д-р Латковскі. „Студенти добре підготовлені для наступного високого рівня. Це завдяки тому, що кафедра має дуже гарну програму підготовки викладачів і високі вимоги знання англійської”. У рамках курсу з лінгвістики студенти набувають практичних умінь лінгвістичного аналізу з наголосом на порівнянні української та англійської мов. Пані Латковскі каже: „Коли я приїхала сюди, я взагалі не знала української. Але завдяки щотижневим урокам із моєю вчителькою та кафедральною колегою Оксаною Воробель я змогла вивчити мову достатньо добре, щоб знаходити цікаві приклади для студентів, якщо йдеться, наприклад, про фонологію та лексикологію, а вони натомість допомогли мені краще зрозуміти сучасні соціолінгвістичні процеси в українській мові та в Україні в цілому. Це дуже корисний обмін”. Завдяки Програмі ім. Фулбрайта курс „Сучасна американська література” став дуже важливим додатком до навчальних планів. Донині більшість доступних текстів – це американські та англійські автори, які писали до 1950-х років. Цей курс дає студентам можливість ознайомитися з оповіданнями, романами та есеями сучасних лауреатів Нобелівської, Пулітцерівської та інших премій. „Використання фільмів там, де це можливо, – зазначала Латковскі, – надає додаткового виміру цьому курсу і знайомить студентів із практичними методами використання кіно при вивченні англійської. Це стане у пригоді, коли вони самі почнуть викладати”. Окрім лекцій, пані Латковскі брала участь у конференціях, наприклад, у конференції, що відбулася в Сучавському університеті в Румунії. Вона також була на засіданнях та інших заходах кафедри та регулярно радилася з колегами з питань граматики, уживання ідіом та перекладу. Члени кафедри дуже втішені, що мають нагоду приймати Стефані, бо вона дуже приємна, доброзичлива та тактовна. Д-р Латковскі також висловила свою подяку. „Я мала нагоду побачити тяжку працю членів кафедри та їх відданість своїй роботі. Мене також глибоко вразили їх глибокі знання та щире піклування про студентів. Це висококваліфікована кафедра, її викладачі могли б викладати будь-який курс англійської мови як іноземної у будь-якій країні світу.”

Зпорізький гуманітарний університет „ЗІГМУ”

Джозеф Гетмен працював в Запорізькому гуманітарному університеті „ЗІГМУ”. Протягом першого семестру він прочитав лекційний курс із екології та захисту навколишнього середовища, створив екологічний клуб на базі університету. Для студентів іноземної філології щотижня проводив засідання кіноклубу, де демонструвались й обговорювались класичні та сучасні фільми англійською мовою. Протягом практичних занять студенти професора Гетмена подивились та обговорили декілька фільмів із екологічної тематики. Професор провів дві студентські конференції „Urban Ecology” та „Global Warming”, у яких взяли участь понад 100 студентів. Джозеф Гетмен брав активну участь у декількох міських заходах. Міське управління освіти ввело його до складу комісії з проведення олімпіади з веб-дизайну серед школярів, які створюють сайти на екологічну тематику. Журналісти місцевого телевізійного каналу ТВ-5 протягом тижня в рубриці „Зустріч із цікавими людьми” брали інтерв’ю Джозефа за вранішньою кавою. Професор провів декілька засідань англійського клубу на базі центру IATP.

In September 2006, Dr. Stephanie Latkovski joined the Department of English Philology at Vasyl Stefanyk PreCarpathian National University in Ivano-Frankivsk. She gained a quick orientation into the English language program for undergraduate majors, and took on two groups of fourth year students in a course she called “Advanced Writing using American Literature.” Students read and analyzed contemporary poetry and essays in order to discover the elements of good writing, and then put this knowledge into practice by developing narratives about their own experiences with reflections on such themes as work, leisure, money, and values. “Dr. Latkovski tried to give us as much as possible,” said one of her students, “We are not good in writing, but she wanted us to be and did everything for it.”

In the second term Dr. Latkovski also had courses with the fifth year students on “Modern American Literature” and “Introduction to Linguistics.” “Their level of English is quite good,” said Latkovski, “The students are well prepared for the advanced work. This is because the department has a very good program for preparing instructors and sets a high level of English proficiency in the department.” In the linguistics course, the students gain a practical introduction to linguistic analysis, with a focus on comparing English and Ukrainian. “I did not know any Ukrainian before I came here,” said Latkovski, “but in the weekly lessons with my tutor and department colleague Oksana Vorobel, I have been able to learn enough to be able to identify interesting contrasts for my students in terms of phonology and lexicology, for example, and they, in turn, have helped me to understand the current sociolinguistic issues of Ukraine and Ukrainian. It has been a productive exchange.”

The “Modern American Literature” course is a welcome addition to offerings in the department, thanks to the Fulbright program. Most of the texts available until recently have focused on British and American writers up to the 1950s. This course brings the students in touch with the short stories, novels, and essays of contemporary Nobel, Pulitzer, and other prize winners. “The addition of film where available,” said Latkovski, “brings an added dimension to the course and offers students practical techniques to use with their own classes when using film to teach English.” In addition to the courses, Dr. Latkovski attended conferences, such as one held at Suceava University in Romania. She also attended department meetings and functions, and regularly consulted with colleagues on grammar, idiomatic usage, and translation. Faculty found Stephanie to be enjoyable, helpful, and considerate. Dr. Latkovski also expressed her gratitude. “I have been able to see the dedication and hard work of the department members, and I am deeply impressed by their knowledge and genuine care for their students. They are a first rate faculty who could teach in any English as a Second Language Program anywhere.”

Zaporizhzhia University of the Humanities

Professor Joseph Gathman offered courses on ecology and environmental protection works at Zaporizhzhia Humanitarian University. He set up an ecology club for undergraduates involved in environmental issues. Dr. Gathman organized a movie club for students of foreign languages during which he not only showed classical and modern movies in English, but also facilitated the follow-up discussions. During classes Professor Gathman showed and discussed several movies addressing environmental issues. He also organized two undergraduate conferences – “Urban Ecology” and “Global Warming,” which were well attended. Joseph Gathman was closely involved in various events on the municipal level. The municipal education board invited him to the committee for web-design competition among secondary school students engaged in creating environmental sites. The local TV-5 channel interviewed Joseph Gathman in their “Meet Outstanding Personalities” morning series. Mr. Gathman chaired several English club meetings at the IATP center.

Тернопільський національний економічний університет

Наталі Страус брала активну участь у житті українсько-голандського факультету кафедри економіки, ділового спілкування та менеджменту Тернопільського національного економічного університету. Вона зробила великий внесок у навчальний та організаційний процес на нашому факультеті.

Вона викладала бухгалтерію студентам-третьокурсникам. Зміст її лекцій та методика викладання дозволили студентам ознайомитися не лише з українською, але також і з американською системою бухгалтерського обліку. Отже, студенти мали нагоду розглянути процес бухгалтерського обліку з різних точок зору. Наталі Струс ознайомила студентів із етичними аспектами ведення міжнародного бізнесу. Вона започаткувала міцну та плідну співпрацю з усіма студентами на факультеті: протягом тижня вони могли звертатися до неї навіть після закінчення робочого дня в її офісі, по телефону та електронною поштою.

Вона також читала курси лекцій „Етика бізнесу” та „Міжнародне крос-культурне спілкування”. Протягом цих лекцій студенти мали можливість удосконалити свою ділову англійську та дізнатися про ведення бізнесу в інших країнах. Доцентів Наталі Мельник, яка викладає бухгалтерію, пані Струс також істотно допомогла, ознайомлюючи її з новими теоріями, навчальними методами, формами та критеріями оцінювання. Ми дуже вдячні за підручники та матеріали, які вона передала у бібліотеку літератури іноземними мовами та на кафедру ділового спілкування. Завдяки цьому фонд наших ресурсів значно збагатився.

Наталі Струс постійно брала участь у засіданнях, обговорюючи проблеми та шукаючи найкращих рішень разом із викладачами та адміністраторами. Завдяки своїй приязній удачі, вона органічно увійшла до складу команди, яка працює на користь факультету та університету в цілому.

Ми вдячні Наталі Струс за глибоке розуміння, бажання та готовність допомогти своїм українським колегам у їх зусиллях долучитися до світового освітнього простору.

Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського

Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського та кафедра політичної науки, зокрема, гостинно прийняла Роберта Зіммермана з початку навчального року. Його глибокі погляди та значні досягнення були яскравим прикладом того, що навіть людина без українського коріння може зробити свій внесок у розвиток України. За час роботи зі студентами, що готуються стати політичними аналітиками, Роберт Зіммерман забезпечив їм можливість не просто отримувати та ретранслювати знання, але й самим розвивати нові шляхи пізнання сучасного світу. На заняттях зі студентами третього курсу з дисципліни „Національні інтереси” він представив матрицю національних інтересів, на основі якої студенти розробили матрицю національних інтересів України. Глибоке переконання Роберта у тому, що саме українці повинні здобувати власну долю, спонукало багатьох студентів замислитися над інтересами України в галузях безпеки, економіки та політики. Дискусії на заняттях професора Зіммермана переросли у конференцію „Національні інтереси України”, що відбулась у нашому університеті у березні 2007 року.

Непохитна віра Роберта у те, що саме молодь має стати активним учасником суспільних перетворень й вміло переданий досвід у ділянці міжнародної співпраці, спонукали студентів не тільки проявляти інтерес до оцінок у залікових книжках, але й до дійсних (реальних) змін у суспільстві. Із сторонніх спостерігачів за суспільними змінами студенти перетворились на ініціаторів цих змін; вони переосмислили своє ставлення до України, яка на думку Роберта заслуговує на дійову увагу, зусилля й опіку.

Таврійський університет ім. В. Вернадського вдячний програмі ім. Фулбрайта та особисто панові Зіммерману за їхню допомогу у розвитку інтелектуального потенціалу нашого суспільства.

Ternopil National Economic University

Natalie M.Strouse has been an active participant in the life of the Ukrainian-Dutch Faculty of the Economics and Management and Business Communication Department at Ternopil National Economic University. She has made a great contribution to the educational and administrative skills of our faculty.

She taught Accounting to third year students. Her teaching methods and content acquainted students not only with the Ukrainian accounting system, but also with the American one. Thereby, students gained another perspective of accounting. Natalie Strouse introduced them to the ethical norms of doing business internationally. She established a strong and very fruitful cooperation with all the students and willingly advised them far beyond the scheduled time at her office, on the phone and by e-mail.

She also taught “Business Ethics” and “International Cross-Cultural Communication”. Students could improve their Business English skills and find out more about business practices in other countries. Ms. Strouse also gave a helping hand to a Ukrainian Associate Professor Nataliya Melnyk, who teaches accounting, with newest ideas, didactic methods, forms and evaluation criteria.

We greatly appreciate her contribution of academic textbooks and materials made to the Library of Foreign Literature and to the Business Communication Department and thereby substantially enriching our resources. She was always present at all official meeting, discussing problems and looking for the best solutions together with faculty and administration. Her amicable personality complimented our team and university.

We are grateful for the deep understanding, willingness and personal effort aimed at helping her Ukrainian colleagues to integrate into an international educational framework, and especially for her positive attitude, encouragement and support. We also hope for further cooperation in the future.

V.I.Vernadsky Tavrida National University

V.I.Vernadsky Tavrida National University in Simferopol had the pleasure of hosting Dr. Robert Zimmerman this academic year in the Political Science Department. His deep perceptions and substantial achievements became an example of how an individual with no Ukrainian roots can contribute towards Ukraine's development. Working with future political scientists and analysts, Robert Zimmerman provided his students with the opportunity not only to gain and retranslate knowledge, but also to themselves develop new ways of exploring the modern world. Relying upon the national interests' matrix offered by Robert Zimmerman in his course, third-year students developed a national interests matrix specifically for Ukraine. His conviction, that Ukrainians themselves should shape their own destiny, compelled many students to deliberate about Ukraine's defense, economy and politics. The on-going classroom discussions became the seeds of a conference, “Ukrainian National Interests,” held at our university in March 2007.

Robert's positive belief that societal changes are possible through young citizens' involvement, coupled with his successful transmission of skills in international relations, inspired his students to strive not only for a good grade, but also for real changes in society. His students transformed from somewhat indifferent observers of social change into initiators; they reevaluated their stance towards Ukraine, considering his suggestions that Ukraine needed their active attention, effort, and care.

V.I.Vernadsky Tavrida National University is grateful to the Fulbright Program and to Dr. Zimmerman personally for contributing towards the enhancement of the intellectual potential of our society.

Програма фулбрайтівських фахівців

Вероніка Алексанич
Координатора Програми

Veronica Aleksanych
Program Coordinator

Fulbright Senior Specialists Program

Програма Fulbright Senior Specialist Program покликана збільшити участь провідних американських фахівців в академічних обмінах, упровадити нові види діяльності, окрім традиційних читання лекцій і проведення досліджень, та сприяти налагодженню і зміцненню зв'язків між американськими й зарубіжними вищими навчальними закладами. Протягом шести років існування в Україні за програмою було підтримано 45 грант, зокрема у 2006 році – 8.

Короткотривалість грантів (від двох до шести тижнів) за Програмою Fulbright Senior Specialists Program уможливорює оперативність як для українських інституцій (не порушує графіку викладання, а навпаки, гармонійно влітається в нього), так і для американських фахівців (не вимагає довготривалої відсутності на місці праці), а заздалегідь спланована й узгоджена з фахівцем програма перебування в тому чи іншому українському навчальному закладі завжди дає значні результати. Так, приміром, результатом візиту професора Івана Фізера у НАУК-МА стала книжка „Американське літературознавство. Історико-критичний нарис“, а гостювання п. Юрія Бігуна в Інституті екологічної економіки національного лісотехнічного університету України завершилося двома українсько-американськими науковими проектами.

У рамках програми українські ВНЗ запрошують американських фахівців різного профілю – із 19 дисциплін – для читання лекцій, участі в наукових програмах й конференціях, консультування керівників та адміністраторів із питань управління освітою, проведення семінарів, спрямованих на підвищення кваліфікації українських спеціалістів, розробки навчальних планів/навчальних матеріалів тощо.

Серед дисциплін, які перебувають у полі уваги українських інституцій, слід зазначити охорону довкілля, американські студії, економіку, управління бізнесом, журналістику й інформаційні технології, соціальну роботу.

Американські фахівці, учасники Програми, є відкритими для спілкування, і навіть якщо працюють ураніше зазначеному навчальному закладі, вони радо погоджуються відвідати інші. Це особливо добре спрацьовує, зважаючи на лімітоване число грантів в Україні за Senior Specialists Program – 10 на календарний рік. Не всі українські інституції, зацікавлені у запрошенні професора, мають можливість приймати його в рамках програми, проте це жодним чином не позначається на нагоді поспілкуватись із ним.

Цей звіт лише відтворює „графіку“ програми, а промовистою ілюстрацією до нього слугують подані в Річнику відгуки українських інституцій, які приймали американських фахівців, і враження самих науковців про перебування в Україні.

The Fulbright Senior Specialist Program aims at increasing the participation of leading American specialists in academic exchanges, at introducing new teaching methods to replace the traditional lecture and research styles. Overall it attempts to increase the relationship between American and foreign higher educational institutions. During its six year existence in Ukraine, a total of 45 grants have been awarded, 8 of which were in the calendar year 2006.

The short term of this program (two to six weeks) is particularly attractive to both sides. Ukrainian institutions need not disturb their academic schedule but rather often easily compliment their curricula with additional seminars, lectures, or research projects. From American specialists this exchange does not demand a long absence from their positions. Yet, although brief, well pre-planned and coordinated activities can yield remarkable results. Thus, for example, the result of John Fizer's visit to the National University of Kyiv Mohyla Academy became the book, *American Literature: A historical-critical survey*, while Mr.Yurij Bihun's stay at the Institute of Ecological Environment of the National Forestry University of Ukraine culminated in two joint Ukrainian-American projects.

Within the framework of the Senior Specialist Program, American scholars are invited to lecture, to participate in scholarly programs and conferences, provide consultation to directors and administration on educational administration, to hold continuing education seminars, and to develop educational curricula, materials, etc.

Of the 19 fields, which have been represented in this program, Ukrainian institutions have most frequently requested specialists in environmental protection, American studies, economics, business management, journalism, information technology, and social work.

American Fulbrighters look forward to making the most of their time. Even if they are assigned to a specific university, they will gladly visit additional ones. This works out particularly well given the limited number of such grants available to Ukraine, only 10 in a calendar year. Not all the Ukrainian institutions, which request a specialist, get one. Yet many of them find an opportunity to interact with a Fulbright scholar or specialist who has been placed somewhere in the area.

This introduction provides but a short framework of the program. The program is vibrantly illustrated by the feedback from Ukrainian institutions who did have a chance to host an American specialist, as well as by the reflections of the specialists themselves.

U.S. Specialists
in Ukraine

Moshe Banai Professor <i>Business Administration</i> Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv	Zicklin School of Business City University of New York New York, NY	Моше Банай Професор <i>Управління бізнесом</i> Київський національний університет технологій та дизайну, Київ
---	--	--

Robert Bergland Associate Professor of Journalism <i>Communications and Journalism</i> Luts'k Liberal Arts University, Luts'k	Missouri Western State University St. Joseph, MO	Роберт Бергланд Професор журналістики <i>Журналістика</i> Луцький гуманітарний університет, Луцьк
---	--	---

Yurij Bihun Forest Resources Analyst, Director <i>Environmental Science</i> National Forestry University of Ukraine, Lviv	Shelterwood Systems Jericho, VT	Юрій Бігун Аналітик лісових ресурсів, директор <i>Охорона довкілля</i> Національний лісотехнічний університет України, Львів
--	---------------------------------------	---

John Fizer Professor Emeritus <i>U.S. Studies – Literature</i> National University of Kyiv-Mohyla Academy, Kyiv	Rutgers, The State University of New Jersey New Brunswick, NJ	Іван Фізер Професор-емерит <i>Американські студії – Література</i> Національний університет „Києво-Могилянська академія”, Київ
--	---	---

Robert Hill Professor <i>Environmental Science</i> National University of Water Management and Nature Conservation, Rivne	University of Maryland – College Park College Park, MD	Роберт Гілл Професор <i>Охорона довкілля</i> Національний університет водного господарства та природокористування, Рівне
--	--	---

William Hayden Smith Professor of Earth & Planetary Sciences <i>Environmental Science</i> Mykolayiv State Petro Mohyla Humanities University, Mykolaiv	Washington University St. Louis, MO	Вільям Сміт Професор, космічні науки <i>Охорона довкілля</i> Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили, Миколаїв
---	--	---

Shulamith Straussner Professor and Director <i>Social Work</i> Academy of Labor & Social Relations, Kyiv	New York University New York, NY	Шуламїт Штраусснер Професор, директор <i>Соціальна робота</i> Академія праці і соціальних відносин, Київ
--	---	--

Jerry Wheat Professor of Business Administration <i>Economics</i> Academy of Management and Information Technologies, Berdiansk	Indiana University Southeast New Albany, IN	Джеррі Уїт Професор з управління бізнесом <i>Економіка</i> Академія менеджменту та інформаційних технологій, Бердянськ
--	---	---

Моше Банай

Київ, безумовно, слід проголосити культурним та духовним центром Європи. Ті, хто приїждять до Києва, можуть протягом кількох місяців знайомитися з його чудовими балетними трупамі, оркестрами, хорами, співаками та акторами. Додайте до цього золоті маківки православних церков, що сяють над київським краєвидом, і ви матимете уявлення про одне з найкрасивіших міст Європи.

Я мав це уявлення ще до свого приїзду в Київ навесні 2006 р., проте тоді я не міг сподіватися, що моє особисте життя буде аж так насичене. Жодного вечора я не провів у своїй двокімнатній квартирі, наданій мені університетом. „Лускунчик“, „Лебедине озеро“, „Спартак“, „Сильфіда“ та „Жізель“ – ось неповний перелік балетів, які я переглянув. У концертних залах із чудовою акустикою та в костюлі, перетвореному на Будинок органної музики, я досхочу слухав музику Моцарта, Баха, Рахманінова, Верді, Чайковського, Бетховена та інших композиторів.

Проводячи дві-три лекції, я прочитав 40 годин лекцій для студентів, 10 годин майстер-класів для викладачів та зробив чотири презентації в Інституті харчових технологій, Економічному інституті в Умані та в КНУТД.

Моїх слухачів найбільш цікавили засади вільної ринкової економіки, зокрема, проблеми управління, створення мотивації та системи винагородження, а також різні аспекти діяльності навчальних закладів у США. Я запропонував їм лекції та презентації з різних тем, наприклад „Мотивація працівників у вільній ринковій економіці“, „Створення системи винагородження працівників“, „Написання резюме та проходження інтерв'ю під час працевлаштування“, „Як розпочати власний бізнес“, „Вихід на міжнародну арену“, „Засади менеджменту у мережі МакДональдс“, „Бізнес освіта у США“, „Створення торгівельної марки“ та „Міжнародний маркетинг“.

Україна переживає дві революції одночасно. По-перше, вона починає відроджуватися після десятиріч комуністичного ладу. По-друге, вона намагається перетворити сільськогосподарське суспільство в суспільство, де переважає промислове виробництво та надання послуг для населення. У країні, де на 100 мешканців припадає 1,6 комп'ютерів (для порівняння, у Китаї – 8,6, у США – 76), основним джерелом інформації про США є телевизор, де вони дивляться пересічні американські програми, переважно

зі значним відсотком насильства (наприклад, змагання з кікбоксінгу, за перегляд яких у США треба платити). Люди беруть активну участь у демократичних процесах, акціях протесту та демонстраціях перед державними установами, але демократичної традиції ведення переговорів із владою в них немає. Значною мірою уряд і досі маніпулює ринком на свою користь, і більшість людей одержує заробітну платню від держави.

Україна зараз намагається визначити свою тожсамість. Чимало людей звертаються до релігії та традицій тому, що це важливі чинники, які визначали своєрідність України перед тим, як комуністи захопили владу. Інші звертаються до нових символів ринкової доби, таких, як надмірне споживання та поп-культура (музичні відео-кліпи).

Програма ім. Фулбрайта – це чудова нагода для розповсюдження інформації про засади демократії та вільного ринку серед українського населення. Це відносно недорогий, але ефективний шлях передання знань. Інша ефективна форма допомоги українцям – поширення інформації за допомогою комп'ютерів, подарованих американським урядом, приватними компаніями та громадськими організаціями. Завдяки такій мережі люди зможуть одержувати інформацію про США, демократичні й соціальні засади, які вони зможуть використати, утворюючи нову ідентичність із урахуванням своєї багатой культурної традиції.

Moshe Banai

Undoubtedly Kyiv should be declared the cultural and spiritual center of Europe. With its superb ballet companies, orchestras, choirs, singers and performers, Kyiv could keep a visitor culturally busy for months. Add the golden, onion shaped tops of the Orthodox churches, which shine all over the skyline of the city, and you capture the essence of one of the most beautiful cities in Europe.

I had a sense of it before I took the assignment in the spring of 2006 but I did not have a clue how rich my personal life would become during that period. There was no one evening that I had to stay in the university's two-room apartment. "The Nutcracker," "The Swan Lake," "Spartacus," and "Giselle" were just a few of the ballet shows that I attended. Music by Mozart, Bach, Rakhmaninov, Verdi, Tchaikovsky, and Beethoven were just a few composers whose music was played in the acoustically perfect music hall and the church that had been converted to the House of Organ Music.

ся тим, що в рамках Програми ім. Фулбрайта я провів у Луцьку не лише травень 2006 р., але й весну 2005 р. Проте враховуючи, що загалом мої враження суто позитивні, варто принаймні спробувати.

Значною мірою, за позитивні враження я завдячую тим, хто мене приймав: д-

My days were as busy. All together I gave forty hours of undergraduate teaching, ten hours of Master Classes to the members of the faculty and four public presentations in the University of Food Technology, Economic Institute in Uman, and KNUITD.

My audience was mostly interested in the free market economy principles of managing, motivating and compensating people. They were also interested in various aspects of academic life in the USA. I gave lectures and presentations about diverse topics such as: Motivating employees in a free market economy; Building employees compensation systems; Resume writing, and job interviewing; Starting your own business; Going international; Management principles at McDonald's; Business education in the USA; Brand building; and International marketing.

Ukraine is going through two revolutions at once. First, it is just coming out of decades of Communist regime. Second it is trying to convert an agrarian society into a manufacturing and service society. People, who benefit from 1.6 computers per 100 citizens (as compared with 8.6 in China and 76 in the USA), are mostly getting their information about the U.S. from television, where second-rate U.S. programs, mostly very violent ones, are shown. People are intensively engaged in democracy building by protesting and demonstrating in front of the houses of power but they do not possess the democratic tradition of negotiating with those in power. To a great extent government is still involved up to its neck in manipulating the market and most people receive most of their economic rewards from government.

Ukraine is engaged in exploring its identity. Many people resort to religion and tradition because these are the very last factors that dominated Ukraine before Communism took over. The alternatives practiced by many are free market symbols such as extreme consumption and ready-made culture (music video clips).

The Fulbright program is an excellent device to disseminate information about the principles of democracy and free market to Ukraine's people. It is comparatively economical and yet an effective way to make a point. Disseminating information through computers donated by the U.S. government, private companies and NGOs is yet another very effective way to help the people of Ukraine to find out more information about the USA and its democratic and social principles so that they could use their old beautiful cultural traditions to establish their new identity.

Роберт Бергланд

Спробувати звести до купи всі враження та переживання фулбрайтівського стипендіата в цих коротких абзацах – це все одно, що намагатися викласти „Війну і мир“ на 100 сторінках літературного дайджесту. Завдання моє ускладнює-

ру Ларисі Ніжегородцевій та студентам, викладачам і ректорові Луцького гуманітарного університету. Мені як фулбрайтівському стипендіату дуже пощастило потрапити до невеликого приватного університету. Саме перебування у цьому середовищі дозволило мені зробити значущий внесок у навчальний процес

та товариське життя університету. Натомість Лариса та інший викладач англійської мови д-р Олена Ковальчук докладали всіляких зусиль, щоб задовольнити всі потреби моєї родини. Отже, я був дуже втішений, що можу віддячити Ларисі та Олені, запросивши їх до нас на Середній Захід весною 2006 р. Протягом трижневого перебування вони зробили численні презентації у Західному Університеті Міссурі та інших університетах, а також допомагали мені у читанні курсу лекцій про Україну.

Окрім чудової гостинності, я знайшов також багато подібного між Україною та Америкою, зокрема тому, що привіз із собою дружину та двох синів, 6 та 8 років. Схилиючи голову перед колегами, які мандрують до більш екзотичних країн із величезними культурними відмінностями, мушу сказати, що навесні 2005 р. ми були до цього неготові. Однак існуючих відмінностей вистачило, щоб перетворити наше перебування на справжню пригоду. Ця захоплива та незвичайна подорож дозволила моїй сім'ї пізнати краще не лише Україну, але також і Америку, і, зрештою, самих себе.

Я помітив, що ці розбіжності постійно зменшуються навіть протягом того року, коли мене не було в Україні, вона стала більш подібною до Америки та Західної Європи. Вже протягом мого першого перебування в 2005 р. мене вразила недоречність та застарілість таких книжок, як „Україна: Культурний шок“ та інших, у яких йшлося про побутові зручності або їх відсутність в Україні на момент видання книжок. У 2006 р. користування мобільними телефонами дуже поширилося і стало всеохоплюючим. Більше студентів мають вдома комп'ютери. Популярність плеєрів MP3 також починала зростати. У комп'ютерах почали використовуватися ліцензовані, а не піратські копії Windows. На вулицях з'являється щораз більше машин. Будується нове житло, яке значною мірою відповідає західним стандартам. Мабуть, більш за все мене здивувало відвідування нового луцького магазину „Там Там“, який не поступається деяким „Уолл-Мартам“ удома, має продуктовий відділ, відділ одягу, всього, що потрібне для життя, і виглядає значно більш „по-західному“, ніж ринок напроти, на якому я робив покупки протягом минулого року.

Проте зрушення сягають глибше, ніж зміни технологій та обладнання крамниць. Принаймні на Західній Україні я відчув справжні зміни у менталітеті. Навіть за півтора року думки людей обернулися від союзу з Росією до майбутнього, більш пов'язаного з Європейським Союзом. Щораз більше людей доходить висновку, що практика корупції, як у державних установах, так і в навчальних закладах повинна й може змінитися. Мені як викладачеві журналістики було дуже приємно побачити зрушення у мисленні журналістів та редакторів ЗМІ. Черпаючи наснагу з досвіду помаранчевої революції, фахівці ЗМІ почали брати на себе

більшу відповідальність за створення і утримання справжньої демократії. Попри те, що олігархи та уряд не дають пресі розвиватися вільно і привид „темників“ радянських часів ще животіє (зокрема, це стосується журналістів, які почали працювати за радянської доби), преса

зробила величезний крок уперед протягом двох останніх років.

Усе це не означає, що Україна є чи буде такою, як Сполучені Штати, або що в неї немає проблем і труднощів. Комп'ютерна та інтернетна мережа та забезпечення лишаються ще далеко позаду в порівнянні зі США, а це означає, що фахівці ЗМІ не мають таких можливостей, як їхні американські колеги. Зрештою, достатньо відвідати вуличний туалет, або відстояти понад годину в черзі за залізничним квитком, який в США можна купити за 2 хвилини в Інтернеті.

Не можна також стверджувати, що всі зміни та схожість з Америкою на краще. Я поділяю стурбованість українських батьків щодо зростаючої пристрасності дітей до комп'ютерних ігор, а також надмірного захоплення телебаченням. Мене хвилює, що неактивний спосіб життя та зростаюче споживання шкідливої їжі призведе до проблем надмірної ваги в Україні, навіть якщо досі ця проблема не досягла рівня епідемії, як в США. Я, зокрема, стурбований тим, що українці, як і американці, оглядаються на сусідів і хочуть бути не гіршими від них (незалежно від того, чи йдеться про сусіда напроти, чи про Західну Європу), що вони приділяють надмірну увагу матеріальним цінностям, що часто призводить до руїни, тому, що заробітки не досягають необхідного рівня. Мене також непокоїть, що підвищується ціна житла та продуктів харчування, що загрожуватиме життєвим стандартам людей старшого покоління. Їхні плани щодо пенсії зруйновано розпадом Радянського Союзу, а тепер девальвація та гіперінфляція надалі погіршує їх становище.

Проте, незважаючи на ці труднощі, я відчуваю в українцях справжній оптимізм, принаймні серед тих, із ким я спілкувався у Західній Україні. Безумовно, вони розчаровані урядом, оскільки обіцянки

помаранчевої революції так і не виконали, але в майбутнє України вони дивляться з надією. Я поділяю цю надію і намагаюся говорити про це у своїх виступах та лекціях про Україну. Я сподіваюся, що протягом моїх наступних приїздів до цієї чудової країни мені пощастить побачити втілення цієї надії в житті.

Robert Bergland

Trying to sum up the impressions and experiences of a Fulbright in these few paragraphs is like trying to edit War and Peace down to a 100-page Reader's Digest condensed book. Having spent not only a spring 2005 Fulbright in Lutsk but a follow-up Senior Specialist appointment in May of 2006 makes the task even more daunting, but my overwhelmingly positive experience compels me to at least try.

That positive experience was due in large part to my host, Dr. Larissa Nizhegorodtseva, and the students, faculty and rector at Lutsk Liberal Arts University. I had the great fortune of being one of the few Fulbrighters to be placed in a small private university. That more intimate environment enabled me to feel that I was able to make a substantial contribution to the academic and social life of the entire university. The university, Larissa and another English language professor, Dr. Olena Kovalchuk, went out of their way to embrace my family and meet our wants and needs. I was only too happy to repay their kindness by bringing Larissa and Olena to the Midwest for three-week stints in 2006, where they gave numerous presentations at Missouri Western and other universities and helped me teach a humanities class on Ukraine.

In addition to their wonderful hospitality, I also appreciated the comfort of the many similarities between Ukraine and America, especially since I was bringing my wife and 8- and 6-year-old sons. While I greatly admire my peers who venture to more exotic and culturally different countries, in the spring of 2005 we were not ready for that much culture shock. At the same time, there were ample differences to make the Fulbright experience a true adventure, an exciting and challenging time which taught my family much about not only Ukraine, but also about America and ultimately about ourselves.

I noticed these differences shrink as Ukraine became more and more like America and Western Europe in the one short year between appointments. I had already been surprised in 2005 how books like Culture Shock Ukraine and others were so out-of-date about the amenities—or lack thereof when those books were published—in Ukraine. In 2006, cell phone use, already very prevalent, seemed to be even more ubiquitous. More and more of my students had computers at home. MP3 players were starting to become popular. Windows software sold on new computers was authorized software, not pirated. There seemed to be more cars on the streets.

Many new Western-style apartments were being constructed. Perhaps the biggest surprise came when I walked into a new "Tam Tam" store in Lutsk which rivaled some Wal-marts back home and was a full-fledged grocery, department and clothing store all in one, much more Western than the outdoor bazaar just across the street where I had shopped a year earlier.

The changes went deeper than just technology and shopping options, however. At least in Western Ukraine, I sensed a real mental shift, even in just a year-and-half, in citizens moving from aligning with Russia to striving toward a future that will someday be more tied with the European Union. More people seemed to recognize that the longstanding traditions of corruption, in both government officials and academia, can and should change. As a journalism teacher, it was most refreshing to see the changes in the mindset of reporters and editors in all media. Spurred by both the impact journalism had on the Orange Revolution—and the impact the Orange Revolution had on journalism—media professionals have more and more embraced the power and responsibility they have in shaping and maintaining a democracy. While media oligarchs and the government

still stand in the way of true press freedoms and the *temnyky* (censorship) specter of the USSR still exists (especially with journalists who worked in journalism during Soviet times), the press has made remarkable strides in the last two years.

All this is not to say that Ukraine is or will be the same as the United States, or that it does not still offer its challenges and adventures. The internet infrastructure and computer penetration is still years behind that in the United States, meaning that the converged media movement that is the rage in American journalism is not yet possible in Ukraine. And, one stop in a Ukrainian public toilet or an hour-plus wait to get a train ticket that in the States would have taken two minutes to book online is enough to remind you that you're not in Kansas (or, in my case, Missouri).

Nor is it to say that all of the changes and similarities to the United States are good. I share the same concern as many Ukrainian parents about the growing problem of video game addiction in the youth and the amount of time spent in front of the television set. I worry that the more sedentary lifestyle and increasingly unhealthy food options available will create an obesity problem

in Ukraine, even if it will not become the epidemic it is in the United States. I especially worry that, like Americans, Ukrainians will try to keep up with their neighbors (both next door and their neighbors in Western Europe) and be too focused on material possessions, resulting in financial ruin because their salaries have not increased significantly. I also worry about the increasing costs of housing and food staples, which further threaten the lifestyle of the elderly, who have already seen their retirement plans destroyed first by the collapse of the Soviet Union and then by other rounds of currency devaluation and hyperinflation.

But, in spite of these worries, I sense a real optimism among the Ukrainian people, at least those I came in contact with in Western Ukraine. Even though they grow disenchanted with the government as many of the promises of the Orange Revolution are not being realized, there is still much hope about the future of the country. It is a hope that I also have and that I have tried to share in my conversations and presentations about Ukraine since returning. It is a hope that I dream of seeing fulfilled in what I am sure will be future trips to this wonderful country.

Юрій Бігун

Я перебував у 2003-2004 рр. в національному лісотехнічному університеті у Львові в рамках Програми ім. Фулбрайта для спеціалістів. Мені пощастило знову отримати запрошення в Україну, цього разу до Інституту економіки довкілля вищезгаданого університету, де я провів шість тижнів восени 2006 р. Окрім проведення лекцій та роботи над конкретними проектами з викладачами та студентами, працівники Інституту попросили мене допомогти у пошуках грантів та складанні подання на грант. Один із грантів, який вдалося здобути Інституту, — це спільний проект, що здійснюватиметься разом із відділенням Вермонтського університету — Школою охорони довкілля та природних ресурсів ім. Рубінштейна. Гроші на цей проект виділив Фонд взаємного порозуміння (Trust for Mutual Understanding). Інший проект став можливим завдяки щедрому гранту, наданому родиною Воскоб, як частина великого (понад мільйон доларів) фонду відділення сільськогосподарських наук Пенсильванського університету. Мета й завдання цих проектів різні, проте обидві вищезгадані установи співпрацюють із лісотехнічним університетом над проблемою захисту гірських лісів Карпат та доцільного їх використання.

Карпатський гірський хребет нагадує своєю дугоподібною формою косу, яка простягається повз угорські долини на 1500 км та домінує над ландшафтом Центральної та Східної Європи. Образно кажучи, Карпати можна розглядати як арку, вхід із Західної Європи до Східної. Поступово гори знижуються, поступаючись місцем степам України і тягучись аж до

University of Vermont forest scientists and Ukrainian researchers in the Gorgonsky Zapovidnyk

Середньої Азії. Цю арку підтримують два пости на Дунаї. Великий лук починається від так званої Угорської брами (Porta Hungarica) — власне кажучи, це вузька ущелина або ж каньйон на Дунаї, 50 км на схід від Відня, що закінчується нижче поріччя біля Залізної брами (Porta Ferrae) в Орсові, де Дунай проходить крізь гори на Казанському перевалі, відділяючи таким чином Карпати від Балкан.

Карпатські гори та ліси посідають в українській культурі значно більше місця, ніж на мапі України. Українські або ж „північно-східні“ Карпати торкаються Галичини, сходячи до північно-західної частини України. Лише 10% загальної території Карпатських гір знаходиться в Україні; Карпати та прибережні Кримські гори, складають менш ніж 4% території України, яка є переважно рівнинною сільськогосподарською країною долин та степів. Лісами вкрито менш ніж 15% загальної території. Хоча Карпатам бракує величчя Альп, за розміром вони більші, і замість мальовничих гірських краєвидів

вони пропонують незайману красу дикої природи. Карпати — гірська біологічна екосистема континенту, яка містить найбільше розмаїття квітів у Європі, а також найбільше скупчення хижаків, зокрема, ведмедів, рисів та вовків. Приблизно 45% європейських вовків (за межами Росії) — більш ніж 4,000 звірів — мешкає у цьому регіоні.

Карпати також відіграють значну роль у постачанні питної води для Європи. Гірські джерела живлять води Дунаю, Вісли, Дністра, Прута та інших великих рік, що течуть до Чорного та Балтійського морів. У деяких струмках верхнього водорозділу Карпат якість води є найкращою в Європі. Саме вони задовольняють потреби України щодо прісної води на 40%. На жаль, результати сучасних досліджень свідчать про те, що біологічне розмаїття зникає в горах та в плавнях, а це створює серйозну небезпеку для „здоров'я“ Карпатського регіону.

Американському лісоводу ці густі гірські ліси нагадують ландшафт північної части-

ни Нової Англії, або Адірондакські гори. На заході Північної Америки ще існують величезні незаймані площі дикої природи, територія деяких заповідників більша ніж загальна територія Карпат. Отже, дивно бачити, що деякі ділянки українських Карпат, у яких люди селилися протягом двох тисячоліть, збереглися у більш дикому стані, ніж ліси північної Америки, де постійно відбувалася вирубка, а люди з'явилися лише 200 років тому!

Якщо йдеться про гірське пасмо у цілому, українські Карпати є унікальними і мають найбільше скупчення мінеральних джерел. Дивовижно, що тут знаходяться найбільші букові ліси на світі, як зі старими, так і з молодими деревами – це дуже важлива для всього світу екосистема, яка входить до складу заповідника карпатської біосфери. Найдикиші ліси з найменшими слідами втручання людини знаходяться у Горгонському заповіднику (за радянської системи, в заповідниках зберігалися унікальні природні ресурси, але вони лишалися недоступними для людей, і бачити їх могли лише лісничі та дослідники). Топографія та вічнозелені ліси Горгоні нагадують хвойні ліси в Пеннелд, штат Айдахо. Доріг там практично немає: це найбільш віддалені та незаймані ліси регіону.

Співпраця між американськими та українськими університетами надзвичайно актуальна та потрібна для захисту національних ресурсів. У минулому грудні сім країн – Україна, Польща, Румунія, Сербія, Словачія, Угорщина та Чеська Республіка – підписали Карпатську декларацію, у якій взяли на себе обов'язки захищати екосистему Карпат та сприяти її розвитку. Англомовна київська газета „Київ пост” наводила слова українського міністра охорони довкілля Василя Джарти: „Карпатська Конвенція встановлює основні принципи міжнародної співпраці у галузі захисту та стабільного розвитку гірських систем загалом, та, зокрема, Карпатських гір.” На прес-конференції, яка відбулася у Києві після дводенних переговорів між учасниками Карпатської Конвенції, він зазначив: „Ми розробимо механізми для використання всіх наявних ресурсів в рамках Карпатської Конвенції”. Конвенція також передбачає створення робочих груп із представників країн-учасниць на рівні міністерств охорони довкілля. Завданням цих груп буде розробка конкретних проектів, спрямованих на вирішення проблем Карпатського регіону.

У роботі конференції, присвяченій Карпатській Конвенції, взяли участь делегації семи карпатських країн, а також представники Італії, Австрії, Нідерландів, Франції, Бельгії, Болгарії, Македонії, Греції, Великобританії, Німеччини, Грузії та Швейцарії. Учасниками були міжнародні установи, такі, як Програма Охорони Довкілля ООН (UNEP), донорські організації, наприклад, Світовий Банк, громадські організації екологічного напрямку, а також українські та міжнародні екологічні рухи, які займаються проблемами охорони та збереження довкілля.

Карпатська Конвенція дозволить Україні скористатися досвідом своїх сусідів для створення сучасної інфраструктури, яка забезпечить можливості економічного та сільськогосподарського розвитку при одночасному захисті гірських територій. Це, зокрема, стосується проблем Закарпатської області, одного з найбідніших регіонів країни з рівнем безробіття вище 40% та постійною міграцією населення до Росії або на Захід. Для вирішення проблем еміграції та злиднів Рамкова Конвенція пропонує будівництво нових екологічно чистих виробництв. В статті, опублікованій у газеті „Будапест Сан” минулого грудня, цитувалися слова Акіма Стейнера, Заступника генерального Секретаря ООН та виконавчого Директора UNEP: „Карпати Центральної та Східної Європи належать до найбагатших регіонів світу, якщо йдеться про біорозмаїття та дику природу. Завдяки цьому вони мають потужний потенціал для розвитку екологічного туризму. Стабільний розвиток екотуризму сприятиме залученню інвесторів у сільські місцевості. Це допоможе у збереженні та розвитку громад, які досі були відірвані від решти Європи”.

16 мільйонів людей вважає ці гори своїм домом. Труднощі розвитку цього регіону обумовлені інтенсивними методами господарювання, відсутністю законодавства щодо зонувannya та приватизації. Протизаконна вирубка лісів та брак грошових ресурсів негативно впливають на стан та родючість лісів. Крім цього, забруднення та високий рівень безробіття призводять до шкідливих явищ, які швидко змінюють традиційний сільськогосподарський спосіб життя та традиційний краєвид.

Один із спільних проектів Пенсільванського університету та лісотехнічного університету – проведення робочої конференції з проблем екологічної економіки та стабільного розвитку лісів восени 2007 р. Двотижневий семінар буде проведено на базі успішної моделі, створеної Інститутом екологічної економіки ім. Гунда та впровадженій в кількох країнах світу, зокрема, у Бразилії, Ефіопії, Коста-Риці та на Філіппінах. Як стверджує доцент цього інституту д-р Джош Фарлі, „Структура цього семінару дозволить нашим українським партнерам знайти рішення проблеми загрозуваних ресурсів в Україні в цілому, та у Карпатському екологічному регіоні зокрема”. Разом ці установи, гармонійно співпрацюючи з державними установами, екологічними організаціями та громадами, зможуть у майбутньому забезпечити стабільний розвиток, доки ще не пізно, і, таким чином, захистять природні ресурси, естетичний та економічний потенціал цього унікального та чудового регіону.

Yuri Bihun

After spending 2003-2004 in Ukraine as a Senior Fulbright Scholar at Lviv's Ukrainian National Forestry University (UNFU) I had the good fortune to be

invited back by UNFU's Institute of Ecological Economics (IEE) as a Fulbright Senior Specialist for a six-week period in the fall of 2006. In addition to lecturing and working with the faculty and students at the Institute on variety of projects, the Institute asked me to spend time helping develop and advise them on existing grants and grant proposals. One of the grants that has been awarded to IEE is a Trust for Mutual Understanding (TMU)-sponsored collaborative effort with the University of Vermont (UVM), Rubenstein School of Environment and Natural Resources. The other initiative was funded by a generous grant from the Woskob family, part of a larger one million dollar endowment to Pennsylvania State University, College of Agricultural Sciences. Although the grants have different goals and objectives, both institutions are cooperating with UNFU to address the challenges of protection and sustainable management of the mountain forests of the Carpathians.

Like a scythe cutting across the Hungarian plains, the sweeping arc of the Carpathian Mountain chain – more than a 1500 kilometers long – dominates the landscape of Central and Eastern Europe. Metaphorically, the Carpathians can be viewed as an arch; a portal that opens western Europe to the east and as the Carpathians gradually recede, giving way to the steppes of Ukraine and stretching all the way to central Asia. Two posts along the Danube River support the arch. The great arc begins at the so-called Hungarian Gate (Porta Hungarica) – essentially a gorge or canyon – on the Danube, 50 km east of Vienna and ends down river at the Iron Gate (Porta Ferrae) near Orsova, where the Danube cuts through the mountains at the Kazan Pass, thus separating the Carpathians from the Balkan Mountains.

The impacts of the Carpathians and its forests on Ukrainian literature, culture and folklore are disproportionate to their relative size. The Ukrainian or “northeastern Carpathians” graze Galicia in a sweeping blow to the southwestern flank of Ukraine. Only 10% of the Carpathians are in Ukraine and the Carpathians mountains and the coastal mountains of Crimea make up less than 4% of the area of Ukraine, which is essentially a flat, agricultural country of plains and steppes. Less than 15% of the landscape is covered with forests. Although they lack the majesty of the Alps, the Carpathians are larger in area and what they lack in spectacular mountain scenery, they make up in pastoral beauty and wildness. The Carpathians are the continent's most biologically diverse montane ecosystem, containing the greatest floristic diversity in Europe as well as the highest concentration of large carnivores including bears, lynx and wolves. Some 45% of Europe's wolves outside of Russia – more than 4,000 animals – live in the region.

The Carpathians also play a vital role in ensuring Europe's freshwater supplies.

Runoff from the mountains feeds the Danube, the Vistula, the Dniester, the Prut and other major rivers that flow into the Black Sea and the Baltic Sea. The mountain streams in upland watersheds of the Carpathians have some of the highest water quality on the continent and provide 40% of the freshwater resources of Ukraine. Unfortunately, ongoing research findings confirm that the loss of biological diversity in mountain and wetland ecosystems poses a serious threat to the health of the Carpathian region.

For an American forester, the densely forested mountains are reminiscent of northern New England or the Adirondacks. In western North America there are still vast, intact wilderness areas; some protected areas larger than the entire range of the Carpathians. So it came as a surprise to see that some areas of the Ukrainian Carpathians that have seen settlements for two millennia are wilder than the thrice-cutover forests of the northeastern United States, some of which were settled less than two centuries ago.

In terms of the entire mountain range, the Ukrainian Carpathians are unique and have the highest concentration of mineral springs; more than any other Carpathian country. Even more surprisingly, they also contain the largest, contiguous stands of virgin or old growth European beech (the Ukrainian buk or the German buch) in the world – a globally significant ecosystem that is protected as part of the Carpathian Biosphere Reserve. The wildest and least disturbed forests are in the Gorgonskyi Zapovidnyk (the Soviet Zapovidnyk systems of “preserves” protected unique biological resources but were not accessible to the public but only open to foresters and researchers). The topography and evergreen forests of the Gorgony recall the coniferous forests of the Idaho Panhandle and are essentially roadless – the most remote and undisturbed forest of the region.

The work that the American universities are doing with their Ukrainian counterparts is timely and important to the protection of these national resources. Last

December, seven countries – Ukraine, Poland, Romania, Serbia, Slovakia, Hungary, and the Czech Republic – signed the Carpathian Declaration and pledged to protect and develop the Carpathians. The English-language Kyiv Post quoted, Vasyly Dzharthy, Ukrainian Minister of the Environment, “The Carpathian Convention establishes the fundamental principles for international cooperation on the protection and sustainable development of mountainous areas in general and the Carpathian mountains in particular.” At a press conference that ended in Kyiv after the two-day meeting of the parties to the Carpathian Convention, the Ukrainian minister continued, “We will formulate mechanisms for utilizing all possible resources in the framework of the Carpathian Convention.” The document also makes provisions for working groups of the member countries at the environmental ministry level, which will develop concrete projects aimed at resolving the problems of the Carpathian region.

Participating in the work of the conference on the Carpathian Convention were the delegations of the seven Carpathian countries as well as representatives from Italy, Austria, the Netherlands, France, Belgium, Bulgaria, Macedonia, Greece, the UK, Germany, Georgia, and Switzerland. Other participants included international agencies such as the United Nations Environment Program (UNEP), donor organizations such as the World Bank, environmental NGOs, and Ukrainian and international movements concerned with environmental problems and nature conservation.

The Carpathian Convention will allow Ukraine to draw on the experience from its neighbors to create a modern infrastructure to create economic opportunities and rural development while protecting these mountainous areas. This is particularly true of problems of Ukraine's Transcarpathian or Zakarpattia oblast, one of the poorest regions in the country with up to 40% unemployment and a continuous stream of out migration to Russian cities or the West. The Framework Convention proposes new environmentally sound production facilities to

resolve the issues of poverty and emigration. An article in last December's Budapest Sun quotes Achim Steiner, UN Under-Secretary General and Executive Director of the UNEP, “The Carpathians of central and eastern Europe are among the world's richest regions in terms of biodiversity and pristine landscapes. As such, they hold huge potential for nature- and wildlife-based tourism,” he said. “Sustainable ecotourism can draw investors and tourists to rural communities. This will assist in conserving and developing livelihoods that, until now, have been largely isolated from the European economy,” concluded Steiner.

Altogether more than 16 million people call these mountains home. Intense population pressures, lack of zoning regulations and privatization are creating haphazard development. Illegal logging and lack of financial resources are affecting the health and productivity of the forests. In addition, pollution and alternatives to unemployment are resulting in abusive practices that are causing rapid changes to the agrarian way of life creating a dramatic transformation of the landscapes and traditional lifestyles.

One of the projects that the UVM and Penn State are working on with the UNFU is to develop an atelier on ecological economics and sustainable development of forest resources in the fall of 2007. The two-week workshop is based on a successful model that was designed and developed by the UVM Gund Institute for Ecological Economics and implemented in countries around the world including Brazil, Ethiopia, the Philippines and Costa Rica. According to Dr. Josh Farley, Assistant Professor at the Gund Institute, “The template for this atelier will allow our Ukrainian partners to look for solutions to the challenges of protecting the threatened resources of Ukraine and the Carpathian ecological region.” Together, these institutions, working in concert with government agencies, conservation organizations and communities could steer the future towards sustainable development before it is too late. Thereby, they can protect the natural resources, aesthetics and economic potential of this unique and beautiful region.

Роберт Гілл

Д-р Роберт Гілл, професора кафедри охорони довкілля та екологічних технологій університету штату Меріленд, був першим американським фахівцем у нашому закладі у м. Рівному. За радянських часів цей університет був провідним навчальним закладом, який готував фахівців з питань ґрунто- та водозбереження.

Д-р Гілл прочитав двотижневий курс, присвячений проблемам збереження водних ресурсів та ґрунтів для студентів та викладачів кафедри екології та землекористування. Теми лекцій стосувалися основ американської системи університетської освіти, вступу до ґрунтознав-

ства, вивчення ресурсів поверхневих та ґрунтових вод, інфільтрації та рухів води в ґрунтах, забруднення поверхневих та ґрунтових вод, ерозії ґрунтів, ґрунтозберігаючої системи обробки землі, найкращих методів контролю ерозії та забруднення, впровадження поживних речовин, оцінювання ризиків втрати фосфору. На всіх презентаціях використовувалася програма „PowerPoint”, також було переглянуто та обговорено два величкі відеофільми.

Д-р Гілл поділився з викладачами та адміністрацією досвідом застосування системи залікових годин. Одержана інформація виявилася надзвичайно корисною для викладачів, оскільки, згідно з вимогами Болонської Хартії, українська вища

освіта має перейти на залікову систему до 2010 р. Він також переглянув та оцінив українські робочі програми та навчальні матеріали щодо розпорядження водою та ґрунтами.

Д-р Гілл вважав, що для нього найважливішою була можливість ознайомити студентів та викладачів із альтернативною системою освіти та відмінним підходом до подання наукових навчальних матеріалів. Кожний студент та викладач одержав компакт-диск із презентацією у „PowerPoint” та додаткові матеріали. Їм також було запропоновано слайд-шоу, 700 світлин якого торкалися проблем ґрунту та його властивостей, водної та вітряної ерозії, контролю вітряної та водної ерозії, утилізації відходів та боротьби

з ерозією, ґрунтозберігаючих методів обробки землі. У майбутньому ці матеріали мають стати цінним науковим ресурсом для студентів та викладачів.

Д-р Гілл відчуває, що його перебування було дуже успішним. Тарас Личук, координатор міжнародних програм, досконало впорався зі своїм завданням і чудово організував перебування д-р Гілла.

Robert Hill

Dr. Robert L. Hill from the Department of Environmental Science and Technology at the University of Maryland, was the first U.S. faculty to teach at our university in Rivne. This university was the premier university for training soil and water conservation scientists in the former Soviet Union.

He offered a two week course on soil and water environmental topics for students and faculty in the Department

of Ecology and Land Use. The course included: an introduction to the U.S. university system, a basic soil science review, surface water and groundwater resources, infiltration and water movement in soils, surface water and groundwater pollution, soil erosion, conservation tillage management systems, best management practices for erosion and pollution control, nutrient management, and phosphorus loss risk assessment. PowerPoint was used for all presentations and two short videos were shown and discussed.

For faculty and administration, Dr. Hill presented and discussed the U.S. credit hour academic system. This information was particularly useful, since Ukraine needs to meet the obligations of the Bologna Convention that requires the Ukrainian higher education system to use the credit hour system by 2010. In addition, Dr. Hill reviewed and assessed the existing Ukrainian academic curricula and educational materials on soil and water

Dr. Hill felt his most valuable contribution was the opportunity to expose the students and faculty to an alternative education system and a different approach to presenting scientific educational materials. A compact disc, containing all PowerPoint presentations and additional educational materials, was given to each student and interested faculty. There were slide sets with English and Russian commentary containing over 700 visuals addressing topics on soil and its properties, water erosion processes, controlling water erosion, wind erosion processes, controlling wind erosion, managing residue to reduce erosion, and conservation tillage management systems. These materials should serve as a good scientific resource for the students and faculty in the future

Professor Hill felt that his teaching experience was very positive. All logistics of his visit were handled very well by Taras Lychuk from the Office of International Programs.

Луцький гуманітарний університет

Різні країни, різні культури, різний менталітет... Але після перельоту через океан починаєш усвідомлювати, що в нас є багато спільного і вчителі лишаються вчителями, а студенти студентами всюди. Це головне, що об'єднує українців та американців. Ніхто і ніщо не переконає Вас краще, ніж Ваш власний досвід. Отже, здобуйте грант Програми ім. Фулбрайта, летіть через океан і переконайтеся, що це правда!

Луцький гуманітарний університет розпочав співпрацю з Програмою ім. Фулбрайта в 2002 р. Наш заклад приділяє величезну увагу встановленню зв'язків із закордонними університетами тому, що наша стратегічна мета – це сприяння процесу інтеграції до світового освітнього простору. Ми намагаємося створити для студентів можливість отримання знань на найвищому рівні, зокрема, із англійської мови, оскільки вона є головною мовою міжнародного спілкування. Наші студенти вивчають англійську мову, починаючи з першого року навчання в університеті.

Із 2002 р. ми прийняли 18 викладачів за Програмами ім. Фулбрайта, IREX та Корпусу Миру, з них 12 – науковці-фулбрайтівці. Як проректор з міжнародних зв'язків, я повністю підтримую концепцію та цілі Програми ім. Фулбрайта тому, що вона насправді допомагає студентам та викладачам обох країн поширити свої знання та надає їм можливість краще пізнати різні культури, традиції та навчальні методи. Вона також сприяє встановленню інтелектуальних та освітніх зв'язків між різними університетами, налагодженню особистих дружніх контактів між студентами та викладачами. Такі контакти можна вважати запорукою справжнього порозуміння між людьми з різними менталітетами.

Є таке прислів'я: „Краще один раз побачити, ніж десять разів почути“. У цьому випадку воно, на мою думку, дуже доречне. Ми можемо чимало прочитати про Америку, проте лише осо-

бистий досвід дає нам справжнє розуміння цієї країни. Протягом першого приїзду наших американських колег мої студенти дуже соромилися та боялися спілкуватися з ними. А зараз у нас є ціла група волонтерів, які залюбки проводять екскурсії по місту, музеях та старовинних місцях. Зараз студенти настільки звикли до закордонних гостей, що завжди питають, чи 1 вересня до нас приїде новий викладач.

Д-р Роберт Бергланд перебував в Луцьку зі своєю родиною: дружиною та двома маленькими синами. Він провів у нас весняний семестр 2005 р. Скільки цікавого зробили ми разом із цією дружньою родиною! Якщо б я давала Бобові характеристику, то сказала б просто: він заряджав нас, як справжній акумулятор, саме так! Боб читав лекції, грав у футбол, волейбол, теніс, білярд, ходив разом із студентами до боулінг-клубу, влаштовував американські обіди (Теммі готувала, а Боб пік хлібці з бананами та кабачками). І які ж смачні були ці хлібці! Всі жінки нашого університету були приємно здивовані тим, що американський професор вміє випікати хліб! Лише уявіть собі! Ви можете уявити собі українського чоловіка, який випікав би хліб, якщо він не працює кухарем у ресторані?!

Його дружина Теммі також неодноразово виступала на різноманітні теми й залюбки брала участь в усіх університетських заходах. По суті, у нас було водночас два фулбрайтівці, і це було чудово! Два гарних хлопчики Зак та Алекс ходили до української школи, де їх улюбленим предметом була, зрозуміло, англійська мова. Це були незабутні дні! Чим довше вони жили у нас, тим більше ми всі і я особисто дізнавалися про цю симпатичну родину та про Америку. Вони чудові посланці своєї країни.

У грудні 2006 р. до нас приїхали ще два фулбрайтівські фахівці: д-р Річард Петрик та п. Наталі Страус зі своєю маленькою шестирічною дочкою Ларисою, яка тихо сиділа у мене в кабінеті, розмальовуючи картинки та граючи зі студенткою, поки її матуся читала лекції.

Слід зауважити, що всі фулбрайтівці, кожний по-своєму, справили велике враження на наших студентів. Я вдячна за цю плідну співпрацю і сподіваюся, що вона продовжуватиметься й розвиватиметься далі. Користуючись цією нагодою висловити свої думки та почуття у фулбрайтівському щорічнику, хочу сказати всім гостям, які побували у нас упродовж цих п'яти років: „Велика Вам подяка!!! Ми Вас любимо й пам'ятаємо! Ласкаво просимо до Луцька!“

*Лариса Ніжегородцева
Проректор з міжнародних зв'язків*

Lutsk Liberal Arts University

Different countries... different cultures... different mentality... but after crossing the ocean you realize that we have much in common and what is more – teachers are teachers and students are students. This is what mainly unites Ukrainians and Americans. Nobody and nothing can convince you better than your own experience. Just win a Fulbright grant, cross the ocean and you will see!

Lutsk Liberal Arts University started its collaboration with the Fulbright Program in 2002. Our institution pays great attention to the development of international relations with foreign universities because our strategic aim is to be an integral part of the world of scholarship. Our goal is to give students all the opportunities to gain knowledge. Since English is the prime international language, we offer it to our students from the first year.

Since 2002, our university has had 18 guests from Fulbright, IREX and the Peace Corps. We hosted 12 Fulbright Senior Specialists and Scholars. As Vice Rector for International Relations, I fully support Fulbright's goals, because this program truly expands the horizons of students and teachers from both sides and provides opportunities to learn more about different cultures, traditions and teaching methods. It also fosters intellectual and educational relations among different universities and builds professional and personal networks among teachers and students. These contacts form the basis of a real understanding of respective worldviews.

A proverb comes to mind: "It is better to see once than to hear ten times." We can read a lot about America but only personal experience will provide you some real understanding. I noticed that during the first visits of our American guests my students felt very timid and somewhat scared to communicate with them on their own. However, now I have a whole group of volunteers, who

on their own, are eager to guide our guests on sightseeing tours through our ancient city. Now the students themselves ask who the next foreign guest will be.

Dr. Bergland and his wife with two little sons spent the spring 2005 semester with us. We had a great time with him. Bob is a real energizer Bob delivered lectures, played football, volleyball, tennis, billiards, and went to bowling with students. The Berglands invited us for American dinners (Tammy cooked and Bob baked a delicious banana and zucchini bread). All women at the university were pleasantly shocked to find out that an American professor could bake (not that common among Ukrainian husbands)

Ms. Tammy Bergland lectured and eagerly took part in all university activities. So we actually ended up having two Fulbright guests instead of just one. Their sons, Zack and Alex went to Ukrainian secondary school, where their favorite subject was certainly English. These were unforgettable days! The more they stayed with us, the more we all learned about America. They were great ambassadors of their country.

In December 2006 two more Fulbright Specialists visited us: Dr. Richard Patrick and Ms. Natalie Strouse with her small, 6 year old daughter Larissa who quietly sat in my office coloring and playing while her mother delivered lectures to my students.

In their own way, each Fulbrighter impressed our students. I am grateful for this fruitful cooperation and hope that it continues. Finally, on the pages of your yearbook, I would like to say to all our Fulbright guests: "Thank you very much! We love and remember you! You are always welcome in Lutsk!"

Larisa Nizhegorodtseva
Vice-rector for International Relations

Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили

Незважаючи на короткотривалість перебування в рамках програми Fulbright Senior Specialists Program, американським фахівцям вдається не тільки провести низку лекцій або семінарів для українських студентів та викладачів, а й ініціювати (започаткувати) тривалі проекти співробітництва.

Завдяки Fulbright Senior Specialist Program професор з космічних наук (Washington University) Вільям Гайден Сміт відкрив унікальну можливість для багатьох студентів зі спеціальності „Медичні прилади та системи“ стати безпосередніми творцями спільної наукової роботи.

Групу українських науковців очолював проректор, завідувач кафедри медичних приладів та систем, професор Олександр Миколайович Трунов, який є вихованцем радянської наукової школи Великої Британії під час досліджень у University of Edinburgh.

На всіх етапах дослідження, починаючи від народження ідеї, її апробації та кристалізації протягом обговорення у колективі викладачів та студентів, етапі експериментальної перевірки, аж до безпосередньої реалізації у діючому макеті приладу, кожен відчував свою значущість та причетність до спільної корисної роботи.

Спеціальність „Медичні прилади“, що протягом останніх п'яти років розбудовується в університеті, є складною інженерною спеціальністю, яка потребує створення сучасних інженерних, електротехнічних та електронних і мікропроцесорних лабораторій, що вимагає великих капіталовкладень та нових інноваційних ідей. Досвід більш ніж сорокарічної дослідницької роботи професорів Сміта та Трунова було реалізовано у спільному інноваційному проекті. Цей проект упроваджено завдяки підтримці програми ім. Фулбрайта й фонду цивільних досліджень США (CRDF) та особистому ентузіазму професора Сміта.

Результатом спільної дослідницької роботи стали стенди лабораторій та макети новітніх пристроїв фізичної реабілітації та діагностування, що зараз реалізуються в наукових проектах медичного призначення, у яких уже після закінчення програми беруть участь студенти обидвох університетів під керівництвом професорів Сміта та Трунова.

Підсумовуючи результати співпраці, професор Трунов сказав: „Етнічні, соціальні, вікові розбіжності, державні кордони – все стає несуттєвим у порівнянні із головною метою пізнання та практичного втілення. Так це розуміє гідний представник американських вчених, і так це здійснилось завдяки американській програмі. Що може краще служити втіленням ідеї сенатора Фулбрайта ніж така програма, що об'єднує зусилля американських та українських вчених і студентів на користь взаємного збагачення культур та досягнень науково-технічного прогресу?“

Павло Нікулін
Завідувач лабораторією фізики кафедри медичних наук

Mykolaiv State Petro Mohyla Humanities University

Despite its short term, Fulbright Senior Specialists make worthy contributions. They often coordinate long-term projects, while offering a broad range of lectures and workshops for the university community. Thus, Professor William Hayden Smith from the Department of Earth and Planetary Sciences (Washington University) provided a unique opportunity for our students specializing in Medical Devices. Through joint research, they actively participated in the creative process.

The Ukrainian research team was headed by Vice-Rector, Professor Olexandr Trunov, a representative of the Soviet scientific school, who also did research at the University of Edinburgh (UK). All participants felt they were making a significant contribution to the joint effort at all the stages of research, starting from the ideas initiated by an American and a Ukrainian scientist.

The specialty Medical Devices developed here over the last 5 years. It is a complex science requiring modern electro-technical, electronic and microprocessors' engineering labs. In addition to the required huge investments, innovative ideas are critical. Professors Smith and Trunov used their 40-year long experience to launch a joint new project. This project was implemented thanks to the Fulbright Program support, CRDF assistance and Professor Smith's personal enthusiasm.

The joint project resulted in designing lab equipment and mock-ups of modern devices for physical rehabilitation and diagnosis. Presently this equipment is used for medical scientific projects implemented by students from both universities, supervised respectively by Professors Smith and Trunov.

Professor Trunov summarizes: "Ethnic, social and age differences, state borders – all of them become insignificant when one is striving towards the main goal of obtaining new knowledge and implementing it. That's the way an outstanding representative of American science sees it. That's the way it happened thanks to the American program. Can anything be a better example of Senator Fulbright's vision than this program bringing together American and Ukrainian scientists and students for the benefit of mutual cultural enrichment and further scientific and technological progress?"

*Pavlo Nikulin
Director, Physics Laboratory
Department of Medical Sciences*

Інститут екологічної економіки Національного лісотехнічного університету України, м. Львів

У 2005 році Інститут екологічної економіки Національного лісотехнічного університету України звернувся до Програми Фулбрайта з проханням про залучення фахівця з природних ресурсів на рівні Senior Fulbright Specialist, який міг би співпрацювати з викладачами та студентами інституту над розвитком цікавих для обох сторін програм зі сталого лісового господарства, екологічного права та екологічної економіки. Той факт, що аплікація була підтримана і в університеті сім тижнів інтенсивно працював американський фахівець-аналітик із лісових ресурсів, директор фірми Shelterwood Systems (штат Вермонт) п. Юрій Бігун, створив добре підґрунтя для розвитку академічної співпраці з американськими університетами, дав можливість визначити спільні наукові зацікавлення, підготувати пропозиції щодо отримання наукових грантів, свіжим поглядом критично оцінити та переосмислити зміст навчальних курсів.

Юрій Бігун прочитав серію лекцій „Стале лісове господарство“, „Стале індустріальне виробництво“ та „Стале сільське господарство“ у рамках курсів магістерської програми з економіки довкілля і природних ресурсів, а також низку ознайомчих лекцій на лісгосподарському факультеті університету про ліси та сучасні методи ведення лісового господарства в США.

Відомо, що недостатнє знання англійської мови вітчизняними науковцями все ще залишається однією із серйозних перешкод на шляху до інтегрування української науки у світове наукове товариство. Отож прочитані фулбрайтівським фахівцем курси англійської мови у поєднанні з висвітленням культурних і регіональних особливостей США користувались чималим успіхом. Аби забезпечити сталість розвитку англомовного середовища в університеті, пан Бігун перед від'їздом організував продовження курсів із залученням волонтерів із Корпусу Миру.

Завдяки пану Ю. Бігуну університет відвідала низка відомих американських професорів, які прочитали лекції з екологічної економіки, екологічного права, сталого лісового менеджменту та моделювання для студентів інституту та лісгосподарського факультету.

Він присвятив багато часу на консультації щодо подання проектних аплікацій, перекладу, рецензування й редагування поданих до друку викладачами університету англомовних публікацій.

Перебування пана Бігуна в університеті було надзвичайно корисним із кількох причин: завдяки його ґрунтовній обізнаності з діяльністю Інституту екологічної економіки та українськими реаліями загалом, попередньому стажуванню за програмою ім. Фулбрайта у 2003-2004 роках, значному досвіду участі в міжнародних проєктах у багатьох кутках світу, тісним контактам не лише з багатьма американськими, міжнародними науковими установами, фондами, але й українськими науковцями в усіх регіонах України. Однаково добре знання як розмовної, так і фахової англійської та української мов також відіграло позитивну роль у розвитку співробітництва та поглибленні взаєморозуміння.

Співпраця вже принесла перші конкретні результати. Завдяки зусиллям пана Юрія Бігуна Інститут екологічної економіки бере участь у двох спільних американсько-українських наукових про-

єктах: перший – із Інститутом екологічної економіки Рубенштайн факультету природних ресурсів і довкілля університету Вермонта (Natural Resources and Environment Department, Rubenstein Institute of Environmental Economics, University of Vermont) за підтримки фонду Trust for Mutual Understanding, другий – із Факультетом лісових ресурсів Університету штату Пенсильванія (Pennsylvania State University, College of Agricultural Sciences, School of Forest Resources) за підтримки Фундації родини Воскоб. Отримані гранти спрямовані на розвиток академічних обмінів як викладачів, так і студентів, а також напроцювання спільних наукових проєктів із лісового господарства, охорони довкілля та екологічної економіки.

*Людмила Максимів
Директор Інституту екологічної економіки*

*Ігор Соловій,
Доцент Інституту екологічної економіки*

National Forestry University of Ukraine, Institute of Environmental Economics, Lviv

In 2005 the Institute of Environmental Economics of the National Forestry University of Ukraine requested an expert through the Fulbright Senior Specialists Program, to work on organize a mutually beneficial programs in sustainable forest development, environmental law and environmental economics. Our request was granted and an American analyst specializing in forest resources, Director of Shelterwood Systems (Vermont) Mr. Yuriy Bihun, came to our Institute for seven weeks. His stay laid a sound foundation for further academic cooperation with American universities, provided the opportunities to identify areas of mutual scientific interests, design grant proposals, evaluate and review curricula contents.

Mr. Yuriy Bihun delivered several lectures on "Sustainable Forest Economy", "Sustainable Industrial Production" and "Sustainable Agriculture" for students enrolled in M.A. in Environmental Economics and Environment and Natural Resources Conservation. He also offered a number of introductory lectures on forests and modern forestry methods in the USA at our Forestry Department.

It is obvious that inadequate English among Ukrainian scientists seriously hinders the process of integrating Ukrainian science into the world scientific community. Hence, the English language courses offered by the Fulbrighter in combination with lectures on American culture and geography were extremely useful. To ensure sustainability of an English-speaking environment at the university, Mr. Bihun recruited Peace Corps volunteers to continue the courses.

Thanks to Mr. Bihun, a number of well-known American professors delivered lectures on environmental economics, sustainable forest management and modeling for students specializing in forestry. He also spent a lot of time advising students on project proposals, translating applications, reviewing and editing papers for publication in English.

Mr. Bihun's stay was most successful for several reasons – due to his former visit as a Fulbrighter in 2003-04, he was familiar both with the Institute's operation and Ukrainian realities. His broad

experience in international projects all around the world, close contacts with both American international scientific institutions and Ukrainian scientists throughout Ukraine were also most helpful. His proficiency in both English and Ukrainian contributed to the development of cooperation and mutual understanding.

This cooperation has already brought some results. Thanks to Mr. Bihun's efforts, our Institute now is a participant in two joint American-Ukrainian projects. The first one is with the Natural Resources and Environment Department, Rubenstein Institute of Environmental Economics, University of Vermont, with support from the Trust for Mutual Understanding. The second project is

supported by the Woskob International Research in Agriculture (WIRA) at the Pennsylvania State University, College of Agricultural Sciences, School of Forest Resources. These grants enhance academic exchanges among students and faculty, as well as develop joint scientific projects in forest economy, environmental protection and ecological economics.

Lyudmyla Maksymiv
Director, Institute of Environmental Economics

Ihor Soloviy
Assistant Professor, Institute of Environmental Economics

Національний університет „Києво-Могилянська академія”, м. Київ

Чи має сенс „Fulbright Senior Specialists Program” і яка від неї користь для України? Питання, як на мене, риторичне. Справжні науковці – як добре вино, воно з віком тільки набирає сили. Варто згадати й слова геніального польського поета Констани Ільдефонса Галчинського про те, що „поволі дозріває людина, багато їй потрібно зусиль...”. У кожній галузі, особливо ж – у гуманітарній: скільки не читаєш, а його – нечитаного – дедалі більше.

Змоделюймо типову ситуацію: відпрацював професор у своєму „рідному університеті” належну кількість років, відступив свою позицію своїм учням і пішов на заслужений відпочинок де-небудь в Нью-Джерсі або Каліфорнії. Сидить тепер собі у затінку під грушею та й згадує гамірні університетські часи. Невже ж він перестав думати, писати? Невже його нагороджені за десятиліття знання й досвід разом із завершенням університетського контракту списані в архів? Ким списані? Чи це можливо, чи це розумно?

Так, у силу природних законів професор-емерит уже не може/не хоче виконувати повне належне його рангові навантаження, пхати того педагогічно-наукового воза так, як пхав років з 30-40-50 (хто скільки). Але ж це зовсім не означає, що йому не хочеться „вийти з емеритури” на якийсь місяць-два і „во благоврем’я” знову не вступити до аудиторії. Повірте, – хочеться, ще й як!

А тут і ми: зі своїми потребами авторських курсів, нових облич, ідей і суджень. Жодний університет у світі ніколи не буває абсолютно задоволений номенклатурою власних курсів і власним педагогічним складом: ну хоч би тому, що доброго не буває забагато. А ця програма саме й дозволяє зустрітися фахівцеві, котрий вирішив „трохи відпочити” від тяжких, прямо скажемо, університетських ритмів, й університетові, котрий прагне збагатити свою навчальну палітру унікальним „гостьовим курсом”. А що він завжди унікальний, – так це впливає з природи речей: саме там, де вже не діє „контрактне зобов’язання”, й відкривається простір істинної інтелектуальної та професійної свободи: роби, що хочеш!; коли людина зосереджується на справді головному до себе, на виболеному і виношеному, коли готова винести в аудиторію „сухий осад” власних наукових безсонь і терзань.

Хоча щодо „зобов’язань” я трохи перегнув, бо наш досвід гостювання в НаУКМА за цією програмою Івана Михайловича Фізера став яскравим свідченням надзвичайно відповідального й сумлінного ставлення до роботи осіб, запрошуваних за цією програмою. Почати з того, що ще за пів року до курсу „Американське літературознавство”, на який ми й запросили професора Івана Фізера, він став надсилати мені (як керівникові магістерської програми з літературознавства, бо саме студентам-магістрам і був запропонований цей вибіркового курс, на який без вагань записалася уся група) тексти своїх майбутніх лекцій.

Це надсилання почалося десь із березня 2006 року. А на серпень я уже мав понад 100 сторінок цілісного наукового тексту, що забезпечував означену тему майбутніх бесід з магістрами і бібліографією питання, і систематикою її висвітлення, і численними судженнями історичного та концептуального характеру. Ми звикли в НаУКМА працювати швидко, отож поки професор вибирався і доїжджав до Києва, текст був відредагований і виданий окремою книжкою: Іван Фізер. „Американське літературознавство. Історико-критичний нарис”. – К.: Видавничий дім

„Києво-Могилянська академія”. – 2006. – 108 с. Сьогодні ця праця доступна всім філологічним відділенням України.

Зізнаюся, я сам захоплений такими результатами „візитного курсу” і маю намір заохочувати до подібної практики інших наших гостей. Так, це не є обов’язковим, і не завжди можна встигнути видати лекційні матеріали заздалегідь, але бодай запропонувати нашим шановним запрошеним ученим надати нам такі матеріали для видання – і можна, і годиться. Сьогодні у нас, у Національному університеті „Києво-Могилянська академія”, уже за іншою програмою викладає фулбрайтівський професор Деніел Болград, – я вже висловив йому пропозицію підготувати рукопис до видання і, гадаю, ми дійдемо позитивного рішення. Добрий приклад, і то не тільки для американських викладачів, хіба ні?

Так, Fulbright Senior Specialists Program передбачає нетривале перебування запрошеного, – як правило, всього 6 тижнів. Але ж справа не в тому, скільки тут „гостює” візитер, а як він витрачає свій час. Ні, точно, зі свободою щодо „зобов’язань” я таки перегнув, бо Іван Михайлович не пропустив жодної пари, зате провів цілу низку планових і додаткових консультацій (у тому числі – й індивідуальних: для аспірантів, що зовсім не було передбачено). А ще виявив неабияку непохитність, відмовляючи численним шанувальникам „приїхати і до нас на пару днів” в усіх тих випадках, коли прийняття такого щирого запрошення могло потягти за собою порушення графіку викладання в НаУКМА. Школа є школа!

Насамкінець хочу відзначити виняткову толерантність нашого професора Фізера, котрий створені йому зручності сприймав із юнацьким захопленням, радіючи зростанню Могилянки, а незручності (буває, що вдієш!) – з гумором мудрої людини, котра всякого набачилася у своєму житті. Мати у себе такого професора-візитера – чиста радість. Сподіваюся, не тільки для наших студентів (котрі виставили професору Івану Фізеру „за прочитаний курс і за роботу в триместрі” найвищі оцінки) і для нас, адміністраторів. Хочу вірити, що це так само радість і для нього. А то що б? Сидів би собі під тінистою грушею в Нью-Джерсі, почитував The Washington Post або Time – одне слово, нудив би благополучним світом. А так – і людям добре, і собі є що згадати. І книжка – ось вона – переді мною, з гоноровим для мене підписом професора Івана Михайловича Фізера.

Резюме: корисна програма, мудра!

Володимир Моренець
Професор, доктор філологічних наук
Віце-президент з науково-навчальних студій

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Is the Fulbright Senior Specialists Program necessary and useful for Ukraine? For me, this is a rhetorical question. Genuine scholars are like good wine that becomes even better with age. I would like to quote here the talented Polish poet Konstantyn Ildefons Galczyński: „a person matures slowly, and it requires a lot of effort...” In any area, and in humanities in particular, the more you read, the more unread books are still waiting for you.

Let's imagine a typical situation: a professor has dedicated a given number of years to his Alma Mater, yielded his position to his student, and retired with honors to spend the rest of his life somewhere in New Jersey or California. He is lounging in the shade of a pear tree and reminiscing... Did he stop to think or to write? Is his knowledge and experience acquired over the years no longer needed, once he accomplished his goals? Who decides? What is possible or reasonable?

Although he may be unwilling to pull a full load, it does not mean that he is also unwilling to "step out of retirement" for a month or two to teach a class again. Believe me – he is most willing to do so! And here we are – with our need for specialized courses, new faces, ideas and concepts! A university is never quite satisfied with its own courses or faculty, because there is never enough of a good thing.

The Fulbright Program offers an option in providing a specialist with the unique opportunity to enrich his teaching palate with a "guest course" without exposing him/herself to the tribulations of full-time academic life. The course taught by a guest scholar is unique by definition – no contract obligations, genuine professional and intellectual freedom: do as you will. Then a professor can concentrate on his/her own educational priorities and values, bringing to the audience the "residue" of sleepless nights and dramatic scholarly quests.

Our experience of hosting John Fizer at NaUKMA demonstrated most vividly the extremely responsible and diligent attitude of Fulbrighters to their duties. To begin with, Professor John Fizer, invited by us to give a course on American literary studies, started to send me his lectures in March 2006, six months in advance. By August, I already had over 100 pages of a complete scholarly text listing topics, readings, lecture outlines, and a general historical and conceptual background. NaUKMA usually does things quickly. Therefore, while the good professor was getting ready to travel to Kyiv, the text was edited and published as a 108 page book in Ukrainian: *"Американське літературознавство. Історико-критичний нарис"*. [American Literary Studies. Historical and Critical Aspects.] and is available to all interested.

I openly admit that I am very happy with this publication, an outcome of our "guest course." I would encourage all our

future guest lecturers to do the same. Of course, it can't be obligatory and it's not always feasible to publish the materials in advance. However, I would at least like to suggest such a practice to our highly respected guest scholars. Today another Fulbrighter, Professor Daniel Belgrad, is teaching at NaUKMA. I already suggested that he prepare his course material for publication. Isn't it a good practice, not only for American professors?

Indeed, Fulbright Senior Specialists Program stipulates a short term stay for a guest professor – usually, no more than 6 weeks. But the gist of the matter is not the duration of the stay, but the way that the time is used. Really, I exaggerated the "freedom from obligations." John Fizer never missed a lecture, and gave consultations as needed. He was remarkably firm in declining numerous invitations to visit other educational institutions, when such visits would disrupt the NaUKMA schedule. A school is a school!

Finally, I would like to mention the kind tolerance shown by our Professor Fizer. He accepted all the good things with youthful enthusiasm, sharing our joy in Mohylanka's growth. He accepted all the bad things (unavoidable, alas!) with the good humor of a wise man who had seen a lot in his life. Hosting such a visiting professor was pure pleasure, not only for the students, who gave Professor Fizer highest evaluations, but also for us, the administrators.

I suspect he also enjoyed it. What would have been his other option? Sitting under a pear tree in New Jersey, lazily turning the pages of The Washington Post or Time? This way, he did a lot of good for others, and reaped some fond memories for himself... And here is his book, in front of me, with the most flattering dedication from Professor John Fizer.

To sum up: Fulbright Senior Specialist Program – a most wise and useful program!

Volodymyr Morenets
Professor, Doctor of Philology
Vice-President for Scholarly Research

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

Протягом двох тижнів у вересні 2006 р. Національний університет водного господарства та природокористування в м. Рівне радо приймав професора Роберта Гілла з департаменту екології та технологій університету штату Меріленд (University of Maryland).

Мені випала честь бути координатором перебування професора в нашому університеті, так як моя співпраця з американським університетом розпочалася ще у 2003р., коли я після закінчення аспірантури в рамках Програми стажування молодих викладачів був направлений на навчання саме до University of Maryland. Під час мого навчання професор Гілл був моїм науковим керівником, а наша співпраця триває і донині.

У 2006 році наші університети надіслали спільну заявку на участь у програмі Fulbright Senior Specialist Program, що дозволило професору Гіллу відвідати наш ВНЗ. Професор ознайомив студентів і науковців з методами американського викладання, навчання та системи оцінювання знань; читав курси й вів практичні заняття, та донес українцям інформацію про американську культуру, звичаї та традиції.

Професор Гілл прочитав курс лекцій із охорони земельних ресурсів для студентів-екологів й агрохіміків факультету екології та природокористування. Студенти, які ділилися зі мною своїми враженнями, були надзвичайно приємно здивовані тим, наскільки ґрунтовно використовувався професором наочний матеріал у вигляді роздаткових матеріалів на електронних носіях та широкоформатних комп'ютерних презентацій під час проведення лекцій та те, як сам процес викладання був побудований на принципі спілкування з аудиторією.

Професор Гілл також зробив доповіді для науковців та професорсько-викладацького складу нашого університету, протягом яких були розкриті питання й принципи оцінювання знань за кредитно-модульною системою, що вже довгий час використовується в американських ВНЗ, принципи складання навчальних планів та система їх затвердження в університеті, описана структура американських університетів на прикладі University of Maryland та вертикаль прийняття управлінських рішень у них. Ця інформація була дуже корисною у світлі зобов'язань, які взяла на себе Україна в рамках підписання Болонської конвенції.

Крім того, професор Гілл зустрівся зі студентським англійським клубом (English Club), що функціонує в нашому університеті, де він відповів на запитання студентів про свої враження від перебування в Україні, розповів про свою сім'ю та роботу, традиції американського народу та його культуру.

В останній день свого перебування в нашому університеті студенти вручили американському професору традиційні українські подарунки – обереги з побажаннями добра та надією на наступні зустрічі, а професор Гілл подарував студентам сувеніри з символікою University of Maryland.

Fulbright Senior Specialist Program є дуже корисною програмою, що дозволяє перейняти передовий науковий досвід та кращі викладацькі практики від американських фахівців, які можна й потрібно використовувати в українських університетах для підготовки майбутніх висококваліфікованих спеціалістів. Користуючись нагодою, на сторінках Річника хотів би висловити подяку Програмі ім. Фулбрайта за організацію приїзду професора Гілла.

Тарас Личук
Координатор міжнародних програм

National University of Water Management and Nature Conservation in Rivne

During two weeks in September 2006, the National University of Water Management and Nature Conservation in Rivne, Ukraine, welcomed Professor Robert Hill from the Department of Environmental Science and Technology of the University of Maryland. I was honored to coordinate his stay at our university. Our collaboration started in 2003 when I was at the University of Maryland under the Junior Faculty Development Program and Professor Hill was my mentor. In 2006 our universities submitted a joint proposal to have Dr. Hill as a Fulbright Senior Specialist.

He came to the university and familiarized Ukrainian faculty with American teaching methods and grading systems; taught courses and organized practical classes; and brought information about American culture and customs. He lectured on soil conservation for environmental and agro-chemistry students of the Department of Environmental Science and Nature Conservation. Those students, who later shared their impressions with me, were struck by the breadth and utility of visual materials on digital carriers and the computer presentations used in teaching, which were later distributed to students. They were also impressed by the method of teaching through class discussions, an approach that differed from the standard lecture one. Professor Hill also talked to faculty and staff about the credit hour and grading system widely used in

American universities. He discussed the procedure for developing and approving teaching plans at the university. This information was very useful in light of Ukraine's obligations as a signer of the Bologna Convention. To explain the structure, organization, and administrative decision-making process of American universities, Dr. Hill used the University of Maryland as a case example.

With the Student English Club, he answered questions on his impressions about Ukraine and the customs and traditions of the American people; he also talked about his family and work.

On the last day of Professor Hill's visit at our university gifts were exchanged – for the American, a Ukrainian *oberih* (hand-made art piece that protects the home from bad luck); for the Ukrainian students, University of Maryland souvenirs.

The Fulbright Senior Specialist Program is a very useful program, which helps Ukrainians to learn about teaching practices from American faculty and to understand the culture of our countries better.

Let me use this issue of the yearbook to thank the Fulbright Program in Ukraine for organizing Professor Hill's productive visit.

Taras Lychuk
Coordinator of International Programs

Академія управління та інформаційних технологій, м. Бердянськ

Уже не вперше Академія управління та інформаційних технологій у м.Бердянську приймає фулбрайтівських науковців. Незважаючи на різну тривалість перебування (від місяця до семестру), їхня праця завжди була результативною.

Упродовж жовтня 2006 р. в Академії викладав професор економіки Джеррі Уїт. Без перебільшення можна сказати, що його лекції викликали неабиякий інтерес у студентів. По-перше, цікавою та актуальною була тематика лекцій (проблеми глобалізації, інвестиції, всесвітні економічні та фінансові організації, стратегії бізнесу тощо). По-друге, система викладання навчального матеріалу та велика кількість надзвичайно цікавих прикладів не залишили байдужою велику аудиторію слухачів. Професор Джеррі Уїт взяв участь у святкуванні 10-річчя кафедри менеджменту туризму та готельного сервісу, виступив із промовою перед студентами та батьками. Як вчений-економіст професор Джеррі Уїт цікавився промисловим потенціалом м. Бердянська та був запрошений на екскурсію до промислового підприємства, яке виробляє жатки для прибирання зернових та трав'яних сільськогосподарських культур. Перебування професора Уїта у Академії мало позитивний вплив на студентів та викладачів.

Ми впевнені, що Програма ім. Фулбрайта та подібні їй програми вкрай потрібні в Україні. Спількування з викладачами інших країн та інших культур надає нашим студентам мотивації до міцних знань та якісної освіти. На адміністративному та методичному рівні спілкування з представниками американських навчальних закладів сприяє відходу від пострадянського знеособленого способу передачі знань та наближення до інтерактивного викладання, орієнтованого на потреби студента як суб'єкта навчального процесу.

Ми завжди будемо раді співпрацювати з Програмою ім. Фулбрайта та створювати всі належні умови для такої співпраці.

Професор Марк Котляревський, ректор
Доктор фізико-математичних наук
Заслужений робітник науки і техніки України

Academy of Management and Information Technologies, Berdiansk

It's not the first time that the Academy of Management and Information Technologies in Berdiansk hosted Fulbright scholars. Although their stay varied from one semester to one month, it was always very fruitful.

Professor of Business Administration, Jerry Wheat taught at the Academy in October 2006. It is no exaggeration to say that his lectures were most popular among the students. First of all, the topics were interesting and relevant (globalization, investments, world financial and business organizations, business strategies etc.). Second, the presentation included a lot of practical and most fascinating examples, which did not leave the audience indifferent. Professor Wheat participated in celebrations dedicated to the 10th anniversary of the Tourism Management and Hospitality Department, and made a wonderful presentation for the students and their parents. As a professional economist, Professor Wheat was interested in the industrial potential of the city. Therefore, he was invited to see a company manufacturing mowers for grain, grass and other agricultural plants. Professor Wheat's stay in the Academy had a most positive impact on students and faculty.

As a higher educational establishment we are certain that the Fulbright Program and similar programs, are absolutely necessary for Ukraine. They contribute to a better understanding of the teachers' mobility in the global context and of the transfer of knowledge and information in the modern world. Communication with professors from other countries and cultures motivates our students to seek more knowledge and high quality in education. From the faculty and administrative perspective, contact with American Fulbright professors helps to move from the post-Soviet impersonal way of delivering lectures towards student-oriented interactive teaching.

We look forward to a continued collaboration with the Fulbright Program.

Professor Mark Kotliarevskyi, Rector
Ph.D. in Physics and Mathematics
Merited Scientist of Ukraine

Нью Йорк – місто контрастів

(З «Нотаток
фулбрайтера»)

Американці не дарма кажуть „Вашингтон – столиця держави, а Нью-Йорк – столиця світу“. Так воно і є насправді – сонний і непокvapливий Вашингтон виглядає містом, у якого уже немає жодних прагнень і проблем (хоча чорношкірих бездомних на автовокзалі неподалік залізничного вокзалу Юніон Стейшен там, здається, більше, ніж на інших автостанціях Америки), тоді як Нью-Йорк справляє враження міста з невтоленою і невтолимою енергією, міста, яке постійно кудись поривається, прагне, мчить, прориваючись крізь перешкоди. Ця енергія дуже легко і швидко поширюється, вона інфікує собою кожного, хто ступає на брук Мангетена. Приїздиш ти автобусом, або потягом, виходиш на котуру із нумерованих вулиць – і підсвідомо підлаштовуєшся під нечутний, проте виразно відчутний маршовий ритм, у якому крокують всі ці підкорювачі світу, всі ці майбутні зірки та мільйонери, всі ці генії й унікуми, аж до останнього бомжа-гоумлеса, котрий штовхає перед собою возика зі своїм лахміттям, і можливо, там, під лахміттям, надійно заховані від злого ока, лежать у поліетиленовому пакеті пачки стодоларових банкнотів, або загорнуті в брудні джинси банківські золоті зливки трапецеївидної форми із круглими відбитками печаті Скарбниці Сполучених Штатів.

Оскільки бездомні з'явилися у моєму тексті двічі протягом попереднього абзаці, мушу зробити невелике пояснен-

ня. По-перше, Сполучені Штати все ж таки знаходяться у дещо південніших широтах, що полегшує існування (передусім – ночування) під відкритим небом усім бажаним. (Хоча не виключаю, що бездомні є й на Алясці – я там, щоправда, не був. Але уявити п'яньного чоловічка з возиком із супермаркету, уявити, як його на крижині відносить разом з возиком у бік російської – колись нашої спільної радянської! – Камчатки, на таке я ще поки-що здатен.) По-друге, наявність таких людей, як це не парадоксально, є невід'ємною складовою демократії, свободи. Свого часу президент Рональд Рейган сказав приблизно таке (не ручуся за дослівність цитати, лише за зміст) – „У світі є люди, які не спроможні жити у будинках“. Президента жорстоко критикували за ці слова, проте якась правда у них все ж таки є. „Циганська кров“, здається так в Україні називають схильність до мандрів, непосидючість, нездатність жити на одному місці. Лишається лише припустити, що люди з часткою такої крові трапляються у всіх рас і народів – а вже американський спосіб життя з його приматом свободи якраз і дає цим людям реалізувати таку (можливо не найкращу) сторону їхньої натури. В кожному разі, їх справді немало, вони доволі мальовничі – серед них переважають темношкірі, хоча трапляються й білі, і люди латиноамериканського типу. Не пригадую, чи бачив я бездомних китайців, і звісно ж неможливо

New York: City of Contrasts

(From Notes
of a Fulbrighter)

by Oleksandr Irvanets

It's not for nothing that they say "Washington is the capital of the country, but New York is the capital of the world." That's the way it is in truth – sleepy and laid-back Washington looks like a city that doesn't have any aspirations or problems (although there seem to be more homeless black people at the bus station not far from Union Station than at any other bus station in America). New York on the other hand gives the impression of a city with unslaked and insatiable energy, a city that constantly rushes, seeks, races, breaking through obstacles. This energy very easily and quickly expands, it infects everyone who steps onto the pavement of Manhattan. Whether you come by bus or train, you step onto one of the numbered streets – and you unconsciously settle yourself into an inaudible, though expressively perceptible marching rhythm, in which all those who conquer the world step, all those future stars and millionaires, all those geniuses and unique people all the way to the very last homeless bum, who pushes a shopping cart in front of himself with his rags; and there might be, beneath his rags, safely hidden from malevolent eyes, packs of hundred dollar banknotes lying in a plastic bag, or gold bank ingots with circular imprints marked Treasury of the United States wrapped in a pair of dirty blue jeans.

Since homeless people have appeared two times in my text over the course of the previous paragraph, I must give a small explanation. First, the United States is

located in a somewhat more southern latitude that makes existence easier (first of all – to sleep) under the open sky for anyone who so desires. (Though I don't exclude the fact that there are homeless in Alaska – though it's true I haven't been there. But to imagine a drunken guy with a cart from a supermarket, to imagine them taking him on a block of ice together with a cart, in the direction of Russian – once our joint Soviet! – Kamchatka, I'm still not capable of that.) Secondly, the presence of such people, as paradoxical as it seems, is an inalienable component of democracy, of freedom. In his time Ronald Reagan said approximately the following (I can't guarantee the literality of the quote, just the content): "In the world there are people who aren't able to live in buildings." The president was terribly criticized for those words even though there was a certain truth to them. "Gypsy blood," it seems for what in Ukraine is called an affinity for wandering, an inability to sit still, the inability to live in one place. There remains for us the assumption that people who share such blood appear among all races and peoples – and the American way of life with its primacy of freedom, in fact, gives those people the opportunity to realize this (perhaps not the best) side of their nature. In every case, there are really a lot of them, they are sufficiently picturesque – among them there are mostly dark-skinned people, though you come across whites too, and Latinos. I don't remember whether I saw any homeless Chinese (if it is possible, for everything is possible in America!), and I certainly never met

(чи таки можливо, бо в Америці можливо все!) зустріти бездомного єврея. Українців-гоумлесів теж спіткати не довелося, проте не будемо зарікатися.

Як і в Україні, вони воліють перебувати в тепліших краях – у парку в Маямі сидів здоровенний, чорний, як чобіт, гевал зі злиплими ямайськими дредами, він мав на собі лише якісь легенькі брудно-білі штани, і від нього метрів на сто штиняло міцнущим драпом. Навіть пелікани, які пролітали над ним зграями, відвертали дзьоби, починали частіше змахувати крилами й закладали крутий віраж – мабуть, і їм у головах паморочилося.

Взагалі, американське суспільство справді настільки різноманітне, що дивуватися не перестаєш навіть коли тобі вже здається, що ти до цього вже звик. Напровесні 2006-го ми з Оксаною дісталися до Бостона – приїхали туди на запрошення Гарвардського інституту українознавчих студій. Біля вокзалу взяли таксі – бо їхати було далеченьку, аж по другий бік затоки, і дороги ми не знали. Водій вислухав нас, зазирнув у мапу, а потім, щоб уточнити маршрут, все таки вирішив зв'язатися з диспетчерською. Ага, водій був чорношкірим – я забув це вказати. І ось, цей хлопець ввімкнув мікрофона й почав спілкуватися з диспетчером – але не англійською, а на суахілі. І звідти, з диспетчерської йому теж відповідали тією ж мовою. Я особисто сприйняв це, як іще один доказ дійс-

ної мультикультуральності американського суспільства.

Втім, ми відволіклися. Бо розмова йде про Нью-Йорк, цю столицю світу, це місто над містами, цей Вавилон над Гудзоном, чи над Іст-рівер, чи над морем – це вже залежить, з якого боку на нього дивитися.

Я постійно дивився на нього з півдня. Бо від Філадельфії до Нью-Йорка було десь близько двох годин шляху – якщо автобусом. Потягом їхалося трохи довше, з пересадкою в містечку Трентон – бо ж хотілось заощадити. (Й тут таки, задля цілковитої правдивості мушу зізнатися, що одного разу ми з Оксаною таки з'їздили в Нью-Йорк „Акіла-Експресом“, квитки на який коштували щось понад 90 доларів. Зате подорож тривала тільки близько 40 хвилин, без зупинок, серед чистенької, напарфумленої, чемної й заможної публіки.

Потяги з Філадельфії прибувають на вокзал Пенсильванія-Стейшен, тому на інший нью-йоркський вокзал, Гранд Централ ми ходили дивитися окремо – й воно того варте. Величезна й велична споруда, в якій окрім кас та виходів на перони вмістилося ще й безліч крамничок, кафе, ресторанчиків, цілий базарний ряд з рибою, шинкою, сиром, квітами, винами, сигарами – все це звісно ж вражає. Також не можна не згадати ту пречудову панораму Мангетена, яка відкривається, коли потяг, проминувши місто, бере

курс на північ, у бік Бостона: хмарочоси нагромаджуються один на один, у вечірню пору вони ще й світяться вікнами, рекламами, прожекторами, і червоними запобіжними вогнями на щоглах – останні, здається, існують для того, щоб їх бачили пілоти літаків, котрі можуть випадково тут пролітати.

Насправді ж літаки пролітають неподалік, за Джерсі Сіті – там, у місті Нью-арку знаходиться один з великих міжнародних аеропортів. Повітряний коридор пролягає просто над автотрасою, і коли всі ті сотні тонн металу раптом гуркочуть над головою, метрів за п'ятдесят від тебе, робиться моторошно. Можна в ілюмінаторах роздивитися обличчя пасажирів. На одному з вигинів шосе злітно-посадочна смуга опиняється зовсім поряд, паралельно автостраді, і літаки гепаються своїми важкими шасі на бетонку за дротяною огорожею, метрів так за сорок-п'ятдесят ліворуч. Здається, вони теж їдуть у бік Джерсі Сіті, в бік Нью-Йорка. Вони, щоправда, ризикують зі своїми широкими крилами не вписатися в тунель – бо на Мангетен з боку Джерсі треба віздити Голланд-тунелем, ми всі його бачили у фільмі „Люди в чорному“, там Томмі Лі Джонс вмикає турбо-двигун у своєму супер-авті, і виїздить на бічну стіну, а потім і на стелю, аби швидше дістатися до виїзду. Насправді у тунелях – а крім Голанда є ще один тунель, який носить ім'я президента Лінкольна, рух справді повільний, тягучка, яка ще й підкріплюється напи-

a homeless Jewish man. I also didn't come across any Ukrainian homeless either, though we won't swear on that.

Just as in Ukraine, they prefer to live in warmer lands – in a park in Miami there was a big very dark-skinned dude, with sticky Jamaican dreadlocks, he was wearing just light soiled pants, and for a hundred meters away he stank to high heaven. Even pelicans that flew above him in a flock turned away their beaks and began to flap their wings faster and made a steep banking turn – maybe they were getting woozy from the odor.

In general, American society is really so variegated that you'll never stop being amazed even when it seems you've already gotten used to it. In the early spring my wife Oksana and I got to Boston – we arrived there at the invitation of the Harvard Ukrainian Research Institute. Next to the train station we took a taxi – because it was quite a distant drive at the other side of the harbor, and we didn't know the road. The taxi driver listened to where we needed to go, took a look at a map, and then, in order to pinpoint the route, decided to get in touch with the dispatcher. Aha, the driver was black – I forgot to point that out. And here, this young boy turned on the microphone and began to talk to the dispatcher – but not in English, in Swahili. From that point, the dispatcher responded to him in the same language. I personally took this as yet one more

proof of the actual multi-cultural nature of American society.

However, I'm getting distracted. Because we're talking about New York, that capital of the world, the city above all other cities, this Babylon by the Hudson, or by the East River, or by the sea – it all depends from which side you look at it.

I constantly looked at it from the south. Because from Philadelphia to New York it was something close to two hours – if you go by bus. It took a little longer to go by train, with a transfer in the city of Trenton – because I wanted to save a few dollars. (And here for the sake of truth I have to admit that Oksana and I drove to New York on the Acela Express, the tickets for which cost a bit more than ninety dollars. On the other hand the trip lasted just about forty minutes, had no stops, and had a clean, perfumed, polite and well-to-do clientele.

The trains from Philadelphia arrive at Penn Station, so we went to take a look at New York's other train station, Grand Central, separately. It's an immense and grand building, in which besides the ticket windows and exits to the platforms, there were innumerable stores, cafes, little restaurants, and an entire row of bazaar stalls with fish, ham, cheese, flowers, wines, and cigars – all of this certainly is striking. You also can't help but mention that unbelievable panorama of Manhattan

that opens up when the train, having passed through the city, starts off to the north in the direction of Boston: the skyscrapers pile up one over another, in the evening their windows, advertisements, and spotlights, and red safety lights all shine – the latter, it seems, are there for airplane pilots to see to avoid hitting them if they stray into the area.

Planes fly by really not very far away, just past Jersey City in the city of Newark where there is a big international airport. The flying corridor lies right above the highway, and when all those tons of metal suddenly rumble above your head, all of fifty meters above you, you get scared. In the airplane windows you can even see the faces of the passengers. On one of the turns of the highway a landing strip suddenly is right next to you, parallel to the highway, and the planes drop their heavy chassis onto the concrete runway beyond a chain link fence forty or fifty meters to your left. Apparently they're also going in the direction of Jersey City toward New York City. With their wide wings they, of course, wouldn't fit into the tunnel – because to get into Manhattan from Jersey you need to go through the Holland Tunnel. We all saw that in the Men in Black movie where Tommie Lee Jones turns on his turbo-charged engine in his supercar and drives off onto the side wall of the tunnel, then the ceiling, so he can make it to the exit quicker. Actually, in the tunnels – besides the Holland there's one more tunnel that

саним на щитах проханням до водіїв не змінювати смугу руху. Одного разу, вже виїжджаючи з Нью-Йорка у бік Філадельфії, ми наштотхнулись у тунелі на групу байкарів – чоловік зо двадцять. Вони поставили водному з рядів свої мотоцикли „харлеї“, самі стояли групкою, бородаті, у шкіряних куртках „косухах“, в шоломах, пускаючи по колу сигаретку. Того разу з нами їхав, здається, наш приятель Олько Лужницький з Філадельфії – і він, озирнувшись на байкарів, прокомментував їхню появу приблизно так: „Тут якщо хтось і викличе поліцію, приїде один екіпаж, двоє копів, і звісно ж, байкери їм навалляють. А доки ті викличуть підмогу, байкери наживають п'ятами. Їм на мотоциклах легше протиснутись між автами у тунелі.“

Тунель виводить до південної частини Мангетена, чи, як ще кажуть, Даун-тауна. Вже наприкінці перебування в Америці, я відкрив для себе так звані „Chinatown-buses“. Вони, ці автобуси дійсно відходили з китайського кварталу Філадельфії, і йшли до китайської дільниці в Нью-Йорку. Подорож тривала близько двох годин, стільки ж, як і в автобусах мережі „Greyhound“, але ціна... „Сірий пес“ на сріблястому боці автобуса коштував 43 долари удва кінці, а китайці возили за \$20 – різниця більш ніж відчутна. (Проїзд потягом, з пересадкою в Трентоні обходився десь у 26 доларів, але подорож тривала понад три години).

Мангетен – як відомо, це серце Нью-Йорку. Острів, який тягнеться з півдня на північ, по вертикалі порізаний авеню, а по горизонталі – стрітами. Й ті, й інші мають номери (авеню, здається, є дванадцять, а вже стрітів – понаддвісті). Але крім них є ще Бродвей. Ця вулиця, наряду з Уолт-стрітом, стільки разів була саркастично оспівана радянськими пропагандистами, що опинившись на ній уперше, одразу й не доганяєш – і це Бродвей? Тоді чому ж тут не гримить джаз, не проходять численні демонстрації, білі поліціанти не лупцюють безневинних чорношкірих? І чому не видно жодного мільйонера з клинцюватою борідкою, у фраку й у циліндрі, чому він ніде не сидить на своєму великому мішкові з написом \$ 10000000000000, роздмухуючи вогонь збройних конфліктів, або просто так нагнітаючи міжнародну напруженість? Звичайна собі, доволі заможна вулиця, магазини й ресторани, люди ходять, внизу час від часу гримить сабвей. Але головна своєрідність Бродвею полягає у тому, що він перетинає острів навскоса. І саме ця нерівна, ламана діагональна лінія створює в місті гострі кути.

Ось нарешті я й наближаюся до того, про що хотів розповісти від самого початку, задля чого й розпочав цю розповідь. Наближаюся я до будинку, який, мабуть, відомий коли не всім, то багатьом. При цьому йдеться зовсім не про Емпайр Стейт Білдінг, і не про Крайслер Білдінг (особисто мені другий з на-

званих хмарочосів видається набагато красивішим), а про будинок, який і хмарочосом назвати можна тільки з певною натяжкою. Та все ж усі, кого я запитував, знали цей будинок, бачили його – або на листівках, чи в фотоальбомах, або він промайнував у кадрі американського фільму. Це такий собі страшенно елегантний і своєрідний „будинок-прасочка“, розташований на розі Бродвею, Двадцять третьої стріт і П'ятої Авеню. Від НТШ до нього можна дійти хвилини за десять, максимум за п'ятнадцять, через Юніон Сквер, і далі на північ.

Тож цей будинок-праска має двадцять два поверхи – хіба це висота для Нью-Йорка? По нью-йоркськи він називається „Flatiron Building“, це щось таке, як „розпластаний“, розкачаний качалкою. Коли це 87-метрове чудо постало в місті на початку ХХ сторіччя (1902 року, якщо бути точним), про нього одразу ж було створено місцевий, локальний міф. Начебто через гостру конфігурацію носа цієї споруди побіля неї час від часу виникають різкі завихрення, які піднімають спідниці у дівчат і молодих жінок, якщо, звісно, ті там в той момент проходять. Цілі юрми молодих нью-йоркців годинами тинялися на п'ятачку перед будинком, чекаючи цього чарівного випадку – навіть поліція мусила їх інколи розганяти. (Мабуть, це траплялося тоді, коли змужжені юнаки, вирішивши не покладатися на неfortunну силу вітру, пробували самі зазірнути під спідниці перехожим дівчатам.)

carries the name of a president (Lincoln) – the traffic is really slow, a leisurely pace that is highlighted by placards on the walls requesting that drivers not change lanes. One time when we were driving out of New York in the direction of Philadelphia we stumbled across a group of bikers in the tunnel – about twenty of them. They stood up their Harleys on kickstands in a row and were standing around in a circle. They had beards, were in black leather jackets, wore helmets, and were sharing drags of a cigarette. That particular time our friend Olko Luzhnytsky from Philadelphia was riding with us – and he, on taking a look at the bikers, commented on them something like this: “Here if somebody calls the police, they’ll send one police car, two cops, and the bikers will knock them over. And by the time they call for backup, the bikers will take to their heels. On motorcycles it’s easier to squeeze through the tunnel in between the cars.”

The tunnel ends up at the southern part of Manhattan, or, as they say, Downtown. Already at the end of my stay in America I discovered the so-called “Chinatown Buses.” They, these buses actually departed from the Chinese neighborhood in Philadelphia, and went to the Chinese neighborhood in New York. The trip lasted about two hours, just about as long as the Greyhound buses took, but the cost... the “Grey Dog” on the silver side of the bus cost \$43 round trip, and the Chinese bus took you for \$20 – otherwise the difference

was unnoticeable. (Taking the train with a transfer in Trenton cost around \$26, but the trip lasted over three hours).

Manhattan – as everyone knows – is the heart of New York. The island, which stretches from the south to the north, is cut vertically by avenues, and horizontally by streets. And both have numbers (there are apparently twelve avenues, and over 200 numbered streets). But besides all that there is also Broadway. This street, next to Wall Street, was so sarcastically ridiculed by soviet propagandists, that the first time you find yourself on it, you don’t grasp it right away – and this is Broadway? Then why don’t they bang out jazz here, why aren’t all kinds of demonstrations going on, why aren’t there white policemen beating up on innocent blacks? And why can’t you see a single millionaire with a little wedge beard, in a top hat and tails, why isn’t he sitting on his big sack with \$10000000000000 written on it, fanning the flames of armed conflicts, or just creating international tension? It’s just your usual, quite prosperous street, stores and restaurants, people walk along it, below once in a while the subway thunders. But the main peculiarity of Broadway is in the fact that it divides the island sideways. And it is this uneven, broken diagonal line that creates sharp angles in the city.

Here finally I am drawing near to what I wanted to talk about from the very beginning, for the sake of which I began this story. I am drawing near to the building

that, perhaps, is known if not to everyone, then to many. Here I’m not talking about the Empire State Building, and not the Chrysler Building (personally to me the latter of these skyscrapers seems much more beautiful), but about the building that you can call a skyscraper only with a certain stretch of the imagination. Everyone I asked knew about this building, they had seen it – either in postcards or in photo picture books, or in scenes from American movies. This is the quite elegant and original “building-iron” that is located on the corner of Broadway, 23rd Street and Fifth Avenue. From the Shevchenko Scientific Society offices you can walk there in about ten minutes, fifteen at most, through Union Square and a little further to the north.

This building-iron has twenty-two floors – is this high for New York? In New York it’s known as the Flatiron Building, it’s as if it were flattened out by a rolling pin. When this 87-meter miracle arose in the city at the beginning of the twentieth century (1902 to be exact), a local urban myth was created about it right away. That is, as a result of the sharp configuration of the pointed nose of this building, from time to time sudden drafts are formed that lift up the skirts of girls and young women, if, of course, they are passing by at that time. Throngs of young New Yorkers used to gather at a little spot in front of the building, waiting for that magical occasion – even the police had to chase them away from

Навесні 2006-го я сидів на лавці під оголовою Медісон Сквер Парку, трохи навскоси від будинку-праски. Було сонячне пополудня, я саме збирався вже рушати додому, до Філадельфії, але вирішив спершу щось перекусити. У ресторанчику „Wendy's” я вибрав гарного гамбургера, а до нього ще й пляшку пива „Грольш”. Пиво мені дали в паперовому пакеті, рівно ж як і гамбургера. Проте після строгої квакерської Філадельфії, де пиво в кафешках не продається, Нью-Йорк все-одно здавався мені царством свободи. Крім того, мене ніхто не знав у кількомільйонному місті (вірогідності, що сюди раптом забреде, наприклад, пані Лариса Онишкевич з НТШ, була рівною нулю) – тож я собі спокійно присьорбував смачне (бо європейське) пиво, і заживував котлетою в булці. Кілька попередніх моїх приїздів до Нью-Йорка були не дуже вдалим – фасад, і разом з ним гострий ніс „Flatiron Building”-а були взяті у риштування, ще й запнуті темно-зеленою сіткою. Щось там, під тією сіткою ремонтувалось, реставрувалось, може, підклеювалась плитка, яка може відпасти не тільки в радянських та пострадянських будовах, а й у таких крутих будинках, як нью-йоркські. Та того разу будинок вже стояв у всій своїй красі – світла плитка, якою він облицьований, вигравала у променях сонця золотисто-піщаною барвою, небо над головою було майже безхмарним. Будинок-праска летів над Мангетеном, ніби корабель, розтинаючи гострим носом весняний вітер.

Після котрогося з останніх ковтків пива я перевів погляд на юрбу попід будинком. І мене раптово пронизав здогад – що навіть якби тут зараз і утворилось якнайсильніше завихрення, це не дало б жодних результатів. Жодної жінки чи дівчини у спідниці не було, не перебувало в моєму полі зору. Всі перехожі, особи обох статей і всіх можливих людських рас були вбрані у джинси, або в штани. Поліціянти, які стояли на розі, мали на собі галіфе й високі чоботи – якісь непрості були ті поліціянти. А жінки – жінки дійсно всі, до єдиної, були у штанях.

В моїй пуританській Філадельфії по вулицях хоча б час від часу ходили негритянки пенсійного віку в спідницях і капелюшках неймовірних хімічних, „кислотних” кольорів – салатових, цикламенових, блідо-рожевих. А на нью-йоркських вулицях не було навіть цих чорношкірих пань – хоча навряд чи я отримав би найменше естетичне задоволення, коли б раптом вітер підняв на мить їхні добротні, з підкладкою і оторочкою спідниці. Але їх не було, ні у спідницях, ні в штанях.

Пригадую, у ту мить я різко захотів додому. Не в Філадельфію, а саме додому – до Європи, до України. Тож я допив пиво, викинув пакета з порожньою пляшкою, і рушив у бік Пенсильванія Стейшен, доживуючи на ходу рештки гамбургера.

Олександр Ірванець

time to time. (Maybe this happened when bored young guys decided not to rely on the inopportune power of the wind, and they tried to peek under the dresses of the passing girls.)

In the spring of 2006 I was sitting on a bench by the fence of Madison Square Park, a little to the side of the building-iron. It was a sunny afternoon, I was just getting ready to setting off toward home, to Philadelphia, but decided first to get a bite to eat. I got a nice hamburger at Wendy's with a bottle of Grolsch beer. They gave me the beer in a paper box along with the hamburger. After the stringent nature of Quaker Philadelphia, where they don't sell beer in cafes, New York seemed to me to be an empire of freedom. Besides, no one knew me among the several million people of the city (the chance that suddenly, for example, someone like Laryssa Onyshkevych from the Shevchenko Scientific Society might suddenly wander out here to see me was almost nil) – so I peacefully sucked down the tasty (because it was European) beer, and guzzled the hamburger in the roll. Several of my previous trips to New York were not very successful – the facade, and together with it the sharp nose of the Flatiron Building were in scaffolding, and wrapped over in a dark green net. Something there underneath the netting was being repaired, restored, perhaps a slab was being glued back on, one that might have fallen not just in soviet and

post-soviet buildings, but even from one of these cool New York buildings. But this time the building was already standing tall in its beauty – a bright slab, with which it was faced, played in the rays of sun in golden sandy colors, the sky above was almost cloudless. The building-iron flew above Manhattan like a boat, cutting the spring air with its sharp nose.

After several of my last gulps of beer I turned my gaze to the throng by the building. And the thought suddenly came through to me that even if the strongest whirlwind would strike up right here, it would have no effect. There wasn't a single woman or girl in a skirt in my field of vision. All the passers by, members of both sexes and all possible human races, were dressed in jeans or slacks. The police who were standing at the corner were wearing riding breeches and tall boots – these weren't just ordinary policemen. And the women – really, all the women, were all in slacks.

In my puritan Philadelphia at least from time to time black women of retirement age walked along the streets in skirts and hats with unbelievably flamboyant, flashy colors – the color of salad, cyclamen, pale-pink. But on the New York streets you couldn't find these kind of black ladies – though hardly would I have gotten the least aesthetic satisfaction if suddenly the wind would have lifted up their swanky dresses that were lined and with piping. But they weren't there, either in skirts or in slacks.

I remember that right at that moment I abruptly felt like going home. Not to Philadelphia, but home – to Europe, to Ukraine. So I drank up the rest of the beer, tossed out the box with the empty bottle, and set off in the direction of Penn Station, chewing the rest of the hamburger as I walked.

Translated by Michael M. Naydan

Train Number Twenty from Kyiv to Mykytivka

Train #20 goes from Kyiv to Luhansk. I barely made the 6:35PM departure time after visiting with my good friends Mykola Riabchuk and his poet wife Natalka Bilotserkivets-along with one of my former students of Russian at Yale University, Monica Eppinger, whom I met at the Fulbright meeting in Kyiv. I took a wrong turn from the Vokzal Metro Station (probably partly the influence of a few glasses of cognac I had with the Riabchuks) and ended up at the local elektrychka train tracks.

I was a bit flustered when I realized I was in the wrong place. I asked an older woman in a black overcoat how to get to the interciti station.

“Where are you going?” She asked.
“To Horlivka”
“But what’s your destination station?”

I couldn’t remember that it was Luhansk at that moment. “Mykytivka’s the stop,” I managed to stutter out.
“That doesn’t help,” she answered again. “But you’ll want to go to the other station.” And pointed in that direction.
“Thank you,” I said and ran off.

I saw my train on the board. Train 20 on track 10. Thank God it wasn’t too far away. So I ran over to the steps and flew down them to the track. “Five minutes to spare by my watch,” I thought to myself.

“Where’s car #3?” I asked the first woman in uniform I could find as I looked at the ticket. She pointed left without saying a word. It was all poorly lit, gloomy and damp from a steady rain all day. The train was the standard green color it had been from Soviet times. If it ain’t broke, keep running it till it breaks down beyond repair seemed to be the motto of the country. The same goes for buses, trolleys, trams, cars, taxis, and planes. As long as it moves. I ran to the third car and the heavy-set woman told me I had passed my car. The first one must have been a dining car-I realized later when I was on the train.

I found the next car and the upper bunk-#22. Everything had a number in this country. My three traveling companions seemed harmless enough. A younger guy of about 20 who was sipping a beer. He had the top bunk position. A man of about 50 was in glasses and wearing a black Nike shirt with a swoosh on the left sleeve. I hated the swoosh and wouldn’t wear one if you gave it to me! Trendy brands, though, were the order and style of the day. The last person on the lower bunk was a woman of about 50 or so who politely said “good evening” when I entered the car. It turned out that she was married to Nike man. They barely said a word to one another during the rest of the trip. I was originally apprehensive about riding in a sleeping car with three strangers-that apprehension seemed unfounded now. The younger guy finished his beer and quickly returned

Потяг номер двадцять з Києва до Микитівки

Михайло М. Найдан

Поїзд №20 іде з Києва до Луганська. Я заледве встиг до відходу потяга о 6.35 пополудні, після бесіди з моїми добрими друзями Миколою Рябчуком та його дружиною-поеткою Наталкою Білоцерківцею. Їх я навідав разом з однією моєю колишньою студенткою в Сельському Університеті, Монікою Еппінгер, котру спіткав на зустрічі фулбрайтівців у Києві. Я звернув не в той бік від станції метро Вокзальна (частково в цьому винні були, напевне, ті кілька чарок коньяку, спожиті з Рябчуками), і опинився на приміському вокзалі, від якого відходять електрички.

Я трохи захвилювався, усвідомивши, що опинився не зовсім там, де слід. Тоді запитав у літньої жінки в чорному пальті, як мені дістатися до міжміської станції.

„Куди ви їдете?“ – спитала вона.
„До Горлівки“
„Але яка кінцева станція призначення вашого поїзда?“

На той момент, я не міг згадати, що це – Луганськ. „Мені до зупинки Микитівка“ – затинаючись, спромігся я.
„Це мені нічого не каже“, – знову говорила вона, – „Але мабуть вам треба на інший вокзал“. І показала мені напрямом. Я подякував і побіг.

Я побачив свій поїзд на табло: поїзд №20 на десятій колії. Дякувати Богові, це було не надто далеко. Отож я побіг до сходів та злетів ними до колії. „За моїм годинником, ще маю п’ять хвилин“, – подумав я.

„Де тут третій вагон?“ – спитав я, дивлячись на квиток, у першій ж жінки в уніформі, яка трапилась на моєму шляху. Не сказавши ні слова, вона вказала ліворуч. Платформа погано освітлювалась, було похмуро й сиро через дощ, який падав цілий день. Поїзд був того стандартного зеленого кольору, який зберігся ще з радянських часів. „Якщо не поламаний, то нехай їздить, аж поки зовсім не розвалиться“, – такий, здається, девіз цієї країни. Те ж саме правило діє для автобусів, тролейбусів, трамваїв, автів, таксі та літаків: нехай працює, доки рухається... Я побіг до третього вагона, і огрядна жінка сказала мені, що я проминув свій вагон. Перший був, напевне, вагоном-рестораном – збагнув я, уже сівши до потяга.

Нарешті я перейшов у наступний вагон і знайшов своє місце на верхній полиці – №22; в цій країні все має номер. Мої троє сусідів здавалися достатньо мирними. Молодий хлопець років двадцяти цмулив пиво. В нього теж була верхня полиця. Ще був чоловік років п’ятдесяти в окулярах та чорній футболці Nike з лейбою на ліво-му рукаві. Я ненавиджу брендові речі, і не носив би їх, навіть коли б мені подарували. Модні марки, втім, стали усталеним звичаєм та стилем сьогодення. Останньою сусідкою була жінка років під п’ятдесят, яка ввічливо сказала „добрий вечір“, коли я зайшов до вагона. Виявилось, що вона дружина чоловіка у футболці Nike. Подружжя заледве перемовилося словом протягом решти поїздки. Спершу я боявся їхати в спальному вагоні з трьома не-

with another one. He asked me if he had a cigarette lighter. "No," I answered. I knew that smoking on the train was prohibited, so it was odd to me for the guy to ask for a lighter. I found out later that they use the lighters to open the top of the beer bottle. If the guy had asked for a bottle opener, like a good boy scout I had one of those in my bag. The young guy took the bottle to a small formica-topped table between the two lower bunks, struck the top again metal chrome trimming around the table and flicked it off. He slept soundly for the rest of the night after the second beer.

The lower bunk people read a book for an hour or so until they grew tired in the dim light, which was barely enough to read. Then they asked for a cup of tea. The woman asked for 3-4 slices of lemon. They ended up getting off fairly early in the train ride in Poltava.

The train was in decent condition. Virtually everything in the walls and ceiling were in a monotonous tan color, but clean. The pink curtains on the windows in the corridor outside the sleeping compartments had seen better days. You couldn't really see much of anything through the smudged and dusty windows except the occasional dim light of a railway station in what must have been godforsaken spots of the country.

The bathrooms on these trains are quite something else. The toilet is solid stainless

steel with a lever you press with your foot to release your bodily wastes downward and to the side of the tracks to fertilize the already fertile black earth, the famous chernozem of this breadbasket of Europe. I wondered if they allowed these kind of sanitary facilities in the European Union? The toilet itself was bulky and unwieldy—it reminded me of the soldered bolts on the Frankenstein monster's neck or maybe the rusted Tin Man's bolts from the Wizard of Oz—just not as shiny, but rather dulled by hundreds of thousands of gallons of uric acid and fecal matter that have passed through it. The floor of the bathroom begins to take on water as the night goes on and more and more people stumble over in the rocking train to use the facilities. You're not sure if people are just missing the mark (men of course, while standing) because of the train shaking back and forth in mid-uric stream, or whether it's the faucet in the sink spraying onto the floor when you press up on the nozzle to release water to wash your hands. If foreigners aren't told about pressing up on the nozzle, they panic into thinking the faucet is out of water or into thinking that the handles have been broken off. My friends had showed me the trick on my first overnight train ride from Kyiv to Lviv in 1993.

And all night long as the train lurches back and forth awakening you from unsound sleep, you hear the constant sloshing back and forth of everyone's mineral water bottle

in the compartment. It takes you a while to figure out what that was.

You look out of the window at 6:30AM. It's dawning but cloudy and monotonously gray. Your three traveling companions have disappeared—the Nike-shirted man, the sniffling woman, and the beer-drinking boy with short-cropped hair and a little tuft of hair at the front. There was another traveling companion who had taken the place of the boy—a young woman with really long hair and a cell phone. You remember her through a murky haze. Before she left she combed her hair out and made it into a ponytail that fell halfway down her back. You had hoped to talk to her a bit, but circumstances weren't quite right for a formal introduction in the murky pre-dawn gloom.

You notice the sign "SLAVA TRUDU" (GLORY TO LABOR) as you look out the window at an old Soviet factory with its roof caved in. You're going back in time to Soviet days the further on the train crawls. This is an industrial wasteland surrounded by impoverished villages with two-room hovels covered in asbestos panels on the roofs blackened from the elements. The asbestos would have been banned long ago from use in any other civilized part of the world.

The young woman combing her hair looked at your face as she came down from the upper bunk and exited for her stop. Her

знайомцями — зараз цей страх здавався безпідставним. Молодик допив своє пиво і швидко повернувся з наступним. Він запитав у мене, чи я не маю запальнички. „Ні“, — відказав я. Я знав, що курити в поїзді заборонено, тож мені було дивно, що хлопець спитав про запальничку. Пізніше я дізнався, що тут запальничками відкривають пиво. Коли б хлопець спитав мене про відкривачку, то, як всякий добрий бойскаут, я мав її в своїй сумці. Молодик підніс пляшку до невеличкого, покритого пластиком столика між двох нижніх полиць, зачепив кришку за хромований кант і зірвав її. Випивши друге пиво, він міцно проспав решту ночі.

Люди на нижніх полицях читали іще з годину, доки не втомилися від тьмяного світла, котрого заледве вистачало для читання. Потім вони замовили чаю. Жінка попросила 3-4 скибочки лимону. Вони зійшли відносно рано, в Полтаві.

Потяг був удоволі пристойному стані. Майже все на стінах та стелі було однотонного світло-коричневого кольору, однак чисте. Рожеві фіраночки на вікнах в коридорі ззовні спальних купе пам'ятали кращі дні. Через брудні запилені вікна не можна було розгледіти майже нічого, окрім поодиноких тьмяних ліхтарів на залізничних станціях у Богом забутих куточках країни.

Туалети в цих потягах — це окрема історія. Унітаз виконаний із суцільної нержавійки,

з важелем, який ви натискаєте ногою, аби випустити свої тілесні випорожнення вниз і вбік від колій, удобрюючи і без того родючу чорну землю, знаменитий чорнозем цієї хлібної скрині Європи. Мені цікаво, чи дозволяють подібне санітарне устаткування в Європейському Союзі. Туалет сам по собі був громіздкий і незграбний — він нагадав мені про паяні болти в шві Франкенштейнового монстра, чи, можливо, про іржаві болти Залізного Дроворуба з „Чарівника Смарагдового міста“ — в мене такий блискучий, а тьмянний від сотень тисяч галонів сечової кислоти та фекальних мас, які пройшли крізь нього. Ніч минає, щораз більше людей, спотикаючись в хиткому вагоні, підходять скористатися вигодами, і на підлозі туалету збирається вода. Невідомо, чи це люди не втрапляють в ціль (чоловіки, звичайно, навстоячки) хилитаючись разом з поїздом вперед-назад, намагаючись спрямувати сечовий струмінь; а чи це протікає кран в умивальнику, бризкаючи на підлогу, коли ви натискаєте насадку, аби потекла вода для миття рук. Іноземцям не кажуть про натискання насадки, і вони панікують, гадаючи, що в крані закінчилася вода, чи вважаючи, що в нього відламана ручка. Мої друзя показали мені цей трюк під час моєї першої нічної поїздки з Києва до Львова 1993-го року.

І всю ніч, поки поїзд хитається туди-сюди, уриваючи ваш неглибокий сон, ви чуєте постійний плюскіт мінеральної води в пляшках сусідів по купе. Вам потрібен певний час, аби здогадатися, що це за звук.

О 6.30 ранку ви визираєте з вікна. Сходить сонце, але ранок похмурий і монотонно сірий. Троє ваших сусідів зникли — чоловік, у Nike, жінка яка сопла, та хлопець, що пив пиво й мав коротку стрижку з невеликим чубчиком спереду. З'явився новий сусід, який зайняв місце хлопця — молода жінка зі справжнім довгим волоссям та мобільним телефоном. Ви пам'ятаєте її через тьмяну млу. Перед тим, як зійти, вона розчесала своє волосся, збрала його в хвіст, який спадає до середини її спини. Цікаво було б поговорити з нею трохи, але було не цілком доречно для формального знайомства у тьмяному досвітньому морці.

Дивлячись з вікна на стару радянську фабрику з проваленим дахом, ви помічаєте гасло „Слава труду“. Що далі поїзд, то далі ви повертаєтесь в часі до радянських днів. Це індустріальне пустище, оточене збіднілими селами з двокімнатними халупками, покритими руберойдом, почорнілим від стихій. Цей матеріал був би заборонений до використання в будь-якій іншій цивілізованій країні.

Молода жінка, що розчісувала волосся, зиркнула на вас, спускаючись з верхньої полиці та прямуючи до виходу. Ваші погляди зустрілися на якусь мить. Вона моргнула і зникла. Проте вона дружньо підморгнула.

Поїзд погойдує вас, везучи до кінцевого призначення — до містечка, яке зветь-

eyes met yours for a second. A blink and she was gone. But it was a friendly blink. The train is rocking you to your final destination—the town called HORLIVKA in Ukrainian, and GORLIVKA in Russian. This Ukrainian “H” and the more guttural Russian “G” are a big difference between the two languages. The name reminds you of the word “horlytsia”—meaning turtledove. You found out later it was named after engineer Horliv/Gorliv who founded the mining and manufacturing center during one of the five-year plans. Piles of trash—plastic bottles and aluminum cans—line the roadside here and there about twenty meters from the tracks as you get closer to the station. Railroad tracks seem to be a universal sign of the lower, sometimes seedier side of life, for whatever reason. You’re too tired to really think about it. Though you didn’t sleep well, you slept well enough to open your eyes for a new day. It was going to be another gray one, but a new one just the same. Orange and tall clay bricks and sullied once orange stucco line the building’s wall closest to the tracks as the train slows to a halt. You find out you’re in Mykytivka, a part of Horlivka, but still twenty minutes by bus from a cleansing shower that you will appreciate beyond belief to shake off the road dust, to shave, and to have a cup of coffee before you give your lecture at the university.

Michael M. Naydan

Севастопольський порт

ся „Горлівка” українською мовою і „Горловка” — російською. Ці звуки: українське „г” і більш горлове російське „г” — становить велику різницю між двома мовами. Назва нагадує вам слово „горлиця”. Згодом ви дізнаєтеся, що місто було назване на честь інженера Горлова, який заснував видобувний та виробничий центр під час однієї з п’ятирічок. Гори сміття — пластикові пляшки та алюмінієві бляшанки встеляють узбіччя дороги там і тут на відстані двадцяти метрів від колії, сповіщаючи про ваше наближення до станції. Залізничні колії чомусь видаються всезагальним символом нижчої сторони життя, соціального дна. Ви занадто втомлені, щоби серйозно про це подумати. Хоча ви й спали не надто добре, проте проспали достатньо аби очі розплющилися назустріч денному світу. Це буде черговий сірий день, та все ж це буде новий день... Помаранчева цегла і брудний, колись помаранчевий тиньк облицьовує стіни будинку, найближчого до колій; тим часом поїзд сповільнює рух і зупиняється. Ви з’ясовуєте, що ви в Микитівці, районі міста Горлівки, всього лиш у двадцяти хвилинах їзди на автобусі від свого номера з душою. Ви не повірите, якою радістю буде для вас змити дорожній пил, поголитися та випити горнятка кави перед тим, як виступити з лекцією в університеті.

Українською переклав
Олександр Ірванець

Sevastopol Harbour

„And the first place they sent me
was down to the sea
On board of a warship bound
for the Crimea
Three sticks in the middle all rolled
round with sheet
Faith! She walked through
the water without any feet

...
We fought at the Alma
likewise Inkerman
But the Rooshians they whaled us
at the Redan
While scaling the walls there
meself lost an eye
And a big Rooshian bullet ran off
with me thigh.”

“The Kerry Recruit,”
traditional Irish ballad, late 19th c.

Standing upon the heights of the Redan Hill in Sevastopol, deleting the rusting Black Sea fleet in my mind’s eye and replacing it with the image of the British, French, and Ottoman armada that stood in its place a century and a half earlier, I was reminded of a family legend—one that held that I was not the first of my line to behold what the ancient Greeks had named the “Glorious Port.”

An impoverished fisherman’s son of fisherman’s sons in rural western Ireland, my four-times great-grandfather Charles Tuohy found himself—as the story goes—sitting in

Із пагорба головної фортеці Севастополя я бачив не іржавий флот у гавані, а велику армаду, таку, як і сто п’ятдесят років тому, коли тут воювали британські, французькі, турецькі та російські військово-морські сили. Раптом я загадав: у родині переповідали про те, що й мої предки з Тугі були колись у цьому порту, який давні елліни називали „гаванню слави.”

Якось у сільській таверні до мого прапрапрадіда Чарльза Тугі, потомственного рибалки-бідняка, підійшло двоє незнайомців, що розмовляли з дивним акцентом. Запропонували випити. На дні кухля „Гіннеса,” яким його пригостили, була монетка з портретом короля Британії. Випивши напій, він офіційно (щоправда, не усвідомлюючи цього), вступав до королівської армії.

І через кілька місяців Чарльз уже перебував в епіцентрі великого бою у Севастополі, воюючи за чужу країну, якої він зовсім не розумів і не знав! Попри все вдалося вижити. До Ірландії він повернувся зовсім іншим: розчарованим і розлюченим. Гіркий досвід відбив будь-яке бажання виїздити за кордон. Так моя родина засвоїла урок: ніколи не вірити можновладцям, бо вони завжди байдужі до інтересів простих людей.

the local tavern one evening when two unusually-dressed gentlemen speaking in a strange accent offered him a pint. He thought nothing of it and quickly drained the glass—only to find pressed to his lips a small coin with the effigy of His Majesty William IV. Unaware of this particular recruiting tactic, by taking “the King’s shilling,” Charles had just enlisted in the British Army.

Not too long afterwards, he found himself at the siege of Sevastopol, key to victory in the great Crimean War being waged to test the imperial ambitions of Britain, France, and Russia, as well as nascent Italy and dying Ottoman Turkey. To Charles, however, a grand epic it was not. Fighting for a country not his own, in a war whose causes were to him unknown, in a country alien and far from home, he tried only to survive—and, unlike the unfortunate hero of “The Kerry Recruit,” did so unscathed. Yet all the same, he returned home an embittered man, one for whom the foreign—whether British or Russian—was to be feared, not befriended.

Five generations later, I had rather more luck than my ancestor attaining the heights of Sevastopol, having cruised across the harbour for the equivalent of that fateful shilling. Yet, just as he did, I arrived to a city still very much playing host to great powers hunched over a geopolitical chessboard. From Ukrainian sailors sneaking out at night to replace the Russian

tricolour with their own blue and gold banner on the port’s disputed lighthouse, to American sailors struggling to unload their humanitarian cargoes nearby in support of military exercises, to Russian sailors providing a dutiful audience for Moscow’s mayor inaugurating a “cultural center” near their base, here the first-line pawns of multiple nations are still being sent to capture this yet-important square.

Yet, very much like my ancestor, I felt myself to be amidst a conflict not my own, in a country not my own—quite unlike my experiences elsewhere in Ukraine. Whether in the looks of horror on the faces of (the neo-Stalinist) Natalia Vitrenko Bloc agitators for declining to vote in their “referendum” (I was told to “do my sightseeing and get out”), or in the drunken threats of physical harm from locals for failing to correctly answer the challenge “Are you Russian or aren’t you?” it was clear that this was a town with anger, if not ammunition, directed towards its foreign visitors.

Returning from Sevastopol’s heights, however, I was not so embittered as my ancestor. Of course, the geopolitical tensions I witnessed in Crimea continue—but hope exists as well on the peninsula due to one other group of locals: the youth. At a multi-day, student-organized conference on “Ukraine’s National Interests,” the young people of Crimea calmly and professionally worked to develop independent answers

to the strategic questions facing their region—in an eager, innovative, and open manner refreshingly free of the cold zero-sum logic that has so often characterized local history. Though they were certainly of differing opinions regarding, for example, the desirability of friendship with Ukraine’s northeastern neighbour, I saw in these students not the spirit of Crimean War soldiers, but of their fellow citizens who had earlier filled the revolutionary Maidan.

It is certainly true that the peninsula will remain centrally important so long as there are states with the capacity to act in favour of their interests. Yet, with each passing generation, interests can change—whether among the men of my own family, who seek rather than fear foreign shores, or among states, which can find friends where there were previously only foes. And so, interacting with the young faces of Sevastopol gives me hope—that this glorious harbour will in the future not be a prize to be seized or a fortress to be defended, but a window of openness and opportunity to and for the wider world that glimmers West across the sea.

Emmet Touhy

Те, що я побачив у Севастополі, було неспожитим на розповіді мого предка. Я не спостерігав за військовими діями, а споглядав ситуацію, коли великі держави дбали насамперед про свої стратегічні інтереси. Севастополь уже вкотре став шахівницею, і на цій „дощці розваг” великі держави керували своїми пішаками: вперед і назад, туди і сюди – до маяка в гавані, на який претендують і Росія, і Україна; до порту Феодосія, де американський флот не міг розвантажитися минулого року; до міських вулиць, по яких ходили моряки обох країн.

На вулицях Севастополя я вперше за півроку в Україні відчував себе чужинцем. І люди довкіл сприймали мене за іноземця. Це відчувалося у сповнених жаху поглядах членів блоку Наталії Вітренко, коли я відмовлявся голосувати на їхньому „референдумі” проти Заходу, а ще у п’яних погрозах місцевих молодиків, яким я не зміг „правильно” відповісти на запитання „Ви російський или нет?”. Севастополь раптом нагадав мені, що я перебуваю далеко від домівки, всередині іноземного конфлікту.

Але, повертаючись із Криму, я не був таким розчарованим, як мій предок. Відчув: хоча геополітичні розваги продовжуються, але це ненадовго. У Сімферополі витав дух не кримської війни, а Майдану.

Я відвідав конференцію „Національні інтереси України”, організовану студента-

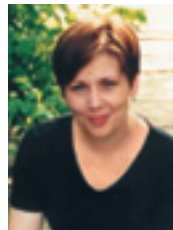
ми. Її учасниками були міжнародні й українські фахівці, урядовці. Там я побачив нащадків російських вояків і депортованих кримських татар, тих, хто шукав відповіді на найважливіші питання сучасної України. Вони працювали чесно і серйозно, без зайвої риторики.

Незважаючи на те, що їхні погляди на міжнародні відносини з Росією не збіглися, я відчув у них частку духу, започаткованого Майданом – бажання творити нове майбутнє.

Отже, поїздка до Криму змінила мої погляди. І, тим більше, вони відрізнялися від поглядів мого предка. Звісно, геополітична роль півострова не зменшуватиметься, бо проблеми між державами залишилися. Але інтереси держав можуть змінитися. Після розмов із молодими розумними учасниками конференції у мене з’явилась надія. Сподіваюсь, що севастопольська гавань не буде трофеєм, який завойовуватимуть, чи фортецею, яку треба захищати, а стане відчиненим вікном, і через нього осягатимуть широкий світ – на Заході, за сонячним морем.

Еммет Тузі

Фулбрайтівська програма для студентів, викладачів й молодих дослідників

Інна Бариш
Координатор Програм

Inna Barysh
Program Coordinator

Fulbright Graduate Student and Junior Faculty Program

В останні роки Україна демонструє все більшу відкритість до світу та зацікавленість в надбаннях західної, зокрема – американської науки, освіти та культури. Результати наших фулбрайтівських конкурсів щороку підтверджують щирий інтерес до американської науки та бажання вчитися у просторі академічної свободи, яку для багатьох уособлює саме американська теорія й практика.

Все більше молодих людей в Україні розраховують на американський диплом як на реальну гарантію своєї успішної кар'єри, важливий чинник професійного зростання. Наприклад, такі, обслуговуючі західних інвесторів, юридичні фірми, як Magister and Partners або Chadbourne and Parke, вже декілька років як зробили американський ступінь з права (L.L.M.) стандартною умовою для працевлаштування.

Не менш популярною в Україні є нині американська освіта в економіці, сфері мистецтв і мистецтвознавства, лінгвістики та прикладної психології, історії й політичних наук, археології та бібліотечної справи. Це відображає конкурсна статистика. Цього року із 168 конкурсних заявок на 2007-2008 навчальний рік, найбільшу кількість анкет було подано на такі напрями: право (26), економіка (24), міжнародні відносини (13), лінгвістика (12), психологія (10) педагогіка та управління в галузі освіти (8), мистецтво/мистецтвознавство (10), література (8), журналістика / засоби масової комунікації (6).

Ще минулого року ми зауважили, що розвиток високих технологій націлює молодь на отримання освіти, орієнтованої на потреби ринку праці, а отже, збільшується зацікавленість у природничих та технічних дисциплінах. З 2007 року Програма ім. Фулбрайта розширює перелік конкурсних дисциплін та оголошує щорічні конкурси з природничих та інженерних наук для студентів, випускників університетів та молодих дослідників. Щороку відбуватиметься конкурс International Fulbright Science and Technology Ph.D. Award на здобуття стипендії для навчання в аспірантурі провідного американського університету.

Слід відмітити також, що характер зацікавленості молодих українців в американській освіті змінюється. З екзотичної подорожі та бажанням жити новим колоритним життям – навчання в США за магістерськими програмами перетворилося на пріоритет студентської еліти України. Роботи молодих науковців так само демонструють не спрощену мотивацію, а глибину, інтелектуальну відкритість та професійне честюлюбство, що викликає повагу.

Цього року більшість півфіналістів програми змогли вказати американські університети, у яких вони бажали б навчатися або проводити дослідження, а також конкретні причини даного вибору. Фіналісти були непогано обізнані із сучасним станом американської вищої освіти, знали на персоналіях американської науки та продемонстрували чітке усвідомлення своїх пріоритетів.

Серед 25 фіналістів 2006 року 18 – це молоді науковці, викладачі, журналісти, 7 переможців конкурсу – студенти випускних курсів.

Не лише виключні можливості американської школи приваблюють тих молодих дослідників або студентів, які зараз знаходяться за Програмою в США. „На вулиці, в крамниці, в студентській аудиторії й у громадському транспорті я завжди в оточенні різнонаціональної спільноти, яка вчить мене законам толерантності та розуміння різних культур. Напевне, саме це і є най-

In the last few years Ukraine continues to demonstrate a wider openness to the world and an interest in the achievements of western and especially American education, scholarship and culture. The results of our Fulbright competition every year underline a genuine interest in American education and the desire to study in an academically open space, which for many people is epitomized in American theory and practice.

More young people in Ukraine are banking on an American diploma as a realistic guarantee of their career success. One can just cite firms catering to Western investors as clients, such as Magister and Partners or Chadbourne and Parke, and see that they welcome an American law degree as a qualification in their job applicants.

No less popular in Ukraine is today's American education in economics, art and art history, linguistics, applied psychology, history, political science, archaeology and library science. The Fulbright applicant statistics illustrate this. Out of 168 applicants for the academic year 2007-08, fields most represented were: law (26), economics (24), international relations (13), linguistics (12), psychology (10), art/art history (10), education and administration (8), literature (8), journalism and mass communication (6).

Already last year we noticed that the development of higher technology prompts youth to seek higher education, which responds to the job market, and therefore there is a growing interest in science and technology. In 2007 the Fulbright Program expanded its eligible fields to include science and engineering for students, graduates and junior faculty. Every year there will also be a competition for the International Fulbright Science and Technology Ph.D. Award for graduate work at a leading American university.

It is also important to note that the nature of young Ukrainians' interest in American education is changing. Rather than an exotic journey and a chance to experience an adventuresome year, entering an M.A. program in the States has become a priority for the Ukrainian student elite. The proposal descriptions of the junior faculty have also moved away from a simplistic motivation to a deeper intellectual curiosity and professional ambition.

This year most applicants specifically chose and substantiated their choice of a particular American university at which they would like to study or do research. The finalists were quite familiar with the current state of higher education in the States, knew recognized authorities in their fields, and could formulate well their priorities. Among the 25 finalists, 7 opted to go for graduate degrees, while 18 were young researchers, lecturers, specialists, and journalists.

It is not only the university education, which is enriching the lives of the present young Fulbrighters in the States, but lessons can be found everywhere. "On the street, in stores, in the classrooms, and on public transportation I am always in a multi-ethnic environment which teaches me tolerance and cross-cultural understanding. Probably this is the most significant and valuable aspect of my Fulbright experience," writes a Columbia University student Nadya Hladun.

Simultaneously, ten young U.S. researchers come to Ukraine for an academic year, and are placed at universities, research centers, and NGO's. For them the year in Ukraine obviously offers an opportunity to see new places and to experience a different

важливішою та найціннішою складовою мого фулбрайтівського досвіду”, – пише фулбрайтівська студентка Колумбійського університету Надія Гладун.

Щороку до України приїжджають на стажування 10 молодих дослідників із США. Вони проводять академічний рік (10 місяців), співпрацюючи з українськими університетами, дослідницькими центрами та недержавними організаціями.

Для більшості молодих американців-фулбрайтівський рік в Україні – це не лише можливість побачити нові місця, відчути іншу, цікаву для них культуру. Тематика більшості конкурсних проєктів за останні два роки була інспірована соціально-політичними подіями, які відбувались в Україні. Попри всі політичні незгодженості та складну економічну ситуацію в країні, конкурс U.S. Student Program зростає: у 2006 році до фіналу було рекомендовано 17 кандидатів (у 2005 – 13). Американські аспіранти щиро прагнуть побачити Україну в умовах зростаючого динамізму її політичного життя та політичної відкритості.

Одним з найбільш цікавих проєктів 2006 року стала конференція „Створення мережі архівів культурної спадщини в Україні”, яку за участі українських колег-фулбрайтерів, організував Ентоні Поточняк. У ній взяли участь понад 30 провідних фахівців з різних областей України та з-за кордону – фольклористів, архівістів, правознавців, урядовців, спеціалістів з інформаційних технологій. Веб-сторінка: www.folk.org.ua.

Нам здається важливим, що зростаюча відкритість країни помітним чином позначилась на настроях молодих людей – українців та американців.

interesting culture. However, their proposed topics within the last two years relate to the socio-political events, which have transpired in Ukraine. American graduate students value Ukraine as a place where the dynamics of political life and political openness can be closely observed. In spite of all the political controversies and the complex economical situation in the country, the competition for the U.S. Student Program is growing – there were 17 candidates recommended for grants in the 2007-08 academic year as compared to 13 in 2005-06.

An interesting project in 2006 was a conference organized by a Fulbrighter Anthony Potoczniak on “Networking Cultural Heritage Collections in Ukraine” and the creation of a website of cultural preservation archives (www.folk.org.ua). The seminar gathered more than 30 leading Ukrainian and foreign experts, including folklorists, archivists, lawyers, administrators, mass information specialists.

It is noteworthy that the growing openness of the country is also substantially reflected in the attitudes of young people – Ukrainians and Americans.

Yevgen Bezvushko International Management Khmelnytsky State University NGO “Podillya Pershyi Association,” Khmelnytskyi	Brandeis University International M.B.A. Program	Євген Безвушко Міжнародний менеджмент Хмельницький державний університет Асоціація „Поділля Перший”, м. Хмельницький
Olga Donets American Studies Kyiv Slavonic University - Chernihiv	University of Oregon Master’s program in Literature	Ольга Донець Американська література Чернігівське відділення Київського славистичного університету
Oksana Dzyuban Linguistics Ukrainian Catholic University, Lviv	School for International Training Master’s program in Teaching	Оксана Дзюбан Лінгвістика Український Католицький Університет, м. Львів
Nadiya Gladun Psychology Kyiv National Linguistic University	Teachers College, Columbia University Master’s program in Social- Organizational Psychology	Гладун Надія Психологія Київський національний лінгвістичний універ- ситет
Yuliya Halushka Library and Information Science Ukrainian Catholic University, Lviv	University of Iowa Master’s program in Library and Information Science	Юлія Галушка Бібліотечна справа Український Католицький Університет, м. Львів
Ivanna Khodonovych Linguistics Kyiv National Linguistic University	San Jose State University Master’s program in Linguistics	Іванна Ходонович Лінгвістика Київський національний лінгвістичний універ- ситет

Mykyta Mykhaylychenko Economics National University of Kyiv-Mohyla Academy Center for Social and Economic Research, Kyiv	Brandeis University Master's program in Economics and Finance	Микита Михайличенко Економіка Національний університет „Києво-Могилянська академія” Центр соціальних та економічних досліджень, м. Київ
Katerina Pashkovska Folklore Kyiv National Linguistic University	Utah State University Master's program in American Studies: Folklore	Катерина Пашковська Фольклор Київський національний лінгвістичний універ- ситет
Sergiy Petukhov Law Kyiv Taras Shevchenko National University	University of Houston, Law Center Master's program in International Law	Сергій Петухов Право Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
Maya Repchenko Linguistics Ternopil National Pedagogical University Ternopil National Economic University	University of South Carolina Master's program in Linguistics	Репченко Майя Лінгвістика Тернопільський національний педагогічний університет Тернопільський національний економічний університет
Yuriy Shevchenko Law Donetsk National University Investment Corporation, Donetsk	University of Pittsburgh School of Law Master's program in Law	Юрій Шевченко Право Донецький національний університет Індустріально-інвестиційна компанія, м. Донецьк
Nataliya Starostenko Economics Yalta Institute of Management	University of Pennsylvania Master's program in Government Administration	Наталія Старостенко Економіка Ялтинський університет менеджменту
Ruslan Suvorov Linguistics National University of Kyiv-Mohyla Academy Izmail State University for the Humanities	Iowa State University Master's program in Teaching English: English as Second Language/Applied Linguistics	Руслан Суворов Лінгвістика Національний університет „Києво-Могилянська академія” Ізмаїльський державний гуманітарний універ- ситет
Anna Taranenko International Relations Luhansk Taras Shevchenko National Pedagogical University International Relations Department of the Constitutional Court of Ukraine, Kyiv	University of Illinois Chicago Master's program in Hispanic Studies	Анна Тараненко Міжнародні відносини Луганський національний педагогічний універ- ситет Відділ зовнішніх зв'язків Секретаріату Конституційного Суду України
Natalya Vilyavina Law National Law Academy of Ukraine, Kharkiv	University of San Diego, School of Law Master's program in Comparative Law	Наталія Вілявіна Право Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого, м. Харків
Andriy Yastreb Economics National Agricultural University, Kyiv	Brandeis University Master's program in International Economics and Finance	Андрій Ястреб Економіка Національний аграрний університет, м. Київ

Ольга Донець

Моє навчання полягало у проходженні курсів, що поглиблюють усвідомлення основних аспектів мого майбутнього дослідження. Навесні я розпочала збирати друкований і медіа-матеріал для написання магістерського проекту на тему „Міфологічність елементів сучасного світогляду“. Я планую опублікувати деякі свої спостереження в журналах.

Для мене було дуже цікаво потрапити у національно-змішане середовище, де кожна особистість сприймається як унікальна. За майже кожним студентом – своя історія досягнень, вражаючого досвіду. Приємно чути, що люди знають дещо про Україну, дехто навіть відвідував окремі міста.

Юджін – досить маленьке університетське містечко, і мабуть, саме цим зумовлена його атмосфера: мене врази-

ла відкритість, щирість, життєрадісність і дружність жителів. Я особливо відчула це після відвідань Філадельфії і Нью-Йорку, міст мега-заклопотаних облич і шаленого руху.

Olga Donets

I have taken courses in order to broaden my perspective on my research topic and have collected printed and media materials for my master's thesis "Patterns of Tradition in the Contemporary Worldview." I also plan to publish some of my materials in journals.

I found it amazing to be in a multinational environment that celebrates diversity and acknowledges each person's unique value. Nearly every student has behind him/her

an unique wonderful story of achievements and unbelievable experiences. Here, this is further enriched by a substantial number of elderly students.

It is very pleasing to hear other people asking and telling you of their familiarity with Ukraine or Ukrainians. Sometimes I meet individuals who have traveled to major historical sites in Ukraine.

The city of Eugene is very much like home. Its unique atmosphere is probably due to its rural character. This atmosphere is created by the openness, friendliness, and sincerity of people and their close relationship with nature. I really appreciated the difference, after visiting Philadelphia and New York, cities of mega-preoccupied locked faces and rushing tempos.

Юлія Галушка

Університет штату Айова, зосереджений в основному на медицині, технічних спеціальностях та бізнесі, пропонує гарні програми і в інших царинах, у тому числі, у галузі бібліотекознавства та інформатики, якою я займаюся.

Мені пощастило проходити практику у бібліотеці Історичного товариства штату Айова, де я здобула навички англо-американської системи каталогізації, якою послуговується Бібліотека Конгресу.

На мою думку, весь досвід перебування в Америці досить незвичний у позитивному сенсі. Маю на увазі повсякденний досвід, такий як відвідання банку, крамниць, знайомство і спілкування з людьми,

а також здобуття нових знань про систему освіти.

Yuliya Halushka

My department of Library and Information Science actively combines theory and practice. I like the level of our classes. I arranged an internship at the Iowa Historical Society Library. There I have learned cataloguing according to Anglo-American Cataloguing Rules followed by the Library of Congress.

Here I also discovered what distance learning is. People in remote sites can participate in our classes via the Internet. We have cameras and microphones in our classes, so that we can see each other and communicate with one another. It really is amazing!

I see most of my experiences, even such everyday ones as banking, shopping, seeing and talking to people, as unusual and good.

Надія Гладун

Нью-Йорк, Нью-Йорк, Нью-Йорк!

Зі студентських років я дуже цікавилась організаційною психологією та мріяла отримати професійну освіту в цій галузі. Завдяки Fulbright Graduate Program сьогодні я навчаюсь в одному з найкращих університетів Америки – всесвітньо відомій Колумбії – і отримую магістерський ступінь у галузі „Організаційна психологія“.

Колумбійський університет знаходиться в славнозвісному Нью-Йорку, що безумовно додає моєму досвіду в Америці особливого колориту. Саме тут я маю можливість кожного дня спілкуватися з найкращими фахівцями у своїй галузі, відвідувати лекції світових лідерів та користуватися величезними ресурсами університету з 250-річною історією. Свій вільний час я присвячую вивченню цього унікального міста, його вулиць та площ, історичних закутків та всесвітньо відомих музеїв. І, безумовно, невід'ємною частиною мого життя в Big Apple є щоденне спілкування з представниками різних країн. На вулиці, у крамничці, у студентській аудиторії та у громадському транспорті я завжди в оточенні різноманітної спільноти, яка вчить мене законам толерантності та розуміння різних культур. Напевне, саме це і є найважливішою та найціннішою складовою мого фулбрайтівського досвіду.

денне спілкування з представниками різних країн. На вулиці, у крамничці, у студентській аудиторії та у громадському транспорті я завжди в оточенні різноманітної спільноти, яка вчить мене законам толерантності та розуміння різних культур. Напевне, саме це і є найважливішою та найціннішою складовою мого фулбрайтівського досвіду.

Nadiya Gladun

New-Yooork,
Neeew-Yooork!!!

When I got the official acceptance to the Organizational Psychology Program at Columbia University (CU) in New York City, I was definitely the happiest person in the world! Have you met anyone who could refuse to visit NYC or study at the world-famous CU? I have not. However, as my first days in the Big Apple passed, this euphoria started to dissolve... I found myself in a city, where buying a cell phone was much more complicated than opening a bank account, and price tags in stores were not always quite truthful. It took me almost two months

to get used to NYC's diverse population, constantly changing weather, omnipresent air-conditioning and... whatever ... just another way of life!

Even if you grew up in a large city, New York will overwhelm you – it is totally different. Virtually it is not a city – it is a whole miniature world! You can find here both anything you want and what you dare not to see – luxurious Fifth Avenue and impoverished Harlem,

wealthy Wall Street and crowds of homeless people, clean and neat squares and often disgusting subways. Gorgeous Broadway, famous Brighton Beach, trendy Chelsea, touristy Times Square, crowded Chinatown, neat Little Italy, world-famous skyscrapers and plenty of churches – it is all New York, the city that overwhelms!

What is it like to be a Fulbrighter in NYC? Well, it is a great chance to lose your mind

and at the same time experience unique multi-cultural communication. I cannot think of any nation that you will not find here. And what astounded me most in the beginning – there are just a few people who speak decent English here! So, if your scores on the GRE test were higher than 500 – you will be treated like God in most parts of this amazing city... in most of them, but not in Columbia University Morningside Campus...

Катерина Пашковська

Західний штат Юта, завдяки своїм горам та чималій кількості снігу, надає гостям чудові можливості для занять зимовими видами спорту; а декілька гарячих джерел нагадують курорти Угорщини. Все це чудово, але треба знайти час на дозвілля. Юта – це також місце мешкання мормонів, дуже релігійних людей, які забороняють споживання алкоголю та тютюну у своїй громаді. Через це і Логан має лише один магазин з алкоголем та тютюном, попри те, що він – університетське містечко. На вулиці ніколи не побачиш нетверезу людину.

Мій перший семестр в Utah State University виявився і захоплюючим, і важким. Перш за все, треба було звикнути до мови моїх викладачів – темпу, вимови, артикуляції та інтонації – щоб швидко їх розуміти.

Шукаючи доречні курси для мого порівняльного дослідження американських та українських колиських, я із захватом зрозуміла, що можу обрати майже будь-який курс, навіть не на своєму факультеті. Це виявилось для мене надзвичайно важливим, тому що більшість спеціалістів з фольклору перебувала на стажуванні, коли я приїхала. Незважаючи на це, мені вдалося знайти чудового професора антропології Річлі Крапо, який вів курс „Антропология релігії“. Оскільки моя розвідка поділяється на тематичні підрозділи (із розглядом літератури, музики, історії, освіти тощо), цей курс дозволив мені усвідомити розширені можливості мого порівняльного дослідження. Д-р Крапо зацікавився моїм дослідженням, і висловив згоду увійти до складу комісії, яка розглядала мою дисертацію.

З величезним здивуванням я зрозуміла, що дуже багато людей тут говорить іспанською. Завдяки тому, що я також володію цією мовою, я могла включити до свого дослідження деякі дані з іспанської. Більш того, чимало студентів розмовляє російською тому, що вони були в Росії

в складі мормонських місій. Мене вразило те, як вправно вони відмінюють слова – на мою думку, це одна із найскладніших частин будь-якої синтетичної мови. Я ще раз усвідомила, що увесь світ – це „одне велике село“. Я також познайомилася із викладачкою російської мови, яка народилася в моєму рідному місті, Одесі (її батьки і досі живуть там). А в моїй групі вчився студент, який з місією був у Києві.

Кожен день приносить нові враження. Крім професійних винаходів, завжди приємно спостерігати та порівнювати культурні відмінності, погляди та реакції людей. Такі спостереження багато чого нас вчать, а саме: бачити більше, розуміти більше, вчитися більше.

Kateryna Pashkovska

A western state, Utah has mountains, which along with a good amount of snow, provide a wonderful opportunity for skiing, snowshoeing, and snowboarding. Reminiscent of Hungarian resorts, there are also several hot springs in the area. Beckoning as it is, one needs to find time to enjoy it. Utah is also the home of Mormons, who are very religious and propagate abstention from alcohol and tobacco. Therefore, although Logan is a university town, it has only one liquor and tobacco shop. You will never see anyone on the streets who is not sober.

My first semester at Utah State University was simultaneously very exciting and

tough. The first task was to adjust to my professors' speech – tempo, enunciation, articulation, and intonation – in order to be able to understand them quickly enough.

As I looked for courses to complement my research in comparing American and Ukrainian lullabies I was very excited to discover that one can choose almost any course on campus, and not only that which is within one's department. This turned out to be particularly important for me, since most folklore professors were on sabbaticals when I arrived. However, after browsing in other departments, I found a marvelous anthropology professor, Richley Crapo, who was teaching a course "Anthropology of Religion." Since my research on lullabies includes thematic aspects (addressing literature, music, history, education among others), this course ended up giving me a much broader view of what I can do in my comparative study. Also, Dr. Crapo became interested in my research, and agreed to be on my thesis committee.

I was amazed at how many people here speak Spanish. Since I know Spanish, I could incorporate some Spanish language data into the research. And not only Spanish – in fact, many students speak Russian, as quite a lot of them were doing their Mormon mission in Russia. I was impressed at how well they use inflections that, in my opinion, are the most difficult part in any synthetic language. I realized once again that our world is "one big village." I also met a professor of Russian who was born and spent her childhood in my native city, Odesa (her parents still live there). In my folklore class I met a student who had been on a mission to Kyiv.

Every new day brings various new experiences. Besides professional discoveries, it's always rewarding to observe and compare cultural differences, peoples' attitudes and reactions. These observations teach us a lot. They allow us to see more, to understand more, and to learn more.

Елізабет Андерсон Elizabeth Anderson

Trinity College, Dublin, Ireland

Магістр філософії з екуменічних досліджень (2006)
Теологія та релігія: екуменічні відносини в Україні

Український католицький університет, Львів

Елізабет Андерсон закінчила Swarthmore College за фахом „Історія та теологія християнства”. За допомогою попередніх грантів та стипендій вона вже проводила дослідження зі взаємовідносин між релігійними групами в Єгипті, на Філіпінах, у Данії та Ірландії. Вона має намір поєднати свою професійну діяльність із участю в екуменічному русі як член англіканського релігійного ордену. Вона сподівається, що їй вдасться привернути увагу до вивчення східнохристиянської традиції в освітньому середовищі та сприяти кращому розумінню та поцінуванню східнохристиянських церков в екуменічних колах.

M.Phil. in Ecumenical Studies (2006)
Theology & Religion: Ecumenical Relations in Ukraine

Ukrainian Catholic University, Lviv

Elizabeth Anderson graduated from Swarthmore College with an independent major in Christian history and theology. With the support of several prior grants and fellowships, she has already done field research on the relations between religious groups in Egypt, the Philippines, Denmark, and Ireland. She plans ultimately to have both an academic career and to be involved with the ecumenical movement as a sister in an Anglican religious order. She hopes to invigorate the study of Eastern Christian traditions within the academic world, and to work in ecumenical circles to promote understanding and appreciation of the Eastern churches.

Інна Факторович Inna Faktorovich

University of Massachusetts, Amherst, MA

Бакалавр економіки та психології, державної політики та міжнародних зв'язків (2006)
Соціологія: Соціальні та економічні наслідки економічних зрушень

Одеський національний політехнічний університет

Інна Факторович закінчила University of Massachusetts, Amherst, із ступенем бакалавра економіки та психології; також вивчала міжнародні відносини та державну політику. Її дисертація була присвячена психологічним наслідкам економічних зрушень. Планує спеціалізуватися у галузі соціології. Свою майбутню працю бачить у поєднанні викладання з наданням консультацій бізнесовим, державним та недержавним структурам з питань впливу ними запланованих економічних змін на працівників і/або споживачів.

B.A. in Economics and Psychology, Public Policy and International Relations (2006)
Sociology: Social and Psychological Effects of Economic Change

Odesa National Polytechnic University

Inna Faktorovich wrote a senior honors thesis on the social and psychological effects of economic change at the University of Massachusetts, Amherst, from which she graduated with a bachelor's in economics and psychology with certificates in public policy and administration as well as international relations. She intends to pursue graduate studies in sociology and eventually to work in academia as well as consult businesses, governmental and non-governmental organization on how economic changes they seek to implement might affect their employees and/or constituents.

Віктор Фліорент Victor Fliorent

Fordham University, New York, NY

Бакалавр математики/економіки (2005)
Економіка: Створення державних внутрішніх ринків заборгованості

Одеський державний університет економіки

Віктор Фліорент закінчив Fordham University із відзнакою зі ступенем бакалавра з математики та економіки. Тема його дипломної роботи „Урахування ризику спаду виробництва”. Віктор писав статті для журналу „Buyouts”, а також був заступником редактора „Investment Benchmark Report: Private Equity Europe 2005 and IBR: Venture Capital 2005”. Останнім часом Фліорент працював аналітиком із управління цінними паперами в компанії і банку Metlife.

B.A. in Mathematics/ Economics (2005)
Economics: Developing Government Domestic Debt Markets

Odesa State University of Economics

Victor Fliorent graduated from Fordham University with a degree in Mathematics and Economics with Honors where he wrote a thesis on “Incorporating Downside Risk.” Additionally, Victor has written articles for Buyouts magazine and was assistant editor for “Investment Benchmark Report: Private Equity Europe 2005” and “IBR: Venture Capital 2005”. Most recently he was an analyst in Portfolio Management at Metlife and Metlife Bank.

Софія Джонсон Sophia Johnson

Smith College, Northampton, MA

Бакалавр соціології (2003)
Східноєвропейська політика: що призвело до помаранчевої революції

Національний університет „Києво-Могилянська Академія”

Софія Джонсон має ступені з соціології та російських досліджень у Smith College. Її дипломна праця була присвячена політичним та національно-етнічним дилемам України упродовж процесу національного відродження. Її цікавить розуміння со-

B.A. in Sociology (2003)
Eastern European Politics: Examining the Catalyst for the Orange Revolution

National University Kyiv-Mohyla Academy

Sophia Johnson double-majored in sociology and Russian civilization studies at Smith College, where she wrote a senior thesis on the political and “ethno-national” dilemmas in Ukraine's nation-building process. She is interested in understanding social change,

ціальних зрушень, як політичних, так і економічних, тому що вона має намір працювати в галузі міжнародного права країн періоду становлення демократії.

both political and economic, because she hopes ultimately to work in international law related to transitional democracies.

Катя Косів   Katya Kosiv

Vanderbilt University, Nashville, TN

Бакалавр філософії/ біології (2006)

Соціологія: Вплив соціальних установ на життя дітей-інвалідів

B.A. in Philosophy/ Biological Sciences (2006)

Sociology: Impact of Social Institutions on Disabled Children

Національний університет „Києво-Могилянська Академія”

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Одержавши два наукові ступені в Vanderbilt University, Катя поєднала свої інтереси в галузі філософії та охорони здоров'я. Вона має намір одержати вищу освіту з медицини зі спеціалізацією в галузі охорони дитячого здоров'я.

Studying philosophy and biology at Vanderbilt University, Katya combined her interests in philosophy and public health issues. She plans to obtain advanced degrees in medicine and public health, and to focus on global health policies regarding children.

Ендрю Матені   Andrew Matheny

Brown University, Providence, RI

Магістр слов'янських мов,

бакалавр математики та економіки (2006)

Економічний розвиток: соціальні наслідки приватизації енергетичного сектору в економіці України

M.A./B.A. in Slavic Languages/ Mathematical Economics (2006)

Economic Development: Social Impact of Energy-Sector Privatizations in Ukraine

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка

Kyiv Taras Shevchenko National University

Ендрю Матені виріс у Франції. Вже там він займався проблемами енергетики України, працюючи в Парижі у Міжнародному агентстві енергетики. Він є автором звіту з енергополітики України, а також розділу про вугільну промисловість в *Ukraine Energy Policy Review 2006* (IEA/OECD, 2006). Ендрю закінчив Brown University, одержавши ступені бакалавра математики та магістра слов'янських мов. Має намір працювати на регіональному рівні в Україні та країнах колишнього Радянського Союзу і здобути ступені з економіки, економічного розвитку або права.

Raised in France, Mr. Matheny has already conducted research on Ukraine's energy sector with the International Energy Agency in Paris, where he authored a statistical review of Ukraine's energy policies and a chapter on the coal industry for *Ukraine Energy Policy Review 2006* (IEA/OECD, 2006). He graduated from Brown University with a B.A. in mathematics, and an M.A. in Slavic languages. He hopes ultimately to develop a regional expertise in Ukraine and in the former Soviet Union and to pursue an advanced degree in economics, economic development, or law.

Еммет Туґі   Emmet Tuohy

Georgetown University, Washington, DC

Бакалавр світової історії (2004)

Східноєвропейська політика:

Орієнтація української зовнішньої політики

B.S.F.S. in International History (2004)

Eastern European Politics:

Ukraine's Foreign Policy Orientation

Український центр незалежних політичних досліджень, Київ

Ukrainian Center for Independent Political Research, Kyiv

Після закінчення факультету міжнародних відносин в Georgetown University та одержання ступеня бакалавра світової історії, Еммет Туґі працював як дослідник зовнішньої політики у Вашингтоні: спочатку в Nixon Center, а пізніше – в Hudson Institute, де він обіймає посаду заступника директора Центру євразійської політики. Він вже втретє приїждить в Україну в рамках Програми ім. Фулбрайта. У свій перший приїзд він провів два місяці в наметному містечку протягом помаранчевої революції, працюючи в охороні; пізніше повернувся як спостерігач протягом виборів у Криму в березні 2006 р. Еммет Туґі планує здобути ступінь із міжнародних відносин та стати дипломатом.

Since graduating from the School of Foreign Service at Georgetown University, Emmet Tuohy has worked as a foreign-policy researcher in Washington, DC—first at the Nixon Center and subsequently at the Hudson Institute, where he is also Assistant Director of the Center for Eurasian Policy. As a Fulbrighter, he came to Ukraine for the third time. He first spent two months living in Tent City during the Orange Revolution, serving as a security guard, before then returning as an election observer to Crimea in March 2006. Emmet Tuohy plans to pursue a graduate degree in international relations and ultimately a career in diplomacy.

Уільям Вареттоні   William Varettoni

University of Maryland, College Park, MD

Магістр стабільного розвитку, збереження біології

Державна політика: Усебічний аналіз безпеки та стабільності в Криму

M.S. in Sustainable Development, Conservation Biology (2004)

Public Policy: A Multidimensional Analysis of Crimean Security and Stability

Національний університет „Києво-Могилянська Академія”

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Уільям Вареттоні займався багатодисциплінарними дослідженнями. Як волонтер Корпусу Миру в Україні він працював

William Varettoni has a background in multidisciplinary work and research. As a Peace Corps volunteer in Ukraine, he worked as

консультантом із питань бізнесу та радником численних екологічних НДО. Він працював у зонах конфліктів та пост-конфліктних регіонах у Сенегалі та Танзанії. Саме тому він зацікавився питаннями безпеки і обрав їх темою своєї докторської дисертації. В University of Notre Dame Вареттоні одержав ступені з бухгалтерії, екології та комп'ютерного програмування. В University of Maryland він пише свою докторську дисертацію з державної політики, зокрема, з питань міжнародної безпеки, розвитку та економічної політики.

a business consultant and as an adviser to various environmental NGOs. He has worked in conflict and post-conflict areas in Senegal and Tanzania, which led him to pursue security studies as part of his Ph.D. research. As an undergraduate at the University of Notre Dame, he triple-majored in Accounting, Environmental Science, and Computer Applications. At the University of Maryland he is currently a doctoral candidate in public policy focusing on international security, development, and economic policy.

Стефан Витвицький **Stephan Vitvitsky**
The Fletcher School, Tufts University, Medford, MA

Бакалавр економіки та політології (2006)
Економічний розвиток: розвиток села в Україні

B.A. in Economics and Political Science (2006)
Economic Development: Rural Economic Development in Ukraine

Національний університет „Києво-Могилянська Академія”

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Упродовж навчання в Tufts University Стефан займався економікою перехідного періоду, зокрема, питаннями розвитку сільського господарства у Східній Європі. Із часом він сподівається отримати ступінь магістра з міжнародного розвитку та з управління бізнесом.

As an undergraduate economics major at Tufts University, Stephan focused on transition economies and economic development, particularly rural issues in Eastern Europe. He hopes to eventually obtain a master's degree in international development and an M.B.A.

Інна Факторович

Я обрала темою свого дослідження соціальні та психологічні наслідки економічних зрушень, які відбувалися в Україні упродовж останніх 20 років. З допомогою мого викладача Емми Августини Гансової, а також численних друзів та колег, я збирила чимало даних соціологічних досліджень, що проводилися місцевими науковцями. Я провела багато інтерв'ю, в яких ставила учасникам такі питання: чи відчувають вони будь-які зміни у своєму економічному становищі та взаємовідносинах з однокласниками, друзями, колегами, рідними, і, якщо так, які чинники, на їхню думку, спричинилися до цих змін. При цьому я зіткнулася з такою проблемою: відповідаючи на моє питання щодо змін, які відбулися в різних галузях їх життя протягом останніх 20 років, учасники опитування оцінювали свій стан 20 років тому через призму всього, що відтоді сталося. Намагаючись одержати більш об'єктивну оцінку, я додала до відповідей учасників деякі соціологічні дані того періоду, а також протоколи засідань, які відбувалися на радянських підприємствах, і які мені вдалося знайти у міському архіві.

Я написала статтю про економіку України, стан якої невпинно погіршувався до 2000 р., після чого почалося її швидке зростання. В іншому есеї я намагалася відповісти на питання Йельського соціолога Івана Селені „Чи зрушення в Україні – це просто (і врешті успішна) конвергенція в напрямку класично-ліберальної або нео-ліберальної моделі, чи свідчення того, що нео-патримоніальний капіталізм відрізняється від ліберального капіталізму, але є не менш ефективним, ніж той останній?”. Пізніше я маю намір порівняти зміни в економіці із змінами у соціальній сфері.

Моє перебування в Одесі було насиченим та динамічним з усіх сторін. Я здобула нове кількісне та якісне розуміння зрушень, які відбуваються в українській економіці та суспільстві, а також взаємодію між ними.

Inna Faktorovich

I set out on my research project on the social and psychological effects of the economic transformation that have engulfed Ukraine for the past 20 years. With much help from my professor, Emma Augustine Gansova, as well as many other friends and colleagues, I acquired piles of data from sociological studies that were carried out by local academics. I conducted many open-ended interviews, in which I asked participants questions such as whether they perceive any changes in their economic situation and their relationships with classmates, friends, co-workers and family members, and if so what factors they attribute these changes to. One complication I stumbled into is when I asked individuals how various aspects of their lives have changed over the past 20 years, their current opinion on what was 20 years ago is colored by everything that has occurred since then. In attempts to balance this bias, I tried to complement what my participants said with some sociological data that was taken during that time and meeting notes from Soviet state enterprises, which I found at the city archive.

I wrote an article on Ukrainian economy, which had been steeply declining until

2000, and growing at astounding rates since then. In another essay, I attempted to answer the question that was posed by a Yale sociologist, Ivan Szelenyi “whether the turnaround in Ukraine is just a (finally successful) convergence with the ‘classical – liberal, or neo-liberal – model,’ or does it demonstrate that neo-patrimonial capitalism is just different, but not less efficient than liberal capitalism?”. Afterwards, I intend to compare the changes in the economic situation with the changes in the social spheres.

My time in Odesa has been dynamic and lively in every aspect and I have gained some wholesome qualitative and quantitative understanding of the alterations in Ukrainian economy and society and the relationships between them.

Віктор Фліорент

Сьогодні Україна фінансує дефіцит державного бюджету переважно за рахунок короткотермінових та середньотермінових зовнішніх позик у не-гривневій валюті. Це створює значні ризики для економіки України (процентні ставки, подовження терміну надання кредитів та валютний ризик). Позичаючи більше на місцевих ринках, український уряд зменшив би ці ризики і здобув нові переваги, такі як глибокі та ліквідні вторинні ринки, та довші терміни виплат, а це допомогло б врегулювати систему ціноутворення. У далекій перспективі це дозволило б не тільки зменшити вартість державної позики (на внутрішньому ринку), але створило б безпечне середовище для різноманітних інвесторів. Існуюча система для цього не пристосована; будь-яка система була б кращою, якби український уряд погодився на проведення справжніх аукціонів.

Victor Fliorent

Currently the Ukrainian Government finances its budget deficits mostly through short to medium dated external borrowings in non-hryvnia denominated currency. This poses major risks to the economy of Ukraine, including interest rate, rollover, and currency risk. By borrowing more through the local markets the Ukrainian Government would alleviate these risks while gaining several other benefits such as a deep and liquid secondary markets and a longer term yield curve that could also be used to help price other fixed income products. In the long term this would not only lower government borrowing costs (on the domestic market) but create a safe place for various classes of investors to put their capital. While the current system is not well suited to this objective, almost any system would do if the Ukrainian Government decided to hold real auctions.

Софія Джонсон

Головною метою мого проекту було визначення причин та чинників Помаранчевої революції. Після зустрічей з науковцями та студентами Києво-Могилянської академії з'ясувалось, що на цю тему вже було проведено чимало розвідок і варто було б проаналізувати досягнення цієї революції. Відтак я почала досліджувати досягнення Помаранчевої революції.

Після ґрунтовного вивчення матеріалу, я зрозуміла, що головним успіхом Помаранчевої революції стала свобода висловлювання як для громадян, так і для преси. На відміну від своїх сусідів Росії та Білорусії, Україна зробила цим величезний крок у майбутнє. І хоча чимало українців скептично оцінюють досягнення президента В. Ющенка, Україна поволі прямує до західного світу.

Зараз моя головна ціль – вивчення того, як виникла свобода слова і як її сприймають в українському суспільстві, починаючи з 2004 р. Під час мого перебування у Києві я прослухала курс Конституційного права в Києво-Могилянській академії, пройшла стажування у Фонді правового захисту

для українських журналістів, а також зустрічалася із журналістами, обговорюючи з ними зміни, які відбулися з 2004 р. Все це дало мені змогу глибше зрозуміти політичні реформи та їх вплив на українське суспільство.

Sophia J. Johnson

The original purpose of my grant was to determine the causes and catalysts of the Orange Revolution. However, upon meeting local scholars and students, my topic evolved into an examination of the achievements of the Orange Revolution, since much of the existing research had already focused on this topic. My professors at Kyiv Mohyla Academy suggested I revise my thesis to examine a more contemporary issue. As such, my project has turned to focus on the achievements of the Orange Revolution, rather than its catalysts and causes.

After delving into the subject, it quickly became clear that the primary success of

the Orange Revolution, if any, was freedom of speech granted to both individuals and the press. Unlike Ukraine's neighboring countries, Russia and Belarus, Ukraine has taken a dramatic step into the future with this critical improvement.

Although many Ukrainians remain cynical of President Yushchenko's achievements, Ukraine appears to be taking small steps to become part of the West.

Ultimately, I am pursuing questions that examine how freedom of speech has evolved and been embraced by Ukrainian society since 2004. During my time in Kyiv, I have taken a course in Constitutional Law at

Kyiv Mohyla Academy, interned with a legal defense fund for Ukrainian journalists (IREX-LDF), as well as met with members of the journalist community to discuss their perceived changes since 2004. Each of these experiences has provided me with insights regarding political reforms and their effects on Ukrainian society.

Катя Косів

Моя праця з Фондом Допомоги та Розвитку Дітям Чорнобиля дозволила мені познайомитись з людьми, які займаються долею сиріт та дітей-інвалідів, а відвідини кількох сиротинців допомогли зрозуміти проблеми цих закладів – побутові, матеріальні, проблеми зі станом здоров'я дітей. Дискусії з урядовими та неурядовими установами соціального захисту уможливили краще пізнати їх організацію, умови функціонування, проблеми та ставлення суспільства до них.

Аналіз стану справ у сфері соціального захисту дітей-інвалідів переконав у потребі негайних систематичних змін у ній,

скоординованих результативних дій, спрямованих на дбайливу опіку на чутелів до дітей-інвалідів та сиріт. Наші дії мають супроводжуватись добре налагодженим спілкуванням й зв'язками між установами соціального захисту, а що є найголовнішим – зміною у ставленні суспільства до цієї категорії дітей. Ці діти щиро сподіваються бути почутими й чекають на допомогу дорослих.

Katya Kosiv

Working with the Children of Chornobyl Relief and Development Fund afforded me the opportunity to meet with individuals who are involved in the lives of disabled and orphaned children and

to visit a few orphanages. I became aware of the practical, staff, and resource issues of the orphanages and the health conditions of its residents. My discussions with government agencies, NGO's, and individuals have enabled me to get a broader view of policies and regulations, concerns, social

stigmatization, and networking which exists or does not exist.

All this has emphasized all the more the urgency for a systematic, coordinated, caring, and efficient way to address the care of disabled and orphaned children who need advocates to have their voices heard. This

has to be accompanied with networking and raising public awareness.

In order to help parents meet the special needs of their child, I want to organize all of the support networks and organizations, which reach out to parents of children with special needs.

Енрію Матені

Перебуваючи у Київському Національному Університеті ім. Тараса Шевченка та у Центрі економічних та політичних досліджень, я вивчав наслідки приватизації колишніх державних енергокомпаній. Чимало часу я провів в малих шахтарських містечках на Донбасі, спілкуючись з шахтарями та адміністрацією шахт, інженерами та громадянами. Отримані дані будуть впорядковані та проаналізовані для поширення серед науковців. Я також планую надрукувати низку статей у газетах.

Andrew Matheny

Hosted by the Kyiv National Taras Shevchenko University and the Ukrainian Centre for Economic and Political Studies, I examined the effects of the privatization of formerly state-held energy companies. I spent extensive time in small mining towns in the Donbas region, where I interviewed miners, mining officials, industry experts, and other community members. The data will be compiled and analyzed for presentation among scholars. I also plan to publish a series of newspaper articles for the general public.

Еммет Туґі

Працюючи в Українському Центрі незалежних політичних досліджень у Києві, я займався вивченням можливостей України щодо ведення більш незалежної зовнішньої політики та утворення тісних зв'язків з країнами Причорномор'я та Каспійського регіону. В своїй розвідці я використовував як первинні, так і вторинні джерела, інтерв'ю та бесіди.

В Україні я встановив зв'язки з дослідницькими установами та міжнародними організаціями.

Щоб поліпшити мою українську та російську мови я відвідував відповідні курси та брав приватні уроки. Мої мандрівки до Південної Бессарабії, Львівщини та Закарпаття дали змогу зібрати матеріали щодо громадської думки та зовнішньої політики України. Під час приватної зустрічі у Кишиневі з головою Місії ЄС в Україні та Молдові з питань прикордонної допомоги ми обговорювали роль України

у Придністровському конфлікті та підвищення професійного рівня українських митників та прикордонників.

Моя дослідницька робота з питань енергетики та безпеки, проведена на замовлення уряду Литви, значною мірою спиралася на мій український досвід. Я організував приїзд до Вашингтону депутата Верховної ради Григорія Немирі, речника БЮТу з питань зовнішньої політики.

реконався, що концепція української державної (а не лише етнічної) тожсамості, з якої багато хто кепкує, є цілком життєздатною. Кожен офіцер визнавав своє болгарське коріння й пишався з того, що розмовляє своєю рідною мовою. Водночас, він спілкувався українською на роботі та в громаді, бо почувався громадянином України.

Emmet Tuohy

Affiliated with the Ukrainian Center for Independent Political Research (UCIPR) in Kyiv, I researched Ukraine's prospects of pursuing a more independent foreign policy and developing closer ties with the countries of the Black Sea and the Caspian region. The research was done through primary and secondary-sources, interviews, and discussions.

In Ukraine I developed contacts with appropriate research institutes and the international community.

Після повернення до Сполучених Штатів я планую надрукувати результати досліджень у формі монографії на 30-40 сторінок, а також видати низку навчальних матеріалів упродовж найближчих місяців. В липні 2006 р. разом з моїм інститутським колегою Зейно Бараном я написав звіт для Hudson Institute під назвою „Енергетична безпека: проблеми подальшого існування України“. Цієї весни маю намір повністю оновити зміст цього звіту, який з'явиться двома мовами – англійською та українською.

Несподіванкою для мене стала зустріч з Архiepіскопом Клаудіо Гугеротті, Послом Ватикану у Грузії, Armenії та Азербайджані. Під час добродійної різдвяної вечері в Українському Католицькому Університеті у Львові я мав нагоду обговорити з архiepіскопом конфлікти в Абхазії та Південній Осетії.

Інше незабутнє враження пов'язане з моїм перебуванням на віддаленій станції Карабуцени, що на українсько-молдавському кордоні. Туди доїжджають лише випадкові електрички з Кишинева. Мене привітали напроход тепло в казармах українських офіцерів-прикордонників. За часом та кавою ми близько 4 годин обговорювали українську зовнішню політику та проблеми національної тожсамості із моїми новими друзями – і всі вони належали до болгарської етнічної меншини в Україні! Під час цієї дискусії я не

I had tutors and took courses to improve my proficiency in Ukrainian and in Russian. My trips to key regions such as Southern Bessarabia, Lviv, and Transcarpathia, resulted in a body of primary-source research material on popular opinion and Ukrainian foreign policy. During a private meeting with the head of the European Union Border Assistance Mission to Ukraine and Moldova in Chisinau, we discussed Ukraine's role in the Prydnistrov conflict and the increase in professionalism among the Ukrainian customs and border guard services.

My research paper on energy security for the Lithuanian government drew heavily on the experience of Ukraine. I organized the visit to Washington of Verkhovna Rada member Hrihoriy Nemyria, foreign policy spokesman for the Yulia Tymoshenko Bloc.

When I return to the United States I plan to publish my main research findings as a monograph of 30-40 pages and plan to publish a series of op-eds in the upcoming months. Together with my Hudson colleague Zeyno Baran, I authored a Hudson Institute report entitled "Energy Security: Ukraine's Existential Challenge" in July 2006. This spring, I plan to complete a thorough update of the report, which will appear in both English and Ukrainian.

One of my unexpected memorable experiences was a chance to discuss

the Abkhazia and South Ossetia conflicts with Archbishop Claudio Gugerotti, the Vatican's ambassador to Georgia, Armenia, and Azerbaijan. This was at the Christmas Eve dinner for needy senior citizens, sponsored annually by the Ukrainian Catholic University in Lviv.

The other was at a Ukrainian – Moldovan border crossing point for non-citizens in the remote Karabutseny railroad station, served only by sporadic electric trains from Chisinau. I received a very warm and unexpected welcome in the barracks by the Ukrainian State Border Guard Service

officers. Over tea and coffee, I spent about four hours discussing Ukrainian foreign policy and national identity with my new friends—all of whom were members of the Bulgarian ethnic minority group! During this discussion, I became convinced that the much-debated concept of a Ukrainian state identity (as opposed to a purely ethnic one) was viable; while identifying as Bulgarians (and proudly speaking Bulgarian as their first language), each officer was entirely comfortable with Ukrainian as the language of work and society, and professed primary allegiance to Ukraine.

Уільям Вареттоні

Зрушення та зміни, які відбуваються в Україні, приваблюють дослідників безконечною низкою запитань, як яскраві предмети захоплюють немовля. За останні сім років мені довелося провести три – з перервами – в Україні. Чим довше я живу тут, тим складнішими видаються мені проблеми, тим більш ухильними відповіді, проте спостереження того, що відбувається, завжди є захоплюючим, цікавим, а часом, і смішним.

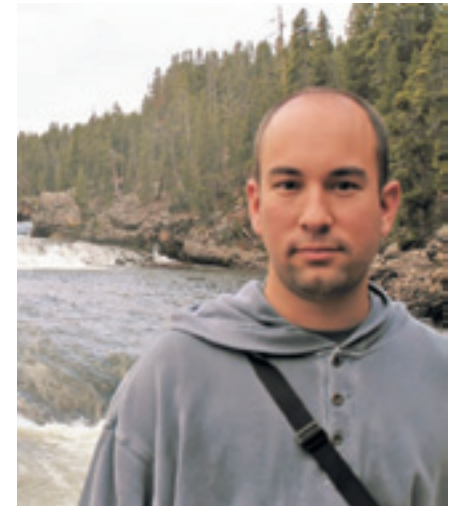
Теперішнє дослідження служитиме основою моєї докторської дисертації в галузі міжнародної безпеки та економічної політики. Зараз я вивчаю різні питання, пов'язані з безпекою Криму. Після багатьох років поступу, стабільність півострова опинилася під загрозою в результаті нещодавніх подій. Коло проблем у Криму охоплює геополітику, економіку, організовану злочинність, переселення, релігію, мову та етнічну і національну тожсамість. Моє постійне спілкування з викладачами Києво-Могилянської ака-

демії та представниками дипломатичних кіл та НДО стало невичерпним джерелом нових ідей та контактів.

William Varettoni

Like a dozen shiny spoons surrounding an enthralled baby, Ukraine's myriad challenges and changes present the researcher with a near endless list of questions. I've lived/worked on and off for three of the last seven years in Ukraine. Things seem to become more complicated and answers more elusive the longer I live here, but the process has always been captivating, exciting, and (at times) amusing.

My current research is forming the backbone of my Ph.D. dissertation in International Security and Economic Policy. Currently I am looking at the various aspects of the Crimean security situation. After years of seeming progress, recent events have called into question the ongoing stability of the peninsula. The situation involves geopolitics, economics, organized crime,

resettlement, religion, language and ethnic and national identity.

My regular interactions with the faculty at Kyiv Mohyla as well as the diplomatic and NGO community, served as an endless font of ideas and contacts.

Стефан Витвицький

Зусилля України, спрямовані на приватизацію землі та перебудову колгоспів і радгоспів, виявилися контроверсійними з моменту впровадження земельної реформи після розпаду Радянського Союзу. Програма "земельних сертифікатів", яку намагалися впровадити на початку 1990-х років, передбачала розподіл паїв між селянами, щоб надати їм право власності на землю. Але при передачі землі з державної до приватної власності, ця реформа провалилася. Більшість колишніх колгоспів та радгоспів не перетворилися на приватні, конкурентоспроможні підприємства. Темпи сільськогосподарського розвитку, продуктивність виробництва та доходи на селі невпинно зменшувалися упродовж 1990-х років, а зубожіння зростало. Майбутнє українського села виглядало досить сумно.

Поворотний момент настав, коли український уряд в 1999 р. розпочав надання селянам та фермерам право власності на землю. Свідотства про право власності на землю точно визначали ділянки землі, її розмір та розміщення. Цим вони докорінно відрізнялися від попе-

редніх "земельних сертифікатів". В результаті, 7 мільйонів жителів села мають таке право. Господарства перетворилися на життєздатні комерційні підприємства, постало індивідуальне фермерство. Українське село зробило значний поступ у порівнянні з повним безладдям початку 1990-х років хоч бідність все ще залишається.

Працюючи над проектом, я займався і волонтерською роботою в Київському офісі FINCA, міжнародної організації з мікрофінансування, яка має штаб-квартиру у Вашингтоні, і здійснює програми в Центральній Азії та Східній Європі. Я також увійшов до складу футбольної команди Києво-Могилянської Академії.

Stephan Vitvitsky

Ukraine's effort to privatize land and restructure collective and state farms has been a struggle since land reforms were implemented after the fall of the Soviet Union. The 'land shares' program of the early 1990s, which distributed paper shares to villagers in an attempt to give land ownership rights, failed in transferring state ownership to private ownership. Most

former collective and state farms did not restructure into private, commercially viable entities. Moreover, agricultural growth and productivity as well as rural incomes fell consistently through the 1990s, while poverty drastically rose. The future of Ukraine's rural areas looked bleak, at best.

In a watershed moment, Ukraine's government began a land-titling initiative in 1999 to give out land titles to villagers and farmers. These land titles actually identified a plot of land and specified its size and location – something which the 'land shares' program had never. As a result, 7 million rural residents now have land titles that provided clear information and rights over their specific parcels of land. Farms

have restructured into more commercially viable entities, while private farming has emerged. Though poverty still remains, Ukraine's rural areas have come a long way since the chaos of the early 1990s.

While working on my research project, I also volunteered at the Kyiv office of FINCA, a Washington, DC based international micro-finance organization with programs

Марія Левін

Я працювала волонтером із біженцями (переважно громадянами Росії та СНД) в Організації „Hebrew Immigrant Aid Society”, НДО, яка виступає партнером Верховного Комісара ООН у справах біженців, і займається юридичним представництвом осіб, які шукають політичного притулку, та біженців. Моя робота полягала, головним чином, у тому, що я відвідувала чеченські громади в Україні та зустрічалася з посадовими особами для обговорення справ міграції.

Співпрацюючи з офісом Верховного Комісара ООН у справах біженців та Міжнародною організацією з міграції в Україні, я мала можливість зібрати, узагальнити та приготувати у формі звіту інформацію щодо впровадження в Україні закону про біженців. Я також познайомилися із життям чеченської громади в Україні, з їх

традиціями і з труднощами, які чекають на мігрантів.

Я написала звіт „Чеченська міграція та інтеграція в Україні”, який було перекладено в офісі Верховного Комісара ООН у справах біженців, і передано на розгляд українським урядовим особам. Із звітом можна буде ознайомитись на вебсторінці Верховного Комісара ООН у справах біженців найближчим часом.

Mariah Levin

I volunteered as a case worker for asylum seekers (particularly Russian and Commonwealth of Independent States nationals) at the Hebrew Immigrant Aid Society, UN High Commission on Refugees' (UNHCR) NGO partner responsible for the legal representation of asylum seekers and refugees in Kyiv. My work consisted

mainly of visiting Chechen communities around Ukraine and meeting with government officials to discuss migration issues.

By coordinating my research with UNHCR and International Office for Migration in Ukraine, I was able to access, synthesize, and report on information regarding the implementation of refugee law in Ukraine. I also got to know the Chechen community throughout Ukraine, to learn about their traditions, and to become familiar with the trials of migrants in the country.

I wrote a working paper on "Chechen Migration and Integration in Ukraine." It was translated by UNHCR and submitted to Ukrainian authorities for review and should be available on UNHCR sponsored websites soon.

Ентоні Поточняк

Я повернувся в Україну, щоб продовжити свої дослідження аудіоархівів, що належать до культурного спадку, розпочаті кілька років тому, коли я відвідував Західну Україну. Грант Програми ім.Фулбрайта дозволив мені виконати декілька важливих завдань, які не лише сприяли досягненню моїх власних наукових цілей (тепер я є докторантом з культурної антропології в Rice University), а й мали прямий вплив на наукові та професійні спільноти, із членами яких я спілкувався в Україні. Перш за все я намагався знайти та дослідити значущі архіви культурного спадку, що зберігаються у вищих навчальних закладах великих міст. Протягом зустрічей з кураторами цих зібрань виникла ідея створити форум, що сприяв би розповсюдженню та переданню інформації про колекції, наявні в навчальних закладах. Завдяки групі ентузіастів та допомозі організації було започатковано проект „Мережа зібрань культурного спадку”, метою якого стало розв'язання нагальних питань збереження та доступу, актуальних для багатьох з цих спеціалізованих архівів. Мені як фулбрайтівцю вельми пощастило взяти участь у декількох заходах на національному рівні, де почалася предметна розмова про ці зібрання. Йдеться про дводенний семінар у Києві та розробку інтернет-сторінки. Не лише українські, а й зарубіжні науковці беруть участь у цих проектах.

Наразі українськими фахівцями розробляється та координується веб-портал,

спроектований спеціально для архівів культурного спадку (www.folk.org.ua). Окрім того, група етномузикознавців із України візьме цього літа участь у 39-й Всесвітній конференції Міжнародної Ради з традиційної музики у Відні, престижному міжнародному форумі, де я також матиму честь поділитися своїм досвідом участі у Програмі ім. Фулбрайта.

Anthony Potoczniak

I returned to Ukraine to continue my research on cultural heritage sound archives, which I started several years ago while visiting West Ukraine. The Fulbright scholarship allowed me to accomplish several important goals that not only advanced my own academic objectives (presently I am a doctoral candidate in Cultural Anthropology at Rice University), but also impacted directly the communities of scholars and experts I interacted with throughout Ukraine.

First, I sought to identify and study important cultural heritage archives located within higher educational institutions in metropolitan centers. During meetings with the curators of these collections, an idea emerged to develop a forum to enhance the way institutions share and communicate information about their collections. Thanks to a group of committed individuals and organizations, a project called "Networking Cultural Heritage Collections in Ukraine" was initiated to address pressing issues of preservation and access. As a Fulbrighter, I was very fortunate to become involved in several organized activities at a national

level, such as a two-day seminar in Kyiv and the development of an Internet information resource. This initiative continues to engage scholars not only in Ukraine, but also well beyond its borders.

Currently, a web portal designed specifically for cultural heritage archives is being developed and coordinated by Ukrainian specialists (www.folk.org.ua). Similarly, a panel of ethnomusicologists from Ukraine will participate this summer in Vienna at the 39th World Conference of the International Council for Traditional Music, at which I will have the privilege of sharing my Fulbright experience about this large-scale effort.

Наша діяльність

Our Activities

Date	Event	Location
Throughout 2006-07 Academic Year	Fulbright Program Presentations Презентації Програми ім. Фулбрайта	Chernihiv, Chernivtsi, Dnipropetrovsk, Donetsk, Drohobych, Feodosia, Horlivka, Irpin, Ivano-Frankivsk, Izmail, Kamianets-Podilskyi, Kharkiv, Kherson, Kryvyi Rih, Kyiv, Lutsk, Lviv, Mariupol, Mykolaiv, Odesa, Poltava, Sevastopol, Simferopol, Sumy, Ternopil, Yalta, Zaporizhzhia, Zhytomyr
12 September 2006	Farewell to Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, Former Director of Fulbright Program in Ukraine (2000-06), hosted by U.S. Embassy in Ukraine Прийняття з нагоди від'їзду д-ра Марти Богачевської-Хом'як, колишнього директора Програми ім. Фулбрайта в Україні (2000-06), влаштоване Посольством США в Україні	Kyiv
5-6 October 2006	In-Country orientation for incoming U.S. Fulbright Scholars and Graduate Students Ознайомча сесія для новоприбулих американських науковців та аспірантів	Kyiv, Fulbright Office
6-8 October 2006	XI Annual Fulbright Alumni Conference "Ethical Standards in Education and Scholarship" Program Staff and Ukrainian Fulbright Alumni Association IX щорічна Фулбрайтівська конференція "Етичні стандарти в освіті та науці"	Kyiv, Institute of Post-Diploma Studies, National Taras Shevchenko University of Kyiv
13 -18 November 2006	International Education Week 2006 Тиждень міжнародної освіти	Kyiv, Fulbright Office Irpin, National University of State tax Service of Ukraine
15 November 2006	Seminar on Environmental Studies for students and junior researchers Sergiy Zibtsev, National Agricultural University, Fulbright Alumnus Katya Kosiv, U.S. Fulbright Student Екологічний семінар для студентів та молодих дослідників	Kyiv, Fulbright Office
16-18 November 2006	"Education and Careers– 2006" exhibition Виставка "Освіта та кар'єра – 2006"	Kyiv, Ukrainian House
16-18 November 2006	Conference "The Training of Specialists in the Preservation and Management of Cultural Heritage Resources (Architectural and Archaeological) in Ukraine: An Assessment and Recommendations for the Future" Міжнародна конференція "Проблеми підготовки фахівців з охорони та реставрації пам'яток нерухомої спадщини в Україні: існуючий стан та перспективи"	Kyiv, Institute of Post-Diploma Studies, National Taras Shevchenko University of Kyiv
23 November 2006	Fulbright Thanksgiving Dinner Святкування Дня Подяки	Kyiv, Fulbright Office
27 November 2006	"Corruption in Education." A round table of representatives of local government, Mykolaiv universities, press, and Fulbrighters led by Oleksandr Pronkevych, Fulbright alumnus. Круглий стіл "Корупція в українській освіті на науці"	Mykolaiv, Mykolaiv State Petro Mohyla Humanities University
20 December 2006	Round Table "Ukrainian Art: Towards the New Millennium" with leading figures of art and culture Fulbright Program in Ukraine and Kennan Kyiv Project Круглий стіл "Мистецтво нової України: проблеми й перспективи мистецького розвитку у XXI сторіччі"	Kyiv, Fulbright Office
17 January 2007	"Social Science Library" (a project of the Global Development and Environment Institute at Tufts University, USA). Maryna Vashchenko, Fulbright Alumna Презентація проекту "Бібліотека соціальних наук" (проект Інституту глобального розвитку та довкілля при університеті Тафтс, США)	Kyiv, Fulbright Office

8 February 2007	Project Discussion "From 'The Sky Unwashed' to 'Life in the Dead Zone': Chernobyl in Fiction and Film" (author Irene Zabytko and filmmaker Peter Michalcewycz) Обговорення книги "І небо невміє" (2000) й проекту створення фільму про життя у Чорнобильській зоні "Життя в мертвій зоні" (письменниця Ірина Забитко, кінорежисер Петро Михалкевич)	Kyiv, Fulbright Office
9-10 February 2007	In-Country orientation for incoming U.S. Fulbright Scholars and Graduate Students Ознайомча сесія для новоприбулих американських науковців та аспірантів	Kyiv, Fulbright Office
9 February 2007	Doll Exhibition of Oksana Tsyupa "Lialechky - Hulialechky" Виставка авторських робіт Оксани Цюпи "Лялечки-гулялечки"	Kyiv, Fulbright Office
5 March 2007	Round Table "Ukraine-NATO Cooperation and Membership: pros and cons" Valentina Pidlisnyuk, Fulbright Alumna Sustainable Development and Ecological Education Center Supported by the U.S. Embassy, the NATO Information Center, and the Kamianets-Podilskyi City Administration Круглий стіл за кавою "НАТО : відоме і невідоме"	Kamianets-Podilskyi
14 March 2007	The Fulbright Room Opening at Tavrida National V.Vernadsky University Oleg Gabrielyan and Elmira Muratova, Fulbright Alumni Robert Zimmerman, U.S. Fulbright Scholar Врочисте відкриття Фулбрайтівської кімнати у Таврійському національному університеті ім. В. Вернадського	Simferopol, Tavrida National V. Vernadsky University
16-17 March 2007	Conference "National Interests of Ukraine: Compromise Between Government, Business, and Civil Society" Tavrida National V. Vernadsky University Fulbright Program in Ukraine Centre for Ethnic and Social Studies Supported by the U.S Embassy in Ukraine Конференція "Національні інтереси України: компроміс уряду, бізнесу та громадянського суспільства"	Simferopol, Tavrida National V. Vernadsky University
23 March 2007	Art Exhibit "Naive Portraits from RODOVID Publishers Collection: Hryhorii Ksionz, Panas and Yakylyna Yarmolenko" RODOVID Publishing House Виставка "Наївний портрет з колекції видавництва "Родовід": Григорій Ксьонз, Панас і Якилина Ярмоленки"	Kyiv, Fulbright Office
27 April 2007	Photo Exhibit by U.S. Fulbrighter Tania M. D'Avignon "Ukrainian Women in Transition" Фотовиставка робіт Тані Д'Авіньон "Українська жінка в об'єктиві"	Kyiv, Fulbright Office
10-13 May 2007	Student Retreat: U.S. Fulbright Students and Fulbright-Hays Scholars 2006-07 Студентське зібрання: звіти американських студентів-фулбрайтівців 2006-07 про роботу в Україні	Ostroh, National University "Ostroh Academy"
17 May 2007	Alumni Round Table "Code of Ethics" Fulbright Program in Ukraine with Ukrainian Fulbright Alumni Association Круглий стіл "Етичний кодекс українського науковця"	Kyiv, Fulbright Office
23-24 May 2007	Conference "Promoting Civic Engagement - Working on Behalf of Vulnerable Children" Maryna Vashchenko, Fulbright Alumna Dmytro Sai, Fulbright Grantee 2007-08 Конференція "Включення громади у працю на користь соціально-незахищених дітей"	Mykolaiv, Mykolaiv State Petro Mohyla Humanities University
13 June 2007	Presentation: "Radiation, Mutation and Fitness: Lessons from the Wilds of Chernobyl" Timothy Mousseau, Fulbright Senior Specialist, University of South Carolina at Columbia, SC Чорнобильські ефекти на біоту	Kyiv, Fulbright Office
15 June 2007	"Images: Visible and Invisible" - An evening with Oleksandr Irvanets, Ukrainian writer, and Anatoliy Mizernyi, Ukrainian photoartist Олександр Ірванець – Анатолій Мізерний: Образи зримі і незримі	Kyiv, Fulbright Office

Українське Фулбрайтівське товариство Ukrainian Fulbright Alumni Association

Програма ім. Фулбрайта в Україні
Fulbright Program in Ukraine

FULBRIGHT
UKRAINE

2006-07

Українське Фулбрайтівське товариство в розбудові громадянського суспільства

Ukrainian Fulbright Association in the Development of Civic Society in Ukraine

У травні 2007 року минає вісім років, як на першій конференції випускників Програми ім. Фулбрайта в Україні у 1999 році було створено Українське фулбрайтівське товариство. На час створення Товариства понад 100 українських науковців пройшли наукові стажування за Програмою ім. Фулбрайта в США з моменту заснування Програми ім. Фулбрайта в Україні у 1992 році. Це була вже доволі поширена по всій Україні мережа науковців і викладачів, чий „вплив на власні університети був змінений Фулбрайтом назавжди“. На загальних зборах щодо створення асоціації випускників Програми ім. Фулбрайта директор Програми д-р Вільям Глісон, фулбрайтівці Світлана Купріяшкіна, Володимир Зайцев, Галина Дорош, Любов Півнева, Тетяна Саєнко, Михайло Кірсенко та інші говорили про необхідність реєстрації асоціації як неурядової організації через Міністерство юстиції України, про фінансову підтримку діяльності асоціації, про оформлення веб-сторінки асоціації, про діяльність асоціації через короткотривалі проекти, які б надали можливість випускникам Програми завершити свою дослідницьку роботу, тощо.

Усі наступні фулбрайтівські конференції („Досвід після Фулбрайту: як залишатися корисним суспільству“, лютий 2000 р.; „Науковець, викладач, громадський лідер: від шансу до вибору“, травень 2001 р.; „Інтелектуали і влада“, жовтень 2005 р. та ін.) засвідчили те, що фулбрайтівці, набувши західного досвіду, прагнуть змінювати стан у науці, освіті та суспільстві в Україні. Дискусії велись щодо ролі інтелігенції в суспільстві, академічній та адміністративній корупції, акредитації та універсальних академічних стандартів. Так, на конференції „Етичні засади в освіті та науці“ (жовтень 2006 року) було запропоновано створити в рамках організаційної структури університетів „професорську раду“ як вищий орган, забезпечити фінансову незалежність для реальної автономії університету, змінити процедуру захистів дисертацій, створити вільну Академію Наук, яка б існувала не за рахунок держави. Навіть термінологічні проблеми ставали предметом дискусії на фулбрайтівських конференціях: фулбрайтери – фулбрайтисти – фулбрайтівці. Так поступово було знайде-но український відповідник англійському fulbrighter.

Директор Програми ім. Фулбрайта в Україні з 2000 по 2006 роки д-р Марта Богачевська-Хомяк чітко окреслила питання глобалізму в особі науковців, які в усіх культурах намагаються знайти баланс між науковою діяльністю, освітньою працею і адмініструванням освіти та науки. „Треба братись за всі три кути – наука, освіта, адміністрація – щоб створити та втримати здоровий баланс в громаді, не втрачаючи можливості розвитку“. Метою Програми ім. Фулбрайта Марта Богачевська-Хомяк визначила як надання можливості науковцям-освітянам-адміністраторам діяти у світі, щоб цей наш спільний світ ставав більш сприятливим нашій потрійній місії. Важливою ділянкою діяльності Українського фулбрайтівського товариства, як зазначає директор Програми ім. Фулбрайта Мйрон Стахів, стало налагодження спілкування американських фулбрайтівців з українськими інституціями й науковцями.

Без сумніву, становлення України як демократичної правової держави може відбутись лише через розвиток громадянського суспільства, зокрема, через зміцнення існуючих та створення нових неурядових організацій. Фулбрайтівське товариство як одна з неурядових організацій повинно сміливіше і рішучіше заявляти про себе своїми спільними акціями та конкретними справами кожного зі своїх членів. Нині випускників Програми ім. Фулбрайта в Україні вже 254, а ще 160 випускників Програми молодих дослідників та 40 – випускників Фулбрайтівської студентської програми.

Мирослава Антонович
Президент Українського Фулбрайтівського товариства

Myroslava Antonovych
President, Ukrainian Fulbright Association

May 2007 marks the eight anniversary of the founding of the Ukrainian Fulbright Association, which was formed during the first conference of Fulbright alumni in 1999.

At that time, there were already more than 100 Ukrainian scholars who had participated in the academic exchange and had been to the United States since the beginning of the program in 1992.

This was a relatively wide network of scholars and lecturers from all over Ukraine whose “impact on their home universities was changed forever by Fulbright experience.” (William Gleason, Word from the Director, Fulbright Newsletter No. 4, p.7)

At the founding meeting of the association, Dr. William Gleason, director, and Fulbrighters Svitlana Kupriashkina, Volodymyr Zaitsev, Halyna Dorosh, Liubov Pivneva, Tetiana Saienko, Mykhailo Kirsenko and others addressed immediate issues of concern. These included:

- registration of the association as a non-profit agency with the Ministry of Justice;
- finances for association’s activities;
- an association web page;
- small grants to enable members to complete their projects.

All subsequent Fulbright conferences (The Post-Fulbright Experience: How to stay socially useful, February 2000; Scholar, Educator, Community Leader – from Chance to Choice, May 2001; Intellectuals and Political Power, October 2005 and others) confirmed that having gained western experience, the Fulbrighters are longing for changes in Ukrainian scholarship, education, and society. Discussions centered on the role of the intellectual in society, on academic and administrative corruption, on accreditation and universal academic standards. Thus, at the conference on Ethical Standards in Scholarship and Education in October 2006, it was proposed to create a Professors’ Advisory Board as part of the university structure, that there be financial independence for a realistic autonomy of the university, that it is imperative to change the procedures of dissertation defense, and to create a separate Academy of Sciences, which would not be dependent on the government.

Even terminology usage became a topic of discussion at these conferences. Finally, the Ukrainian equivalent to the English Fulbrighter was found (фулбрайтівець). The Director of the Fulbright Program in Ukraine from 2000 to 2006, Dr. Marta Bohachevska-Chomiak clearly delineated the global question in the scholarly individual, who in all cultures attempts to balance research, education, and administration. “You have to take all three aspects – research, teaching, administration – in order to create and cultivate a healthy balance in the community without losing development possibilities.” (Marta Bohachevsky-Chomiak, Word from the Director, Fulbright Newsletter, No. 6, p. 2)

The goal of the Fulbright program was set by the director as giving scholars-educators-administrators the possibility to act in such a manner as to make this shared world be more hospitable to our threefold mission. According to the current director, Myron Stachiw, an important element in the activity of the Fulbright Association, is broadening the cooperation between American Fulbrighters and Ukrainian institutions and scholars.

Між нами встановились певні корпоративні відносини і сам титул „фулбрайтівець” означає академічне визнання.

Вісім років діяльності Товариства – ніби-то і невеликий термін з погляду вічності, однак для життя однієї людини достатньо відчутний. Вже час запитати себе, які результати нашої діяльності, що дало нам об'єднання і чи ми достатньо ефективно своєю діяльністю сприяємо розвитку громадянського суспільства, автономії університетів, підтримці інноваційних досліджень, іншим цілям, які задекларовані в нашому Статуті.

На жаль, більшість з проблем, які ми окреслили і дискутували вісім років тому, залишаються актуальними до нині. Можливо, вони більш чітко визначились, і ми ближче підійшли до їхнього розв'язання. Зокрема, проєкт Кодексу честі науковця, про який говорилось багато років, розробив доцент Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого, член правління Фулбрайтівського товариства Всеволод Речицький. Започатковано проєкт щодо обговорення цього Кодексу фулбрайтівцями та його поширення серед науково-освітньої спільноти (керівник проєкту – декан Миколаївського гуманітарного університету ім. Петра Могили, фулбрайтівець Олександр Пронкевич).

Фулбрайтівці охоплюють у своїй діяльності ключові проблеми, які стоять перед суспільством. Серед них, зокрема,:

- правозахисна діяльність (Всеволод Речицький здійснює її через Харківську правозахисну групу. Авторка цієї статті разом з колегою Галиною Ольховською, організовує щорічні науково-мистецькі семінари з прав людини та правозахисного руху в Україні у Національному університеті „Києво-Могилянська академія”);
- євроатлантична інтеграція України (професор Валентина Підліснюк в березні 2007 року організувала круглий стіл „НАТО: відоме і невідоме”);
- національна безпека України: були проведені семінари „Глобальна безпека та зовнішня політика держав” (березень 2003 р. спільно з Одеським національним університетом); „Національна безпека: осмислення, вивчення, викладання” (березень 2004 р. спільно з Дипломатичною Академією України). У березні 2007 р. американський фулбрайтівський науковець д-р Роберт Зіммерман спільно з українськими фулбрайтівцями Тавридського національного університету ім. В.І. Вернадського провели конференцію „Національні інтереси України: компроміс уряду, бізнесу та громадянського суспільства”.

І це лише дециця із численних проєктів, які здійснюють українські фулбрайтівці, часто спільно з американськими фулбрайтівцями в Україні. Разом з тим, з'являються нові виклики. Одним з найважливіших нині видається впровадження системи незалежного, гідного довіри тестування для вступу до вищих навчальних закладів. Хоч пробне тестування вже планується запровадити в цьому році, законодавчого регулювання цієї процедури немає, а це означає, що при відсутності законодавчо врегульованої відповідальності, зловживання цілком ймовірні. І тут потрібний набутий під час стажування зарубіжний досвід фулбрайтівців.

За вісім років ми стали відкритіші і вільніші, ми навчилися слухати і дискутувати один з одним. Критична маса „вільних” науковців скоро досягне такого рівня, коли ми відчуємо себе справжніми господарями на науковій та освітній ниві.

Слово директора Вільяма Глісона // Fulbright Newsletter.– No. 4.– С. 7.
Марта Богачевська-Хомяк. Слівце директора // Fulbright Newsletter.– No. 6.– С. 2.
Мирон Стахів. Слово директора // The Fulbrighter in Ukraine. – No. 11. – С. 8.

Of course, the establishment of Ukraine as a democratic lawful state, can only happen with the development of a civic society, especially through strengthening the existing and creating new NGOs. As an NGO, the Fulbright Association should express itself more courageously and decisively through group action and in the concrete undertakings of individual members. Today, alumni ranks have grown: 254 scholars, 160 junior faculty, and 40 students. Among us there is cooperation, and the title “Fulbright scholar” in itself bears academic recognition.

Eight years of an association's activity seems insignificant as measured in terms of eternity. Yet when measured by the span of human life, it is quite marked. It is time to ask ourselves, what are our accomplishments, what has the association given us, and are we effective enough in contributing towards the development of a civic society, university autonomy, innovative research, and other goals mentioned in our by-laws?

Regrettably, most of the problems, named and discussed eight years ago, exist also today. Maybe they have become more defined and we have come a bit closer to a solution. For example, A Scholar's Code of Ethics, has been a frequent topic of discussion in the last few years. A draft has been developed by Vsevolod Rechytskyi, an Associate Professor of the Yaroslav Mudryj National Law Academy and a member of the Executive Committee of the Ukrainian Fulbright Association. The discussion of this code will continue under the coordination of a Fulbrighter, Dean Oleksandr Pronkevych of the Petro Mohyla Mykolaiv Humanities University.

Fulbrighters are engaged in key issues, which face society. Among these are:

- Human rights: Vsevolod Rechytskyj actualizes it through the Kharkiv Human Rights Group; together with Halyna Olkhovska this author organizes annual scholarly-cultural seminars on human rights and its defense at the Kyiv-Mohyla Academy;
- Euro-Atlantic integration of Ukraine: Professor Valentyna Pidlisniuk in March 2007 organized a round table on “NATO: the known and unknown”;
- National security of Ukraine: seminars on “Global Security and Foreign Policy” (March 2003, with Odesa State University), “National Defense: Conceptualization, Study, Teaching” (March 2004 with the Diplomatic Academy of Ukraine). In March 2007 the U.S. Fulbright Scholar Robert Zimmerman together with the Ukrainian Fulbrighters of the V. Vernadsky Tavrda National University held a conference “National Interests of Ukraine: a compromise between government, business, and civic society.”

And these are only a few of the many projects, which are undertaken by Ukrainian Fulbrighters, often in cooperation with U.S. Fulbrighters in Ukraine.

Together with this, there are new challenges. One of the most significant ones at present seems to be the introduction of a system of independent valid testing for admission to higher educational institutions. Although the testing is being tried out this year, there is no law in place governing this procedure. If no laws exist to regulate this process, then its misuse is very plausible. Here, Fulbrighters' experience, gained in the West during academic exchanges, can be well used.

In eight years we have become more open and free. We have learned to listen and to discuss. The critical mass of “free” scholars will soon reach a level, which will permit us to feel as genuine managers of the scholarly and educational fields.

Співпраця Фулбрайтівського офісу та товариства

Мирон Стахів,
директор Програми ім. Фулбрайта в Україні

Myron O. Stachiw,
Director, Fulbright Program in Ukraine

Our Cooperation

Хочу висловити свою найщирішу вдячність колишньому Правлінню Фулбрайтівського товариства – Ользі Гомілко, Олександру Виноградову й Мирославі Антонович. Починаючи з 2001 року, вони тісно й плідно співпрацювали з офісом Програми ім. Фулбрайта, спрямовуючи свої зусилля на те, щоб поглибити й розширити діяльність Програми ім. Фулбрайта в Україні, а також поліпшити роботу Фулбрайтівського товариства.

Ольга Гомілко очолювала Фулбрайтівське товариство впродовж шести років. Під її керівництвом товариство досягло, без перебільшення, зримих результатів, і мені приємно це відмітити. Чисельність товариства значно зросла й на сьогоднішній день складає понад 300 науковців і студентів – випускників Програми ім. Фулбрайта, – які проводили дослідження або навчалися у Сполучених Штатах. Українське Фулбрайтівське товариство стало одним з найкращих у Європі.

Відзеркаленням активної участі товариства в академічному й громадському житті країни є відкрите обговорення на щорічних конференціях питань про роль і відповідальність викладача й науковця, про долю й роль університету у сучасному світі; взаємини між інтелектуалом і владою, стан української освіти й науки у світовому контексті, про етику й стандарти в освіті й науці тощо. Піднесенню академічної присутності Програми ім. Фулбрайта в Україні сприяла низка регіональних конференцій, семінарів, круглих столів. Упровадження Програми малих грантів дозволило членам товариства відвідати наукові конференції й опублікувати свої праці. Належить висловити особливу подяку Фулбрайтівському товариству, й Правлінню зокрема, за залучення рецензентів для зростаючої кількості поданих конкурсних заявок й за допомогу у відборі потенційних кандидатів, за допомогу в налагодженні спілкування американських фулбрайтівців з українськими інституціями й науковцями.

Ще раз дякуємо Вам за Вашу невтомну працю.

Офіс Програми ім. Фулбрайта і Фулбрайтівське товариство: пропозиції щодо подальшої діяльності й співпраці

Виступ п. Мирона Стахіва, директора Програми ім. Фулбрайта в Україні на щорічних зборах Фулбрайтівського товариства 8 жовтня 2006 р., м. Київ.

На щорічних зборах Фулбрайтівського товариства відчувалася посправжньому ділова атмосфера, що чітко продемонструвала готовність і бажання його членів перейти на новий рівень діяльності й активного входження в сучасне академічне й громадське життя України та міжнародної спільноти. Глибоко занепокоєні моральним станом українських науковців, їх ставленням до випадків корупції в науці, зокрема до питань порушення академічної етики, й з метою покращення ситуації, що склалася, учасники зборів виступили з ініціативою створити етичний Кодекс українського науковця, і, відтак, винести його на широке громадське обговорення в ЗМІ; організувати й провести круглі столи та зустрічі з участю представників відповідних державних структур і міністерств; налагодити й розширити спілкування з українськими й міжнародними науково-освітніми асоціаціями; провести низку регіональних конференцій із питань корупції й етичних норм у науці й освіті.

I would like to offer my sincere thanks to the outgoing members of the Ukrainian Fulbright Alumni Association (UFAA) Executive Committee – Olha Homilko and Oleksandr Vynohradov. Since their election to these posts in 2001 Ms. Homilko and Mr. Vynohradov, along with Myroslava Antonovych, have worked closely and diligently with the director and staff of the Fulbright Office to expand the visibility and activities of the Fulbright Program in Ukraine and the activities of the Alumni Association.

During this period Ms. Homilko served as president of the Association and chair of the Executive Committee. Under her leadership the alumni association grew in numbers to include more than 300 students and senior scholars who have traveled to the United States as Fulbright Fellows, and into one of the outstanding country alumni associations in Europe. Annual Alumni Association conferences have focused on a series of important topics that explore the role and responsibility of the scholar and educator in the wider national and international communities; the idea of the university; intellectuals and political power; the status of Ukrainian education and scholarship in a global context; and ethic and standards in education and scholarship. In addition an annual series of seminars, round table discussions, and publications have helped to spread knowledge about the Fulbright Program and about the activities of the Association and its individual scholars. The development of a Small Grants program, overseen by the Executive Committee, has allowed a number of Association members to travel to conferences and to publish their scholarly works. Ms. Homilko and members of the executive committee have been especially helpful to program staff in identifying potential candidates and in linking incoming American Fulbright Fellows with Ukrainian institutions and scholars.

We are grateful for their tireless efforts.

The Fulbright Office and the Ukrainian Fulbright Alumni Association (UFAA): Proposals for further development and interaction.

A summary of comments presented at the Annual Meeting of the UFAA, October 8, 2006, Kyiv, Ukraine, by Myron O. Stachiw, Director, Fulbright Program in Ukraine.

It was clear from the energized environment of the annual members meeting that the group was calling for a new level of activity and involvement by the Association in contemporary academic and civil society in Ukraine and the wider global community. Members suggested preparation of ethical standards and their publication in the press above signatures of UFAA scholars; organization of roundtable discussions and programs addressed at various government agencies and ministries; publication of a journal; wider contacts with other Ukrainian and international academic and scholarly associations; organization of regional symposia to address current topics of interest, such as corruption and ethical standards in education and scholarship; and renewal of the UFAA website as an active electronic forum, among other suggestions.

Звісно, поглиблення діяльності й реалізація намічених планів потребуватиме змін у структурі керівних органів товариства, а саме: розширення Ради товариства з 6-ти до 9-ти членів із чітко окресленими функціями для кожного, причому третина з них підлягатиме щорічній ротатії; збільшення кількості членів Правління з 3-х до 5-ти осіб (власне, чимало прикладів такої структури знаходимо в подібних асоціаціях у Європі та Сполучених Штатах). Окрім того, необхідними є зміни й у самому Статуті товариства, які б чітко визначали процедуру обрання керівних органів, окреслювали їх обов'язки й обсяг роботи, а також відзеркалювали головну стратегію розвитку й діяльності товариства.

Офіс Програми ім. Фулбрайта налаштований на цікаву й результативну співпрацю з товариством. Хочу окреслити головні напрямки нашої діяльності, власне, ідеться про ті функції/завдання, виконання яких Офіс ім. Фулбрайта готовий узяти на себе:

- Задля налагодження спілкування з членами товариства, їх своєчасного поінформування про заходи чи події, що плануються, а також для організації й проведення спільних із товариством заходів ми створили посаду Координатора спеціальних проєктів і діяльності Фулбрайтівського товариства, яку обіймає Вероніка Алексанич.
- Розширення функціональності Фулбрайтівської вебсторінки й докорінне оновлення інформації на ній: перетворення вебсторінки з простої „візитівки“, що дає дуже узагальнене уявлення про діяльність товариства у справді вичерпне інформативне джерело. Для цього ми плануємо детально розробити рубрику „Випускники Програми“:
- Оновлення бази даних випускників Програми ім. Фулбрайта
- Установлення посилань на персональні сторінки випускників, якщо такі вже існують, або ж створення персональної сторінки для кожного випускника
- Зміни: інформація про зміни посад, місць роботи випускників тощо
- Наукове й громадське життя випускників: інформація про організацію й/чи участь випускників у конференціях, семінарах тощо
- Публікації фулбрайтерів: інфо про щойно опубліковані книги, монографії, статті
- Новини: підбірка новин та інформації про конференції, семінари тощо, які мають відбутися найближчим часом
- Форум – місце для обміну думками, пошуку різноманітної інформації
- Каталог сайтів: інтернет-посилання на сторінки фулбрайтівських асоціацій інших країн, українських та іноземних науково-освітніх товариств тощо
- Список розсилки, що уможливить швидке розповсюдження інформації між членами товариства.
- Допомога фулбрайтівцям в організації й проведенні конференцій, семінарів тощо.
- Налагодження ефективного спілкування з представниками Фулбрайтівських товариств інших країн.
- Допомога у створенні електронного часопису.
- Розбудова сітки регіональних представників Програми ім. Фулбрайта.
- Створення мережі консультантів, які б на добровільних засадах допомагали американським науковцям і студентам налагодити зв'язки з українськими науковцями й інституціями, консультували з питань пошуку інформаційних джерел тощо.

Радо вітатиму Ваші думки, побажання, пропозиції й сподіваюсь на продовження успішної співпраці з Вами.

Щиро вітаю новообране Правління Фулбрайтівського товариства – Мирославу Антонович (Голову Правління), Всеволода Речицького й Олександра Мережка. Окрім організації й проведення конференцій, семінарів і круглих столів, підготовки публікацій тощо й з метою поліпшення функціонування товариства в Україні й за її межами, Правління працюватиме над реорганізацією структури товариства і внесенням відповідних змін до його Статуту.

Сподіваюсь на цікаву й активну співпрацю з Правлінням і членами Фулбрайтівського товариства і маю надію, що товариство й надалі залишатиметься важливим форумом обміну думок і генерування ідей у сучасному українському суспільстві.

The increased activity called for by the members will require a different structure to the Association: an expansion of the number of individuals who serve as a governing council and in the process fulfill specific functions defined by the membership. There are many examples of these types of structures among the professional and academic associations of Europe and the United States. Most consist of a board of directors and an executive committee. I would suggest that the UFAA consider electing six to nine members to the board, each to serve three years, a third of whom would rotate off the board or seek reelection annually. The executive committee would be elected apart from the board and consist of three to five members. A set of by-laws should be drawn up defining the rules by which board members and executive committee members are elected and operate, their responsibilities and duties, and the wider activities that can be undertaken by the association.

The Fulbright Office and staff stand ready to assist the UFAA in realizing these goals. We will provide whatever assistance is needed, both informational and financial within our means. I would like to propose the following ways that the Fulbright Office is ready to help:

- We have created a new Alumni Relations Coordinator, Ms. Veronica Aleksanych, to facilitate and coordinate regular and frequent communications and information gathering and exchange with and among program alumni
- Expand the function of the existing website to include a new Alumni Association section with the following:
  - An updated alumni directory
  - Links to individual alumni web pages (either already existing or created on the Fulbright web site)
  - News about alumni – grants and fellowships obtained, new positions, conference presentations, etc.
  - Notification about articles, books, etc. recently published by members, along with links to reviews if possible
  - Forthcoming conferences, presentations, seminars, etc., in which Alumni Association members will be participating
  - Editorial page/Members' Forum – a place for members to express their opinions and ideas on a range of topics
  - Create a web-based list serve that will allow communication for all members with other members
- Encourage and support members in the organization of seminars, round table discussions, lecture programs, etc. in their communities and universities
- Encourage and support contacts with other Fulbright Alumni Associations, participation in conferences, etc.
- Assist in the formation of an electronic journal with a legitimate editorial board
- Strengthen and expand the system of regional Fulbright Program representatives
- Assist the association in preparing grant proposals and applying for and administering grants for new activities of the Association and its members
- Continue to support the activities of the Association and its members through the program of Small Grants; work to obtain additional funding for this and other grant programs for members
- Create a formal mentoring program in which two or three members of the Association volunteer to assist an incoming American Fulbright Student or Senior Scholar Fellow prior to and during their stay in Ukraine. This might involve, helping to make contacts with other scholars, advice on research sources, etc.

I welcome your suggestions and ideas and look forward to close collaboration with all of you.

It is a pleasure for me to welcome the newly-elected Executive Committee of the Ukrainian Fulbright Alumni Association: Prof. Myroslava Antonovych, president; Vsevolod Rechytskyj, member; and Oleksandr Merezhko, member. In addition to carrying on public programs such as conferences, seminars and roundtable; publications; and other activities, the Executive Committee will be coordinating and preparing plans for restructuring the association and its by-laws to allow a new level of activity in Ukraine and internationally. I look forward to working closely and productively with the Executive Committee and other members of the Alumni Association to continue to make the Association an important vehicle and forum for the exchange of ideas and creative action within the realm of contemporary Ukrainian society.

Правління Фулбрайтівського товариства

МИРОСЛАВА АНТОНОВИЧ,
Президент
Фулбрайтівського товариства

MYROSLAVA ANTONOVYCH
President
Ukrainian Fulbright Alumni Association

Завідувачка кафедри загальноправових наук Національного університету „Києво-Могилянська академія”.

Закінчила філологічний факультет (спеціальність „Англійська мова і література”) Дніпропетровського державного університету з відзнакою (1981 р.) і юридичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка (1995 р.). Кандидат філологічних наук (1988 р.); у 1999 р. захистила магістерську дисертацію з міжнародного права в Університеті МакГілл у Канаді. Має вчене звання доцента кафедри англійської мови з 1990 р. і кафедри галузевих правових наук з 2001 р. Як фулбрайтівський стипендіат стажувалась із міжнародного права на правничому факультеті Університету Сінсіннаті в США (1996 р.). Учасниця багатьох міжнародних семінарів і конференцій. Авторка понад 70 наукових праць в Україні та за кордоном, серед яких „Міжнародне публічне право” (Київ, 2003 р.), „Міжнародний захист прав людини” (Київ, 2000 р.), „The Rights of National Minorities in Ukraine: An Introduction” (The Hague, London, Boston, 1999). Викладає курси „Міжнародне публічне право”, „Міжнародний захист прав людини”, „Захист інтересів держави в Міжнародному Суді ООН”.

Chair of Legal Studies Department and Associate Professor of the Department of Law, University of “Kyiv-Mohyla Academy”.

Graduated from the English Department, Dnipropetrovsk University (1981) with honors and from the Department of Law, Lviv University (1995). Candidate of Sciences Degree from Kyiv Linguistic University in Ukraine (1988), LL.M. degree from McGill University in Canada (1999). As a Fulbright scholar, conducted research on International Human Rights Law at the Institute for Human Rights, University of Cincinnati, Ohio, USA (1996). Participated in seminars on International Law in Salzburg (1997) and Budapest (1997, 1999, 2003), and presented papers at the international conferences at Golden Gate University, San Francisco (1996), London University (1997), Oxford University (2004), Columbia University (2006) and others. Author of about 70 scholarly works in Ukraine and abroad, including *Public International Law: Textbook* (Kyiv, 2003); *Ukraine in the International System for Human Rights Protection* (Kyiv, 2000); *The Rights of National Minorities in Ukraine: An Introduction* (The Hague, London, Boston, 1999).

Executive Committee

ОЛЕКСАНДР МЕРЕЖКО,
член Правління
Фулбрайтівського товариства

OLEKSANDR MEREZHKO
Member, Executive Committee
Ukrainian Fulbright Alumni Association

Професор кафедри цивільно-правових дисциплін Університету економіки та права „КРОК”, професор Католицького університету Любліна імені Іоанна Павла II, завідувач кафедри приватного права. Закінчив із відзнакою Інститут міжнародних відносин при Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (юрист-міжнародник, 1994). У 1996 році захистив кандидатську дисертацію „Концепція гуманітарної інтервенції та механізм захисту прав людини в рамках ООН”, в 2002 році - докторську „Теорія та принципи транснаціонального торгового права (Lex Mercatoria)”. Викладав у Денверському університеті (Graduate School of International Studies, University of Denver, 1997), а також в Дікінсонівській школі права Пенсильванського університету (Dickinson School of Law, Penn State University, 2000-2001). Автор численних наукових праць із міжнародного права та міжнародного приватного права, серед яких, зокрема, такі книги: „Транснаціональне торговельне право (Lex Mercatoria)” (2002), „Вступ до філософії міжнародного права” (2002), „Право міжнародних договорів: сучасні проблеми теорії та практики” (2002), „Колізійне право США” (2003), „Договір у приватному праві” (2003), „Наука міжнародного приватного права: історія та сучасність” (2006), „Історія міжнародно-правових учень” (2004, 2006).

Professor, Department of Civil-Legal Disciplines, University of Economics and Law “Krok”; Professor, John Paul Catholic University, Lublin. Degree with honors from the Institute of International Relations, Taras Shevchenko Kyiv National University (International Law, 1994). Candidate Dissertation “Concept of Humanitarian Intervention and Human Rights Protection Mechanism within the UN Framework” defended in 1996. Doctoral Dissertation “Theory and Principles of Transnational Trade Law (Lex Mercatoria)” defended in 2002. Lectured at the Graduate School of International Studies, University of Denver, 1997, and at the Dickinson School of Law, Penn State University, 2000-2001. Author of numerous publications on international law and international private law, including *Transnational Trade Law (Lex Mercatoria)* (2002), *Introduction to Philosophy of International Law* (2002), *Law of International Treaties: contemporary problems of theory and practice* (2002), *US Law of Conflicts of Laws* (2003), *Contract in Private Law* (2006), *Science of Private International Law: history and present* (2006), *History of International Legal Teachings* (2004, 2006).

ВСЕВОЛОД РЕЧИЦЬКИЙ,
член Правління
Фулбрайтівського товариства.

VSEVOLOD RECHYTSKIY
Member, Executive Committee
Ukrainian Fulbright Alumni Association

Доцент кафедри конституційного права Національної юридичної академії України ім. Ярослава Мудрого (Харків), конституційний експерт Харківської правозахисної групи. Вищу освіту здобув на факультеті судово-прокурорських органів Національної юридичної академії України, диплом із відзнакою (1981). Закінчив Державні курси іноземних мов (англійська) у 1981 р. Кандидат юридичних наук (1983). Проводив наукові дослідження за програмами наукового обміну IREX та ім. Фулбрайта в Бібліотеці Конгресу США та на юридичному факультеті Університету Джорджа Вашингтона (округ Колумбія) у 1994-1995 р., а також на юридичному факультеті Університету Джорджтаун (округ Колумбія) у 2002-2003 р. Як переможець східноєвропейського конкурсу перебував на стажуванні в Единбурзькому університеті (кафедра політичних наук, Центр дослідження соціальних проблем права, 1996-1997 р.), а також в Університеті Квінз (Канада, 1998-1999 р.). Брав участь у наукових семінарах із проблематики політичних наук та конституційного права в Ризі (Латвія, 1985, 1999 р.), Будапешті (2000 р.), Таллінні (Естонія, 2005 р.) та ін. Автор чотирьох монографій та співавтор двох підручників. Видавничий грант від Інституту Відкритого Суспільства для книги „Політична активність. Конституційні аспекти” (Київ, 1999 р.); видавничий грант від фонду МакАртура для книги „Символічна реальність та право” (2001 р.). Є автором майже 200 наукових та науково-популярних праць. Головні публікації: „Есе про політику” (Харків, 1999 р.), „Свобода та держава” (Харків, 1999 р.), „Конституційне право. Підручник” (Харків, 2003 р.), „Основи демократії. Підручник” (Київ, 2002 р.).

Associate Professor of Constitutional Law at the Yaroslav Mudry National Law Academy of Ukraine (Kharkiv), Constitutional Expert at the Human Rights Protection Group (Kharkiv). 1981 - graduated from the National Law Academy of Ukraine with honors (Department of Court and Procurator Offices). Diploma from the State Courses of Foreign Languages (1981). Candidate of Sciences (Law) Degree from the National Law Academy of Ukraine (1983). As an IREX and Fulbright scholar conducted research in Political Sciences and Constitutional Law at the Library of Congress (1994), George Washington University (Washington DC, 1994-1995), Georgetown University (Washington DC, 2002-2003). As a winner of East European Competition, conducted research at Political Sciences Department and Center for Law and Society, Edinburgh University (1996-1997), Queen's University (Canada, 1998-1999). Participated in seminars on Constitutional Law and Political Sciences in Riga (Latvia, 1985, 1999), Budapest (2000), Tallinn (Estonia, 2005) and others. Author of four books and coauthor of two textbooks. Open Society Institute publishing grant for the book *Political Activity. Constitutional Aspects* (1999), Mac-Arthur grant for publication of the book *Symbolic Reality and Law* (2001). Author of about 200 scholarly works, including *Essay on Politics* (Kharkiv, 1999), *Freedom and the State* (Kharkiv, 1999), *Constitutional Law: Textbook* (Kharkiv, 2003), *Basics of Democracy: Textbook* (Kyiv, 2002).

9th Annual Fulbright Conference

6-8 жовтня у м. Києві проходила 9-а щорічна Фулбрайтівська конференція під назвою „Етичні стандарти в освіті та науці”. Тема конференції залишається надзвичайно актуальною для нашого суспільства, як була вона актуальною завжди. Час від часу ця тема привертає увагу спільноти, але частіше ігнорується. На конференції обговорювались питання різноманітних механізмів і проявів корупції в освіті й науковому середовищі, аналізувались її причини та шляхи боротьби з нею; не обминули в обговоренні й питань академічної етики.

У рамках конференції проходила робота трьох секцій і трьох круглих столів:

- Вища освіта й ринок
- Як увімкнути “червоне світло” неякісним дисертаціям?
- Мораль і етика у вищій освіті
- Інституційна автономія університетів
- Сенс і умови ефективної реалізації в Україні
- Шляхи подолання корупції в освіті та науці
- Корупція та інтелектуальна власність

The 9th Annual Fulbright Conference “Ethical Standards in Education and Scholarship” was held in Kyiv on October 6-8, 2006.

The subject of the conference is still, as in the past, exceedingly topical for our society where it sometimes attracts public attention, but more often is ignored.

The conference addressed various mechanisms and aspects of corruption in education and scholarship with a focus on its causes and possible ways of fighting it; academic ethics was also among debated issues.

The following sections and round table discussions took place within the conference framework:

- Higher Education and the Free Market
- How to Put a Stop to Low-Quality Dissertations
- Morality and Ethics in Higher Education
- University Autonomy: Conditions for Success in Ukraine
- Battling Corruption in Education and Scholarship
- Corruption and Intellectual Property Rights

Випускники обговорюють проблему корупції в освіті та науці України

„Серед народу, який в основному є корумпованим, свобода не може довго існувати“
Едмунд Бьорке

Сфера освіти й науки є сьогодні однією з найбільш корумпованих в соціальному житті України, унаслідок чого існує велика загроза духовному й соціальному здоров'ю і буттю українського народу. Не буде перебільшенням сказати, що головною загрозою для української демократії є саме корупція, яка все зухваліше набирає майже відкритих форм і яка перетворилася на повсякденне явище. Однак перед тим, як обговорювати проблему корупції, необхідно насамперед визначитися зі змістом самого поняття „корупція“, оскільки це слово поступово втратило первісне значення. Одразу ж зазначимо, що ми беремо це поняття не стільки в суто юридичному, скільки в соціальному плані, і розуміємо під корупцією такий стан, коли публічні, державні ресурси чи посади використовуються не в публічних або загальних інтересах, а в приватних інтересах якоїсь особи чи групи осіб. У сфері освіти й науки під корупцією часто мається на увазі деградація, пов'язана з порушенням певних етичних стандартів. Хоча корупція має багато різних проявів, у масовій свідомості вона найчастіше асоціюється з таким кримінальним злочином, як хабарництво. Насправді корупція як соціальне явище не обмежується тільки хабарництвом. Саме тому перед нами постає завдання виявити різноманітні механізми і прояви корупції в освіті й науковому середовищі.

Для більшої наочності уявімо себе на місці якогось схильного до корупції керівника певного вищого навчального закладу, навчання в якому вважається „престижним“. Які ж можливості відкриваються перед нами, щоб задовольнити за допомогою державних ресурсів власні матеріальні інтереси й нематеріальні амбіції? Очевидно, що найбільш банальним засобом власного збагачення за рахунок суспільства й держави будуть хабарі за вступ у якийсь, скажімо, „елітарний“ вуз. Однак це не єдиний вияв корупції. До того ж він є доволі небезпечним, оскільки потребує створення складної і розгалуженої системи посередників, щоб мінімізувати ризик розкриття причетності керівника такого вузу до хабарництва. Безпечнішим із точки зору керівника-корупціонера є такий механізм корупції, як система „відкатів“, яка дозволяє не тільки збагатитися, але й створити собі імідж „доброго господарника“, який удень і вночі турбується про свій заклад. Зрозуміло, що за рахунок такої системи можна задовольнити свої матеріальні потреби, однак для натури творчої, яка має амбіції у сфері науки, точніше щодо наукових звань і нагород, цього, ясна річ, недостатньо. Як, наприклад, без суттєво реального внеску в науку стати академіком якоїсь галузевої чи навіть Національної академії наук, або як отримати якесь престижне звання чи ранг? Дуже просто. Необхідно створити відповідну систему корумпованих соціальних зв'язків шляхом влаштування у свій вуз дітей чиновників і політиків, від яких залежить досягнення бажаних наукових звань і нагород. І це лише деякі з багатьох механізмів корупції, які стали звичним явищем нашого життя і яких майже не намагаються приховувати. Причому вражає зухвала безсоромність, із якою у наш час корупціонери різних рівнів не тільки не несуть жодної відповідальності, але й продовжують отримувати звання, ступені та нагороди і навіть ставати академіками. Спостерігаючи цю загальну картину можна з прикрістю констатувати, що нині державна система вищої освіти й науки, за незначними винятками, є єдиною централізованою системою корупції, у рамках якої професіоналізм, висока якість та справжня наука перестали мати будь-яке значення. Корупція в науці та освіті все більше нагадує ракову пухлину, метастази якої паралізували мозок нації.

Такий тривожний стан української науки й освіти став тим тлом, на якому розгорнулися гострі дискусії в рамках ІХ щорічної

Alumni Discuss Corruption as a Problem in Ukraine's Scholarship and Education

Among a people generally corrupt liberty cannot long exist
Edmund Burke, 1777

Scholarship and education rank high today among the most corrupt areas in Ukraine's social life jeopardizing spiritual and social well-being and the very existence of the Ukrainian nation. It won't be an exaggeration to argue that corruption, which tends to assume blatantly explicit forms and to become part of our daily routine, presents the worst threat to Ukrainian democracy. Before proceeding to discuss corruption, however, it is necessary to define the concept itself, since the term has gradually lost its original meaning. Let us specify from the outset that our use of the term refers not so much to its legal definition, as to its social meaning. By "corruption" we mean the situation when public and governmental resources and/or positions are used not for public or common benefit, but for private benefit of a person or a group of persons. Corruption in scholarship and education often implies degradation due to violation of certain ethical standards. Even though corruption can be many-faceted, public mentality most frequently associates it with the criminal offence of bribery. Still, corruption as a social phenomenon is not limited only to bribery. Precisely for this reason we face the task of identifying various mechanisms and manifestations of corruption in educational and scholarly environments.

To be more graphic, let us imagine a corrupt chief executive of a higher education establishment that is considered "prestigious". What opportunities present themselves to satisfy his/her material desires and non-material ambitions at the expense of the state? Apparently, the most trivial means of gaining profit at the public and state expense would be payoffs received for admission to a, so-called, "elite" university. This is not, however, the only possible channel of corruption. Besides, it is rather dangerous since it calls for a complicated and far-flung system of go-betweens to minimize the risk of exposure for the university president. Much safer, from the corrupt president's perspective, would be a different corruption mechanism, such as "vidkat" (kickback) system that does not only give him a chance to improve his financial status, but also to don the image of an "able manager" taking unflagging care of his institution by soliciting (or extorting) favors or gifts on behalf of his institution in return for special treatment or other services. Obviously, this system might be instrumental in satisfying one's material appetites; nevertheless, it is hardly enough for a "creative" person with scholarly ambitions, or, rather, craving for scholarly titles and awards. How can one, for instance, having made no substantial contribution to scholarship, become a member of a specialized or even national Academy of Sciences or be awarded a prestigious title or rank? It's very simple. What one needs is to put in place an appropriate network of corrupt social links by admitting into "his/her" university a certain amount of officials' and politicians' children whose parents can guarantee granting of longed-for titles and awards. These are only several of numerous corruption mechanisms that have become so common in our life that little effort is taken to cover them up. What strikes one most, is the scale of impudent shamelessness – not only are corrupt executives at different levels exempt of any responsibility, but they also keep receiving titles, degrees and awards, up to being elected Academicians!

Looking at this picture, one may regretfully state that the current system of higher education and scholarship, with few exceptions, has become one centralized corruption system, where professional competence, quality performance and real scholarship have lost their meaning and matter no longer. Corruption in scholarship and

Мирослава Антонович,
Президент Фулбрайтівського товариства

Myroslava Antonovych,
President of Fulbright Alumni Association.

Фулбрайтівської конференції на тему „Етичні стандарти в освіті та науці“.

Як зазначалося в одній із доповідей на цій конференції, існує дві головні причини широкого розповсюдження корупції у сфері вищої освіти:

1) патологічна соціальна структура українських вузів; 2) вимушений конформізм професорсько-викладацького складу цих закладів.

Почнемо з соціальної структури вищих навчальних закладів. На відміну від американських університетів, які є, якщо можна так сказати, діловими чи бізнесовими підприємствами, українські вузи за своєю соціальною структурою нагадують військово-феодалну ієрархію із авторитарним механізмом прийняття рішень. Деякі університети взагалі нагадують тиранію в мініатюрі, у рамках якої керівник закладу сприймає себе як його власника. Іноді навіть доходить до анекдотичних випадків, коли, наприклад, в одному з державних університетів центральні мармурові сходи „зарезервовані“ лише для ректора.

Зрозуміти всю соціальну патологію такої структури можна лише завдяки порівняльному аналізу, наприклад, із американською системою вищої освіти. Так, американські університети, що існують у конкурентному середовищі, спрямовують свою діяльність на задоволення інтелектуальних, культурних і духовних потреб студентів, тобто споживачів, від чого, власне, і залежить саме існування університету. Професори, зі свого боку, працюють для студентів, можна сказати, „інтелектуально обслуговують“ студентів. Що ж до адміністрації університету на чолі з керівником, то вона обслуговує потреби студентів і викладачів, створюючи нормальні умови для навчального процесу й розвитку науки. Важливо наголосити, що на чолі американського університету знаходиться не корумпована особа, яка сприймає себе як монарха, а залежний від професорів менеджер, змінити якого на посаді буває часто легше, ніж позбутися професора, який має так званий „tenure“. Відповідно, процес прийняття рішень у такому університеті є доволі демократичним і йде знизу догори.

Соціальна структура українського державного вищого навчального закладу є принципово іншою. Професорсько-викладацький склад і студенти часто знаходяться у принизливій залежності від керівника, іноді навіть від його примх. Така структура є недемократичною, непрозорою та економічно недовідною, а будь-яке самоуправління в її рамках є по суті міфом.

Саме такою патологічною соціальною структурою зумовлений конформізм викладачів, що заважає їм ефективно протистояти корупції в стінах рідного університету. Треба мати на увазі, що в таких умовах, коли викладач залежить від сваволі керівника, він легко стає жертвою цієї системи корупції і всупереч власній волі змушений або грати за правилами, які йому нав'язуються керівництвом, або, рано чи пізно, втратити посаду. Неподинокі приклади, коли навіть університетських професорів звільняли лише за те, що вони хотіли на декілька місяців узяти творчу відпустку для стажування в провідних зарубіжних університетах, отримавши міжнародні наукові гранти. Після повернення їм відмовляли в працевлаштуванні або „понижували в ранзі“.

Візьмемо, як приклад, вступні іспити в якийсь престижний університет. Давно є секретом Полішинеля те, що вступні екзамени в такі заклади (на щастя, є декілька винятків) є лише фарсом, оскільки те, хто буде студентом, вирішено корумпованим керівництвом закладу заздалегідь, так що іспити можна взагалі не проводити, щоб зайвий раз не травмувати юні душі тих абітурієнтів, які ще наївно

Олександр Мережко,
член Правління
Фулбрайтівського товариства

Oleksandr Merezko,
Executive Committee Member,
Fulbright Alumni Association.

education increasingly reminds one of a cancer tumor, with its metastases paralyzing the nation's brain.

This alarming situation in Ukrainian scholarship and education provided the background for ardent discussions within the framework of the 9th Annual Alumni Fulbright Conference "Ethical Standards in Education and Scholarship".

As stated in one of the conference presentations, large-scale corruption in higher education and scholarship is mainly caused by two factors:

1) pathological social structure of Ukrainian universities; 2) forced conformism of their faculty.

Let's start with universities' social structure. Unlike American universities that are, if we may say so, business or commercial enterprises, their Ukrainian counterparts remind one, in their social structure, of military feudal hierarchies with an authoritarian decision-making mechanism. Some universities are mini-tyrannies where the university president thinks of himself as its owner/ruler. Just one anecdote makes the case – in one public university the central marble staircase is "reserved" for the rector alone.

It is only possible to grasp the social pathology of this structure through a comparative study, for example, with the American higher education system. American universities operating within a competitive environment direct their efforts towards meeting the intellectual, cultural and spiritual demands of their students, that is, customers – the premise for the university's existence. The faculty work for the students, providing them "intellectual services". As to the administrative staff headed by the President, they serve the students and the faculty by providing normal conditions for studies and research. It is noteworthy that American universities are run not by corrupt persons seeing him/herself as a monarch, but by managers depending upon the faculty, and in many cases more easily replaceable than a tenured professor. Accordingly, the decision-making process in a university like this is rather democratic, moving from the bottom up.

The social structure of a Ukrainian university differs radically, with the faculty and students often finding themselves in humiliating dependence on the President/Rector, including his whims. This is an undemocratic, non-transparent and economically ineffective structure, while any self-government within its framework is, actually, a myth.

This pathological social structure determines the faculty's conformism preventing them from taking any effective stand against corruption in their universities. It should be borne in mind that when a professor depends on the Rector's will, he becomes an easy prey to this corrupt system, and, against his/her own will, is forced either to play according to the rules thrust upon him/her by the administration, or, sooner or later, lose his/her job. Examples can be found in plenty when even full professors who had received international research grants were fired only for requesting several months' sabbatical for doing research in leading world universities. On their return to Ukraine they were refused teaching jobs altogether or offered lower positions.

Let us take as an example entrance examinations at a highly acclaimed university. It's long been common knowledge that entrance examinations at such universities (but for a few happy exceptions) are merely a farce since the corrupt administration has long ago decided who was going to be admitted as new students. So, there is no need to hold examinations at all – at least, young

вірять у справедливість. У такій ситуації викладачу-екзаменатору керівництво просто дає папірець із відповідними оцінками, які бажано поставити абітурієнту, а сам викладач змушений лише розігрувати спектакль під назвою „вступні іспити“. Якщо ж з якихось причин викладач поставити не ту оцінку, тоді результат можна буде легко підкорегувати на наступному іспиті. Інакше кажучи, у тих престижних вузах, де вступні іспити проводяться під контролем керівництва, майже завжди є корупція. Більше того, виникає дещо риторичне запитання про те, чи можна вірити у „чисті руки“ тих політиків і чиновників, діти яких вступили в елітарний вищий навчальний заклад за корумпованою схемою.

На жаль, у викладачів також не вистачає сміливості чинити опір системі корупції і їм доводиться виявляти конформізм, оскільки, наприклад, керівник закладу може не продовжити з ними контракт, або вони зацікавлені в тому, щоб їхні діти вступили до їхнього ж університету.

Саме тому деякі державні вузи чинять упертий опір запровадженню незалежної і об'єктивної системи тестування, яка позбавила б керівників цих університетів традиційних зисків від корупції. Існують, правда, приклади й таких університетів, які запровадили власну систему вступного „тестування“. У деяких випадках така система спрацює, як, наприклад, в Національному університеті „Києво-Могилянська академія“. Однак частіше таке вступне „тестування“ повністю контролюється керівництвом і продовжує стару корупційну практику.

Проте є надія на те, що в Україні теж буде запроваджено незалежну систему тестування, як це сталося, наприклад, не тільки в сусідній Польщі, але й в Азербайджані. Щоправда, це не знімає проблему різної якості навчання в елітарних школах, де вчать нащадки сучасної української буржуазії, і в школах для дітей менш заможних людей, особливо коли йдеться про сільську місцевість.

Ще одна проблема, яка була в центрі жвавих дискусій під час роботи конференції, торкалася проблематики корупції в науці. Приклади виявами неблагополуччя в українській науці є, зокрема, такі факти, як низька якість кандидатських і докторських дисертацій, відвертий плагіат і відсутність реальної відповідальності за нього, девальвація наукових ступенів і вчених звань тощо. Радянські традиції плагіату, привласнення чужих здобутків інтелектуальної праці, на жаль, міцно вкорінилися і в українській „науці“. Дехто і нині дотримується гасла Ф. Енгельса „При соціалізмі ідеї належать всім“, інші безкарно ставлять свої підписи під дисертаціями, написаними тими, хто зробив написання дисертацій бізнесом.

Апогеем корупції в українській науці можна вважати скандальні результати останніх виборів у Національну Академію Наук України, коли високі посади отримали особи з, м'яко кажучи, сумнівним науковим доробком і одіозною репутацією. Не менш прикрою є ситуація в галузевих академіях наук. Можна констатувати, що так само, як і в політиці, в українській науці склався механізм відбору, який просуває на провідні посади не кращих, а гірших, не справжніх учених, а безпринципних корумпованих кар'єристів.

Така ситуація не тільки свідчить про прірву між справжньою наукою та її бюрократією, яка швидко зростає, але також дає підстави серйозно замислитися над доцільністю існування самої Національної Академії Наук та галузевих академій. Як відомо, Ф. М. Достоевський, після того, як Д.І. Менделєєв не обрали членом Російської Академії Наук, запропонував проект створення Вільної Академії Наук, яка б існувала не за рахунок держави. Очевидно, така ідея могла б бути виходом із ганебної ситуації для справжньої української науки.

Щодо присвоєння наукових ступенів, то тут ситуація чимось нагадує відомий історичний факт, коли римський імператор Калігула зробив свого коня сенатором. Як свідчить українська реальність, девальвація наукових ступенів та вчених звань досягла такого рівня, коли з напівграмотного „криміналоїда“ (науковий термін Ломброзо) можна досить легко зробити „професора“ чи навіть академіка.

people who still naively believe in justice will be spared bitter disillusionment. In situations like this the examiner is just given a slip of paper with the marks to be given to the applicants, being still obliged to act out the show called “entrance examinations”. If the teacher, for some reason, gives an applicant a “wrong” mark, the result can be easily corrected at the next exam. In other words, corruption is nearly always the rule in the prestigious universities where entrance exams are controlled by the administration. Moreover, a somewhat rhetorical question arises of whether it is plausible that politicians and officials whose children enter elite educational establishments under such a corrupt scheme might really be “clean-handed”.

Unfortunately, the faculty, too, often lack courage to resist corruption; they are compelled to act as conformists because the Rector, for instance, can fail to renew their contracts, or they might be concerned about the chances of their own children entering the same university if they act in any way to resist corruption.

For these reasons some public universities stubbornly resist the implementation of an independent and objective testing system that would deprive their Rectors of their traditional corruption-generated benefits. On the other hand, some universities have introduced their own entrance testing systems. In certain cases, it works – for example, at the National University of Kyiv-Mohyla Academy. But in most cases this entrance “testing” system remains completely under administrative control, therefore perpetuating the old corruptive practices.

There is a hope, however, that Ukraine, too will implement the independent testing system – something done not only in neighboring Poland, but also in Azerbaijan. The fact is that it will not solve the problem of different teaching quality in elite schools catering to the progeny of contemporary Ukrainian bourgeoisie as compared to schools for less well-to-do people, especially in rural areas.

Another issue that has provoked lively debate during the conference panel discussions concerns corruption in scholarship. Poor quality of Candidate and Doctoral dissertations, explicit plagiarism and lack of mechanisms stipulating responsibility for this devaluation of scholarly degrees and titles all testify to Ukrainian science's unhealthy condition. Soviet traditions of plagiarism, of appropriating other people's intellectual gains have, unfortunately, taken deep root in Ukrainian “scholarship”. Some people still adhere to Engels' dictum that “ideas belong to everybody under socialism”, others go unpunished for putting their names under dissertations written by those for whom it has become a source of income.

The peak of corruption in Ukrainian scholarship must have been reached in the scandalous results of the latest National Academy of Sciences elections, with some new Academicians who have to their credit dubious scientific accomplishments, to put it mildly, and notorious public characters. No less lamentable is the situation in branch academies. It can be argued that Ukrainian scholarship, as well as politics, has set up the selection mechanisms that promote to leading positions not the finest, but the worst candidates, not genuine scholars, but unprincipled corrupt career seekers.

This state of affairs does not merely testify to the abyss between genuine scholarship and its rapidly growing bureaucracy, but also gives grounds for strong doubts concerning the need for the National Academy of Sciences and branch academies. Fedor Dostoyevsky is known, after the Russia's Academy of Sciences failed to elect Dmitri Mendeleev its member, to have suggested the blueprint for a Free Academy of Sciences not funded from state sources. This idea might signify a way out from the present shameful impasse for true Ukrainian scholarship.

Speaking of awarding scholarly degrees, the situation here is somewhat similar to the well-known historical fact when Roman emperor Caligula made his horse a Senator. As Ukrainian reality shows, the devaluation of scholarly degrees and titles has reached

Які ж пропозиції, спрямовані на подолання корупції в українській науці та освіті, лунали на конференції? Не претендуючи на повноту, оскільки в плані висунення і обговорення іноді досить оригінальних ідей та концепцій конференція нагадувала „мозкову атаку“, спробуємо викласти лише частину з таких пропозицій:

1. Вступ у державні вищі навчальні заклади повинен здійснюватися на основі справді незалежної та об'єктивної системи тестування.
2. Слід змінити соціальну структуру державних вузів у такий спосіб, щоб суттєво демократизувати механізм прийняття рішень. Пропонувалося створення в рамках організаційної структури університету „професорської ради“ як вищого органу.
3. Упровадження і підтримка автономії університетів, яка, серед іншого, передбачає автономію кафедр і професорів. Наголошувалося на необхідності забезпечення фінансової незалежності для реальної автономії університету, велику роль у цьому повинні відігравати його випускники та наглядова рада (Board of Trustees).
4. Створення незалежних наукових шкіл із незалежними правами.
5. Запровадження системи, аналогічної системі „tenure“ у західних університетах, коли викладач не залежить від примх керівника вузу, із яким він підписав контракт, і коли праця професора в університеті не має вікових обмежень.
6. Чітко обмежити термін перебування на посаді керівника університету. Наприклад, не більше трьох років із можливістю переобрання ще на три роки. При цьому треба розуміти, що керівник університету є не його власником, а лише менеджером, якого наймає трудовий колектив для виконання певних функцій.
7. Проведення дійсно вільних виборів на всі керівні посади в університетах і лише на альтернативній основі.
8. Створення реально діючої незалежної профспілки працівників освіти.
9. Істотне зменшення педагогічного навантаження. Якщо зараз в деяких українських вузах воно сягає дев'ятиста годин на рік і більше, то в польських університетах навантаження професора зазвичай не перевищує 210 годин на рік.
10. Запровадження транспарентного бюджету, який би перешкодив можливості „відкатів“.
11. Ініціювання масштабного соціологічного й антропологічного дослідження причин і передумов корупції в українській освіті та науці.

Окрім того, одна з головних ідей конференції – розробка етичного кодексу чи стандартів науковця та викладача, який би стимулював боротьбу з корупцією.

Серед інших пропозицій були ще й такі, як створення, за прикладом Польщі, державної агенції боротьби з корупцією та проведеної відповідної люстрації, відмова у фінансовій та іншій підтримці з боку західних університетів і організацій тим українським університетам, які є корумпованими. Ураховуючи зарубіжний досвід, висловлювалися пропозиції щодо вдосконалення процедури захистів дисертацій, чи, точніше, зміни цієї процедури. Зокрема, пропонувалось замінити спеціалізованих рад, що існують сьогодні, створити вузькоспеціалізовані ради зі значно меншою кількістю членів ради, до складу якої обов'язково має входити науковий керівник. Здобувач повинен мати право висловити недовіру й відхилити голову ради без мотивації. Рецензенти повинні нести особисту відповідальність за дисертації. Пропонувалось залучати до захистів дисертацій професійні асоціації, хоча б у якості рецензентів.

Якщо ж говорити про перший основний крок у боротьбі з корупцією, то таким кроком має стати відкрите й широке обговорення проблем корупції у суспільстві. А крім того, кожен науковець і викладач має почати з себе, зі створення своєї аури доброчесності й сповідання академічних чеснот.

the bottom line when a semi-literate “criminaloid” (Lombrozo's scientific term) can be easily turned into an academician.

So, what were the propositions voiced at the conference and aimed at fighting corruption in Ukrainian scholarship and education? Without any claims to covering everything, since the conference resembled a brainstorm in terms of putting forward and discussing original ideas, here are but a few of those propositions:

1. Students must be admitted to universities on the grounds of a truly independent and objective testing system;
2. The social structure of public universities should undergo transformations so as to ensure substantial democratization of the decision-making process. Setting up a “Board of Professors” within the university's organizational chart that would perform the functions of a supreme body was suggested as a possible model;
3. Implementation and support for the universities' autonomy stipulating, among other things, the departments' and faculties' autonomy. The need for securing financial independence to achieve universities' actual autonomy was stressed. The university alumni and the Board of Trustees are expected to play an important part in this;
4. Forming independent scientific schools with rights of their own;
5. Implementation of a system analogous to the tenure system in Western universities where professors do not depend upon the President's whims and where there are no age limits set for filling professorial positions;
6. The university head's term of office should be limited. It could be, for instance, established as not exceeding three years with a possibility of re-election for the next three years. It should become clear that the university head does not own it, being just a manager hired by the employees to perform certain functions;
7. Holding really free elections on the alternative basis for all chief executive positions at the universities;
8. Setting up an efficient independent educators' trade union;
9. Substantial reduction of teaching loads. At present they may reach over 900 hours per year at some Ukrainian universities, while at Polish universities a Professor's load normally does not exceed 210 hours per year;
10. Implementation of transparent budgets preventing the possibility of any machinations;
11. Initiating a large-scale sociological and anthropological study of the causes and prerequisites for corruption in Ukrainian education and scholarship.

In addition, one of the conference's key ideas was the suggestion to develop a Code of Ethics, or scholars' and educators' Code of Standards that would focus and intensify the fight against corruption.

Other proposals included setting up a public corruption-fighting agency modeled after the Polish example and conducting relevant lustration; or denying financial and other kinds of support from the part of Western universities and organizations to corrupt Ukrainian universities. Taking heed of world practices, suggestions were made to improve procedures for dissertation defense, or rather, to change the procedures. It was suggested, in particular, to substitute highly specialized boards with a much narrower membership and with the mandatory participation of the applicant's research adviser for existing specialized boards. The applicant should be entitled to expressing distrust of and revoking the board head without giving his/her reasons. The reviewers should be held personally responsible for the dissertations. Another idea was to enlist professional associations in dissertation defense procedures, albeit for reviewing purposes.

But the first crucial step in fighting corruption must consist in open and broad discussion of this issue in society. Besides, every scholar and teacher should start with him/herself, with creating his/her own aura of decency and academic integrity.

Чи можлива корупція в науці?

Вступ

Оскільки автори виступу прагнуть жити в правовій державі, де людину або організацію може оголосити корупційною лише суд, вони не осмілюються стверджувати, що у вітчизняній науці існує корупція.

На жаль, на даний час відсутні об'єктивні та всебічні дослідження науки як такої. За браком достовірної та істотної інформації про науку і те, що в ній відбувається, нам залишається лише теоретичний розгляд абстрактного питання: „А чи можлива корупція в храмі науки, де, за визначенням, працюють люди в білих халатах із незайманою душею”.

Зробимо декілька принципових уточнень стосовно понять, які будуть надалі використовуватися.

Ці уточнення дозволяють класифікувати можливі види корупції у науці. А як добре відомо всім науковцям, класифікація та виокремлення складних явищ є необхідним кроком до їхнього наукового дослідження.

Вузький та широкий сенс корупції

По-перше, будемо розрізняти корупцію у вузькому, юридичному, сенсі та корупцію в широкому сенсі.

Спочатку зупинимося на першому понятті. Згідно з усталеним юридичним уживанням цього терміна, корупція у вузькому сенсі – це отримання хабара або спонукання до отримання хабара чи здійснення іншого посадового злочину.

Якщо б розгляд теми „наука й корупція” обмежувався лише таким видом корупції, то можна було б і закінчити наш виступ. Але коли йдеться про корупцію в науці, то майже всі, хто має до неї відношення, розуміють під корупцією не тільки корупцію у вузькому сенсі.

Майже всі передбачають широке значення цього терміну. Воно асоційоване з тим, що термін „корупція” означає також занепад, розлад будь-якого суспільного організму або його складової частини.

Корупція в широкому сенсі пов'язана з недосконалістю як людини, так і кожного її творіння. Чим складніше творіння, тим більше шансів, що воно не буде функціонувати так, як було задумано, не буде працювати так, як йому належить.

Системна побудова науки та її головне завдання

Спробуємо коротко викласти наше розуміння того, чим є наука та якою може бути корупція в науці.

Наука як соціальний феномен є ієрархічно побудованою органічною системою, яка має власні закони внутрішнього функціонування та нетривіальні зв'язки з оточенням. Як складний організм, наука включає багато органічних підсистем та їхніх взаємозв'язків. Кожна з підсистем науки внаслідок внутрішніх помилок може схибити й далі функціонувати неналежним, ненормальним чином.

На нашу думку, нормальне функціонування науки – це таке її функціонування, яке забезпечує оптимальне виконання головного завдання: отримання нового знання про світ, суспільство та людину.

Is corruption in scholarship possible?

Introduction

Since the speakers want to live in a lawful state, in which only a court process can decree that a person or an organization is corrupt, they dare not state that corruption does exist in our motherland's scholarship.

Unfortunately, right now, there exists no objective and comprehensive research of corruption in scholarship. Due to the lack of reliable information about the state of corruption in our scholarship – we are forced to present the theoretical analysis in an abstract form: “Is it possible to have corruption in the cathedral of scholarship, where, by definition, people who work there, wear white clothes and have not sold out their souls?”

Let's state a few basic definitions, which will be used in this exercise. These delineations will make it possible to categorize possible aspects of corruption in scholarship. And, as scholars well know, classifying and separating out particular aspects of complex issues constitute the first necessary steps of a truly scientific study.

A narrow and a wide sense of corruption

First of all, we will define corruption in a focused legal sense and in a broader one. Let us start by using the first approach. According to legal usage, corruption in a narrow sense means receiving a bribe or a temptation to receive a bribe, or committing a misdemeanor or crime related to one's given position. If the realm of “scholarship and corruption” were limited only to this definition of corruption, we would end the discussion right here. However, when talking about corruption in scholarship, almost everyone involved in scholarship understands corruption not only in its narrow, but also in its broader sense.

Almost everyone takes for granted the broader rather than the narrow sense. It is related to the fact that the word “corruption” also means a decline, a disintegration of any societal aspect or its organic part. Corruption in the broad sense is tied with the imperfection of a human being as well as anything s/he may create. The more complicated the created object, the higher the chances, that it will not function as planned, will not function as it has to.

System of the construction of scholarship and its main goal

We will attempt to present our understanding of the essence of scholarship and what kind of corruption can exist in it. Scholarship as a social phenomenon is hierarchically built through an organic system that has its own laws of inner functioning and a neutral relationship to the environment. As a complicated organism, it combines many organic subsystems and their interrelationships. Due to inner mistakes each of the subsystems of scholarship can err and can continue to function in an improper and abnormal manner.

In our opinion the normal function of scholarship is one that guarantees the optimal fulfillment of the main goal of scholarship, which is to obtain new knowledge about the world, society, and human beings. The attentive reader will conclude that we are talking about fundamental scholarship.

The classification of corruption existing in scholarship can be constructed parallel to the types of particular subsystems of scholarship and their relationship with each other.

Олександр Габович
Старший науковий співробітник
Інститут фізики НАН України

Alexander Gabovich
Senior Researcher
Institute of Physics, NASU

Класифікацію видів корупції в науці можна побудувати відповідно до типів виокремлюваних підсистем науки та взаємодій між ними.

Визначення науково-корупційних чинників

Науково-корупційний фактор – це чинник будь-якої природи, який заважає нормальному функціонуванню науки.

Виходячи з цих загальних міркувань, спробуємо запропонувати класифікацію науково-корупційних факторів, яка відповідає різним аспектам науки як суспільного явища. Це, по-перше, організаційний аспект, по-друге, кадровий, а, по-третє, ресурсний.

Організаційний аспект

Наука має певну організаційно-інституціональну структуру. Тобто вона складається з певних інституцій, між якими існують різноманітні прямі та зворотні зв'язки. Насамперед це – керування, підпорядкування, координація, ресурсне забезпечення, контроль тощо.

Як стверджує світовий досвід та наукознавство, існують специфічні для кожної окремої науки оптимальні розміри наукових колективів, у кожній галузі знань витрати часу, графік роботи та розподіл завдань між співробітниками мають свої особливості. Принциповим є різний характер співавторства в різних царинах знань. Тому відрізняється й характер науково-корупційних факторів у різних наукових галузях.

Організаційні науково-корупційні фактори можуть бути пов'язані з надмірною централізацією, імітацією керівної ролі вищими щаблями управління, уніфікацією структури наукових колективів, відсутністю чіткої та прозорої системи критеріїв оцінювання результатів дослідницької діяльності, надмірною кількістю певних структурних одиниць або інститутів тощо.

За відсутності зовнішньої конкуренції та жорсткого внутрішнього оцінювання результативності ймовірна ситуація, коли наука як система починає працювати сама на себе, видаючи назовні лише безглузді та беззмістовні звіти.

Коли штати роздуті, коли функціонує багато вищих керуючих рівнів, коли відсутні чіткі, прозорі та публічно відомі критерії оцінки результатів наукової діяльності, завжди з'являються спокуси та практично необмежені можливості приймати на наукові посади своїх любих друзів та родичів, „потрібних людей“ та їхніх дітей, утримувати їх на посадах десятиріччями за державні кошти.

Виробництво знання, попри часто необхідне в умовах сьогодення індустріальне підґрунтя, – це штучне виробництво, якість продукту якого можуть оцінити лише фахівці, які працюють у тій же галузі. Ясна річ, що за таких умов на функцію наукового контролю не можуть претендувати ті ієрархічні щаблі, які в принципі не в змозі зрозуміти, що зроблено науковцями на нижчих рівнях. У той же час саме вони розподіляють державне фінансування. Тому так важлива „горизонтальна“, зовнішня оцінка отриманого наукового продукту нейтральними експертами.

Зауважимо, що на анонімних та закордонних експертів не тисне в той чи інший бік тягар особистих стосунків із відповідним науковцем, його шефом або усім колективом, де працює науковець. Взірцем тут є анонімне рецензування визнаними фахівцями публікацій у авторитетних міжнародних журналах.

Володимир Кузнецов
Головний науковий співробітник
Інститут філософії імені Г.С.Сковороди
НАН України

Volodymyr Kuznetsov
Chief Research Fellow
H.S. Skovoroda Institute of Philosophy, NASUy

The delineation of scholarly corruptive elements

Let's use the following delineation. The scholarly corruptive element is any kind of factor, which impedes the normal functioning of scholarship.

Based on these overall considerations, we will attempt to propose in the first approximation a classification of scholarly-corruptive factors that corresponds to various aspects of scholarship as a social phenomenon, that is, a view of scholarship focusing on its definite subsystems. They are organization, work force, and resources.

Organizational aspect

Scholarship has a certain organizational and institutional character. In other words it consists of several institutions among which there exists a reciprocal relationship. Above all, it is leadership management, subordination, coordination, resource access, control, etc.

As universal experience and the study of scholarship show, there exist for every separate field of study, an optimal number of scholars. Every branch of scholarship demands specific time input, a work schedule, and task distribution. Crucial is the varied character of co-authorship in different areas of knowledge. Therefore, scholarly corruptive factors of individual scholarly fields are distinctive in each case.

Organizational scholarly-corruptive factors can be related to:

- Excessive centralization;
- Imitation of management by the higher echelons of administration;
- Unification of the structure of the scholarly team;
- Absence of clear and objective criteria to evaluate the results of scholarly research;
- Excessive number of certain structural units or institutions, etc.

Due to the absence of outside competition and any rigorous inner evaluation of the results, it is possible for scholarship as a system to begin working only as itself for itself, and externally producing only formal and useless reports.

When the number of scholars expands, when there exist many higher administrative levels, when there is an absence of clear, transparent, and generally known evaluation criteria of the results of scholarly activity, there always emerges a temptation and almost limitless possibilities to recruit for job openings one's dear friends and relatives, "children and relatives of high rank state officials," and to keep them in their positions for decades at the state's cost.

The manufacturing of knowledge, often necessary given conditions of today's industrialized background, is a unique manufacturing, whose quality of products can only be evaluated by professionals who work in the particular field. It is clear that under these circumstances the function of scholarly control cannot be assumed by those hierarchical ranks who basically are not capable of understanding that, which has been done by creative scholars. Yet, it is exactly they who distribute state funds. Therefore, the horizontal external evaluation of the received scholarly product by neutral experts is crucial.

Let's remind ourselves that anonymous and foreign experts are not faced with the pressure of individual relationships with this or that scholar, the supervisor, or the whole team with whom the scholar works. A model could be an anonymous review of publications by acknowledged experts in a recognized international journal.

Болючим питанням, тісно пов'язаним із корупцією, є взаємо-регуляція прав власності та прав користування власністю. Як стало відомо, 27 вересня 2006 року Фонд держмайна запропонував законопроект, який відбирає у державних академій право володіти значною частиною їхньої власності.

Кадровий аспект

Як казав товариш Сталін, кадри вирішують все. Постає питання про можливість відбору талантів. Але тут багато проблем.

Зокрема, талановитій молоді важко пробитися в науку за умов поганої шкільної та подальшої освіти в більшості навчальних закладів „загального користування”, відсутності доступного житла в містах, де зосереджені наукові центри. Це аж ніяк не сприяє науковій кар’єрі вихідців із малих міст та сіл, виштовхує талановиту наукову молодь за кордон. Злидарська заробітна плата остаточно позбавляє молодь із периферії останнього шансу на пристойний рівень життя та матеріально забезпечену наукову працю.

Кадрові науково-корупційні фактори можуть породжуватись також такими обставинами: науковою недолугістю так званої політичної еліти, суспільною пасивністю навіть творчо активної частини науковців, ситуацією, коли фахівець в одній галузі грає публічну роль визнаного авторитету в інших галузях, атмосферою некритичності, яка може панувати серед науковців, поширенням практики експлуатації керівниками наукових досліджень підлеглих.

Ресурсний аспект

Свідомо не будемо торкатися ситуації з фінансово-матеріальним забезпеченням. У кожній країні науковцям бракує й завжди бракуватиме грошей на дослідницьку діяльність, бо допитливість не має меж, а коштує з часом дорожче.

Коротко розглянемо лише інформаційне забезпечення. По-перше, його вочевидь не вистачає. На жаль, цього навіть не усвідомлює значна частина науковців, не кажучи вже про державних діячів. По-друге, і наявними інформаційними ресурсами переважна частина науковців не користується.

Підсумки

На наше переконання, науково-корупційні фактори існують у будь-якій національній науці. Оскільки люди ніколи не перетворяться на ангелів, ці фактори існуватимуть вічно.

Справа лише в їх масштабах. Там, де держава, суспільство та наукова громада визнають їх існування і б'ють на сполох при появі тривожних симптомів, там застосовують правові та моральні механізми зворотного зв'язку, які згодом зменшують кількість прикрих випадків корупції в науці. Відсутність громадського, зовнішнього, та наукового, внутрішнього, контролю стану науки сприяє перетворенню цих факторів у невиліковну ракову пухлину.

Як стверджує авторитетний журнал NATURE, п'ятдесят тисяч працюючих в НАНУ науковців та обслуговуючого персоналу створюють якісної наукової продукції втричі менше ніж кілька тисяч працівників Манчестерського університету, який займає гідне місце, але у другій сотні кращих університетів світу.

Якщо, незважаючи на значну кількість працюючих у науковій галузі, наша присутність у світовому науковому просторі малопомітна або взагалі відсутня, то можна висловити гіпотезу, що кількість та потуга діючих науково-корупційних факторів перевершили критично допустиму межу. Ці фактори поступово перетворюють вітчизняний храм науки на хуторянську комбінацію ярмарку марнославства та театру абсурду.

A painful issue, closely tied with corruption, is the mutual regulation of the rights of ownership and the laws of disposing someone's intellectual creations. It became known that on September 27, 2006, the Office of State Funds proposed a law, which takes away from state academies the power to manage a substantial part of their possessions.

The work force

As Stalin once said, "the work force solves everything..." As far as scholarship goes, it concerns the real possibility of talented people working in it and therefore, the possibility of selecting talented individuals. But here there exist difficulties. Especially talented youth has difficulty becoming scholars due to inadequate schooling and continued education in a majority of educational institutions "of general use," and the absence of affordable housing in cities where educational institutions are centered. This by no means encourages the scholarly advancement of those individuals from small towns and villages and often pushes talented youth abroad. A meager salary ultimately destroys the last chance of youth from the countryside to achieve a decent standard of living while being assured scholarly work.

Corruption factors in the work force can also continue because of the following circumstances:

First, the scholarly illiteracy of the so-called political elite. Second, the social passivity of even the creatively active group of scholars. Third, sadly, the assumption of a specialist from one field of a public role as a recognized expert in another field. Fourth, an uncritical atmosphere, which can dominate scholarly interaction. Fifth, a widespread practice among academic advisers of exploiting the scholarly accomplishments of their subordinates.

Resources

Corruption in scholarship can also be examined from the point of view of resources. Obviously, we will not refer here to the financial-material compensation. In every country, scholars lack and will always lack money for research since curiosity has no bounds and inflation over time makes everything more expensive. We will only briefly look at the information resources. First of all, obviously, it is not enough. Unfortunately, even a substantial number of scholars do not recognize this, not to mention government employees. Second, a substantial number of scholars do not even use the available information resources.

Summary

In our opinion, the scholarly-corruptive factors exist in any kind of national scholarship. Since people will never become angels, these factors will always remain there.

The issue is their frequency. There, where the state, society, and the scholarly community acknowledge their existence and react to the appearance of their upsetting symptoms, there legal and moral measures of feedback are used, which gradually lessen the number of instances of corruption in scholarship and its negative effects. The absence of society's external and the scholar's internal control of the state of scholarship enhance these factors to become an incurable cancer.

As the authoritative journal Nature states, fifty thousand women and men engaged in the National Academy of Sciences of Ukraine produce three times less of internationally recognized scholarly work, than a few thousand of Manchester University staff. This university holds a decent rating; it is in the second hundred of the best universities of the world.

If, regardless of the substantive number of those engaged in scholarly work, our presence is little noticed on the world horizon of scholarship, or it is totally absent, then one can make a hypothesis that the number and type of acting scholarly corruptive factors have surpassed the critically permitted level. These factors continue to transform scholarship into a strange provincial and obsolete combination of poor reputation and a theater of the absurd.

До проблеми корупції у вищих навчальних закладах України

Михайло Загірняк,
ректор Кременчуцького державного політехнічного університету

M.V. Zahirnyak,
Rector, Kremenchuk State Polytechnic
University

Corruption at Ukrainian Universities

В Україні корупція існує на всіх рівнях і стосується різних сфер професійної діяльності, вона є елементом соціально-економічного життя суспільства. Причини цього ганебного явища досить складні, але головними є: низький рівень економічного розвитку та оплати праці, аморальність політичної влади й бюрократичного апарату, який обслуговує політичну владу на всіх рівнях, відірваність певних нормативних актів, законів, указів від реалій сьогодення. Упроваджуються закони, яких потім сама влада цілковито не дотримується. Це і Закон України „Про освіту” від 23.05.1991 р., стаття 57 (стосовно середніх посадових окладів науково-педагогічним працівникам вищих навчальних закладів), стаття 61 (стосовно державного забезпечення бюджетних асигнувань на освіту та фінансування наукових досліджень, програм, проектів), стаття 63 (стосовно розпорядження прибутками навчального закладу); Закон України „Про вищу освіту” від 17.01.2002р., стаття 63 (стосовно розпорядження вищим навчальним закладом доходами та іншими надходженнями), неузгодженість між законодавчими актами України з питань правового режиму коштів, що надходять до вищих навчальних закладів за надання додаткових платних послуг. І таких прикладів можна наводити ще багато. Неоднозначність та невизначеність у тлумаченні тих чи інших правових аспектів стимулює різного роду спекуляції, а, відповідно, створює передумови до розвитку корупції. Корупційні скандали, що періодично виникають у владних структурах і стають предметом обговорення, інформація про продажність депутатів, вартість депутатських мандатів і посад у владних структурах, різкий контраст у доходах певного кола політичної еліти та керівників різного рівня, що виник протягом останніх 10-15 років і свідчить про явно нетрудові доходи, поступово сформували в масовій свідомості почуття правового нігілізму, уседозволеності. В українському суспільстві існує спотворена моральна атмосфера, „аморальним тут бути вигідно” [1]. За оцінками соціологів [1], сьогодні в Україні спостерігається формування феномену „аморальної більшості”, яка не визнає чесність і порядність нормами соціальної поведінки, відмовляється від принципів загальнолюдської моралі, якщо вони не пов’язуються з особистим добробутом.

У суспільстві, особливо серед молоді, сформувався культ грошей і влади, а не культ розуму і знань. Про це свідчать соціологічні дослідження [2], що були проведені в Кременчуцькому державному політехнічному університеті серед студентів четвертого курсу. Тільки 25% респондентів зазначили, що хочуть стати висококваліфікованими фахівцями, а 20% – стати високоосвіченими, культурними людьми. Таким чином, диплом, а не знання потрібні більшості студентів.

Неправильно було б стверджувати, що корупція – це продукт незалежної України. Ні, негативні традиції „телефонного права”, протекціонізму, дії принципу „ти мені – я тобі”, обман і корупція були характерні й для радянських часів. В умовах капіталізації, економічної та політичної нестабільності ці явища набули ще більшого розвитку.

Вища школа не ізолювана від суспільства, і сподіватись на те, що в корумпованому суспільстві може існувати некорумпована освіта, наївно. Корупція існує на всіх рівнях: під час прийому, професійної діяльності викладачів, матеріально-технічного забезпечення, під час захисту дисертацій, ліцензування й акредитації. Про корупцію знають усі, про неї пишуть і говорять, але ніхто не вживає ніяких суттєвих і дієвих заходів для боротьби з нею. Факти викриття корупції та хабарництва поодинокі й вони мають показовий характер (під акції, які ого-

Corruption in Ukraine thrives on every level and in every area of professional activities. It forms a part of the society’s socio-economic life. This disgraceful phenomenon is caused by a complex set of factors, the main ones being low level of economic development and labor remuneration, the immoral nature of political power and bureaucratic apparatus servicing the political power, out-of-datedness of many normative acts, laws and decrees. Sometimes laws are passed that are not fully complied with even by the powers-to-be. These include the Law of Ukraine “On Education” of May 23, 1991, Article 57 (on median salaries of university faculty), Article 61 (on government-guaranteed budget allocations for education and research, programs and projects funding), Article 63 (on the management of educational establishments’ profits); the Law of Ukraine “On Higher Education” of January 17, 2002, Article 63 (on the university’s management of its incomes and other funds), lack of coordination between Ukraine’s legislative acts on the legal status of the funds raised by higher educational establishments by providing supplementary paid services. Examples like that could be cited in plenty. Ambiguity and indeterminacy in interpreting various legal aspects give rise to all sorts of speculations, creating thereby prerequisites for corruption. Corruption scandals periodically breaking out in power structure and making the front pages; information on deputies’ corruptness, on the costs of deputy mandates and positions in power structures; striking contrasts in the incomes earned by political elite and different level executives over the past ten-fifteen years – all these factors have eventually engendered in the public consciousness the mood of legal nihilism and total permissiveness. Ukrainian society lives in perverted moral atmosphere, “it is advantageous to be immoral here” [1]. According to sociologists [1], Ukraine today faces the formation of “immoral majority” that has no use for honesty and integrity as norms of social behavior, and renounces the principles of human ethics unless they are in line with personal gains.

Society, its younger section in particular, professes the cult of money and power, not the cult of intellect and knowledge. This is evidenced, for example, by a sociological survey [2] conducted at the Kremenchuk State Polytechnic University among fourth-year undergraduate students. Only 25% of respondents stated that their wish is to become highly competent professionals, while 20% expressed their desire to become highly educated and cultured individuals. It is obvious, therefore, that most students are after their degree, not after knowledge.

It would be wrong to argue that corruption is the product of independent Ukraine. No, the negative traditions of “telephone law rule”, protectionism, the principle of mutual benefits, cheating and corruption were a feature of the Soviet period, too. But under the conditions of capitalization, of economic and political instability, these phenomena have gained momentum.

Higher education is not isolated from the rest of society, and it would have been naive to expect that education free from corruption is possible in corrupt society. Corruption operates on every level: in the university admission procedure, in the faculty’s professional activities, in the ways financial and technical support is provided, in dissertation defense procedure, in granting licenses and accreditation. Everybody is aware of corruption; it is written and spoken about, but nobody is taking any visible and efficient measures to fight it.

Instances of exposing corruption and bribery are isolated and token in nature (timed for campaigns conducted by government officials). As a rule, they involve petty officials and teachers. In addition,

лошують урядовці). Як правило, це дрібні чиновники та викладачі. До того ж, кримінальні справи проти них, як правило, „розвалюються” в судах через об’єктивні та суб’єктивні обставини. Це свідчить також про кризу системи управління на всіх рівнях. Її чиновники – частина корумпованої системи – захищені в її збереженні.

Як уже наголошувалось, головні причини корупції у вищій освіті наступні:

Низький рівень оплати праці при одночасному великому обсязі навантаження, недостатні можливості для самореалізації високоосвічених людей призводять до спокуси поповнити свій бюджет шляхом академічної корупції.

Певна частина студентів не хоче докладати зусиль для набуття знань і шукає шляхи незаконного отримання позитивної оцінки за екзамен, курсову роботу, диплом тощо, провокуючи своїми діями викладачів. Є потреба в отриманні такої послуги, та одночасно виникає цей ринок послуг: виготовлення курсових, дипломів, контрольних робіт, репетиторство (як приховане хабарництво), коли викладач надає додаткові платні консультації своїм студентам, і відкрите хабарництво, коли залік чи іспит має свою вартість.

Більшість студентів мовчки потурає такій ситуації. Усі спроби отримати інформацію через телефони довіри, скриньки, уключення представників від студентів до вчених рад, приймальної комісії поки що реальних результатів не дають. Ніхто відкрито прізвища хабарників не називає.

Сфера державної вищої освіти через відсутність належного державного фінансування перетворилась на сферу послуг і заробітку коштів для існування. Комерційний прийом – це фактично єдине джерело отримання коштів на утримання матеріальної бази, придбання літератури, оснащення лабораторій, що вже багато років не фінансується державою. Приватні ж заклади, особливо регіонального рівня, що формувались під гаслом елітної освіти, стали просто джерелом заробітку грошей для їх засновників. Зростання приватного сектору ліцензійної та акредитаційної системи. Неконтрольоване зростання приватних вищих навчальних закладів та особливо їх підрозділів, філій, так само, як і підрозділів державних ВНЗ на периферії, знизили авторитет вищої освіти та її дипломів. Відтепер в Україні існує велика кількість приватних ВНЗ, у яких диплом отримати дуже легко, проблеми прийому до таких навчальних закладів не існує. Вони у більшості випадків процвітають, не обтяжуючи себе проблемами розвитку матеріальної бази, спорудженням гуртожитків, розвитком соціальної й культурної сфери тощо.

Щоб вижити, державні ВНЗ натомість вимушено запроваджували контрактну форму навчання, а заробленими таким чином коштами практично покривали борги держави. Тому введення норми прийому 51% – держзамовлення та 49% – контракт, ще більше ускладнить фінансовий стан державних ВНЗ і буде сприяти подальшому збагаченню приватних навчальних закладів.

Спроба запобігти виявам корупції під час приймальної кампанії через отримання сертифікатів лише переведе цю проблему в іншу площину. Хабарі будуть брати не представники приймальних комісій ВНЗ, а фахівці, які проводитимуть випробування. Так, уже 2006 року під час проведення сертифікації були так звані „паралельні класи”, коли такі самі тестові завдання в одній аудиторії виконувались учнями і „за замовленням” в іншій – викладачами. Про яку об’єктивність і неупередженість тоді може йти мова?

Певні причини корупції зумовлені недосконалою системою ліцензування та акредитації. Оцінювання діяльності ВНЗ здійснюється в основному за кількісними показниками, на які навчальний заклад прагне вийти будь-якими шляхами. Наприклад, щоб прозвітувати про наявність площ, беруть в оренду непотрібні й непридатні для організації навчального процесу приміщення. Щоб вийти на певні показники наявності канди-

lawsuits initiated against them usually “break” at the courts for objective and subjective reasons. This testifies to the systemic crisis of administration on every level. Its officials, being a part of corrupt system, are concerned about its preservation.

As stated above, corruption in higher education is caused primarily by the following factors.

Low remuneration rates coupled with large teaching loads; inadequate opportunities opened to highly educated individuals for their self-fulfillment generate the temptation to replenish their personal budgets through academic corruption.

A certain portion of the students are unwilling to take any efforts in their studies and look for illegal ways to get a high grade for their examination, course paper, graduation paper, etc., thus provoking the faculty. So, there is a demand for this kind of services, and the supply is in place: writing course and graduation papers or tests instead of the students, tutoring (as hidden bribery), when a teacher provides additional paid advising to his/her students, and overt bribery – to pass an exam the student has to pay a set price.

Most students silently go along with this situation. All the attempts to get information through “hot lines,” “postboxes,” incorporating students’ representatives into Academic Boards or Admission Boards have not yielded tangible results so far. Nobody would openly name the bribe-takers.

Through the lack of adequate government funding, public higher education has turned into a servicing and money-earning sphere. Admission of students on a paying basis is actually the only source for obtaining funds for the university as physical maintenance; and acquisition of books, laboratory equipment and other needs that have long ago lost government support. As for private establishments, especially in the regions that have been set up within the framework of elite educational facilities, they have turned into the source of income for their founders. The development of the educational private sector has not been accompanied by the creation of an objective licensing and accreditation system. Uncontrolled increases in the number of private higher education establishments, and their affiliations and subdivisions in particular, as well as public universities’ affiliations in the regions, has decreased the prestige of higher education and its degrees. Right now, there is a huge number of private universities in Ukraine that make it very easy for their students to get a degree; to be admitted is no problem for them. In most cases, these are thriving institutions, unconcerned about the expansion of their facilities, the construction of dorms, the development of social and cultural spheres, etc.

On the contrary, public universities were forced to implement contract (paid) education in order to survive, spending the money earned that way to make up for the government’s indebtedness. Therefore the established admission norm, according to which 51% of students should be financed by the budget and 49% would study for their own money under contracts, is bound to further aggravate public universities’ financial predicament and will be conducive to further enrichment of private educational establishments.

The attempts to prevent corruption during the admission campaign by introducing certificates will merely move the problem to a different plane. The bribes will be taken not by universities’ Admission Boards, but by professionals involved in testing. Thus, even this year there were cases during the certification procedure when the so called “parallel classes” operated – the same test assignments were fulfilled by school students in one room, while the “hired” teachers were engaged in fulfilling the same assignments in the next room. How can we speak, then, of objective and unprejudiced treatment?

Corruption is also caused by an imperfect licensing and accreditation system. Universities’ performance is evaluated mainly according to certain quantity indices, which the university is eager to reach by hook and by crook. For example, to be able

датів наук, доцентів, докторів наук, професорів, роблять усе, щоб збільшити їх кількість. У першу чергу це стосується нових навчальних закладів, які створювалися в пострадянські часи. Не рівень кваліфікації та професійна майстерність, а наявність наукового ступеня і вченого звання визначають ставлення до людини та її статус у ВНЗ. Її не звільняють навіть за наявності суттєвих недоліків у роботі, пробачають корупційні дії, тому що без неї неможливо пройти акредитацію. Це зв'язує керівників закладу руки в боротьбі з корупцією і висуненням на керівні посади молодих талановитих людей.

Боротьба з корупцією у вищій освіті – нагальна проблема сьогодення. Якщо ці процеси будуть зростати, нація втратить своє майбутнє. Якщо університет не в змозі сформувати у студентів такі риси, як чесність, порядність, якщо можна придбати за гроші оцінку і диплом, то такі ж самі принципи будуть привнесені такими „фахівцями” і майбутніми керівниками в усі сфери суспільства.

Таким чином, боротьба з корупцією повинна здійснюватись не на словах, а на ділі на всіх рівнях державної влади та управління. Університет, як і вся нація, потребує ефективного громадянського суспільства.

Реформа в освіті повинна передбачати не тільки зміни в організації навчального процесу (Болонський процес), а й у системі управління, контролю, фінансування. Необхідно забезпечити більш високий рівень винагороди за якісну працю.

Необхідно суттєво переглянути доцільність та ефективність із точки зору надання якісних освітніх послуг філіалами ВНЗ усіх форм власності та приватними ВНЗ у всіх регіонах. Приватна форма має право на існування тільки за умови наявності відповідної матеріальної бази і гарантованої спонсорської підтримки.

Треба змінити процедуру отримання права на освітню діяльність, створити просту і прозору систему акредитації. Одночасно вимоги ліцензування й акредитації повинні відповідати реальній ситуації в Україні, коли професори запенсійного віку, а доценти – близький до пенсійного.

Необхідно конкретизувати правила та норми адміністрування, а також розробити професійні кодекси етики для викладачів і адміністраторів, винайти методи оцінювання стану корупції, виявлення хабарників.

Факти виявлення корупції у ВНЗ власними зусиллями адміністрації або зверненням до правоохоронних органів не використовувати для критики цього закладу Міністерством, а навпаки, усіляко підтримувати адміністрацію в таких кроках.

І головне, необхідно визначити пріоритети розвитку країни, її освітянської галузі. Чого ми прагнемо і скільки? Узгодити закони і нормативні документи, в освіті в тому числі, з реаліями життя, а не декларувати їх, на одгоду тим чи іншим політичним силам за тих чи інших обставин.

І це буде першим реальним кроком у боротьбі з корупцією.

Література:

Головаха Є. Дзеркало тижня, 2002. – 24 липня.

Фарина С. Я. Соціалізація студентської молоді в аксіологічному вимірі // Проблеми та перспективи формування національної гуманітарно-технічної освіти: Збірник наукових праць / За редакцією Л. Л. Товажнянського та О. Г. Романовського. – Ч.1. – Харків: НТУ „ХПІ”, 2002. – С.283-284.

to report that the university manages certain floor area, it would rent the facilities that it does not need and that are unsuitable for teaching purposes. To reach the required rate of Candidates, Assistant Professors, Doctors and Professors among the faculty everything is done to increase the number of such persons. This refers mostly to “young” establishments set up in the post-Soviet period. Not the level of competence or professional skill, but the ownership of scholarly degrees and titles determine the way the person is treated at the university, as well as his/her status there. This person won't be dismissed even if s/he commits serious professional blunders or even acts of corruption, because the university won't be able to pass accreditation without him/her. This situation limits the chief executive's possibilities in fighting corruption and in promoting young talented persons to governing positions.

Today, fighting corruption in higher education is an urgent task. If these processes persist, the nation will lose its future. If the universities fail to foster in their students honesty and integrity, if grades and degrees can be purchased for money, these “professionals” and future leaders will expand the same principles to every sphere of society. In this case, there will be no use talking about democratic and civil society.

To sum it up, corruption should be effectively fought at every level of state administration and government. Universities, as the nation as a whole, call for efficient civil society.

Educational reform should stipulate changes not only in the teaching/learning process (Bologna process), but also in the management, control, and financing systems. Higher remuneration should be guaranteed for high-quality performance.

It is necessary to look into the expediency and effectiveness of universities' regional affiliations in terms of providing quality educational services, as well as at private establishments. Private universities should be allowed to operate only if they possess adequate facilities and guaranteed sponsors' support.

The procedure for obtaining a license for providing educational services must be changed, and a simple and transparent accreditation system must be put in place. At the same time, licensing and accreditation requirements should correspond to actual situation in Ukraine's education, when Professors' average age is over 60 (that is, beyond retirement age), and Assistant Professors' age is close to the retirement age.

Administrative rules and norms should be specified, and Codes of Ethics should be developed for the faculty and administration staff, as well as methods for evaluating corruption and identifying participants in corruption.

Instances of detecting corruption at a university through the administration's own efforts or through an appeal to law-enforcement bodies should not be used by the Ministry to criticize the university, but, on the contrary, the Ministry should support the administration in its initiatives.

And last, but not least, it is necessary to set the nation's priorities in the educational sphere. Whom do we want to train, and how many of those? Laws and normative acts, including educational ones, should be brought into conformity with life, and not declared a priori according to various political forces' wishes under specific circumstances.

This will mark the first realistic step in fighting corruption.

Стипендіати Програми Малих Грантів у 2006

Small Grant Program Winners-2006

Ярослав Грицак, стипендіат Програми імені Фулбрайта 1997-1998 рр., директор Інституту історичних досліджень Львівського національного університету ім. Івана Франка, м. Львів

Грант на видання книги „Пророк у своїй Вітчизні. Франко та його спільнота (1856-1886)“.

Yaroslav Hrytsak, Fulbright Fellow, 1997-1998, Director, Institute for Historical Studies, Ivan Franko National University of Lviv

Grant for the publication of the book, *Prophet in His Homeland. Franko and His Community (1856-1886)*

Посудін Юрій, стипендіат Програми імені Фулбрайта 1996-1997 рр., завідувач кафедри біофізики Національного аграрного університету, м. Київ

Грант на видання підручника „Фізика“.

Yuri Posudin, Fulbright Fellow, 1996-1997, Chair of Biophysics, National Agrarian University, Kyiv

Grant for the publication of the book, *Physics*

Ольга Решетнікова, стипендіатка Програми імені Фулбрайта 2002-03 рр., завідувачка кафедри патоморфології, судової медицини та права Луганського державного медичного університету, м. Луганськ

Грант на участь у школі-семінарі молодих вчених-патологів „Актуальні проблеми сучасної патологічної анатомії“ в Одесі 22-25 травня 2006 року.

Olga Reshetnikova, Fulbright Fellow, 2002-03 Academic Adviser, Fulbright Program, Program Regional Representative in Luhansk and Luhansk Region; Professor, Head of the Department of Pathologic Anatomy, Luhansk State Medical University

Grant for participation in the workshop “Topical Issues in Contemporary Pathology Anatomy,” (May 22-25, 2006 in Odesa).

Володимир Навроцький, стипендіат Програми імені Фулбрайта 2002-2003 рр., старший науковий співробітник Інституту філософії НАН України, м. Київ

Грант на участь у конференції загальноросійської наукової конференції „Сучасна логіка: Проблеми теорії, історії та застосування в науці“, 22-24 червня 2006 року, м. Санкт-Петербург, РФ.

Volodymyr Navrotsky, Fulbright Fellow 2002-03, Senior Research Fellow, Institute of Philosophy, Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv

Grant for participation in the Ninth All-Russian Scientific Conference “Logic Today: Theory, History and Applications in Scholarship” (June 22-24, 2006 in Saint-Petersburg, Russia). Paper presented: “Refutation in Argumentation.”

Оксана Кісь, стипендіатка Програми академічних обмінів імені Фулбрайта 2003-04 рр., наукова співробітниця Інституту народознавства НАН України, м. Львів

Грант на участь у міжнародній конференції з гендерних студій „Капіталізм та/чи патріархат?“, 22-24 червня 2006 р., Вільнюс (Литва).

Oksana Kis, Fulbright Fellow, 2003-04, Research Fellow, Institute of Ethnology, National Academy of Sciences of Ukraine, Lviv

Grant for participation in the International Conference on Gender Studies “Capitalism and/or Patriarchy?” (June 22-24, 2006 in Vilnius, Lithuania)

Публікації фулбрайтівців

Alumni Publications

Teaching Reding of Specialised Topics in Scientific Institutions
by H.V. Barabanova

Vatican and Challenges of Modernity
by Liliiana Hentosh

Current Issues in Spirituality
edited by Yaroslav Shramko

History of International Legal Teachings
by Oleksandr Merezhko

Theory of Private International Law: its history and current state
by Oleksandr Merezhko

Prophet in His Homeland: Franko and His Community (1856-1886)
by Yaroslav Hrytsak

Biotechnological (Genetically Modified) Plants
by B.V. Sorochnynskyi, O.O. Danylchenko,
H.V. Kripka

Juridical Logic in U.S.
by Volodymyr Tytov

Literature of the USA: Essays, Reflections, Researches

